

С В І Т Л О

Змістове спостереження фактів,
будучих у здійсненню

О Д К Р И Т Т Я ,

котре Бог дав Ісусу Христу,
щоби його звістити своїм слугам.

У двох томах

коментарій Й. Ф. Рутерфорда,

автора книг:

«СОТВОРЕННЯ», «АРФА БОЖА»,
«ПРИМИРЕННЯ», «ПРАВИТЕЛЬСТВО»,
«ВИЗВОЛЕННЯ», «ПРОРОЦТВО»,
«ЖИТТЯ» і ін.

Видано 1930 р. Й. Ф. Рутерфорд.

Т О М — І І .

Publishers

Watch Tower Bible and Tract Society
International Bible Students Association
Brooklyn, New York, U. S. A.

Перевід з польської, книги «SWIATLO» — «СВІТЛО»

Богу Єгові

джерелу

Світла і життя

ця книга є посвячена
пошли твоє світло та правду
Твою: вони мене будуть
провадити вони запровадять
мене до Твоїї святої гори та
до місця пробування твого.
псалма 43:3

С В І Т Л О

Т О М 2

С В І Т Л О

РОЗДІЛ 9.

Й О Г О С У Д (ВИРОК) СТАЄ Я В Н И М

(Одкриття, голова 15 і 16)

ЄГОВА заховує свої таємниці до хвилі настання вірного часу на їх об'явлення. Потім повідомляє Він свої діяння наперед тим, котрі бояться стягнути на себе його неласку і котрі його люблять, йому вірно і несамолюбно служать. (*Псальма 25: 14*). Усі, котрі передбаченою через Бога дорогою шукають вирозуміння і знання, знайдуть це також. Віруючий в пролиту кров Ісуса Христа як викуп за людей, шукаючи знання правди, готовий буде чинити волю Божу і це означає його посвячення. Хто в цей спосіб заключив угоду з Богом, роблячи опісля, що є в його силах, щоби виконати свою частину завіту або угоди, досягне знання правди. Коли Бог когось сплоджує і як свого сина приймає до Христа, тоді дає він йому свого духа. До тих спрямовані є слова пророка: «Надійся на Господа всім своїм серцем, а на розум свій не покладайся! Пізнавай ти його на всіх дорогах своїх, і Він випростує твої стежки». — *Приповісти Соломона 3: 5, 6*.

Означає це — пізнати волю Божу, що об'явлена в його Слові і щиро старатися її виконувати. Усі, котрі чесно стараються то робити, мають Духа Божого і тим об'являє Бог через свого духа свої заміри. Єгова «Бог є світлом», а світло його призначене є для тих, котрі його люблять через що розпізнають Його діяння. «Що буває об'явлене, є світлом». Коли діти його поступають в світлі, котре Бог їм дає, мають вони участь з Богом і Христом, розуміючи волю Божу і беручи уділ в праці, котру їм довірив. Найбільшою перевагою, яку може досягнути чоловік, є знати Бога і ходити в світлі, котре Бог йому уділяє. — До *Єфесян. 5: 13*.

Ісус сказав: «Докіль я є на світі, світлом Я є світові». (*Йоана 9: 5*). Ісус є Олюбленим Божим, маючи духа Єгови і даючи світло, що походить від Єгови. Дальше Ісус сказав: «Я, Світло, на світ прийшов, щоб кожен, хто вірує в мене, у темряві не zostався». (*Йоана 12: 46*). Щоби вийти до світла, мусить чоловік бути прийнятий до Христа і опісля слідувати його слідами. До своїх учнів сказав Ісус: «Докіль світло маєте, вірте в світло, щоби ви були синами світла. » (*Йоана 12: 36*). Ставши дитиною Божою, чоловік такий виведений є з темряви і впроваджений до світла, що є привілеєм і обов'язком його поступати дальше у світлі. «Ви бо були колись темрявою, тепер же ви світло в Господі, — поведьтєся, як діти світла. »— *Єфесян 5: 8*.

Хто бажає ходити в світлі, той мусить дальше випромінювати світло, що одержав від Єгови через Ісуса Христа. Робить він це через невтомне поступовання в справедливості, оповідаючи іншим про ласкаве керівництво Бога через Христа на користь людства. Мусить отожд бути свідком

для Єгови і об'являти людям не величчя і добробут якогось чоловіка, але високість і повну любові доброту Єгови. Таке свідчення про ім'я Єгови не має на цілі доставляти людей до неба на ужиток Єгови, але має тільки об'являти правду, щоби люди могли пізнати правду вічного життя і оправдати Слово і ім'я Боже.

На протязі багатьох століть панує сатана над народами і людством землі, внаслідок чого вони знаходяться у темряві. Надходить назначений час, коли Єгова об'являє людям, що є єдиним правдивим Богом і що заміром є знищити зле панування сатани і встановити на землі справедливність. Праця та починається тим, що Бог наперед судить тих, котрі зробили з ним угоду, і опісля уживає признаних до голошення іншим його замірів. Читаємо у його Слові: «Судитиме Бог справедливого і несправедливого, бо для кожної справи є час, і на всяке там діло. Це для людських синів, щоби Бог випробував їх, і щоб бачити їм, що вони як ті звірі». — *Еклезіаст 3: 17, 18.*

Навіть ті, котрі складали частину звірячих урядів і панували як звірі, довідаються, що Єгова є єдиним правдивим Богом. Надійшов тепер час до цього. Багатьом народам правда була голошена і в багато образний спосіб представлена, але не тільки її відкинули, але навіть переслідували тих, котрі їм правду об'являли. З ціллю поступили так і. проти світла, котре Бог їм дав і свідомо стали по стороні сатани і його установлення, даючи йому первенство перед Богом. Події, які мали місце від 1914 року, дали установленому класові так званого християнства велику змогу пізнати замір Бога відносно встановлення на землі справедливого уряду; відкинув однак він свідомо правду, говорячи в хвальни-

чий спосіб, що управляти буде землею як йому подобається. Оце однак прийшов час на втручання в ті діла Бога і виконання його постановлень. «Бо гнів Божий з'являється з неба на всяку безбожність і неправду людей, що правду гамують неправдою, тому що те, що можна знати про Бога, явне для них, бо їм Бог об'явив». —*До Римлян 1: 18, 19.*

Суд Божий становить його судові постановлення, записані в його Слові, щоби діти його їх читали і зрозуміли, поки вони впадуть на злочинців. Доручає Він своїм дітям об'являти ті річі своїм ближнім, щоби і вони мали спосібність їх пізнати. Від самого початку Бог знав, що станеться, і доручив через це описати свої суди. Суди ті не можуть бути пізнані аж до передбаченого часу, а час той тепер надійшов. Бог повідомляє, що зв'яже управляючі посередники того світу злого, що зупинить безбожну організацію і що всі його святі будуть мати уділ в виконанню «записаних прав». (*Псальма 149: 7—9*). То, що його вірні діти zostалися тепер на землі і мають виконати, заключається в цьому, щоби іншим об'явити установлення Богом його суда і свідкувати о Його величності, силі і розквіті. Для того об'являє Він свій суд наперед тим, котрі його люблять і йому служать.

П'ятнадцята і шістнадцята голова Одкриття відноситься до сповіщення записаних судів Божих над сатанською організацією. Ті голови Одкриття потрібно докладно прочитати і перестудіювати. Є це блискавки Єгови, котрі тепер освітлюють його святиню і тих, котрі знаходяться в храмі, а ті знову повідомляють інших людей о тім, що знають.

Йоан, що представляє клас вірного слуги на

землі, говорить: «Опісля бачив я друге чудо на небі велике і дивне, то є сім ангелів, маючих сім остаточних кар, що через них кінчався гнів Божий». (вірш 1). Йоан бачив два чуда великих на небі (Одкриття 12: 1, 3) і оце бачить він «третє чудо». Третє чудо представлене є не тільки яко велике, але яко «велике і дивне». В цей самий спосіб чудо те об'являється також останкові Божому, котрий його тепер пізнає. Наперед члени останка побачили народження Царства або нації в великій організації Божій. Опісля бачили сатану скинутого з неба і почали розуміти його потужну організацію. А тепер розпізнають третє велике чудо, сполягаючи на цьому, що Єгова Бог повністю оправдає своє Слово і своє ім'я, що є найважливішою річчю. Розпізнають дальше, що привилеєм останка на землі є взяти малий уділ в тому великому ділі оправдання імені Єгови. Є то «велике і дивне» в очах останка.

Слідуючі слова псалмоспівця, відносяться тепер до членів останка і докладно виражають їх почуття: «Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став каменем, — від Господа сталося це, і дивне воно в очах наших. Це день, що його сотворив Господь, — *(щоби оправдати своє ім'я)* — радіймо та тішмося в нім. » (Псалма. 118: 22—24). Клас останка бачить, що велика битва є зовсім близько, і як співаки вони можуть стати в перших рядах битви, і для цього просять вони в напруженім очікуванні:

«Просимо, Господи, — спаси! Просимо, Господи, — пощастить! Благословен, хто гряде у Господнє ім'я! Благословляємо вас із Господнього дому! Господь-Бог, засяяв Він нам. Прив'яжіте святкову жертву шнуром до наріжників жертівника! *(Самі бажаємо прив'язатися до орга-*

нізації Божої, щоби ми не могли відлучитися. Ти мій Бог, і я буду тебе величати! Не хочу величати людей ні їм давати підхлібних титулів, а бажаю величати Господа). Дякуйте Господу, добрий бо Він, бо навіки його милосердя! »— *Псальма 118: 25-29.*

Нічого дивного, що останок є охоплений радістю! Щоби свідчити о ділах, імені, величності і доброті великого Бога Єгови, пішов би, він навіть в огонь гармат, не боячись ані людей, ані диявола.

Хто ж вложив ті благі мислі в розум кожного з членів останка? Це є Ісус Христос, великий представитель світла, Голова храму і Володар в Сионі. Оточений він є у своєму храмі своїми святими ангелами або післанцями. Великий і дорогоцінний наріжний камінь положений перед класом храму, і на цей камінь (на Христа, Царя) падає досконале світло, котре даліше переходить на членів тіла Христового. (*Захарії 3: 9.*) «А коли прийде Син чоловічий у славі своїй, і усі святі ангели з ним, тоді, сяде на престолі слави своєї». — *Маттея. 25: 31.*

Число «сім», що вміщено у повищім тексті є символом повноти і відноситься до всіх ангелів, котрі діють під керівництвом великого Священника по чину Мелхиседека і котрим доручено є об'явлення суда Божого. Суди залишаються в зв'язку з оправданням імені Єгови, котре так довго було знеславлене і зневажене. Без сумніву Господь уживає тих святих ангелів, щоби провадити свій нарід на землі по його дорозі і в його праці. Ангели становлять складову частину організації Божої і усі вони знаходяться під керівництвом Христа, Царя і Судді. Згадані тут «сім ангелів», мають сім останніх кар гніву Бо-

жого, що означає, що тим післанцям Христа є доручено завдання занести ті огнисті правди класові слуги на землі, щоби йому освітити і щоби він ті правди оголосив іншим людям. Є це свідки Божі, котрі б'ють землю тими поразами; та порази ті або огнисті правди співаки одержують від Господа через його вибраних післанців.

Йоан бачив у видиві, що уповноважені післанці Господні мають у своїм посіданню тих сім огнистих післань судів Єгови, котрі мають бути передані його помазаникам на землі. Клас Йоана або остаток зрозумів або пізнав значіння тих пораз або кар тоді, коли були вилиті, що знову показує, що згадані ангели є урядовими представниками Господніми для передання тих-же кар або свідоцтв останкові. Спосіб передання тих свідоцтв є незнаний людям. Не є це річчю потрібною знати, але точно є, що Господь охороняє кроки свого народа, що робить в такий спосіб, як йому подобається. Останок радується, що може слідувати за Агнцем, куди б він не йшов. Правда належить до Єгови, а Ісус одержав привілей і обов'язок роздавання тої правди, причому вирізняє членів свого тіла на землі, що становлять частину клясу слуги, даючи їм уділ у тім роздаванні. Клас останка не складає ані послання ані його форми.

СПІВАКИ.

Добре є запам'ятати собі, що організація Єгови, в котрій останок на землі тепер становить тільки дуже малу частину, є «велика і дивна» і що Письмо Св. написано було для допомоги, на потіху і користь останка на землі. Появляється небезпека, що деякі особи в класі останка припи-

сують собі завелику роль на тій великій сцені. Світло має мати наслідок, що члени останка повинні поступати перед Богом з покорою, боязною і страхом, пам'ятаючи завжди о тім, що вони є тільки знаряддям в руці Господній. Згадане становище, яке члени останка тепер займають в організації Божій залежати буде від їх безперервної вірності аж до кінця. (*Одкриття 2: 10*) Тепер останок займає посаду «співаків» в організації.

Для цього Йоан говорить дальше: «і бачив я якби море скляне змішане з огнем і тих, що перемогу одержали над цією звіриною, і над образом її, і над знаменом її, і над числом імені її, стоячих на морі скляному, маючи гуслі Божі». (*вірш 2*) Бачення через остаток великого кришталю перед престолом Божим в храмі вказує на це, що клас остатка слуги в часі пізнання того знаходиться в храмі. (*Поглянь коментар до Одкриття. 4: 6*) Великий кришталю або «море» представляє Слово Боже, що виражає його суди. «Суди твої яко пропасть велика». (*Псалма 36: 7*) Надійшов день суду, через що суди Божі ясні є для остатка в храмі як скло; «змішане з огнем» виражає символічно гнів Божий проти його неприємелів. (*Жидів 10 вірш 27; 2 Солунян 1: 8*). Святі, воскресли через Господа в 1918 році, та перемогли в цей час звірину або звіря, а по 1918 році остаток переміг звіря і його образ. Стоячи на «морі» зображають отожд усіх сто сорок чотирь тисячі або цілий вибраний клас слуги. Число імені звіря було спершу зрозуміле через помазанців на землі, коли об'яснення відносно цього показалося у «Вартовій Башті» з 15 січня 1921 року. Потім останок був отожд в стані одержати перемогу над «числом звіря». З цього образу ви-

ходить далі, що остаток в храмі є ті самі, що згадуються в Одкритті 14: 2 «що грають на арфах», бо ж знаходяться серед них. Ті усі прославляють Бога. «В храмі його усі оповідають славу його». (поясн, попр.) — Псалма 29: 9.

Є це особливий привілей і обов'язок остатка співати якраз перед виконанням вироку. Бог сказав на це, доручивши своєму прообразному народу співати пісні, коли вирушав до битви. (2 Паралипоменон 20: 21, 22). «А співали пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агнця, говорячи: Великі і дивні є діла твої, Господи Боже Всемогучий! Справедливі і правдиві є дороги твої, о Царю святих». (Одкриття 15: 3). Не є це пісня про реституцію, котру члени останка тепер співають, але спів котрий виникає значить, що вони є свідомі про велику перемогу, яку Бог понесе над неприятелем. Мойсей був вірним слугою в домі Єгови «на свідоцтво» (Жидів 3: 5.) Через що є виражено, що Мойсей як слуга був прообразом великого «вибраного слуги» Єгови, що складається з Христа Ісуса і членів його тіла. Спів Мойсея над Червоним морем наступив по занепаді Фараона і є пророцтвом суда Божого над сатаною і занепадом його організації, а також співу слави котрий наступить по такій перемозі. Останок співає бо ж в вірі передбачає ту перемогу.

«Спів Агнця» це спів слави, бо ж Агнець походить з покоління Юди, а Юда означає прославлення. «Сповідую про ім'я Твоє браттям своїм, буду хвалити тебе серед церкви!» (Жидів 2: 12) Коли Ісус скинув сатану з неба, Він одержав над ним велику перемогу, а ця перемога, та визволення вірних по 1918 році є причиною того радісного співу. (Одкриття 12: 10-12) Співаки

прилучаються через це до прославлення імені Єгови за то, що робив, та за то, що як розпізнають, ще зробить. Співають вони: «Великі і дивні є діла твої, Господи Боже Всемогучий! Справедливі і правдиві є дороги твої». Є це Єгова, «віковічний Цар», котрий сидить на престолі, а вони співають о його славі. — *Єремії 10: 10.*

Співаки співають даліше: «Хто ж бо тебе не боїться, Господи! і не прославить імені твого? бо ж ти сам святий, бо ж усі народи прийдуть і поклоняться будуть перед лицем твоїм, бо ж об'явилися справедливі суди твої. «Єгова є Найвищим; ніхто не є йому рівний і хто би його та не боявся? » (*Єремії 10: 6, 7*). «Щоб ти об'явив ім'я твоє неприятелям твоїм, щоби від лица твого народи затремтіли». (*Ісаїя 64: 2*) «Перед його ревністю земля задрожить, а народи не можуть знести розгнівання його». (*Єремія 10: 10.*) «І диявол тремтить». (*Якова 2: 19*). Спів остерігає його, що зближається велика битва і для того робить він з поспіхом приготування, бачучи, що час його є короткий.

Об'ява та відслонює, що прийшов час Божий для оправдання свого імені і вивиснення його перед усім сотворінням. Оце велика і чудова річ, котру тепер народ Божий пізнає. Бо Єгова до того часу неограничив зла, не живить він однак симпатії для зла, а тепер властиво надійшов час на його знищення. Єгова є св'ятим і усі народи мають тепер пізнати його справедливі суди і його возвищення. Надійшов час на об'явлення його судів, котрі Він наперед об'являє своєму класу слуги; його блискавки дозволяють пізнати неприятеля і показують над ким має бути виконаний суд. Клас остатка в храмі дивиться на

«скляне море» і бачить, що Бог через Армагедон вскорі повністю оправдає своє ім'я, що їх побуджує до співу прославлення.

ПОЧАТОК ЗДІЙСНЕННЯ

На протязі довгого часу по приході Господа до свого храму клас слуги пізнав ті правди і переконався, що є ще щось для нього до здійснення. Як представник того класу Йоан говорить: «Опісля бачив я, а оце відчинений був храм намету свідоцтва на небі». (*Вірш 5*) Клас остатка перебуває ще в наметі або має ще свій намет на землі в тілі. «Святиня намету свідоцтва» (в англ. перек.) вказує, що члени того класу мусять видати свідоцтво, що Єгова є Богом, і що отож мусять бути його свідками, як це він приказав. (*Ісаія 43: 10—12.*) Далше виходить з цього, що храм цей не є святиною зразковою, але правдивою святиною Божою, «не рукою збудований цей храм», але которого Господь збудував, а не чоловік». (*Жидів 8: 2; 9: 11*) Члени класу храму бачать перед собою відчинені двері служби, щоби вирушали і діяльні були, як свідки Божі. — *1 Коринтян 16: 9; До Колос. 4: 3.*

Оце ангели розпочинають свою діяльність: «І вийшло з храму сім тих ангелів, маючих сім кар, що зодягнені полотном чистим і чудовим, і підперезані на грудях золотими поясами». (*Вірш 6*) є це безперечно, «ангели семи зборів», «котрі стоять перед лицем Божим». (*Одкриття 1: 20; 8: 2.*) Уповноваженим Господа Ісуса, Голови храму, доручено є завдання в зв'язку з оголошенням і об'ясненням судів Єгови. Урядова їх головна квартира або їх позиція знаходиться, як є показано, з Ісусом Христом у храмі. Шата їх знаме-

нують як таких, котрим доручено є завдання ударення та здійснення справедливого вироку. По іншому перекладу текст цей звучить: «Одягнених (*дорогоцінним*) каменем, чистим і блискучим». То звучання цього вірша дозволяє робити висновок, що ті ангели є діяльними з дорученням Христа, «каменя углогового», Великого Судді і Головного уповноваженого Єгови і носять вони цей дорогоцінний вид поясів як сам Ісус (*Одкриття 1: 13*), що ототожнює його урядників. Підперезані є до служби і одержують прикази.

«А одно з чотирьох звірят дало сімом ангелам сім золотих чаш, повних гніва Бога живучого на віки віків». (*вірш 7*) Звірятко (*інший переклад: живує сотворіння*), котре в цьому образі вручає ангелам золоті чаші, безперечно представляє певні сотворіння в великій організації Божій, а поступок цей остається в зв'язку із справедливістю Божою, бо ж дано ангелам посуду, котрі мають щось до діяння з судами Єгови. Вручення золотих чаш мало місце по приході Господа до свого святого храму і показує, що уповноваження до ділання наділено є через великого виконавця Єгови. Кожний з тих семи ангелів одержує посудину або золоту чашу. Є це золоті чаші або плоскі посудини, щоби ними можна було щось вилити. Зосередження їх вилляте є так як вино. Докладність, що «повні є гніву Божого», вказує, що вміщають повну міру «вина гніву Божого». (*Одкриття. 14: 10*).

Одкриття показує, що одночасно храм був наповнений славою Божою. «І наповнений є храм димом від слави Божої, і від сили його та не міг ніхто увійти у храм, аж поки не скінчилось тих сім кар, семи ангелів», (*вірш 8*). «Дим» свідчить о благородній присутності Єгови в

Сионі, котрий Він тепер буде. (*Псальма 102: 16; Ісаія 6: 4*) Дим походить від вогню і вказує через це на благородну, або взнеслу присутність Єгови і на його огнистий гнів проти своїх nepřиятелів. «Ти взяв силу свою велику і взяв ти царство... і прийшов гнів твій». (*Одкриття 11: 17, 18*). Об'явить він тепер, що має бути виконана сила його проти його nepřиятелів. Прямо кажучи, що ніхто не міг увійти до храму, аж поки кари не були виконані, це говорить, що доручена праця мусить бути виконана, поки головній ставці зроблено є відлік. Образ цей говорить менш-більш: «Праця мусить бути виконана, а ті, котрим є доручено, остатися мусять при тій праці аж ніщо не останеться по nepřиятелеві». Означає це, що скорше не може спочити, аж завдання це виконане буде на славу Божу. (*Ісаія 6: 11, 12*) Об'ява дозволяє пізнати, що усе є готове до вилляття чаш гніву.

ВИЛИТЯ ЧАШ

(*Одкриття, голова 16*)

Йоан, що представляє вірний Божий нарід на землі, «чує», то є пізнає розпорядження Бога до виконання певної праці. Самі обставини, що народ Божий на землі виконує свій уділ в тій праці і пізнає її ціль, доводить, що члени класу слуги на землі проваджено є через Господа через законно — визначених післанців або ангелів. Повинно це бути для народа Господнього великою надією, коли він бачить, що в цей спосіб виконуються обітниці Божі, в думці котрих Господь провадить своєю правицею або силою тих, котрі його люблять і йому служать. «Дам тобі розуму і

навчу тебе дороги, по котрій маєш ходити; дам тобі раду обернувши на тебе око моє. Радуйтеся в Господі, радуйтеся справедливі і вигукуйте усі, котрі щирого серця». (*Псальма 32: 8, 11*) А тепер розглядена буде шістнадцята голова Одкриття, котра повинна бути старанно прочитана і досліджена.

«І чув я голос великий з храму, що говорив сімом ангелам: Ідіть і вилийте сім чаш гніву Божого на землю». (*Вірш 1*). Що цей голос виходить з храму», доводить, що походить від Ісуса Христа, «Слова Божого», усного знаряддя і виконавця судів Єгови. (*Одкриття 1: 10, 12; 1 Солунян 4: 16*). Є він великим післанцем, на котрім спочиває ласка Єгови; приходить з своїми усіма ангелами святими до храму (*символічне число «сім» означає усіх разом*) висилає їх і доручає їм вилити чаші, що вміщають гнів Божий проти сатанської організації на землі. В цей час сатана скинутий з неба на землю, від котрого то часу організація його обмежується лише до землі. Остаток класу слуги знаходиться на землі і дана є йому спосібність узяти уділ в об'явленню судів Божих проти сатанської організації.

«І вийшов перший ангел і вилив свою чашу на землю; і кинулась зла язва і шкідлива на людей, котрі мали знамено звіря, і на тих, котрі поклонялися образу його». (*вірш 2*). (*Що до послідовності подій в шістнадцятій голові Одкриття заходить велика згідність з восьмою і дев'ятою головою*). Точно прийшов був період часу визначений через пророка яко: «тисяча двісті дев'яносто днів від хвилі, в котрій відтята буде жертва безперервна, а постанова облуди буде спустошена. (*Даниїла 12: 11*) надійшла оцеж хвиля на вилиття «першої чаші». В тому самому часі, а са-

ме в вересні 1922 року, відбувся генеральний з'їзд в Кедар Поїнт.

Через своїх ангелів допильнував Господь так само працю приготування, як і прийняття «відозвів» через генеральний з'їзд, і та відозва була знаком падання на землю перших крапель об'явленого «вина гніва Божого». Ця відозва становила підставу, діяльності народу Божого і представлена була через чашу, що вилита була через першого Господнього ангела. На відголос цієї відозви народ Божий охоче вирушив на війну. (*Псалма 110: 3*). Крім того, що коментарій до восьмої і дев'ятої голови Одкриття має безпосередній зв'язок з тою головою, через це корисно буде ще раз їх прочитати. (*Глянь «Резолюція» і відносний коментар*).

Наслідок, який мав зосередження першої чаші, поданий є яко «зла і шкідлива язва на людях, котрі мали знамено звіря і на тих, котрі поклонялись образу його». «Земля» є прообразом видимої частини сатанської організації. З тої організації повстала «звірина з двома рогами», котра подала думку створення «образу звіря», що виходить з моря». (*Одкриття 13: 11*) Обманювали людей і впливали на них, щоби створити «образ звіря». Керуючі товариства землі «мали знамено звіря», а особливо вони, як також і народ взагалі віддавали честь і поклонення тому «образу». Згоджується це особливо відносно духовенства, котре голосно прославляло Лігу Народів, що становить той же образ.

Слово «язва» в тому місці відповідає язвам Лазаря, котрі лизали пси. (*Луки. 16: 21*) Була це та сама язва, котра прийшла на Єгиптян і знана є яко пархи Єгипетські і котрі є невиліковувальні.

(2 *Мойсея* 9: 9—11; 5 *Мойсея* 28: 27, 35). Єзекія обложений був подібною язвою за відступлення від Господньої дороги. (2 *Царів* 20: 7) Подібна є до початкуючих об'явлень проказа, котра прийшла на Озію. (3 *Мойсея* 13: 18—23). Було це в тому, днів 8 вересня 1922 року, коли на вище згаданому генеральному з'їзді в Кедар Поінт прилюдно посвідчено, що християнство обкладене є духовною смертельною проказою. (*Вартова Башта з дня 1 грудня 1922 року, стор. 365*) Від цього дня проказа або кара на «християнство» стала ясно видима для народу Господнього.

«Відозва» була визовом під адресою усім, котрі утворили обман або гидоту сатани замість Царства Божого, прийняли і піддержували, і котрі то тепер ще роблять. Нема жодного сумніву, що так зване християнство почухалося по голові, і що йому зробилось дуже неприємно, відколи на них була опущена та гидка хвороба. Має воно проказу єгипетську, а лікарі не можуть її вилічити. Як доказ наслідку, як та відозва впливає на інших, цікаве є повідомлення одної світової газети:

«Підчас коли Мустафа Камель гримить у воріт Константинополя, вимагаючи повернення контролю над Дарданелами, під час коли лев британський посилає свої військові орди до золотого рогу, дух революції «червоної» Росії грозить вилиттям большевизма цілій Європі, а розгніваний американський народ бурчить на страшно високі ціни на вугілля і інші необхідні річі, викликаних через два дорогих народних страйки, цікавою річчю є спостерігати, що одна з найбільших і діяльних християнських організацій світа думає о тій кризі в діях світа.

Понад двісті тисяч ревних людей брало уділ в

зібраннях міжнародного товариства Дослідників св. Письма в часі їх останнього з'їзду в Кедар Поїнт, Огайо. З їх одноголосно прийнятої резолюції відносно становища світа недвозначно виходить, що гидота їм, робота моральності і дух цього світа, мужі становища і навіть політика Ліги Народів. Ми є тої думки, що окремі читачі думати можуть о філософії тої постанови, вона однакож заслуговує, щоби була записана до формулярів історії світа того, як переконуюче свідоцтво того, що багато церковних людей судить про наші часи. Що за дослідженням для психолога представляють ті новочасні міркування о вічній битві між Богом і сатаною! Щоб ми дали за це, коли б ми на свої очі могли бачити, як ту резолюцію читають Лоїд Георге, Кламенкау, Венізелъос, Ленін, Гудес або Роот і які при цьому мають відтінки лиця!

«І вилив другий ангел чашу свою на море, і сталося якости кров мертвого, і кожна душа жива вмерла в морі. » (*вірш 3*) Початок вилиття другої чаші припадає на 25 серпня 1923 р., коли на генеральному з'їзді народа Божого в Лос-Анджелес прийнято і оголошено резолюцію «Остереження». Зміст цього рішення поданий був при обговоренню восьмої і дев'ятої гол. Одриття.

Чаша ця вилита була «на море» і на зіпсовану групу, використовуючих людей. Це безбожне товариство «моря», підбурюючи його намул і нечистоту, становлять духовенство, котрі самі себе подавали за представників Божих, а опісля свідомо повернулися проти його Слова і проти великої жертви викупу, звертаючись до диявольської релігії і наклоняють своїх союзників, щоби робили те саме. «Безбожні будуть яко море, схвильоване, бо успокоїтись не може». (*Ісаія 57: 20, 21*)

«Море» носить і утримує ті великі, злі «риби». «Сталося якби кров мертвого», через що є сказано, що немає життя — даючої сили. Народ почав пізнавати, що за товариство блудників ті духовники і їх союзники в основі річей, та що їх науки немає жодної оживляючої сили. Це духовенство рекомендувало пролиття крові і змушувало людей до взяття уділу у війні, переслідуючи аж до смерті багатьох з народу Божого, котрі оголошували правду. Отож в місті Лос-Анджелесі багато дітей Божих переносило під час війни тяжкі переслідування через духовенство і його союзників. Ті вірні свідки обмануті були через прилюдних урядників, а саме за дорученням і радою духовенства з тим наслідком, що невинних чоловіків і жінок заманено в пастку неприятеля, опісля нечесні судові власті на підставі фальшивих зізнань безсумлінних людей признавали винними і вкидали їх до в'язниць.

Ті безбожні люди підбурювали народ і намовляли його до несправедливих діл проти народу Божого. В деяких місцях вжито було навіть розбещеної сили просто людства проти людей Божих. (*Римлян 4: 17*) Та зіпсутий клас «козлів» і переслідувачів, котрі відкинули Слово Боже і прийняли так звану сучасну теологію, будучи діявольською релігією з ціллю переслідувати скромних свідків Божих, від того часу вважався був через Господа за неживий клас. Забрана їм була усяка можливість щоб належати до Царства, а знищення їх в гесні було вирішено. (*Маттея 10: 28; 25: 40—46*). Отож «кожда душа жива» в «морю» стратила удачу на життя. Повідомлено їх, що такі неввійдуть до Царства, але що умруть у битві великого дня Бога, Всемогучого. Від того часу клас слуги Божого з більшою енергією вру-

чав людям це свідоцтво і в цей спосіб мав він щось до діяння з вилиттям чаші гніву.

«І вилив третій ангел чашу свою на ріки і джерела вод, і обернулися в кров». (*вірш 4*) Початок вилиття третьої чаші припадає на 25 липня 1924 року, коли з okazji з'їзду народу Божого в Колумбус, Огайо, прийнята була резолюція змісту «Обвинувачення». Це було підставою для великого всесвітнього свідоцтва, котре опісля наступило і становило частину третьої чаші гніву Божого, котру Бог говорив дати своєму народові на землі через своїх правдивих уповноважених для оголошення світові. (*Глянь Одкриття 8: 10, та зміст і коментар «Обвинувачення»*).

Ріки, на котрі вилита була та чаша, представляють ріки так званої цивілізації та усі її знаряддя і охвачують ріку, яку був випустив змії з уст своїх», намагаючись проковтнути народ Божий. (*Одкриття 12: 15, 16*). «Джерело вод», є ті красномовні розливи, потоки слів, балаканина і людські теорії, що виливаються як струя серед людей через тих, котрі думають, що вони є в силі змінити землю в рай. Ті люди твердять, що очистять землю і одягнуть її в красу людської здобичі, щоби Христос її міг відвідати. В цей спосіб вони неохайно далі зневажають ім'я Боже.

В тому самому 1924 році викликав велику дискусію мирний план Бога, за котрий заплачено велику суму грошей. В тому ж році знята була маска ідеї о прохибиції і виставлена була під стовп ганьби, яко підступний план диявола. В тім році оголошено свідоцтво: «Цивілізація приречена на погибель» і розповсюджена по цілій землі. Сталося то при допомозі радіо і широкого розповсюдження друкованого післання.

Наслідок був цей, що «ріки і джерела вод,

обернулися в кров» через що належить розуміти, що сталися неживими і гнилими. Єгова зробив, що сталося так само, як колись з Єгиптянами. «Коли обернув в кров ріки їх, так, що з них пити не могли» (*Псалма 78: 44*). В цей час і опісля представителі так званої цивілізації виставлені були під стовп ганьби як відповідальні за несправедливе проляття крові мільйонів молодих людей в часі війни. Ораторські виливи, цілий той потік слів і планів сатанських представителів об'явлено було народові яко неспосібного до пиття, бо ж було змішане з кров'ю. Ті знаряддя сатанські багато напоїли так звану цивілізацію безпощадно пролитою кров'ю людською і для того не належить на них зважати, бо як тепер представляють план, що має якби послужити добробутові народам.

«Обвинувачення» було об'ясненням Слова Божого, котре походило від Бога, а не від людей і було воно справедливе. Для того є написано: «І чув я ангела вод, що глаголав: Справедливий ти є Господи! котрий є, котрий був і святий (*інший перекл. Всеблагий*) що ти так розсудив. » (*вірш 5*) То є дана гарантія посвяченим, котрі люблять Бога і йому служать, що роблять вірно, коли розповсюджують обвинувачення серед людей і їм говорять, що цивілізація є зіпсута аж до костей мозка і що немає сили до піднесення народів з їх зіпсуття. Вірш той поміщає догану для тих, котрі утверджують що служать Богові, а однак є противні, щоби організація сатанська була виставлена до стовпа ганьби. Коли Бог через свого ангела висловлює своє признание для того вироку, будучи його судом, хто ж тоді сміє осудити цей вирок? Є він вірний і справедливий і ті, котрі беруть уділ в

його розповсюдженню, чинять волю Божу, натомисть усі, котрі тому противляться, поступають проти його волі.

Опісля зазначено є у шостім вірші, для чого Бог об'являє свій гнів. Вперті козли, а саме духовні і знатні одиниці їх стада, є винні. «Бо ж кров святих і пророків проливали і ти дав їм також кров пити; бо того є вони гідні». (вірш 6). Ті самі представителі сатани забили «двох свідків» Божих, переслідували у злобі багато скромних слуг Божих, проливали їх кров, а передовсім прийняли в блудний спосіб з насмішкою ім'я Господа, відкинули Його Слово і очернили його як неправдоподібне. «Коли хто мечем заб'є, мусить і він бути мечем забитий». (Одкриття 13: 10). Відворотні їхні поступовання і кровавий злочин не може бути в таємниці. Бог об'являє це і згори показує їм, що заміряє робити. З цієї причини доручає він об'явити також свої суди. «І тих, котрі тебе руйнують, власним їх тілом на кормлю, а кров'ю їхньою як молодим вином вп'ються. І пізнає усяке тіло, що Я Господь спаситель твій і відкупитель твій, сильний Яковів». — *Ісаія 49: 26*.

Народ Єгови оголошувати мусить ті річі як його свідки. Є це день пімсти нашого Бога, не пімста людей, але уповноважені його мусять цю відплату оголошувати іншим. Гнів Божий виходить наяву і згори показує людям, чим є його справедливі суди. Облудні представителі сатани мали свої уподобання в робленню річей, відносно котрих Бог їм сказав, щоби їх не робили; для того говорить він, що є гідні того, що одержать. — *Римлян 1: 32*.

Вівтар Єгови не є піднятий для свавільних гріхів і злочину, що зроблено проти кращого пізнання і проти світла духа святого. Для таких сві-

домих гріхів немає жодної жертви, «ані в цьому світі, а ні в світі майбутньому», повідомляє Господь Ісус. Духовенство християнства і найчесніші його стада не мають жодного оправдання для свого способу поступовання і для своїх злочинів проти Бога і його помазаника. Кров його святих під вівтарем кличе проти них. (*Одкриття 6: 10*). Вівтар Божий підтверджує отою кару смерті для свавільного і беззаконного класу козлів; а усі, що знаходяться в становищі угоди при жертві, в той самий час погоджуються з ними. Для того написано є також: «І чув я другого від вівтаря, що говорив так: Господи, Боже Всемогутчий! Правдиві і справедливі є суди твої». — *вірш 7*.

Клас Йоана, або клас слуги чує і пізнає це через Слово Боже, котре для нього є оголошене. (*Псальма 19: 9*). Ті, котрі є в Христі і неогранично є покірні Богові, дають вислів тому послушенству або покорі, оголошуючи його суди і розповсюджують «Обвинувачення» і інші подібні післання правди, щоби інші люди могли пізнати висловлені через це заміри Божі.

«Опісля четвертий ангел вилив чашу свою на сонце і дано йому силу тривожити людей гіркістю огня». (вірш 8) Під час з'їзду в Індіанapolisі в день 29 серпня 1925 року, народ Божий почав брати уділ у вилятті тої чаші. Господь керував через своїх післанців приготуванням цього заклику або резолюції, котру названо «Післання надії» і котра через прийняття її на тому з'їзді зробилась постановою. (*Гляди Одкриття 8: 12 з коментарем і змістом рішення*).

Сонце є тим великим світлом, котре править днем. Пануючою потугою денною так званого християнства є «сонце» сатани, а саме великі

мужі: «магнати капіталу», великі політики або «мужі стану», як загально є названі, ті великі облудні пишються, що носять назву «проповідників». Ті групи спільно становлять ті великі джерела світла, котрі видають власне своє світло і панують над народами землі, підтверджуючи, що це роблять з дозволу Божого. Рішення «Післання надії» не уклало в собі для них жодної надії, бо ж виставило під стовп ганьби облуду і темні підступні махінації тої групи, при допомозі котрих старається далі обманювати людей. Є певною річчю, що Єгова Бог не уділив жодної сили їх несправедливому земському сонцю і що воно походило від сатани-диявола. Для того також є написано: «Дана є йому сила шкодити людям спекою огня». Як виникає рішення, ті горді пануючі діячі твердять, що є діяльними для добра людей, а в дійсності однак вони є знаряддями сатани. Це зіпсує сонце (*керуючі, пануючі діячі*) спалило людей огнем, не даючи світові демократичного рівноправ'я, як це обіцяно було. Коли би керуючі діячі, а особливо духовенство, поучали людей правди Божого Слова, як вона є представлена в «Післанню надії», тоді зробили би щось добре. Замість того однак вони і їх союзники, найчесніші з їх стада, зміцнили по війні знищувальний упал їх сонця для народа. Продовжували це палення, як Господь то передбачив і пророкував в слідуєчих словах: «І були упалені люди горячістю великою і хулили ім'я Бога, котрий має силу над тими поразками; однак не покались, щоби йому славу дати».

Вірш 9.

Від 1925 року пригнічування широких мас не припинилося і «сонце сатани», або пануюча група далі висилає своє палюче проміння. Народ

знаходиться в огні горя і жорстокої несправедливості, запаленим і підсилюваним через діячів «християнства». Огонь цей палить даліше, аж то «сонце» або товариство згорить само. Результат є той, що та група, що утворює «сонце», як і багато з народу хулили проти Бога. Безбожне «сонце» пануючого класу, гостро виступає проти вилиття чаші гніву Божого або післання правди і в дальшій протязі стягує ганьбу на ім'я Бога, нахилиючи багатьох до розсудження, якими їх терпіння й горе, та їх випадки нещасливі і злочини походили від Бога і що Бог за це є відповідальним. Люди, що залишаються в несвідомості поглядом Слова Божого, тримаються по стороні тих безбожних володарів, терплять горе в наслідок їх пригнічення і втрачають останню свою віру в Боже Слово, слідуючи за своїми вождями і роблячи Бога відповідальним за це горе. Серед тих, котрі відкинули «Післання надії», побільшилася через це невіра і лібералізм (*вільнодумство*) і не зробили покаєння і не звернулись до Господа; не віддали йому та кож чести за доказ його ласки, котра об'явилася через це, що звернув їм увагу на свої діла.

«Тоді вилив п'ятий ангел чашу свою на престол (*столицю*) (*інше тлум., місце перебування*) звіря і сталося царство його затемнене і кусали люди язики свої від болю». (*вірш 10*). «Звір» відноситься до сатанської організації на землі, виявляється головню через семиголову, або Велику Британію, сьому універсальну державу. Збіг обставин, що союз англо-американський творить «звіра в двох рогах», зовсім не противиться тому, що Британія займає передуюче становище у звіря, що згадано є у 10 вірші. «Звір в двох рогах» названий також є «фальшивим про-

роком», як то показано є у тій голові, з чого слідує, що певна частина організації сатанської зайняти може більше чим одне положення і виступати під різними символами. Сьома універсальна держава не може бути у тому образі розлучена від «звіря» що виходить з моря і становить ту складову частину сатанської організації, котрої сатана є богом.

«Місце перебування (або *престіл*) звіря» звісно не обмежується у своїм значінню до певного місця на землі, але вірно відноситься до певної частини сатанської організації, що займає найвище становище. Дальше належить через це розуміти основу, на котрій збудована є потуга «звіря». Безперечно мається річ про науку о Божім уповноваженню царів відносно управи землею. Уряд Великої Британії утверджує, що панує з ласки Божої, виробляючи подібний надпис на грошах. Усі пануючі самодержавці землі утверджують це саме.

Нимрод, перше усне знаряддя диявола на землі, поширював цю саму науку, щоби дати релігійну основу своїм вимогам. Володарі так званого християнства хваляться іменем Христа і утверджують, що з ласки Бога панують як його представники. Є вони гідні покарання від інших людей, бо ж в особливий спосіб пред'являють собі вимагання, що представляють Господа. Духовенство, що становить частину того класу пануючого, утверджує, що становить або має надзвичайне Боже право до научення і об'яснення Св. Письма і що самі вони лише мають уповноваження говорити о Біблії. Дійшовши до цього пункту, коли відкрито відкинули св. Письмо, сподівалися вони, що усі люди впадуть і скажуть до того амінь. З того наслідку духовенство це противиться кож-

ному, хто навчає правді, яка міститься в св. Письмі.

Британська універсальна держава становить сьому світову потугу і в першому ряді є відповідальна за утворення «образа звіря». Диявол дав «звірю», тобто своїй земній організації, престіл або місце перебування, котре від самого початку займала. (*Одкриття 13: 2.*) Положення або місце головної квартири диявольської організації на землі змінювалося від часу-до-часу в міру того, як одна світова сила уступати мусіла місце другій силі. Сатана завжди зводив людей, наклонюючи їх до думки, ніби той «звір» був тими «висшими властями» і що власть їх походить від Бога. (*Римлян 13: 1*). Жодна держава на землі не внушала народам так багато того обману як Британська держава. Його світові і церковні лорди (*охоронці*) ходили рука-в-руку, говорили одними устами, керовані були через великий капітал, котрий їх з'єднує разом, а усі спільно служили як усне знаряддя сатани-диявола. Вилиття кари на престіл «звіря» є це показом під стовп ганьби або об'явлення, що основа або утвердження, на котрому опирається та світова потуга, є фальшива.

Великим спірним питанням до сьогоднішнього дня було: Хто дає управляючим діячам власть, Єгова Бог чи диявол? Це було до сьогоднішнього дня властивим пунктом спорів. В рішенню, що ухвалено через народ Божий, в Лондоні, Англії, дня 28 травня 1926 р. то спірне питання було поставлене і що стосується народу Божого і багато інших людей — в задовільнюючий спосіб була дана відповідь на нього. Господь охороняв через своїх ангелів укладення і оголошення того рішення. Підкреслило це початок виллятя золо-

тої чаші через п'ятого ангела Господнього. Народ Божий на землі почав в цей час брати в тому уділ або участь і продовжував це з більшою енергією. Звертаємо увагу на *Одкриття 9: 1* та на відносний коментарій разом з ухваленням тоді рішення, названим «Голос до держав світу».

Духовенство об'яснило іншим членам того безбожного заповіта і легковірному народові, що Ліга Народів є виявленням Царства Божого на землі, висуваючи через це питання спірне, хто властиво руководить світом. В спосіб обманний утверджувало воно, ніби Бог створив цей союз. В ухваленій в Лондоні резолюції та в коментарю на її утвердження приведеній однак є доказ з Св. Письма, що диявол є батьком Ліги Народів і що диявол є володарем теперішнього лукавого світу. Опісля наново було утверджено з Св. Письма, що диявол дав звіреві столицю і власть, і що Британія як теперішня передуюча держава світова, котра доручила створити «образ звіря», вірно може бути названа «звірем». Його місце перебування або трон власті походить від «звіра», а збіг обставин, що вилиття чаші або післання правди відкриває блуд його претензії, показує, що чаша була вилита на «трон звіря». Лондон, столиця Британської імперії, був на це вигідним місцем і без сумніву Господь усім руководив в цей спосіб, що оголошення того післання мусіло там розпочатися.

Свідокство це було широко розповсюджено на цілій землі, а від цього часу «виляття чаші» йшло вперед. Царство «звіря» і «образ» ясно були тавровані як організації і царства темряви того світу. (*Єфесян 6: 12*). Керуючі діячі або сили «звіря» не тільки забороняли прийняти представлені в резолюції правди, але гостро їм противилися, при-

чому їм і їхнім прихильникам, котрі їх наслідували «затмився розсудок» з причини їх злого стану серця. (*Єфесян 4: 18*) В доброті своїй об'явив Єгова, що найбільша сила світу або держава світова не є його царством, а царством сатани, і що спасення людства залежить від цього, чи відвернеться від сатани, а звернеться до Господа Бога.

Замість цього щоби взяти користь з цього післання правди володарі допроваджені були через доброту Божу лише до цього, що серця їх затверділи, як Бог це провістив: «Стіл їх нехай буде сіттю перед ними і що на благо людям нехай на петлю їм обернеться. Нехай в очах їм, почорніє, щоб не бачили світла, і ноги їх нехай завжди трусяться» (*Псальма 69: 22, 23*) «Але вони не знають нічого і не розуміють нічого, у темі блукають: всі основи землі хитаються (*основа звірячого царства*)» (*Псальма 82: 5*). Темрява світа збільшується, про що й говорить пророк: «Ось бо, — темрява вкриватиме землю (*видиму організацію сатани*), й поморок народи (*володарів і підданих*)». (*Ісаія 60: 2*) Бог провістив, що ця темрява наступить: «Оце ж слухайте і уважайте, не несіться гордо, бо це Господь говорить. Віддайте славу Господеві, Богу вашому, доки ще не навів темряву й докіль ще ноги ваші, не спотикаються по горах в темряві; і очікували б ви світла, але Бог обернув би це у тінь смерті і перемінив би це в затьміння». — *Єремії 13: 15, 16*.

Наслідок слів п'ятого ангела був той, що видатні одиниці в тій звіринній організації перегризли язики свої, що частично об'являлося в пресі прилюдній. Вислів про перегризення язиків доводить, що вони переносили велику муку, виговорювали багато їдких слів проти післання

і проти усіх, котрі брали участь в розповсюдженню того післання, підчас коли тут же хвалили свою власну Божу силу і потужність. Пробували дати вислів своїй муці і неохоті через багато слів і шумних виразів, що їм однак не зробило жодного полегшення. Мала група вірного народу Божого і далі виливала правду спричиняючи керуючим діячам, а головнo духовенству стільки муки, «що багато хотіло померти, але смерть від них утікла». (*Одкриття 9: 6, та з коментарем.*) Не бралися вони однак до жодного старання, щоби поправитися.

«І хулили Бога небесного від болю свого і від всіх своїх болячок і не покаялися від діл своїх» (*вірш 11*). Особливо духовенство і видатні аюди його стада по «вилиттю тої чаші» ще з більшою силою відкидали спрямовані до них обвинувачення, твердячи разом, що християнство є Царством Божим, через що далі хулили ім'я Боже і стягали на них ганьбу. Зневага і висміювання Бога і його свідків, що оголошували це післання і котрі брали участь у вилиттю кари або лиха, продовжується далі. Отрута в організмі того диявольського «звіря», спричинила налив, що представлено є через згадані в тому віршеві «болячки». Доводить це, що наповнені є духом сатанським і його зміїним ядом, а в очах Божих порушені хворобою. Забороняють чинити покаєння і обстоюють при цьому, що Ліга Народів є щасливою дитиною, а не пагонцем сатани, підчас коли Британська держава універсальна і її союзники, завжди ще утверджують, що панують з Божого права. Торжествують вони з державами, що належать до Ліги Народів, і стараються держати їх разом при допомозі трактатів (*угод*), мирних договорів, флотових і

інших безрезультатних зусиль, через що впроваджують людей у блуд, говорячи людям, що дійсно є в стані направити світ. Будучи в результаті доброти Божої затверджені у своїх серцях, як колись Фараон противляться підпорядкуватися закону. Рішення упало на їх некористь, але ідуть і даліше вони по своїй блудній дорозі. Для того Господь в дальшій протягу доручає оголошувати свої вироки на сатанську організацію.

«А шостий ангел вилив свою чашу на велику річку Євфрат і висохла вода його, щоб готова була дорога царям, що зі сходу сонця» (*вірш 12*). Тут прошу прочитати Одкриття 9: 13, 14 разом з коментарем і резолюцією.

24 липня 1927 року в Торонто, Канаді, почав Божий народ перший раз брати участь в чаші гніва, що вилив шостий ангел Господній. В тому часі доручив Бог через свого ангела приготувати із свого Слова післання правди і говорить він його розповсюджувати. Принята була резолюція (*або рішення*), котра звернена була до народів землі. Це рішення разом з представленими доказами діяльними, ясно оголошено було великому числу слухачів в залі з'їзду, а ще більшому числу через радіо. Опісля наступило широке розповсюдження мільонів зразків тої резолюції серед людей землі. В цей спосіб вилитя «чаші гніву Божого» продовжується даліше і суди Божі робляться явними.

Свідощтво під назвою «Воля для людей» було великим ударом проти сатанської організації — Вавилону, бо ж попало в її велику торгівлю, наприклад в її великі підприємства лихварські, в підприємства електричні і інші великі товариства (*союзи*), що використовують народ, а самі

стверджені і підкріплені через духовенство і через політиків професійних. Був це також безпосередний удар проти блудного духовенства і безсовісних політиків, котрі зводять народ і фальшиво представляють Бога. Це свідоцтво було разом післанням про звільнення «в'язнів», котрі довго були держані в оковах Вавилону. (*Одкриття 9: 13, 14*). «Вилив... на велику ріку Євфрат» — означає це, що було вилито на народи, що несуть і піддержують зіпсуту сатанську організацію, до чого змушують народи без їх згоди, бо ж вони, що стосується правди поглядом того, були сліпі. Наслідок був цей, що висохли і відділені були води, що головню було карою або мукою для тих, котрі зловживали і використовували народ для своєї власної користі. Одночасно післання це вміщало застереження для людей взагалі, щоби втікали з диявольської організації, з Вавилону, і щоб залишили її, бо ж Бог об'являє проти неї суди свої. «Так говорить Господь... Я велю глибині: зсякни й річки твої висушу». (*Ісаія 44: 24, 27*). Висохнення має на цілі приготування дороги «царям від сходу».

«ЦАРІ ВІД СХОДУ СОНЦЯ».

Медо-Персія і Елам розположені були на схід від Вавилону. (*Ісаія 21: 2, 9*) Дарія, Мидіян і Кир і Перс, котрі повалили Вавилон, зображали Христа і його святих. (*Даніїла 5: 28; Ісаія 44: 28*). Через то представлений є Ісус і воскресші прославлені члени його тіла разом з його вірним остатком на землі, що знаходяться на дорозі до Царства, і становлять «військо кінне» (*Одкриття 9: 16*). Приходять вони зі сходу сонця. Тоді «зійде сонце справедливосте» (*Малахія*

4: 2) Ісус Христос, цей великий і потужний ангел показаний тут є, що приходить «зі сходу сонця». (*Одкриття 7: 2*) Єгова виповів своє рішення або свій вирок і виконає його. Кличе Він свого потужного виконавця як «птаха від сходу сонця», тобто від сходу Вавилону, щоби виконати свій суд. «Я покликав орла зі сходу з країв далеких; він же сповнить те, що Я призначив, Я бо сказав — і доведу це до кінця; призначив — і, здійснию». (*Ісаія 46: 11*). Цей потужний Цар приходить від Єгови (*зі сторони північної*) і зі сходу сонця і виконає прикази Божі. «Хто збудив-покликав від сходу мужа праведного, велів йому йти за собою, підневолив йому народи та підкорив царі? Та це ж він обернув їх мечем його в порошок, — луком його в солому, рознесено вітром, Я розбудив його від півночі, й він прийшов, та на сході сонця буде він призивати ім'я Моє, й топтати потужних, як болото, й місити, мов той гончар глину». (*Ісаія 41: 2, 25*). В Одкриттю є сказано, «щоби приготовлена була дорога царям від сходу сонця» з чого виходить, що це є день спотикання (*озброєння*) до цієї великої битви Армагедону (*Наума 2: 3*).

Ціль Господня по вилиттю цієї чаші є необхідна, щоби відвернути «води» від сатанської організації освідомлюючи народ відносно розпочинаючогося суду Божого. «Дорога царів» не може означати дорогу через річку. Коли беремо під увагу дійсні стосунки і коли би ціллю висушення водів була переправа через річку, тоді люди могли би піти до нагірного Євфрату і там перейти вбрід, так як це зробив Авраам, коли подався до Ханаану. «Приготування дороги» можна лише так розуміти як відвернення вод і висушення русла ріки з ціллю приготування до

атаки на Вавилон. Керівники мусять бути виставлені під стовп ганьби і показані людям у властивім світлі, а наслідок мусить бути цей, що народ від них відвернеться, що представлено є через відвернення води. Принята в Торонто резолюція «Воля для людей» разом з коментарем, що належить до неї, була широко розповсюджена по цілій землі і приготувала дорогу поступаючим за нею поширювачів і працівників зборових царського війська, котре через свою діяльність даліше поучає людей о зближаючимся суді Божому. Не є це для Господа річчю потрібною, щоби народи (*представлені через річку Євфрат*) повністю або частково відвернені були від Вавилону, поки Господь знайшовся б в стані заняти Вавилон і повалити його. Народ мусів однак довідатись про Божі заміри, що до повалення Вавилону, щоби мав спосібність втікти з нього. Вилиття чаші через шостого ангела і розповсюдження післаня правди мало і ще має місце в тій цілі, щоби народ з того мав користь. Коли люди відвернені будуть від Вавилону, а особливо коли «в'язні» будуть виучені, тоді пізнають великий привілей утечі з Вавилону і зближення до Бога. Для того Бог поручив своєму народові на землі, щоби приготував дорогу народові, підносячи прапор Єгови і звертаючи людей до Царства. Говорить він до своїх помазанців: «Ідіте ж, ходіте в ворота й дорогу народові рівняйте! Рівняйте, рівняйте дорогу, геть усе каміння з дороги виберіть, виставте знамено народам. » — *Ісаія 62: 10.*

Через це необхідно розуміти, що людям мусить бути об'явлена правда і дорога Господня, це значить дорога до Царства, адже це єдиний вихід, поки Єгова Бог доручить Христові

Ісусові виконати його суд через повне знищення сатанської організації в битві Армагедону. В словах тих стоїть велика думка що до видання всесвітнього свідоцтва від сторони сходу сонця, щоби оголосити Царя і його Царство, через котре мають бути благословенні усі люди, котрі обернуться до Бога. Є це більше на користь людей, аніж на користь тих Царів. Готування дороги Царям від сходу сонця є відчищенням дороги, щоби знайти доступ до людей, а саме на їх власну користь. Легко було би для Господа роздавити Вавилон без цієї праці приготовчої, але це не є його волею. Хоче Він, щоби люди наперед були навчені, причому рівночасно дає своєму помазаному народові спосібність видати це свідоцтво і в найбільших труднощах показати Господеві свою вірність і своє послушенство. Який страшний, не даючи направитись, блуд зробили і ще роблять деякі з посвячених, забороняючи собі взяти участь у тій великій праці видання свідоцтва! Усі, котрі мають уділ в прославленню ознак Єгови, сповіщають людям, що Він є Богом і які є його заміри в цьому, оскільки це роблять радісно, доказує, що належить до Царського загону, приходячого від сходу. Благословенні усі, котрі продовжують ту діяльність, поки праця не буде закінчена.

НЕПРИЯТЕЛЬСЬКИЙ ТАБІР

Благословенні діти Божі, що знаходяться тепер на землі і зображені були через Йоана, і не остаються вони в не свідомості відносно того, що діється в таборі сатанським, щоби не були зловлені. «Щоби не подужав нас сатана: бо нам відомі задуми його» (2 Коринтян 2: 11). Єго-

ва любить своїх дітей і показує їм неприємля, щоби були охоронені від його підступних атак. Хто на своїй дорозі бачить змію, цей обминає її або старається її убити. В об'яві, котру Бог дав своєму олюбленому Синові, щоби її об'явив його класу слуги на землі, показаний є неприємель і його діяльність, щоби вірні могли обминути замах сатани і воювати проти нього. Сатана, насправді є скритий перед очима людей, але Бог дає своїм дітям духове значіння, та розум що спостерігає, щоби могли бачити неприємеля і його махинації. Блискавки Єгови об'являють його народові позицію неприємеля. Бог дав Йоанові об'яву організації неприємельської, а це він вчинив на користь свого народу, що є тепер на землі, і для того також є написані слова: «І бачив я із рота змія, і з рота звіра, і з рота лжепророка три нечисті духи, подібні до жаб». — *Одкриття 16: 13*

Не є це тих «сім духів» організації Єгови, (*Одкриття 1: 4*), бо ж були нечисті. Є це духи, які Ісус вигнав. (*Маттея 12: 43—45*). Духи, котрі мучать людей і є причиною до хвороби, «дух світу» і «духи що зводять». (*1 Коринтян 2: 12; 1 Тимофея 4: 1*). Виглядали як жаби, котрі є бридкими звірятами. Жаби згадані є в Святому Письмі в зв'язку з карами Єгипетськими, а крім цього ніде за винятком в Одкритті. (*2 Мойсея 8: 1—14*). Докладність, що жаби залишаються в зв'язку з Єгиптом, вказує на це, що мають до чинення з сатанською організацією, бо ж Єгипет становить частину видимої сатанської організації. Гебрайське слово, перетлумачене на «жаба», означає «стрибок багnistий». З видива в Одкритті виходить, що ті багnistі стрибки появляються з сатанської організації, через що є вияв-

лено, що стоять в серцю сатанської організації, коли ж «... бо від переповні серця уста промовляють» (*Маттея 12: 34*). Ті нечисті духи виходять від змія, звіря і фальшивого пророка. Що отож означає звір, змій і фальшивий пророк? І що це значить, що кожний з них випускає щось з уст?

«Змій» може бути чудовищем земним або морським, або також одно і друге. (2 *Мойсея 7: 9; Псальма 91: 13; Ісаія 27: 1*). «Змій» то одно з імен, що відноситься до сатани-диявола і означає проковтувач. Змій лякає свою жертву тим, що робить великий і страшний галас. (*Михея 1: 8*). Символ виходу з уст змія жаби виражає то, що диявол сам через свої знаряддя робить великий галас. Оце, деякі об'яви, як змій реве: «Крокодиле великий, що лежиш посеред твоєї річки та й промовляєш: Моя річка, я сотворив її собі» (*Єзекиїла 29: 3*). В зарозумілий спосіб домагається сатана усього на землі для себе і виступає через це проти Бога. «Пожер мене й стер мене цар Вавилонський Навуходнозор, (*сатана, голова своєї організації*)... проковтнув мене, мов той змій; наповнив розкошами своїми своє черево, вигнав мене» (*Єремія 51: 34*). Говорив цар (*Вавилону, а саме сатана*) і сказав: «Чи ж не великий цей Вавилон, що я побудував його на дім царства силою моєї потуги й на славу пишності моєї? ». (*Даніїла 4: 27*). По народженню Сина Чоловічого, Царства Божого, цей самий змій випустив з уст своїх воду як річку проти Божої організації. (*Одкриття 12: 15, 16 і до цього комент.*). Ті докази підтверджують, що змій або диявол є зарозумілий, гордий, ворогом Бога і неприятелем усіх членів Божої організації і також правдивим джерелом власного вивиснення брехні.

«Звір» є видимим на землі знаряддям сатани. «Звір» одержує своє уповноваження від сатани: «Дано йому («звіреві») уста, що говорять великі річі і хули проти Бога і його організації». (*Одкриття 13: 5, 6; Даниїла. 7: 7; 8: 20*). З уст «звіря» виходить нечистий дух, подібний до «коника багнистого» або «жаби»; є він чванливий і займає вороже становище проти Бога і проти народу Єгови. «Звір» є знаряддям, що виконує на землі волю свого отця, диявола. «Звір» виступає проти Бога, проти Христа і проти Царства і чваниться тим, що має під своєю владою землю. Говорить він, що «чоловік є для землі, а земля для чоловіка, а одне і друге належить до мене». Усі пануючі чинники землі, діючи разом як знаряддя сатани, є до того приналежні.

Згаданий «фальшивий пророк» робить найбільше балаканини для сатанської організації. Мусить він бути частиною сатанської організації, бо ж співпрацює з сатаною і робить це саме, що робить змії. В іншій частині пророцтва показаний є «звір з двома рогами» (*Одкриття 13: 11*), але почавши від того місця, не виступає він більше в Одкриттю під тим іменем. Є однак річчю вповні певною, що він знову виступає, а саме в ролі політичного ворожбита або пророка. Будучи пророком диявола, є він нечистим і тому являється фальшивим пророком. Тим «фальшивим пророком» є оце англо-американська держава. Понище доданий є ясний доказ, що звір з «двома рогами» ототожнений є з «фальшивим пророком».

В *Одкриттю 13: 14* читаємо, що «дворогий звір говорив як змії», через що є сказано, що мав уста звіра або диявольської організації і

що оце був і є знаряддям усним; опісля що «робить ознаки» або «чуда» перед людьми і зводить їх через ті ознаки або «чуда». «Дворогий звір» і «фальшивий пророк» є автором наказів для утворення «образу звіря» або Ліги Народів. Згідно (*Одкриття 19: 20*) «звір (що виходить з моря) був пійманий разом з фальшивим пророком, що робить чудеса через котрих зводив тих, котрі прийняли знамено звіря». «Фальшивий пророк» становить частину «звіря», бо ж належить до видимої організації сатанської і є головним заступником «звіря», вимовляючи як його усне шумне знаряддя, горда мова і виступає з чванливими домаганнями; є ото ж фальшивим пророком. Цей витвір, що складається із звіря і фальшивого пророка, має «два роги», що подібні до агнця і притримується завжди того, що знаходиться в позиції оборонній, підчас коли завжди пристосовує тактику диявола. Є це насправді політичний пророк, що послуговується релігією як плащем. Його мужі становища твердять, що є найхитрішими дипломатами на землі, в чому без сумніву мають основу.

Британсько-американський «звір з двома рогами» хвалиться тим, що в її державі сонце ніколи не заходить, що має під своєю владою море і землю, що є спасителькою народів і що цілий світ повинен бути її підданий, щоби міг жити в мирі і добробуті. Подібно до жаби робить він великий галас, а з уст його виходить це, що об'являє його внутрішність. Можна би було додати багато доказів того, що цей пророк є великим політичним ворожбитом-гордуном, але вистарчає лише деяких, щоби звернути увагу читача на дальші річі, що підтверджують це, що тут є сказано.

В жовтні 1929 року, мав наприклад в Нью-Йорку місце бенкет (*nip*) причому голова міністрів Британського імперіалізму в присутності головних американських службовців Ліги Народів і ради уряду заграничного оголосив промову і передав через радіо, у котрій пророкував, що два народи, Британія і Америка, Можуть дати світові мир і добробут. З уст головного представителя тих двох народів вийшла заява, що «війна між тими двома народами є не до благополуччя. І знову усне знаряддя Ліги Народів оголошує горді слова, як це показує слідуючий текст твору з уст прем'єра держави Британської, в котрім говорить про Англію і Америку: «Якщо десь на світі є здійснена праця Божа, там два наших прапора спільно будуть повівати при виконанню тої праці. Не зобов'язуємо поглядом себе самих, як це було колись давніше, але поглядом самого діла, стаючи плече-в-плече і наставляючи вуха, щоби почути поклик Божий, без пихи і без конкуренції (*змагань*) або суперництва, хіба лише що до цього, хто з нас буде першим, щоби дати послух тому покликові і провадити діло до спричиненого наслідку або вражіння, що до цієї цілі». Це є галасливі і горді слова, розраховані на це, щоби зводили усіх за винятком тих, котрі мають духа Господнього і котрі в його організації виконують хоробру працю чи службу. Наслідок таких слів є цей, що люди говорять: «Хто є подібний звірові? І хто може воювати з ним або хто є подібний усному знаряддю тих двох великих народів, що говорять в імені урядів землі? » Одриття 13: 4.

Насправді потрібно признати, що промовець, котрий виповів ті слова, був щирим, але знаємо, що слова його не були правдивими. Звучать

вони як скрегіт великої жаби. Ані тепер чи в будь-якому іншому часі Бог не вжيه високих урядників Великої Британії і Америки до виконання своєї праці, тим більше тепер, коли Цар Єгови заняв престол і оголошені були його суди над звіриною сатанської організації. Не можна приймати планів диявола, як це зробили ті народи, і одночасно представляти Бога і виконувати його працю. Неможливою річчю є сидіти при столі демонів і в той самий час представляти Єгову, і Йому служити. (*1 Коринтян 10: 21*). Ті два народи діють спільно і обіймають керівництво усіх народів світу в випрацюванні розсудливих зовнішніх планів, а опісля вмовляють людям спокусливими і обманливими словами, що їх підступи є справедливими.

Особливо вони проповідували в цей спосіб від 1918 року і кожному відомо, що їх пророкування до сьогоднішнього дня не виконалися, що вже само по собі є доказом переконуючим, хто є фальшивими пророками. Збіг обставин, що представляють диявольську організацію і що пророкують доводить це, що не представляють Єгову і тому є фальшивими пророками. Їх бесіди і спосіб поступовання мають на цілі відвести людей від Єгови Бога і Його Царства, що їх наново знаменує як фальшивих пророків. З цього виходить, що не можуть робити задовільно ані одному тих вимог, котрі служать до пізнання правдивих пророків. (*5 Мойсея 18: 21, 22*).

Цей звіриний, фальшивий пророк протистоїть цьому Великому Пророкові, на которого Мойсей був образом. Христос, цей великий позафігуральний Мойсей, виступив на поле діяльності або арену і викликає позаобразового фараона,

сатану, і усі його знаряддя, котрі є проти Христа і Бога. Коли бувало заходив загострений стан або криза в досвідченню народу ізраїльського, післав Бог своїх пророків Єремію і Єзекиїла, щоби звернули увагу народу на його приближаючі суди. Одночасно виступали фальшиві пророки, котрі заперечували тому, що представляли правдиві пророки Єгови, і вимагали собі бажання, що без уповноваження можуть дати благословенство Боже на людські оснащення або приспособлення і об'явити людям, що будуть мати користь з тих приспособлень. Але Бог сказав об'явити, що вони були неправдомовцями і фальшивими пророками. «Бо від наймолодшого до найстаршого дбають вони всі про наживу й від пророка до священника — всі роблять неправду, говорячи: «Мир, мир, а миру нема» (*Єремія 6: 13, 14*) «І промовив я: Ой Господи Боже! пророки ж говорять їм: Не побачити меча, тай голоду не буде в вас, а повсякчасний мир дам вам на цьому місці. Господь же відказав мені: Ті пророки лож пророкують в ім'я моє. Не посилав Я їх і не наказував їм, не говорив до них; вони пророкують вам невірні видіння, віщування та пусті мрії серця свого. Тим то так говорить Господь про сі пророки; вони пророкують ім'ям моїм, а я не посилав їх; вони провадять: ні меч, ні голод не вдарить сієї землі; за це від меча і голоду погинуть ці пророки» — *Єремія 14: 13—15*.

Держава англійська твердить навіть, що є наслідником усіх прав десяти загинувших поколінь ізраїлевих, і тому є вибраним народом Божим. Багатьох вдалося звести через це фальшиве твердження. Від 1919 року мужі стану або дипломати тих двох народів, Англії і Сполучених Штатів, робили народам багато зводничих на-

дій через свої пророкування і твердження, що народам землі незабаром запевнений буде мир і добробут. Духовенство двох цих народів суперечить Божому Слову і підносить свій власний прапор, причому політики і великі фінансисти з ним заключили союз. А саме тепер, коли «Царі від сходу сонця», клас слуги Божого, виступають проти позаобразного Вавилону і сповіщають суди Єгови, належить сподіватися, що «фальшивий пророк» ревно буде діяльний в напominанню людям, щоби не звертали на це остереження уваги, але щоби слухали його, фальшивого пророка. Цей фальшивий пророк або англо-американська держава, згадує людям, щоби були спокійні і непорушні, і обіщує, що ті уряди виведуть народи з небезпеки і зроблять землю відповідним місцем мешкання для усіх людей. Пророкують мир, хоча немає миру. Бог освідчує, що вони є фальшивими пророками, котрі поступають по своїм власним самолюбним бажанням і пророкують те, що є фальшиве. — *Єзекиїла 13: 3, 4, 16.*

В часі світової війни кілька видатних провідників Англії виступали з прилюдним посвідченням в котрому оголошували те, що діється в зв'язку з світовою війною, доводячи що настало Царство Боже під урядом Христовим. Загнані в тісний кут, замовкли ті мужі пізніше, а видатні духовні піддержувані через дипломатів і великий капітал, відкрилися прилюдно в пресі і з казальниць Святого Письма, упадку гріха, спасення чоловіка і необхідності Царства а навіть подали в сумнів, чи може коли людство дочекається Царства Божого. В цьому безбожному поступованню брало спільно участь американське духовенство і його союзники магнати

капіталу і політики професіональні. Усі вони противляться правді про Царство Боже. Щоби це було, коли би звертали на Слово Боже і на замітні докази кінця світу сатанського і початок Царства Божого, котрі ті докази їм були представлені? Господь відповідає на це питання через свого пророка: «Бо коли би вони стояли в Моїм ряді, тоді би об'явили людям Мої Слова, й зупиняли б їх від ледачої дороги їх і від ледачих учинків їх» — *Єремія 23: 22*.

В тому самому часі, коли писаний був цей коментар, відбулася в Лондоні конференція роззброєння на котрій передували дипломати Англії і Америки. Обіцяли вони тоді створити щось, щоби світові дати вічний мир. Зображена через пророка праця Елисея, церкви Елисейової в тому часі знаходиться в повній своїй діяльності і остаток класу слуги сповіщає людям суди Божі, котрі прийдуть на зорганізовані народи світу, що становлять сатанську організацію. Але «фальшивий пророк» викрикує своє нечисте і згубне післання, а саме в тому часі, коли це мав робити по пророкуванню Господньому.

Ніхто не може заперечити цьому, що дипломатичні представителі Англії і Америки тепер безустанно пророкують, що їм держави зроблять все для запевнення народам мир і добробут. Опісля ніхто не буде міг збирати цю дійсність, що два ці народи, противляться правді і вірним свідкам Господнім, що проголошують його Царство справедливості. В тому, що вони є політиками провідничими світу і виступають проти Царства Божого стоїть незаперечний доказ, що ті два народи спільно творять згаданого в Одкритті «фальшивого пророка».

«Се бо бісовські духи, що роблять ознаки,

що виходять на царів землі і цілої вселенної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя» (вірш 14). Підчас, коли вірні слуги Бога на землі сповіщають його суди з його Слова, оголошуючи знаряддя сатанське, особливо «фальшивого пророка» науки демонів. Два народи, що становлять спільно «фальшивого пророка», віддавна піддержують, що є християнськими, але відкинувши Боже Слово, сталися наскрізь блудниками і сповіщають науки демонів. «Дух явно говорить, що в останні часи відступлять декотрі від віри, ті хто слухає духів підступних і бісовських наук, в лицемірстві брехливих, запеклих у совісті своїй» (1 Тимотея 4: 1, 2).

«Звір з двома рогами» і «фальшивий пророк» роблять великі чуда або знамена, наприклад мирний договір для запобігання воєн, відношення до роззброєння морського і інші фокуси, через котрих, як вони думають, піддержують життя народів на землі. Ті нечисті річі, що виходять з уст змія, звіря і «фальшивого пророка», ідуть до володарів землі, тобто до видимої сатанської організації, і через багато обітниць що сповіщають добробут, згромаджені є до «війни того великого дня Бога Всемогучого». Згромаджують вони людей проти Єгови і проти Його народу. Вірні свідки Божі пильно оголошують тепер післання про Царство Боже, керівники однак не звертають жодної уваги на це післання (Маттея 24: 14). Стоять вони на своїй самолюбній дорозі і говорять: «Хто є рівний нам? Хто би був в спроможі проводити з нами війну? Земля до нас належить; ми є для землі, а земля для нас» (Одкриття 13: 4). Говорять вони так бо ж є під впливом сатани і його демонів.

Не є це перший раз, що демони зводили воло-

дарів. Був це «дух неправди в устах усіх пророків його», котрий наклонив Ахаба прилучитися до Йосафата в його війні проти Сірійців. «Дух неправди» пророкував Ахабові поведження (успіх), але Ахаб поніс поразку і смерть. (*1 Царів 22: 22—37*). Так само буде в тих днях послідніх. — *Еремія 23: 15, 16*.

Царі землі згромаджені бувають проти Христа і проти його організації. Сатана згромаджує своє військо проти великої армії Господньої (*Йоїля 2: 2—11*). Єгова хоче, щоби бажання тих безбожних орд виповнилися і щоби вони згромаджені були до битви. Для того говорить Єгова: «Оповістіть це проміж народами, готуйтеся до війни, розбудіте завзяття в хоробрих; нехай виступають, підіймуться всі борці. Покуйте мечі з лемешів ваших, із серпів поробіть списи; безсильний нехай скаже: я сильний, кваптесь, сходьтесь, всі народи сумежні, зберіться (*проти Бога*), ти же, Господи, веди туди борців твоїх! Рушайте, народи, зійдіть на Йосафатову долину; (*долина в якій Єгова побив Моавітів, Амонітів і мешканців гори Сеїр, котра в сповненні являється образом на сатанську організацію і через що є показано в який спосіб Бог тепер виконає свій суд над сатанською організацією*), бо там я засяду, судити всі народи звідусюди. Пускайте в рух серпи, бо жнива наспіли; ідіте, спускайтесь вниз, бо вже повна ягід тискаря, а посуд під нею аж переливається — бо злоба їх велика. Товпи, товпи в долині відплатній, бо недалекий день Господень від долини суду! » — *Йоїля 3: 9—14*.

Насправді, буде це «великий день» Бога, Всемогучого, бо ж Єгова Бог здобуде тоді велику перемогу для своєї слави. Початок битви прийде

як злодій вночі, а кінець її принесе повне знищення неприятеля. Через свого олюбленого Сина говорить Єгова Бог до свого народу особливо слова нагадування і заохочення. Зближається велика і страшна битва і тому кожний з помазаників повинен бути на осторозі і завжди послухно держатися заповідей Божих. В зв'язку з тим говорить Господь: «Оце як злодій; благословенний котрий чує і стереже свій одяг, аби не ходив наго, і невидно було сорому його»—*вірш 15*.

Гедеон напав на Медіанів, як злодій вночі, тобто тихо; і несподівано (*Суддів 7: 19*). Христос Ісус виконує цей образ, згромаджуючи військо своє проти сил сатанських виступаючи до атаки. Про армію Господню є написано, що вона старанно оглядає не приятельську організацію і її твердиню і що до її в'язниці вторгне вікнами як злодій: «По місту ходити будуть, по мурі бігати, на дома ввійдуть, а вікнами влазять як злодій» (*Йоїля 2: 9*). «Бо, як сітка впаде на всіх, що живуть на лиці всієї землі. » (*Лука 21: 35*). Гарні звучні слова «фальшивого пророка» про мир і безпеку присипляють народи і приготовляють особливо «християнство» на несподіване знищення. «Бо самі добре знаєте, що день Господень, як злодій вночі, так прийде. Бо, як говоритимуть: «Мир і безпечність», тоді несподівано прийде на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не втічуть вони». — *1 Солунянам 5: 2, 3*.

Бог говорить до тих, котрі знаходяться в угоді з ним: «Благословенний, котрий чує і стереже одяг свій». Відноситься це безсумніву до часу по приході Господа до Свого храму, коли усім, котрі зібрані були в Сионі, дано є «одяг спасіння». Кожний мусить звертати увагу сам на себе і рівнож дбати про своїх братів і про справи

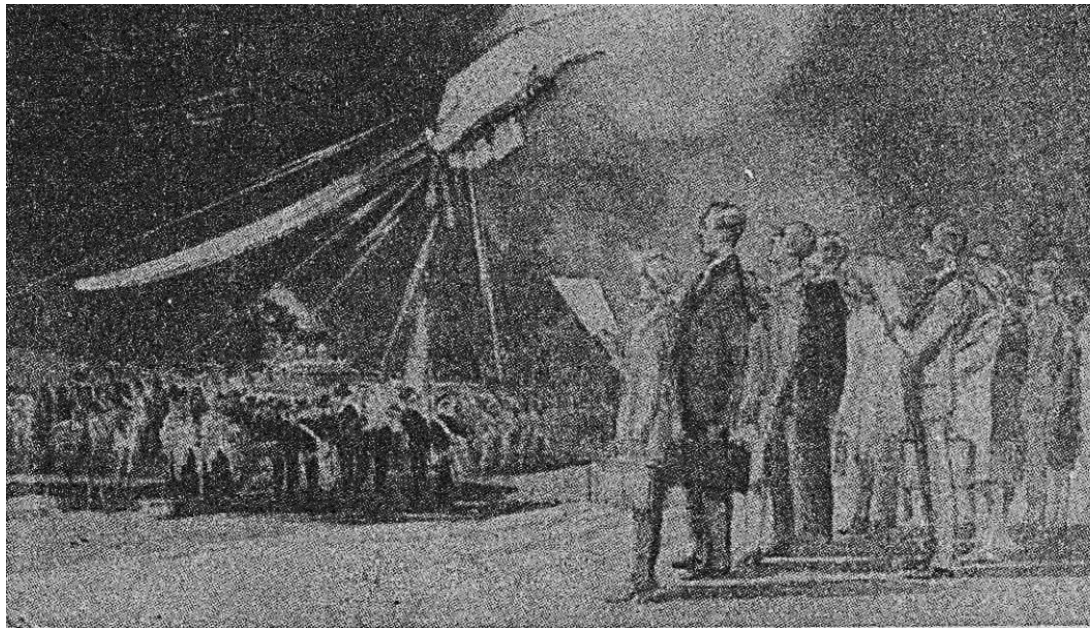
Царства. Вимагається чуйність відносно сатанської організації, щоби її небули роблені уступки, через що могли би опоганити свої одежі. (*Одкриття 3: 4*) Народ Божий мусить тепер мати це на увазі і повністю бути відлучений від кожної частини сатанської організації. Клас слуги мусить бути сліпим відносно усього, окрім діл Царства Божого. (*Ісаія 42: 19, 20*). Помазанці Господа є його сторожами, котрі в жоднім випадку не повинні дати нахилитися до відступлення хочаби на волос від вірної служби Єгови. «Сину людський! Я поставив тебе сторожем дому Ізрайлевому, і як почувеш ти Слово з уст моїх, то остережи їх від мене». (*Єзекиїла 3: 17*). «Стороже, яка пора ночі?.. А сторож відказує настав ранок, а все ж ще ніч. Коли так пильно допитуєтесь, то оберніться й приходіть». (*Ісаія 21: 11, 12*).

Народ Божий не може тепер мовчати, але мусить свідчити про Єгову. Поставлено є його сторожом, котрий пильнує і в послушенстві відносно Його заповідей голосить післання. Мусить з відвагою видати свідоцтво про Його суди і не може перестати, аж поки праця не буде виконана. «На мурах твоїх, Єрусалиме, я сторожу поставив, і не вмовкатиме вона ні вдень, ні серед ночі. О ви, що пригадуєте Господа — не вмовкайте! » (*Ісаія 62: 6*). Свідоцтво о правді мусить бути видане з рішенням і без боязні, а це свідчить про совершенну любов відносно Бога Єгови. (1 *Йоана 4: 17, 18*. Остигли є тепер без одежі і навіть не спостерігають того, що є нагими. (*Одкриття 3: 18*). Не були вони ані чуйними, ані послушними і для того Господь їм пригадує, щоби «купили собі білі одежі» та щоб зодягнулися, ревно і радісно приступаючи до служби Господньої, в противному разі Господь їх з певністю ви-

ключить з Божої організації. Усі, котрі не обєрігають безперервно, бувають зведені через видумки сатанських пророків, а з хвилиною коли є взяті до неволі і позбавлені своїх одеж, мусять вони марширувати в процесії сатанській, а не-приятель побачить «сором» їх. Багато буде серед них таких, котрі наряджалися на сором з браку правдивої любові для Бога. (*1 Коринтян 13: 5*). Филистії запровадили Самсона до святині, щоби там забавляв народ. З певністю його розібрали там до нага, щоби ще смішнішим був в очах Филистимлян. (*Суддів 16: 25*). Хто тепер гається оберігати і сторожити свою одежу, той рівнож буде роздягнений. Це нагадування Господа має очевидно на цілі побудити помазанців, щоби до самого кінця були обережними і вірними, бо є то важно особливо в тому часі, коли війська неприятельські збираються до цієї великої останньої битви.

«І зібрав їх на місце, котре по-єврейськи називають Армагедон! » (*вірш 16*). Інші переклади подають: «Згромадилися». Є це очевидно «чудеса що роблять, подібно до жаб, духи брехливі або демони», котрі їх збирають, а діється це особливо через уста «фальшивого пророка». Уста ті вигукують: «Ходімо з'єднаймося в умову, зробімо розгляд о мирі і приступимо до Міжнародного судилища поєднання! Зробімо угоду що до розброєння морського і з'єднаймося через розгляд, щоби накрити землю хвалою і красою і приготувати на прихід Христа».

Володарі землі нараджуються між собою проти Господа і Його Помазанця. (*Псалма 2: 2*). Збираються на місце котре по-єврейськи зветься «Армагедон». Битви звичайно є названі від місця, де була боротьба. Коли це правило також

Зібрання збройних сил до Армагедону.

находить тут пристосування, тоді ту битву можна назвати «битвою Армагедону». Святе Письмо не говорить, що Палестина буде полем битви, а збіг обставин вказує, що місце битви не відноситься до землі Палестини. «Армагедон» означає «підгірок» (*найвисший пункт*) «Магедда» і мусять через це бути зрозумілий символічно. Старий заповіт говорить насправді про «долину Магеддо» і про місце тоїж назви, не подає однак гору, котра би так називалась. Слово «Магеддо» означає збирання військ». Початковий склад «ар» переважно означає гору або підгірок. В цей спосіб слово Армагедон відноситься до «гори (або підгірка) згромадження військ». Обставина ця, що усіх царів землі збирає до Армагедону сатана і його нечисті знаряддя, дозволяє заключити, що згадане тут військо є військо Єгови і що є вже зібране на горі або підгірку. Йоан бачить у видиві Христа і сто сорок чотири тисячі згромаджених на горі Сион. (*Одкриття 14: 1*). Є це військо Господнє. (*Михея 4: 13*). Армагедон представляє гору Божу символічно, тобто гору Сион, організацію Божу, котру побудував і в котрій об'являється. А проти організації Божої сатана веде свої сили і веде війну з військом Господнім. Для того говорить Господь: «Тепер же озброюйся, товпо розбишацька, облягай нас облягом, розпочни проти нас стан облоги» (*Михея 5: 1*) — Вартова Башта від 15 лютого 1929 року стр. 56.

Описаний тут стан подій наступає по вилиттю шостої чаші або лиха. Об'явлений є «звір дво-рогий» яко усний знаряд на першому плані, який приготовляється до останньої битви. Дві армії є в русі. «Царі від сходу сонця» відправляються проти Вавилону, а усі царі землі мар-

ширюють проти організації Божої. Для усіх, котрі бачать це видиво, є це потрясаюча сцена. Земне військо Єгови знаходиться в місці безпеки, бо ж пробувають «в охороні Найвищого», де оскільки там залишаються і далі співають його славу, є безпечні. (*Псал. 91: 1—3*). Усі народи мають бути зібрані до битви проти святого Божого народу. (*Захарія 14: 2*). Битва проведена була символічно на місці, що зветься «Армагедон», бо ж є місцем зібрання Божих сил. Битва ця через це вірно є названа битвою Армагедону.

Ця битва проведена є «того дня Бога», а перемога Господня є вірна, через це названа у Святому Письмі «війною того великого дня Бога Всемогучого». З цією хвилиною, коли дві ворожі армії займають свої позиції до битви остаточної кінчається це видиво, через це безперечно треба розуміти, що сьоме лихо мусить бути повністю вилите, поки проведена буде остання вирішальна битва.

СЬОМЕ ЛИХО

«Тоді вилив сьомий ангел чашу свою на повітря, і вийшов голос великий з храму небесного, від престолу глаголючи: Сталося» (*вірш 17*). Було це на часі, щоби зробити прилюдну маніфестацію (*масовий виступ*) за Єгову і проти сатани, щоби люди могли пізнати записані суди Божі на знаряддя сатанське і щоб мали спосібність втекти з цієї безбожної організації. Господь доручив своєму ангелові приготувати і оголосити післання, в котрій то праці дав малу участь народові своєму на землі. Умови на землі були приготовані, так, що Божий народ міг взяти участь у тій праці. Приготована

була найбільша сіть радіостанцій, як до цього часу коли-будь дійшла до результату на землі. Сітка ця обняла сто сім радіостанцій, котрі одноголосно передавали післання. З цього виходить, що Божий народ на землі мав певну участь у вилиттю тої чаші.

Було це в неділю рано, 5 серпня 1928 року, в Детройт, коли в присутності багатотисячної видимої аудиторії і перед вухами далеко більшого числа невидимих слухачів представлена і принята була «заява проти сатани, а за Єгову», що наскільки це відноситься до народу Божого на землі — предвіщує початок «вилиття сьомої чаші». В цей час і в тому місці прилюдно було повідомлено, що Єгова є «Царем Вічності», що Христос як законний Цар землі взяв владу і розпочав своє панування, що сатана, бог того злого світу, відповідальний є за війну, за усякі інші злочини і за терпіння народів, і що його організація мусить упасти і загине у битві Армагедону. Відносна резолюція (*рішення*) міститься в коментарю до Одкриття 11: 15. Резолюція, а також пояснення до неї була у багатьох языках широко розповсюджена по цілій землі.

Читаємо, що сатана є «князь, що панує в повітрі». (*Єфесян 2: 2*). Прийшов був назначений час Божий, щоби старому вужеві завдати безпосередній удар і усвідомити народи відносно заміру Божого, що до виконання вироку над неприємцем. Народи землі, котрі піддержують сатану, мають пити чашу гніву Божого, а «цар Сесахський (*Вавилонський*) вип'є після них». (*Єремія 25: 26*). Атмосфера або обстановка сатани була затемнена через післання п'ятої труби, котра оголошувала «голос до держав світу» і ця

«заява» мусіла бути спрямована безпосередньо проти сатани. Не було це діло людське, але розпорядження Господнє. Була це маніфестація (*прилюдний виступ*) суда Єгови. Вилиття змісту сьомої чаші, що відбулося при тій нагоді в Детройт, продовжується даліше і мусить продовжуватись, до тих пір, поки не буде розпочата та велика битва. Також оце не перестає спів слави імені Єгови, а свідоцтво проти сатани і його організації мусить даватись і даліше. Божі сторожі відтоді вже не можуть мовчати. В цей спосіб сьома чаша або лихо звернена особливо проти сатани і його організації.

Читаємо в Одкриттю: «І вийшов великий голос з храму небесного, від престолу». Є це голос Єгови, що сповіщає суд на сатану і його організацію. Слухайте, усі народи! вважай, земле, й уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святого храму свого» (*Михей 1: 2*). Від цього часу народ Божий зрозумів багато пророчих висловлень Єгови. Є це далшим доказом, що правда не належить до жодного чоловіка, але до Єгови, котрий її робить зрозумілою в вірному часі своїм і в спосіб, який подобається. Йому належить всяка честь і хвала. Голос з неба сказав: «Сталося!» Інші переклади Святого Письма подають: «Виповнилося!» «Усе минуло!» Значіння тих слів очевидно є слідуючі: Питання спірне дозріло і мусить бути вирішено в Армагедоні. Заміри Єгови що до сатани і його організації сталися явними. Вилиття чаш є тепер дійсністю звершеною і здійснилося пророцтво про сьоме лихо, бо вилиття розпочалося. Виразно виступають тепер ці два насіння і напριαзнь між ними ясно є об'явлена. (*1 Мойсея 3: 15*) Свідки Божі! Рушайте тепер до битви і вашим сигналом бо-

йовим нехай буде: «Меч Єгови і його Помазаника!»

Вісімнадцятий вірш описує який наслідок мало вилиття сьомої чаші: «І повстали голоси, і громи, і блискавки, і трясіння повстало велике, якого не було, відколи люди на землі, повстали; таке трясіння! таке велике!» (вірш 18). Відкриття 11: 13 і доданий оцей вірш наперед згадує про «блискавки». В оцей спосіб також «блискавки Божі» в часі згаданого з'їзду в Детройт і тут же перед «за явленням проти сатани» були предметом дослідження для храму, а в (цей) час перший раз ясно була пізнана Божа організація, описана через пророка Єзекиїла. (*Вартова Башта з 1928 року стор. 307*). Голоси ті сповіщали, що Єгова став Царем і що тепер усі царства землі стають під панування його олюбленого Сина, закономірного Князя землі. Товариство, якого є привілейом оголошувати післання Господні, проводило від того часу великий рух з виданням «Приятель народам», «Правительство», «Життя» і «Пророцтво», і усі вони вміщують свідоцтво або голос Господень, що гримить проти сатанської організації. Бомбардування це продовжується до дня сьогоднішнього і багато людей чує післання. (*Псальма 29: 3, 8*).

Опісля наступило велике трясіння землі, через що розуміти належить надзвичайне збурення або потрясіння. Цей сам вислів, переведений тут з грецького на «трясіння землі», з гебрійського вірша поданий як: «галас» (*Єремія 10: 22*), «гук» (*Єремія 47: 3; Ісаія 9: 5*), «шум» (*Єзекиїла 3: 13*), «гуркіт» (*Наума 3: 2*) «гуркоче» (*Йова 39: 23*), «затрясу» (*Аггея 2: 6*), «діяти» (*Йова 41: 20*). Усі ці вислови в точний спосіб показують що скоро опісля сталося. На протязі неповного одного

місяця по «заявленню», що видано в Детройт, дев'ять народів підписали угоду Паризьку, що саме через це об'являє трясіння або тремтіння серед володарів, бо ж вважали за потрібне щоби щось вчинити. (Лука 21: 26). Опісля наступили вибори політичні в Англії, причому вийшли на яву неспокійні відношення у тій країні. В сатанській організації мало місце безперервне бігання і велике потрясіння. Вжито розпучливі зусилля, щоби направити збурені і погані умови, старого світу. Навіть папа заключив мир з гордим диктатором Римської імперії. Усі народи тремтять перед страхом і очікуванням того, що приходить на світ. Політичний «фальшивий пророк» особливо об'являє свій страх, бо ж говорить голосно, довго і правдоподібно щоби додати собі відваги, як боязливий чоловік, що переходить цвинтар вночі.

Кормитися є великою небезпекою, що релігійні кружки в Росії звільняться від залишеної частини диявольської організації і для цього фальшивий пророк» так багато говорить про релігію в Росії. Зірвався різкий вітер загальної турботи про положення світу і щораз сильніше дує; а сатанська організація знаходиться тепер як ніколи в становищі тривоги, причому чимраз більше виходить на яву, що «фальшивий пророк» пророкує неправду.

В конгресі Сполучених Штатів говорить багато по удосконаленню річей, щоби вивести з біди народи, а фінансисти тремтять перед страхом, бо ж не знають, що із огляду на грізний упадок мають розпочати для збереження своєї організації. В цей спосіб як говорить пророцтво по вилиттю сьомої чаші наступило «Трясіння землі» або коливання.

Але ті, котрі знаходяться в стані угоди з Богом і підтримують її, дісталися в межі того трясіння. Блискавки Бога ясніше ніж коли-небудь перед тим об'явили Його правди і Його заміри. Світло відносно «вищих властей» (*Римлянам 13*) «піраміди в Єгипті» (*Ісаія 19: 19*) книги Йова, пророцтво Даниїла (*Даниїла 12*) та світло відносно інших пророцтв викликало багато шуму і трясіння, багато було викинутих. (*Жидів 12: 22—27*). Але вірні були спонукані до більшої діяльності ніж коли небудь перед тим, бо ж пізнають, що час є короткий і що тепер мають надзвичайну спосібність бути діяльними для імені і слави Господа. Через це вони є повні радості і захоплення. Служба польова краще була зорганізована і робітники Господні виконують свою працю в спосіб дуже планомірний. Війська рушають до Армагедону і трясіння побільшується. Слухайте співу армії Божої!

«І розпалося велике місто на частини, і міста поган попадали; і про Вавилон великий згадано перед Богом, дати йому чашу вина лютості гніву його» (*вірш 19*). Велике місто Вавилон є сатанською організацією. Через свою «міру» показав Господь своєму народові ті три частини організації сатанської, що представлені в образі через Єгипет, Асирію, і Вавилон. В останньому часі дав Бог своєму народові ясніше виrozumіння багатьох пророцтв і згідно із своєю обітницею об'являє він йому річі, які мають виповнитися. «Оце перші річі сповнилися, я також нові звіщаю, перше чим розпочнуться, дам вам о них чути!» (*Ісаія 42: 9*). Пізнають, що сатанська організація буде розділена проти самої себе і що упаде, так само як Моав, Аммон і Сеїр розділені були і знищенні. (*2 Паралипемон 20: 1—28*). Господь об'явив ті

три групи сатанської організації і дав «Царям від сходу сонця» ясний образ свого війська, щоби атакували і виставляли під стовп ганьби не лише релігійну частину неприятельської організації, а також частину торгівельну і політичну. Коли Даниїл став перед Валтасаром сказав він: «Розділено царство твоє і віддано Мидіям та Персам». (*Даниїла 5: 28*) Даниїл є образом вірного народу Божого, котрий рівнож пізнає, що сатанська організація буде розділена і дана буде «Царям від сходу сонця».

Післання, котре дав Бог своєму помазаному народові і котре той же народ розповсюджує, голосить, що диявольська організація, що зображена через Вавилон, та усі підкорюючі установи, що названі «городами» мусять упасти перед помазаним Царем Божим. Існують союзи, клуби, ложі, з'єднання і багато подібних союзів, котрі усі разом мусять згинуть, бо ж становлять частину сатанської організації і її піддержують. Усе це є нечисте і для того вірний остаток Божий не торкається нічого «нечистого» бо ж Бог так йому сказав (*2 Коринтян 6: 17*). Вірні свідки Господні даліше атакують Божим післанням записаних присудів складові частини сатанської організації. Усі народи мусять тепер прийти і пити з чаші страшного гніву Божого і жодний не втече. (*Єремія 25: 20—35*).

Свідоцтво моралі, як і стародавнього так і теперішнього Вавилону, читано тепер є перед Господом, або Бог згадує про їх переступи. Усе це є обширно записано і мусить бути тепер оголошено для освідомлення народів. Бог наперед хоче об'явити свої суди своєму власному народові, а після усім народам, котрі почнуть слухати. На протязі усіх минулих століть Бог заховав у

таємниці свої заміри. Усі проби сатани щоби знищити Святе Письмо зовсім даремні. Святе Письмо, як закрита таємниця не може бути зрозуміле перед передбаченим часом. Тепер надійшов час і Бог зробив Біблію зрозумілою для тих, котрі її прагнуть зрозуміти, поки неприязельська організація вповні буде знищена. Хто виступить проти Вавилону і виставить його під стовп ганьби? Хто сміє твердити, що того не належить робити? Хто міг би представити розсудливий докір проти цього, що народ Божий тепер старається заглянути до Вавилону і до цілої сатанської організації, щоби ті річі об'явити людям? Хто противиться голошенню свідництва проти сатанської організації, той вступає через це до рядів неприязельських. Лінія границі є гостра. Єгова пригадує ті річі з важних причин, і одною з тих причин є та, щоби його суди були оголошені людям і щоби його помазаники були його свідками і оголошували ті вироки. Кожний чоловік і кожна жінка, що любить правду і справедливість, нехай отож стануть по стороні Єгови і навчать людей про велику і недобру сатанську організацію, щоби усі, котрі собі бажають того, мали можливість втікти з неї. Сатанська організація на протязі багатьох століть зневажали ім'я Єгови і громадила на народ Божий ганьбу, пониження і терпіння. Оце однак Бог хоче оголосити, що та безбожна організація одержує те, що заслужила. *(Одкриття. 14: 10—з відносним коментарем).*

«І всякий острів зник і незнайдено гори» (вірш 20) Єгова привів знов остаток свого народу з островів *(Ісаія 11: 11)*. Сплоджені з духа, що становлять «велику громаду» представляють тепер острів. Перед тим сподівалися вони спа-

сіння від Єгипту (*від світових організацій, особливо від своїх церковів*), але тепер не можуть до них втікти, щоби одержати поміч (*Ісаія 20: 6*); мусять отожд чекати на Слово Господнє або на закон Божий, об'явлений їм через його слугу (*Ісаія 42: 4; 51: 5; 60: 9*). Ті мешканці островів жили до цих пір без журби, бо ж думали, що є безпечні, а тепер Бог спровадить на них огонь в утиску Гога і Магога. (*Єзекиїла 39: 6*) Недовго будуть мусіти переходити через «велике горе» і для того будуть хотіти утечі (*Одкриття 7: 14; Ісаія 59: 18*). Будуть мусіти приступити до утечі «зимою» (*в неприємно бурхливім часі*) і в «суботу» (*коли по закону Єврейському не вільно запалити огня проти холоду, ані носити тягарів*) (*Маттея 24: 20; Марка 13: 18*). Як Самсон стовпами повалив будівлю на свою голову, так «велика громада», коли побачить, що для неї вже немає надії у Вавилоні і що не може втекти, повалить дім Вавилонський на свої голови. Її члени будуть в цей час знати, що Єгова є Царем, і одержать від Нього потіху. Усі «гори» (*символічно представляючи царства за винятком гори Сион, що виражає Царство Боже*) зникнуть і небудуть більше знайдені. (*Ісаія 54: 10*). Але перед упадком тих гір або царств остаток з цілих своїх сил вимолотить гору, котру тоту працю тепер і виконує. (*Ісаія 41: 15*). «І прийдуть вибавителі на Сион-гору, щоб осудити гору Ісавову (*тобто сатанську організацію*)», котра мусить упасти— (*Авдія 21*). «Кров їх з гори попливе». (*Ісаія 34: 3*) Єгова усуне їх назавжди. (*Псальма 46: 2, 3*) «І великий град, як важкі тягарі упадуть з неба на людей; і хулили люди Бога задля градової поразы, бо поразы граду вельми була велика», (*вірш 21*). Не є це буквальный град, але земна, тверда і

знищувальна правда, що падає з неба Єгови, котрий їх приховав «на час горя, на день битви і війни». (*Йова 38: 22, 23*). Та буря з градом є лихом для безбожних, але «велика громада» також мусить щось з того відчути, бо занедбала собі привілеї (*Агея 2: 17*). Читаємо, що град має вагу велику, центнера (*інші переклади.., таланта*), що безсумніву указує на діла Царства, котрі доручені є класові слуги і котрих треба пильнувати на славу Господа. Слуги Господні кидають град, і роблячи це хоронять вірно заповіді Господні, видаючи свідоцтво про Ісуса Христа. Члени остатка мусять бути його свідками і розголошувати правду Божу. Для оголошення замірів Божих мусить бути видано серед народів велике свідоцтво о правді, а це особливо в зв'язку з пророцтвами, через котрі побита є сатанська організація. Підчас коли остаток виконує ту діяльність, стягне він на себе переслідування і викликає великий опір. Неприятелі будуть зневажати ім'я Боже, бо ж град правди змете місце утечі брехні, котрою так довго засліплювано людей — *Ісаія 28: 17*.

Прекрасний і благословенний є привілей, який тепер має клас остатка, коли ж знаходиться по стороні Єгови, і може сповіщати записаний суд. Знає він, що поступає вперед аж до повної перемоги і до вічного оправдання імені Єгови.

БЛУД ВИЯВЛЕНИЙ

РОЗДІЛ 10

(Одкриття, голова 17).

Єгова ненавидить блуд, обман або лицемірство, тоді ж лицеміри є злочинцями. «Тому не встоять безбожні на суді, ані грішні у зборі праведних». (*Псальма 5: 5, 6*). Лицемір або блудник — нікчемний чоловік, група лицемірів, працюючих рука в руку, ще більше побільшують долю ошуканих. «Ледар безглуздий, — говорить безглуздо, та й серце мислить про беззаконство, щоб поступати скрито, зневажати Господа, видерти хліб в голодного та забрати напій в жаждущого». (*Ісаія 32: 6*). Це що зветься «релігією» є найзручнішим знаряддям до пристосування вироблення лицемірства. Лицемірство було запроваджене через релігію сатани. Сталося це за днів Еноса, коли сатана почав висміювати Бога і погорджувати ним через це, що говорив людям створити організацію і «взивати ім'я Господа». (*1 Мойсея 4: 26*). Початок земної організації сатани був названий «Бабель» або «Вавилон». Вавилон означає «місто до Бога», а саме до сатани, бога того світу. Місто було збудоване через Німрода, котрого ім'я означає «бунт». Первинна назва

«Бабель» є доказом, що місто це було збудоване на зло Єгови, щоб Його висміювати або зневажати ім'я Його.

В цій організації релігія заняла високе місце, а була це релігія диявольська або обожнення сатани. Обожнення Баала-релігія диявольська, що була впроваджена, до всіх народів крім Ізраїля, аж нарешті і Ізраїль упав і підпав під урок тої сатанської релігії. (*1 Царств 16: 31—33; 18: 19—40*). В Святому Письмі Вавилонський цар представлений, як головний заступник сатани, бо ж Бог дав йому одно з імен, що відноситься до сатани, а саме ім'я «змій». (*Єремія 51: 34*). Блуд завжди розвивався під плащиком релігії і є головним осередком сатани до ошукування людей. (*Гл. «Пророцтво» стр. 133*).

РЕЛІГІЯ ЖИДІВ

Коли Бог вчинив Ізраїля своїм народом і уклав з ними угоду, перша його заповідь мала на цілі схоронити його від блудної релігії. «Я є Господь Бог твій що вивів тебе з землі Єгипетської, з дому неволі. Не будеш мати богів інших перед Мною. Не роби собі різб'яного образу, чи подоби того, що на небесах в горі і того, що на землі внизу і того що в водах і попід землею». — *2 Мойсея 20: 2—4*.

Найбільшим переступом яке допустив Ізраїль було прийняття диявольської релігії, що Бог осуджує як «перелюб». (*4 Мойсея 25: 1—5; Езекиїла. 16: 1—36*). В угоді Бога з Ізраїлем були передбачені уряди священства і пророків, та люди, котрі ті становища доглядали. Чоловік, що заступає на своїм становищу Бога, мусить безперечно бути чесним і щирим. Замість того щоби

провадити щире життя, люди на тих становищах стали блудниками. Блудник є цей, котрий відіграє свою роль з нечесного спонування. Вдає він доброго чоловіка, тільки в основі річей він є злий. Приодягає вигляд побожності, прикмети і чесноти, а однак є обманщик або дурисвіт, брехун і лицемір. Бог насадив народ ізраїльський як добірну або совершенну «виноградину» але через прийняття диявольської релігії і в наслідок блуду його священників народ той став диною рослиною. (*Єремії 2: 21—26*. Духовенство Єврейське, до котрого належали священники, пророки, навчені в Письмі, фарисеї, садукее, згрішили перед всім проти Бога. Подавалися за слугів Божих, але служба їх складалася лише з формальностей і церемонії. Ісус сказав їм, що вони від отця диявола і що роблять його пожадливістю, а не волю Отця. (*Йоана 8: 44*). Опісля сказав він до них: «Лицеміри, добре прорік про вас Ісаїя, кажучи: народ цей приближається до мене губами своїми, і устами мене шанує, серце їх далеко від мене. Та марно вони поклоняються мені, навчаючи наук, заповідей чоловічих». (*Маттея 15: 7—9*) Ісус назвав їх також злим і чужоложним родом. — *Маттея 16: 1—4*.

ХРИСТИЯНСТВО

Належить завжди мати на увазі, що Ізраїль з права свого зв'язку—угоди був народом, «з'єднаним» з Богом або в союзі з Богом і що тілесний Ізраїль в образі представляв духового Ізраїля, названого також християнством. Більші майбутні річі були зображені через правила заповіта закону, а це що сталося з тілесним Ізраїлем, було образом і прикладом того, що мало статися з ду-

ховим Ізраїлем при кінці світу. (*Жидів 10: 1; 1 Коринтян 10: 11*). Було декілька щирих і чесних ізраїльтян, без блуду та лицемірства, тільки було їх небагато. (*Йоана 1: 47*). Пануючий, так званий «вибраний» клас склався з лицемірів. Переглядаючи історію Євреїв відносно їх релігії, вже наперед можна вичитати з неї це, що розігрувалося в так званім організованім християнстві і при кінці світу, в котрому тепер ми знаходимось. Серед фальшивих послідовників Христа знаходиться декілька, котрі є чесні, щирі і без фальшу, а блудників однак є дуже багато.

Єгова Бог заложив церкву або правдиве християнство з Ісусом Христом, як Головою, а це називаємо духовним Ізраїлем (*Колосян 1: 18*). Бог складає члени в тілі Христа по своїй волі, а на початку встановив деяких пророками, інших учителями. (*1 Коринтян 12: 18—28*). Як у Євреїв утворилися групи, котрих названо фарисеями, садукееями і котрі становили духовенство Єврейське, так і люди в церкві, котрі звалися іменем Христовим утворили становище титулів наприклад: «папа», «кардинал», «доктор теології», «пресвященство», «*превелебність*» і подібні титули, що відносяться до проповідників, а ті усі разом творять духовенство так званого християнства. Ті мужі, названі «духовними», приписали собі верх над іншими людьми. Стоять вони в близьких зв'язках з іншими особами від котрих отримують дарунки, пошани і особливі ласки. Духовенство із своєї сторони відповідає взаємно тим людям, що називаються «визначніші в отарі» — *Єремії 25: 34*.

Є це духовенство і визначніші з отари їх, котрі створили і піддержують це, що тепер зване

як «зороване християнство». Назва «християнство» має пристосування до усіх народів, що іменуються «християнськими» і що почитають себе за послідовників Христа Господа у своїй релігії. Назва «християнин» вірно відноситься до тих, котрі через угоду при жертві і хрещення знаходяться в Христі і прип'яті були до угоди для Царства, і помазані духом Святим. Такі християни повністю віддаються Царству Божому і Христові. Назва «християнин» і «християнство» фальшиво відноситься до усіх людей, котрі почитаються за послідовників Христа, однак в дійсності ними не є. Коли хтось говорить собі, що є послідователем Христа, а вибирає собі противну дорогу, тоді є лицеміром або блудником. Найбільшим блудом є то, коли хтось подається за християнина, а помимо того одночасно піддержує організацію сатанську, що в значінню Св. Письма є великим «перелюбом» або блудом.

Для чого духовники при публічних нагодах і фотографічних знімках привично виступають в довгих, багато вишитих шатах, і для чого носять особливий стрій? Чи Бог їм так приказав, чи то роблять щоби визвати на людях вражіння поваги і побожності? Для чого розвивають вони при певній церемонії (*обрядях*) стільки розкішності поверхного богатства? Чи то роблять на хвалу Божу та щоби указати на нього, чи для того, щоби були бачені серед людей і наочно їм показати своє величчя? Коли це останнє є причиною того, то таке поступання є великим блудом. Для чого духовенство при службових виступах по радіо відмовляють так довгі молитви і вживають так багато слів? З певністю не робиться це для слави Божої, але лише для того,

щоби показати людям своє величчя і побожність. Єврейське духовенство поступало в подібний спосіб; то що Ісус про них сказав, справджується це також над сьогоднішнім духовенством, котре вдає, що наслідує християнську релігію. «Усі ж діла свої роблять, щоби бачили їх люди: ширять філактерії (*території*) свої й побільшують поли в одязі своїй, і люблять перші місця на бенкетах, і перші засідання по школах, і витання на торгах, і щоб звали їх люди: «Учителю, учителю!» — *Маттея 23: 5—7*.

На службових бенкетах і прийомах, на торжествах в okazji впровадження в уряд високих діячів державних, нинішнє духовенство займають перші місця, а крім того, висуваються також на перший план при посвяченню війська. Чи виконують вони по заповідях Божих, чи хочуть через ті поверховні форми зробити на вельможах публічні вражіння великої поваги? Кожний признати мусить, що тими обрядами Бог не є славлений, і немає ані одного вірша в Святому Письмі, котрий би до цього уповажнив послідователів Христа. Такі поступки під плащиком ім'я Христового і під виглядом заступництва Бога є блудом.

Той блуд є найбільшим переступом поглядом Бога і заслуговує на найбільшу кару. Через свідоцтво і висказання Ісуса, котре тут є подано, ясно є доведено, що більша частина духовного «християнства» і «визначніші в отарі» є найбільшими блудниками. Єврейське духовенство володіло трохи світлом і мали причину до віри, що Ісус Христос дійсно є Сином Божим, як сам твердив. Знаходилося воно в стані угоди з Богом і обов'язком того духовенства було знати Слово Боже. Духовенство так званого «зоргані-

зованого християнства» мало далеко вигіднішу спосібність мати більше світла, чим його коли-небудь мало духовенство єврейське. Має воно слово Ісуса, апостолів і пророків. Бачило події, будучи виповненням тих пророцтв, і увага їх була на це звернена, але відкинули це свідоцтво. Підчас, коли духовенство вважає себе за послідовувателів Ісуса Христа і заступників Бога, служать вони свідомо чи несвідомо далі сатані і переважно доказують через своє поступання, що є дітьми того ж, що Ісус також відносно сказав до фарисеїв. (*Йоана 8: 42—44*). Виповіджений через Ісуса вирок має ще набагато більше примінення до сьогоднішнього духовенства, котре подається за проповідників церкви Христової, але при цьому свідомо чи несвідомо керується релігією сатани і піддержує хитрі його плани.

Жиє тепер на землі відносно мала горсточка щирих людей чоловіків і жінок, котрі стараються розповідати людям про Царство Боже. Під жодним поглядом вони не беруть участі в політиці урядів, бо ж цілковито посвятилися Царству Божому. Хто є ті, котрі найгорячіше противляться тій малій групі вірних слуг Господа, котрі розповідають людям про Божі заміри благословення народів? Це є духовенство. Вони є цією причиною, що законодавчі власті і виконавці часто роблять перешкоди. Духовенство старається перешкодити користуватися радіо для проголошення післання про Царство Боже. Остерігає воно людей, щоби не ходили на зібрання тих, котрі вчать науки Біблії, збирає і палить книжки, проголошені і дані людям з ціллю пізнати їх з післанням про Царство Боже. Духовенство само не входить до цього Царства, бо піддержує пагоонець сатани — Лігу Народів і старається до край-

ності здержувати інших людей від входу до Божого Царства. До цього класу відносяться через це в теперішнім часі в особливий спосіб слідуючі слова Ісуса: «Горе ж вам, письменники та фарисеї, лицеміри! що зачинаєте Царство Небесне перед людьми; ви бо не входите й тих хто входить, не пускаєте ввійти. »— *Маттея 23: 13.*

Той же клас-духовенство «зорованованого християнства» піддержує підступні плани, через котрих надбаннн вдов і сиріт буває пожерто; причому стоять вони на прилюдних місцях, відмовляють довгі молитви щоби ошукати людей, надаючи зрадливим планам своїх союзників вигляд святості. Через це Ісус сказав до них: «Горе вам письменники та фарисеї, лицеміри! що жерете дома вдовиць, й задля виду довго молитесь: тим же тяжчий приймете осуд». —*Маттея 23: 14*

Те духовенство «зорованованого християнства» справляють побожні зібрання і запрошують до них людей, котрих думки побуджують до віри в себе, причому зневажають ім'я Боже страшною наукою про вічні муки і іншими фальшивими науками, в той же час зводять їх наглим способом до прилучення в їх стадо і до піддержання їх організації. Роблять вони це без огляду на то, чи ті чоловіки чи жінки є добрі чи злі в щоденнім житті. Відносно цього сказав Господь: «Горе вам письменники, фарисеї, лицеміри! що проходите море і землю, щоб придбати одного нововірця, робите його сином пекла удвоє гіршим вас». — *Маттея 23: 15.*

Ті достойні панове в чорних шатах, що подаються за проповідників Слова Божого, держуться тільки букви закону. Коли наприклад в Америці якийсь хуліган задержаний по до-

розі, що видається підозрілим і що міг би мати при собі дещо з напиту алкогольного, тоді духовенство є думки, що сторож закону вповні вірно поступає, коли такого чоловіка застрілить, коли той на поклик зразу ж не задержиться. Це називається «перепровадженням права при допомозі зброї», а духовенство службово одобрляє цей спосіб прийому. Коли знову з другої сторони зловлений дуже багатий чоловік, в такому випадку, тоді мало або зовсім ніщо про це не говориться.

Духовенство настоює при тому, що чоловіки і жінки, що розголошують від дому до дому післання Боже в формі книжок, переступають право торгівлі або також правило про спочинок недільний і в наслідок цього повинні бути притягнені до відповідальності. Таким способом вони роблять то, що багато ширих послідователів Христа, в наслідок таких обвинувачень бувають арештовані і переслідовані. Причому таке духовенство зневажає зовсім діла милосердя і научення людей зі Слова Божого, щоби могли мати віру. Ту повинність мали вони виконати, тому Господь говорить до них: «Горе вам письменники та фарисеї, лицеміри! що даєте десятину з м'яти й кропу й кмину а залишивши важніше в законі: суд, милість і віру. Се повинні були робити, так і того не залишати. Сліпі проводарі, що відціджуєте комара, верблюда ж ковтаєте». — *Маттея 23: 23, 24.*

Але таке духовенство представляється перед людьми за дуже моральних і побожних. Звучним голосом піддержують вони (як наприклад в Америці) найгостріші закони проти алкоголю серед бідних робітників, підчас коли багато з них самих забезпечили свої підвали забороненими на-

питками. Сильно вони претендують (*добиваються*) до чесності і вимагають, щоби урядники і усі люди були чесними, під час коли в тому самому часі є співучасниками безоглядних підприємств, що пригнічують людей. Поверховно прибирають вигляд чистоти і стараються вплинути через це на людей, при чому однак піддержують дальшу тягу диявольському устрою, що спроваджує на людей горе, терпіння і смерть. З цієї причини сказав Господь: «Горе вам письменники та фарисеї, лицеміри! що очищаєте чашу зверху й блюдо, у середині ж вони повні здирства та неправди. Фарисею сліпий, очисти перше середину чаші й блюда, щоб і верх їх стався чистий. Горе вам, письменники та фарисеї лицеміри! що ви є подібні гробам побіленим, що зверху являються гарними, в середині ж повні кісток мертвих і всякої нечистоти. Так і ви зверху являєтесь людям праведні, в середині ж повні лицемірства та беззаконня». — *Маттея 23: 25—28.*

При похоронах чоловіка, особливо коли був членом класу «фальшивого пророка» те духовенство з поверховною побожністю відправляють церемонії, обряди; а коли знаходяться на цвинтарі, поблизу могили перед тим помершим украшають ті гроби квітковою мовою і говорять з піднімаючими руками і церемоніальним виразом лица про інших сп'ящих в поросі землі, котрі при житті беззаконно проливали кров людську: «Коли би ми тоді жили то небралиби участі в їх злочинах». Іншими словами хотілиби переконати оточуючих, що вони, то є те духовенство є добрими, видатними або чудовими та приємними людьми, котрі жодного насильства не зробили, помимо, що кров багатьох військових, котрі загинули на війні з землі покликуює

і свідчить про них. Були це духовні котрі багатьох з тих молодих чоловіків закликали до участі у війні, а через це спадає на них вина за їх кров. (*Єремія 2: 34*). З цієї причини говорить Ісус: «Горе вам, письменники та фарисеї, лицеміри! що будете гроби пророків та украшаєте пам'ятники праведників, і мовляєте: Коли б ми були за часів батьків наших, не були б спільниками їх у крові пророків. Тим же свідкуєте самі за себе, що ви сини тих, що вбивали пророків. І ви доповняєте міру батьків ваших. Змії, коadlo гадюче, як утічете від суду пекольного. (*геєни*)» (*Маттея 23: 29—33*). В зв'язку з тим потрібно взяти під увагу, що ніхто інший, як це духовенство під час війни спричинило покарання, переслідування, нікчемні відношення, а також смерть багатьом свідками Божим.

В повище об'явлених словах Ісус говорить пророчо про духовенство і «визначніших в отарі», а це пророцтво від часті виповнилося і виповниться у більшій мірі. Знання є доказом, що духовенство в деяких країнах під час війни вживало своєї святині, як місце покликання призовників і в цей спосіб взивали молодих людей на смерть; в тім самім часі підбурювали народ проти спокійних людей, котрі навчали зі Слова Божого про Царство Боже (*Одкриття 11: 8, 9 і коментар до цього*) Війна світова об'явила в цей час сильні докази у виповненню того пророцтва і об'явила присутність Господа і час встановлення Його Царства. Бог говорив ті правди рознести людям, а головно духовенству, але замість того щоб послухати Божого Слова вони знущалися над свідками Єгови. Через це говорить Ісус: «Тим же то ось Я посилаю до вас пророків і мудреців, і письменників, і одних з них повбиваєте та пороз-

пинаєте, а інших битимете по школах ваших, та гонитимете від міста до міста: щоб упала на вас вся кров від крові Авеля праведного до крові Захарії, сина Варахіїноого, що вбили ви між церквою і жертівником. Істинно глаголю вам: Все те прийде на кодро це». (*Маттея 23: 34—36*). Це пророцтво виповнилося в малій мірі на євреях, але воно має далеко більше виповнення в зв'язку з духовенством «зорованого християнства».

Живемо в «останніх днях». Великою проблемою або задачею спірною тепер є: Чи земля має бути керована способом Ліги Народів, чи має керувати на землі Єгова Бог і Його Син Христос? Духовенство свідомо, чи також несвідомо стало по стороні Ліги Народів і виразило своє вірне підданство хитрим планам сатани через що противиться Богові і його Царстві. (*Псалма 2: 2*). Блудом своїм дали вони володарям політики і капіталу причину до взяття фальшивого напрямку. Нехай народ сам судить, чи не справджуються докладно на духовенстві ті наскрізь знані докази, що в Святому Письмі описані слідуючими словами: «Знайже це ти, що в останні дні стануть времена люті. Будуть бо люди самолюбні, срібллюбці, пишні, горді, хулители, батькам непокірні, невдячні, безбожні, нелюбовні, непримирливі, осудливі, нестримані, люті, вороги добра, зрадники, напасники, гордівники, що більш люблять розкоші, аніж Бога, мають образ благочестя, сили ж його відцурались. І ти від таких відвертайся». (*2 Тимофея 3: 1—5*). Блуд є найбільшим з усіх виповнених злочинів. Так зване «християнство» є країною, де блуд найбільше є практикований, а духовенство і «визначніші в отарі»

в тому злочині є найбільше винуваті. «Зорганізоване християнство» є оце найстрашнішим продуктом блуду, яке коли-небудь існувало на землі.

«ВЕЛИКА БЛУДНИЦЯ»

Сімнадцята голова Одкриття на протязі довгого часу навіть для найвірніших послідователів Христа була таємницею. Але прийшов час назначений через Єгову, щоби зробити її зрозумілою, через то відслонює він тепер таємницю через Ісуса Христа, свого головного уповноваженого. Тут потрібно старанно вивчати сімнадцяту голову Одкриття. Треба мати в пам'яті, що Бог дав Ісусові Христові це об'явлення і що Христос Ісус, котрий знаходиться тепер в храмі своїм, висилає свого ангела, щоби тим, котрі люблять Бога і служать, об'явити що вже сталося, як це показує Одкриття.

«І прийшов один із семи ангелів, що мали сім чаш, і говорив зо мною, глаголючи мені: «Ходи я покажу тобі суд блудниці великої, що сидить над багатьма водами; (вірш 1) Правдоподібно, згаданий ангел є сьомим ангелом, котрий одержав доручення вилити сьому чашу або лихо, бо ж тільки що від початку виляття того лиха в році 1928 остаток одержав виrozumіння тої голови. Під час пробування останка в пустині, (вірш 3) ангел Господень звертає його увагу на це, що слідує, тепер, коли «дикий звір» виконує власть, світ знаходиться в становищу пустині. (Марка 1: 13). Остаток є насправді у світі, але не зо світом. Усі пануючі державні круги землі обернулися проти Бога і його Царя, а народ кормлений є через цих провідників і духовенства пустими фразами. Однак вірні свідки Господа,

ходять від дверей до дверей, розмовляючи з людьми і приносячи їм відсвіжаючі правди Божого Слова і Царства; ці люди можуть пізнати і зрозуміти, як дуже «зорованізоване християнство» пустошить народи і в якому становищі ця пустка тепер знаходиться. Посвячені, котрі нечують заповідей Господа, щоби бути його вірними свідками, але противляться тій праці, зовсім не будуть мати заінтересовання для того, що тут сказано. Хто однак любить Бога і посвятився йому, цей пізнає відслонення тої частини пророцтва його і буде її цінити. Хто вірно робить що може, щоби прославити ім'я Єгови, приймає запрошення ангела і приходить, щоби почути вирок на велику блудницю.

«Знаємо ж, що суд Божий по правді на тих, що роблять таке». (*Римлян 2: 2*). Хто оце є тою «великою блудницею», котра є суджена і засуджена? Зважити потрібно, що відкриття Йоана було написано для народу Господнього, а особливо на користь тих, котрі мали жити при кінці світу. (*Римлян 15: 4*); через це «велика блудниця» мусить існувати при кінці світу і бути легкою до пізнання для тих, котрі люблять Господа. «Велика блудниця» — диявольська релігія, фальшиво названа «християнством» або «зорованізованим християнством», і є частиною сатанської організації. Устрій диявольський керує під плащем імені Христового, що є найбільшим блудом. Торжествує іменем Христа або «християнства», вдійсності однак є противний Богу і Христові. (*Псальма 2: 2*). Найбільшим блудом управляє «велика блудниця». Є це мішанина багатьох родів релігії, котрі усі пливуть під прапором християнським, що оховачене є також поганство, папство, протистантизм, і інші диявольські

релігії, котрі разом вжиті для зведення людей.

«Велика блудниця»... сидить над багатьма водами, тобто над багатьма народами» (*вірш 15*). Багато народів, людей і мов піддержує і удержує ті блудні устрої, назначені як «християнські» або «християнство», через котре люди бувають зведені. Пануючі тепер над землею народи визнають, так звану «християнську» релігію. Диявол має звичайно ще інші релігії, за допомогою котрих зводить людей і котрі належать до його організації, але так зване «християнство» є головною релігією у керівників народів землі.

На початку сатана приступив до жінки, щоби її побудити до пожадливості іншого бога на місце Єгови, або до блудодіяння. В мові Гебрайській «той що, робить блуд» означає «розкішно кормлений» або «пожадливий». Сатана дав Єві з заказаних овочів і сталася вона пожадливою, опустила Єгову, свого Бога, і прийняла сатану. Вислів «блудниця» є через це влучний до описання організації, котра вганяла за іншими богами. Оце що давніше робив Ізраїль, а це також тепер «християнство» так робить. —2 *Мойсея 34: 15—16*.

Бог звернув ізраїльтянам увагу на небезпеку, в якій знаходяться вони і нагадував їм, щоби не забули про річі небесні. (5 *Мойс. 6: 10—14*). Щире серце молиться через це: «... а живи мене тільки щоденним хлібом, щоб я голоден, не відрікся тебе, кажучи: Хто мені Господь...? — *Приповісті Соломона 30: 8—9*.

В грецькій віршеві слово «робити блудодіяння» здається що є висказане з поняття «ходити як гандляр» і «продавати». Єва запродалася

сатані, щоби торгувати забороненими лакомствами. Сталася блудницею, котра відвернулась від Бога і кинулася в рамена фальшивого бога. То, що сьогодні зветься «християнством», а властиво названо повинно бути «Вавилоном», збудоване було в ім'я Христа. Організація ця запродалася дияволу, щоби могла споживати лакомства панування над світом. Так і це до неї є застосовані слова «... ти ж показувала чоло блудницьке, — не соромилась. » (*Єремія 3: 3*). Сатана започаткував Вавилон, тобто свою релігію представлену як переступну невісту, збесчестив її і вчинив її блудницею, щоби країна (*земна організація*) наповнена була «блудодіянням» (*тобто обожання диявола*) і ціла земля наповнена сталася безбожністю. (*3 Мойсея 19: 20*). О це є вона насичена «за многоту блудодійства блудниці, привабно ласкової, вправної в чарах, що народи за блуд свій вона продавала, а роди за чари свої. » (*Наума 3: 4*) Вавилон зображає релігію диявольську як цілість, а «християнство» сталося складовою частиною Вавилону, через що ім'я Вавилон звичайно також пристосоване до нього. Сатана є його паном і мужем. Побудило воно царів землі до управління з ним в блудодіяння. «Християнство» при кінці світа обіймає видимі державні круги пануючі на землі і є найбільшою силою на землі; через що до нього відносяться слова: «Велика блудниця, з котрою блудили царі землі і впивалися вином блудодіяння її, ті, що мешкають на землі». — *Одкриття 17: 2*.

Сатана наперед здійснив думку царського панування, організуючи народ з Нимродом як царем. Не сталося це щоби виконати волю Єгови, але щоби перепровадити політику сатани і запровадити обожнення диявола. Бо ж сатані

знана була схильність чоловіка до обожнення чогось, оце вжив він до того релігії, щоби спричинити людей до роблення йому поклонення і честі. Через це царі землі, починаючи від Нимрода до часу теперішнього керувалися релігією диявола; диявол був їх богом і був через них обожнений. (2 Коринтян 4: 3, 4).

Володарі зловживали земні уряди, призначені властиво до виконання волі Єгови, і замість цього прийняли і виконували волю сатани. В цьому були вони зведені, ошукані і зіпсованими через релігію диявольську. Блудниця сатани привабила більшість царів ізраїльських і захопила їх у сіті свої. До виконання тих планів потрібна була сатані релігія, котра мала заглушити сумління видимих володарів і наповнити забобонами, а сатана постарався про те, щоби ця вимога була заспокоєна. Коли прийшов час, заволодів він організацією, званою «християнською», і ужив її до своїх замірів. В наслідок цього, бідний загальний народ держаний був в підданстві через управляючих блуд володарів і був «напоєний вином її блудодіяння»; тобто, вони дали людям забагато того напиту, через що прийшла на них біда, горе і смуток, колотнечі, скарги, рани без причини і затьміння очей і були вони биті, катовані, обкусані і на смерть проколені. В вислівах поетичних описує Господь терпіння тих, котрі мусіли пити вино Вавилону (*не вино в властивім значінню, але блудодіяння Вавилону*). «У кого зойки? У кого стогін? У кого сварка? У кого горе? Хто ранить без причини? В кого червоні очі? У тих, що при вині сидять довго, у тих, що в напитках дошукуються аж гущі приправного вина. Не придивляйся вину, як у кубку грає, як гарно світиться і легко осідає! Опісля воно укусить як

гадюка, мов змія, отрути напустить. Очима будеш ти на чужих жінок дивитися, і серце в тебе розворотне промовить, і будеш ти, що вгорі спить на щоглі; били мовляв мене, а мене неболіло, товкли мене, я ж того нечув: як прокинусь то знов того почну шукати». — *Приповіді Соломона 23: 29—35.*

Слухай же тепер, бідолахо, що впився, та не вином (*природнім*) (*Ісаія 51: 21*). Навіть народ Божий в роках 1917 і 1918, коли був через «християнство» збиткований, мусів скоштувати того «вина гніву». Вино з виноградини землі (*організації сатанської*), воно є «вином завороту» і «вином хижацтва». (*Псалма 60: 3; Приповіді Соломона 4: 17*) Дух «блудодіяння» запровадив народ в блуд і відвернув його від Бога. — *Осія 4: 11, 12*

«І повів мене духом в пустиню. І я бачив жінку, що сиділа на звірові червонім, повному імен хули, в которого сім голів і десять рогів». (*вірш 3*). В тій об'яві Йоан бачить невісту, що сидить на кармазинному (*червоному*) звіреві. Коротке пояснення тої «невісти» і того «кармазинного звіря» зробить ту річ яснішою. «Невіста» є тою «великою блудницею» о котрій згадує перший вірш тої голови. «Невіста» представляє також «зороване християнство». Є вона релігією диявольською, котра в ошуканий і фальшивий спосіб прибрала ім'я Христа і зловживала його, щоби зводити людей; є через це правдивою спорудою блуду. Та диявольська релігія спровадила найбільшу ганьбу на ім'я Бога, бож подається за релігію, яку основав (*установив*) Ісус Христос.

«Кармазиновий звір» є земною організацією диявола, що виступає як зв'язок володарів народів з вираженням заміру запровадження все-

світнього миру. Підчас, коли твердять що хочуть запровадити мир і запобігти війні, кождий з тих народів дальше приготовляється до війни, через що об'являють своє блудне приспособлення і спільно об'являються знаряддям сатани. Той «кармазиновий звір» повстав перший раз в 1899 році під назвою «Міжнародний мирний з'їзд в Гаазі». Маючи в пам'яті ті об'яснення, розгляньмо тепер слідууючі докази.

Первинний «звір» сатани або початкуюча організація світова виступила «з моря». (*Одкриття 13: 1, 2—і коментар*). А тепер розгляньмо «кармазинового звіря». Має він царську барву пануючих. Має ту саму барву або колір що плащ в якого одягнено Ісуса, щоби Його висміяти в наслідок його твердження, що є Царем (*Маттея 27: 28*). З цього виходить, що цей звір складається з вождів або володарів, керівників землі. Що був «повно імен хули», означає це, що звір цей виражає багато чудовищних утверджень, що висміюють ім'я Єгови. Таємниця того звіра є вияснена у віршах від сьомого до дванадцятого.

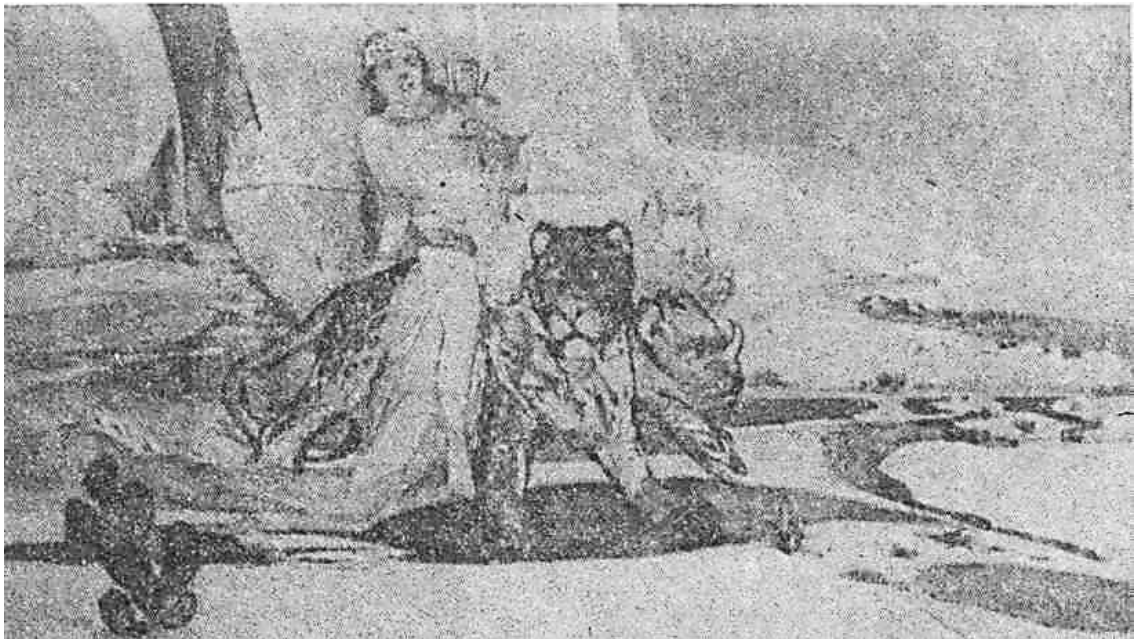
ОПИС НЕВІСТИ.

«А жінка зодягнена в багрянницю і кармазин, і озолочена золотом, і дорогими каміннями, і перлами, а в неї золота чаша в руці її, повна гідоти і нечистоти блудодіяння її». (*вірш 4*). Її одяг з пурпуру і кармазину має рівнож царський колір класу пануючого і той самий колір, в котрий одягнений був богач. (*Луки 16: 19*). Її дорогоцінності показують, що є багата і на вигляд привабна, але негарна, лише горда і безстидна. Цей опис показує її як союзницю класу пануючого і є

вона через це складовою частиною сатанської організації.

О ній особливо є згадано для того, що в розпорядженню сатани вона відіграє видатну роль. Народжена була в початку християнської ери, коли самолюбні мужі в церкві підлягли спокусам і обманствам сатани, опустили «стіл Господній» і їли зо стола сатани. В руці своїй носить вона золоту чашу і для того вмовляє, що є та, що доставляє напитуку, котрий Бог приготував для людей, але чаша її наповнена є тим, що по її волі люди пити мають, і тому є це «чаша диявольська» (1 Коринтян 10: 21; Одкриття 18: 6). Сатана був настільки осторожний, що їй дозволив на зовнішність вживати чистої чаші, щоби в цей спосіб тим краще могла управляти блудом. (Маттея 23: 25). Інтересується вона царями, вождями і іншими великими мужами на землі більше, чим звичайними людьми, а ще багатомовністю вдає, що турбується про добро широких мас.

Чаша, котру вона носить, наповнена є гидотою, «бо що є у людей високе, те гидота перед Богом» (Лука 16: 15). «Зорганізоване християнство» більше є поважне через володарів великих народів землі, чим яка-будь релігія, яка коли-небудь була на землі. Місіонери християнські післані були до кожного народу під сонцем і були знаряддям політики і великого капіталу, а головне інструментом диявола. При усіх особливих нагодах так званих «християнських народів», духовенство займає перші місця. На великих об'їздах і роботі мистецтва в музеях, духовенство, політиканти, герої війни і великі фінансисти стоять звичайно на першому плані. На усіх царських весіллях появляється духовенство і блищить своїм виступом. «Християнська релігія», а

Блудниця в сідлі (Одкриття 17: 3)

особливо головні представителі «зорованого християнства» є горді, зарозумілі, суворі люди, котрі піддержують війну і проляття крові; завжди вони є готові зложити фальшиве свідчення проти покірних слуг Божих і вживають неправдивих осередків, щоби серед братів Христових викликати незгоду. Усі ті річи становлять чашу гидоти. «Шість річів котрих ненавидить Бог, а сьома є гидотою душі його: Се очі горді, язик, що неправду сплітає, руки, що кров безвинну проливають, серце, що кує лихі задуми, ноги, що біжать скоро до злого. То свідок, брехливий, що брехню роздмухує, та того що незгоду між братами розсіває. — *Приповісті Соломона. 6: 16—18.*

«Зороване християнство» відвернулося від закону тобто від Слова Божого і приняло «модернізм» (*відхід від правди*) або «вільнодумство» за свою науку, а Лігу Народів за своє царство. «Хто вухо відхиляє щоб не слухати закону, того й молитва гидота». (*Приповісті Соломона 28: 9; Ісаія 1: 13—15*). Керівники християнства, а саме духовенство, люблять молитися на прилюдних зібраннях, захищати людей підлесними назвами і бути перед людьми у величання, що є гидотою в очах Бога.

«Зорована релігія християнська» бажає собі власті і впливу. То її ненасичена жажда і пристрасть нахилила її до управління блудодіяння, з вождями світу, що в очах Бога є гидотою. «Зороване християнство» нараджалось спільно проти Бога і його Царства, з'єдналось з Лігою Народів і признало її за організацію, що заступає Царство Боже, що є великою гидотою, а саме, «гидотою спустошення». — *Маття 24: 15.*

«А на чолі її ім'я написане: «Тайна: Вавилон великий, мати блудницям і гідота землі. » (*вірш 5*). Тепер є відповідний час, коли люди і зорганізовані корпорації (*спілки*) мають одержати нове знамено на своїх чолах, щоби могли бути легко пізнані, бо ж надійшов час виставлення наяв блуду. «Нема бо нічого тайного, що не виявиться, і нічого таємного, що не визнається і на яву не вийде». — *Лука 8: 17*.

На чолі тої невісти не є написано ім'я Єгови або його міста. (*Одкриття 3: 12; 14: 1*). Будучи розбещеною організацією носить вона ім'я своєї матері і міста свого Бога і отця диявола. Вавилон — це організація сатани і його невіста, була і є «блудницею» і усі сатанські релігії були зроджені через ту саму організацію і носять точно її ім'я. Коли би та невіста, як сама це твердить, була організацією християнською, носила би на своєму чолі ім'я Бога і Христа. А що назву «християнську» приняла для обману і для того щоби впровадити людей в блуд та їх звела через своє утвердження, що представляє Бога і Христа, носить отожд ім'я яке їй належить, а саме «Вавилон», велика таємниця і блудниця».

Так звана «християнська релігія» на протязі довгого часу була таємницею і охоронялась перед дослідженням її науки під виглядом, що вони можуть бути зрозумілі лише через учених, а для усіх інших є запечатані. Її духовні подавались за вчених і утверджували, що лише самі є уповноважені до викладання Святого Письма говорячи людям: «Вірте лише і робіть, що ми вам говоримо». Її наука про Бога в трьох особах була такою таємницею, що навіть вчені немогли того зрозуміти, ані дати яке-небудь розумне об'яснення тої науки, Вавилон для всіх був таємницею аж

до часу коли Господь прийшов до свого храму, а тоді його блискавиці об'явили Вавилон класові храму у правдивому світлі. Є це день коли Бог судить скриті річі людські через Ісуса Христа. » (*Римлян 2: 16*) «... Господь, котрий висвітить сховане в темряві і виявить думки сердець» (*1 Коринтян 4: 5*). Невіста ця називається «Вавилон великий», бо ж є дочкою своєї матері Вавилону і також представляє найбільш блудну релігію, якою диявол коли небудь управляв серед людей.

Перша назва «Бабель» означає «браму до Бога», для того, що та назва знаменована релігією диявола, через котру люди були спричинені до величання його. Гебрайське слово «бабель» означає «помішання», бо ж там помішав Господь язик народів землі. (*1 Мойсея 11: 6—9*). Ніколи небуло такої помішаної релігії, як оця, котра подається на землі за «християнство зорганізоване» або за «християнську релігію». Існують різноманітні так звані організації християнські, як: церква греко-католицька, римокатолицька, англіканський-католіцизм, лютеранські, реформовані, пресвітеріанські, баптисти і багато інших церков, з котрих усі посідають деякі властиві їм науки, а усі вони без винятку понад усякий розум є помішані. Певні суперечності учення «християнства» так помішали мільйони людей, що не знають куди звертатись. В кожному народі, що називається «християнським», його народна релігія є інша, помимо того, що носить ту саму назву, як де-небудь. «Єгова Бог не є Богом замішання». (*1 Коринтян 14: 33*). Остаточо це доводить, що «зорганізоване християнство» є релігією диявольською.

«Зорганізоване християнство» має трьох Богів в одній особі. Для правдивих християн є

тільки, «один Господь, одна віра, одно хрещення, один Бог і Отець усіх, що над усіма й через усіх і в усіх нас». (Єфесян. 4: 5, 6). Ніхто в чесний спосіб неміг би застосувати того об'яснення Слова Божого до «зорованого християнства» з усіма його розгалуженнями католицького і протистанського віроісповідання. Оце однак католики і протистанти прийняли тепер і Єврейських равинів в свої рамена і усі, що належать до зорованого християнства погоджуються відносно одної річі, а є це їх неприязнь відносно Царства Божого і Христа на землі; через це знищують кожного, хто щиро представляє Царство Боже.*

Назва «мати блудницям і гідотам землі» видно на її чолі. Вавилон, невіста і організація сатанська, породила диявольську релігію і є через це її матір'ю, а її дочка, фальшиво названа «зороване християнство» або «християнська релігія» і носить назву старої невісти. З цього ганебного лона-Вавилону повстало обожування диявола і всеї політичної релігії на землі.

«І бачив я, що жінка п'яна від крові святих, і від крові свідків Ісусових; і я дивувався, бачивши її, дивом великим», (вірш 6). Через це даний є інший доказ до її ототожнення. Були це на початку ери християнської, коли сатана створив організацію, що є «великою блудницею» і втіленням блуду і котра називається «християнською релігією». Від цього часу до сьогоднішнього дня ця диявольська організація багато пролила і пила кров людську, утверджуючи при цьому, що робить це при силі Божого уповноваження. Від початку папського Риму до теперішнього часу проливано в негідний спосіб багато людської крові, за що система ця в спосіб бого-

хульства спихає відповідальність на Бога і Христа. В наслідок присутності Господа упало на «зороване християнство» від 1914 року ясніше світло, і для того від цієї пори його керівники були відповідальнішими. Від тої хвилі пролята була кров багатьох святих. До «мучеників Ісуса» мусять бути зачислені особливо свідки Божі, під час світової війни і в часі по війні, котрим було доручено свідоцтво Ісуса Христа.

Кожний ясно може пізнати, що був провідник релігійний так званого «зорованого християнства», котрий спричинив переслідування мужчин і жінок, котрі посвятилися тільки голошенню свідоцтва Ісуса Христа. Коли би «духовенство християнства» перестало боротися проти правди про Царство Боже, провідники політичні і торгівельні світу ніколи би не здержували післання правди, і в цей спосіб, звичайний народ скоріше міг би пізнати Бога, Христа і Його Царство. А ще релігійна система диявольська, що зветься «зорованим християнством», сталася винною найгидотнішого порушення, «вічного заповіту», і ще свідомо зроблено переступ і кличе о пімсту за ганебні діла, що зроблені на святині або на його помазанім народі. (*Єремія 50: 28; 51: 11*). Через це говорить Єгова до зорованого християнства: «О дочко Вавилонська! Ти окаянна (*на польській: ти будеш спустошена*). Щасливий, хто (*Христос, виконавець вироку Божого*) відплатить тобі за все, що ти нам (помазанцям Бога) злого заподіяла. Щасливий, хто (*Христос і члени Його тіла*) вхопивши діточок твоїх, розіб'є їх об камінь (*то є помазаний Цар Божий*)!» — Псальма 137: 8, 9; Ісаія 13: 16; Псальма 79: 1—4.

По проллятю через Вавилон в світовій війні крові народу Божого, клас Йоана почав пізнавати «зороване християнство» в його правдивім світлі і здивувався. Блискавиці Єгови дозволили його народу ясніше пізнати торжествуючу під назвою Христа диявольську релігію. В 1929 році дозволив Бог вложити до рук свого народа книжку «Пророцтво» і в ній почав об'являти у властивім світлі блуд «зорованого християнства» або «дочки Вавилону». Праця ця має місце в часі, коли «сьомий ангел вилив свою чашу» і для того є написано: «І рече мені ангел: Для чого дивуєшся? Я тобі скажу тайну жінки і звіря, що носить її, у котрого сім голов і десять рогів» — *віри 7*.

В міру цього, як Господь поступає наперед у своїй праці в виконанні сьомого лиха, дає він класові Йоана більше вирозуміння відносно Вавилону і його паростка. Сімнадцята голова Одкриття не могла через це бути зрозуміла перед «виляттям сьомого лиха», бо ж раніше не настав був призначений на це час; тепер однак ангел або післанець Господній почав вияснювати народу Божому видиво і давати його вирозуміння, хто є тим «звірем», що двигает ту невісту, «велику блудницю».

«Звір котрого ти бачив, був і вже нема його, і має він вийти з безодні, та йти в погибель; і будуть чудуватись мешканці землі, (котрих імена не написані в книзі життя від основання світу) бачивши звіря, що був і нема, і з'явиться». — *віри 8*.

Йоан бачив звіря котрий був, і нема і котрий вийшов з безодні як пантоміма (*міміка, жести*). Але представлений через Йоана народ Божий бачить тепер, як це пророцтво дійсно випов-

нюється. Цей «звір» є частиною сильної організації сатанської, що оце її назва вказує. Відповідає дійсно описові «звіря», котрий виступив «з моря». (*Одкриття 13: 1*). Представляє то безсумніву зосередження, або організацію, в котрій царі землі зібрані бувають до Армагедону; через це вислів «царі землі» в *Одкриття 19: 19* мусить бути зрозумілий цей звір. «Звір» цей є сатанською організацією, складений з пануючих класів народу «християнства», котрого фальшивою ціллю є відвернути війну. Настав він в 1899 році і був діяльним до війни світової. Але опісля пішов у безодню і перестав існувати. По світовій війні виступив знову з безодні і відновив свою діяльність в формі Ліги Народів. Гаазький трибунал всесвітній і Ліга Народів становлять одну і ту саму організацію, що підтверджує це слідуєчий історичний доказ: «Міжнародний мирний з'їзд в Гаазі був одним з найважливіших подій, що знаменував кінець дев'ятнадцятого віку, і вірно названий був «першим великим парламентом (судовий або політичний орган) народів». З'їзд цей зібрався в наслідок виданого через російського царя Миколи II циркуляра (*письмове розпорядження*) з дня 24 серпня 1898 року, в котрому за посередництво уповноважених при царським дворі послів запросив усі уряди. Завданням з'їзду було велике питання всесвітнього миру, а особливо через міжнародне зменшення озброєння на суші і на морю, і відвернення збройних зіткнень за допомогою дипломатичних умів. Запрошення було прийнято через усі уряди, до котрих було спрямовано, і перше засідання з'їзду відбулося 18 травня в Гаазі. Як висловився російський міністр заграничних діл, столичне місто Голан-

дії вибране було для того, бо ж його царська величність признала за рекомендовання, щоби з'їзд не відбувався в столиці одної з великих держав, де концентрується так багато політичних інтересів, котрі могли би перешкодити поступованню цього діла, в котрому в однаковій мірі є заінтересовані усі народи. Конгрес відбувся в знаменитому Гуіс тен Бош-домі в лісі, а саме в історичнім оздобленім салоні. Кожний народ був представлений через видатних дипломатів, адвокатів, промисловців, представителів військових і торгово-військового флоту. Представителі Сполучених Штатів були: посол Андре Вайт, міністр Невель, генерал Кроз'єр як представитель армії, комендант Маган як представитель флоту, Сет Лау, бурмістр Нового Йорку, і Ф. В. Гольс із суда Нью-Йоркського. Керуючим з'їзду був барон де Стааль з делегації російської.

Утворено три комісії, які головно мали зайнятися роззброєнням, регулюванням війни і посередництвом поступовання розв'язання спорів. Підписана 29 липня 1899 року послідня постанова з'їзду яка містила три конвенції (*угоди*), в котрих висловлені були наслідки праці комісії. Перша і найважливіша угода стосувалась до мирного рішення міжнародних спорів через постійні установи трибуналу розв'язання спорів, що створена через незалежні держави і є для кожного доступною... Угоди забороняли також скидання бомб і матеріалів вибухових в балонах, вживання приладів з призначенням розширення отруйних і задушливих газів (*до тої угоди Сполучені Штати і Англія не приступили*), та уживання м'яких куль, що розширюються...

Угода, яка стосувалась мирного улагодження міжнародного спору, була однак коронуючою працею з'їзда і викликала багато подяк поглядом ініціаторів міжнародного поступовання розв'язання спорів; здійснила вона оце очікуючи від віків надію, щоби народи землі утворили постійний конгрес або постійний суд, котрого завданням було би стримання миру і звільнення світу від спорів і різни, котрі його під час усіх минулих століть відвідували.

В протязі останньої декади дев'ятнадцятого століття приятелі миру наполегливо виступали за впровадження постійного суда розглядів спорів. В 1894 році Унія міжпарламентарна, добровільна організація членів народних спілок законодавчих, прийняла на своєму зібранню в Голландії заяву на річ міжнародного суда розглядів спорів, а в 1896 році подібні резолюції на річ міжнародного суда розглядів спорів прийнято в Сполучених Штатах при нагоді щорічної конференції в Могавк; та також резолюція прийнята була через, Союз Нью-Йоркських адвокатів. Цей послідній запропонував президентові Сполучених Штатів висновок, в котрому указано на постійний суд, як на конечну потребу якогось плану поступовання розглядів спорів. Шана представити той висновок конгресові в Гаазі припала керуючому Англійській делегації. Німці поводитися заперечно, але настрій був так сильний на річ висновку, що це наклонило делегацію німецьку до відступлення свого противенства. Четвертий відділ угоди, що. складався з 47 статей, обговорює утворення суду, підкреслює видання його вироків і його правил, подає спосіб вибрання його членів, правила, які при цьому повинні захову-

ватись, його вироки спірного розгляду і інших необхідних подробиць. Умова постановляє, щоби кожна з 26 держав примирених на протязі шести років назначала членами трибуналу постійного не більше як чотири особи, «призаного уповноваження в ділах міжнародного права, узнається за найвищу моральну повагу». Творять вони постійний суд розглядів спорів, в кожному часі доступний і ділаючий в гармонії з правилами його діяльності.

На будову святині миру, котра мала містити в собі обширну бібліотеку о законах міжнародних і салон суда, що міг би служити за салон засідань постійного трибуналу розглядів спорів, Андрев Карнеге пожертвував 25 квітня 1903 року 1 500 000 доларів, котрою то сумою урядувати мав уряд Голандії, уповноважені через залишені держави, котрі підписали угоду Гаазьку з 29 червня 1899 року...

Після великої війни трибунал розглядів спорів (*арбітражний*) відновив свою діяльність — *Енциклоп. Амер. том 13, стор. 617, 618.*

При утворенні Гаазького трибуналу світового і Ліги Народів Англія і Америка відіграли керуючу роль, а це є дальшим доказом, що англо-американська імперія є тою «дворогою звіриною». Народ цей подібний до близнят сіамських і найбільше о тім міркував і політично пророкував, чого усього довершить цей Світовий трибунал, Ліга Народів, Паризька мирна конференція, роззброєння морського флоту і подібні умови, котрі мали забезпечити світові демократію, а це доводить, що «дворогий звір» є також «фальшивим пророком». Яко керуючі народи «християнства» два тих народи визнають то, що називають «християнською релігією». Збіг обста-

вин, що вони тою релігійною системою двигать і піддержують, є дальшим доказом, що трибунал Гаазький і Ліга Народів є тою «звіриною на котрій їздить верхом велика блудниця». Коли вибухла світова війна, народи не звертали увагу на умову, що до способу провадження війни, кидання бомб з літаків, уживання газів отруючих і інших жорстоких осередків смертоносних; а це відповідало повністю блудній політиці сатанської організації.

Сатана здається посідав певні відомості о тім, що його світ в 1914 році міг скінчитися, через це взявся до утворення великої системи блуду назвав її «першим великим законодавчим органом народів». Це дозволило представити його організацію як добродійну і уможливило йому усі злочини війни і ганебні діла приписати Єгови. Видав вість в 1899 році про «кармазинового звіря» о семи рогах, але без вінців, і посадив на нього тобто на його хребті свою блудницю (*зорганізоване християнство*), щоби на цьому звіреві їздити верхом і дати йому необхідне посвячення, щоби через це дальше зводити народи.

Коли вибухнула світова війна, піднялася та блудниця або диявольська релігія на хребет «морського звіря» то є загальної диявольської організації, і освячувала війну в обох воюючих таборах. Під час всесвітньої війни «кармазинна звірина» була невидима і видавалася бути мертвою; але безпосередньо по війні вийшла знову з «безодні» або «знизу», опісля «блудниця» (*зорганізоване християнство*) зараз піднялася на хребет її, а духовенство тої системи релігійної розпочало велику пропанду, щоби вплинути на усі народи, щоби вони піддержува-

Заступники сатани для Ліги Народів.

ли ту «кармазинну звірину», тобто з'єднання володарів землі.

Інший доказ, як сатана говорить своїй організації управляти блудом, є слідуюче: в 1913 р., духовенство християнства і великі з їх отари сказали: «Дальша війна між народами є річчю неможливою і війни вже більше не буде», помимо цього, що усі народи озброювались до війни. В 1914 р., навідала світ найстрашніша війна усіх часів. Тоді всесвітній трибунал арбітражний (*кармазинна звірина або звір*) скоро зникнув з лиця землі і народ пізнав, що план суда розглядів спорів (*арбітражний*) був крахом. І ось безпосередньо по війні звірина чи звір знову появилися, а саме у вигляді Ліги Народів, утвореної і піддержаної через ту саму пануючу кліку. Люди здивувалися з причини того звіря, думаючи, що є це великий крок вперед до досягнення миру.

Єдиним винятком того були ті, «котрих імена є записані в книзі життя». Будучи піддані Егові, бачили вони, що цей підступний план зовсім не принесе постійного миру, але що єдино Царство Господа може дати народам вічний мир. Дивно людям видається, що цей Всесвітній союз миру, котрий перед тим був забутий і від 1914 року до 1918 ще з поверхні знов показався, і для того славлять вони того звіря. (*Одкриття 13: 8*). Є це пересторога для вірного останка до чуйності, щоби не був бездіяльний і не звертав уваги на «звіря» і його здобич, щоби через це не була відвернута його увага від абсолютного поступовання за Царством Божим. На погляд здається, що зусилля народів в напрямку заложення постійного миру є лише гідно похвали і що для того через усіх чесних людей повинні бути піддержані. Багато посвячених було зведено, що

приписати потрібно тому, що обстоюють при тому, щоби нічого не було говорено на сатанську організацію, на так звану «християнську релігію» і на зв'язане з нею духовенство. Великий блуд тої «блудниці» зведе усіх, за винятком тих, котрі є Богові повністю посвячені.

Як дальший доказ, що Ліга Народів фактично заняла місце Гаазького трибуналу арбітражного, що має те саме правило і що через це є тим самим «звіром» або «організацією», котрий був, і нема, і має прийти, доказуємо слідуючі історичні факти:

«Закон Ліги постановляє, що належучі до неї народи не мають розпочинати війни, не предоставивши її перед тим предмет свого спору, або на випадок конфліктів з державами, які не є членами Ліги, коли предмет спірний не був її представлений до обговорення арбітражу в часі від трьох до дев'яти місяців... Ліга складається з п'яти певних відділів: Ради, Згромадження, Секретаріату, Міжнародного уряду праці, і Постійного суду для права міжнародного (в Гаазі)» — (*Енци, Амер. том 17, стор. 176, 177*).

Без сумніву кождий відділ організації сатанської є Богові противний, а через це гидотою; обіймає це також Міжнародний конгрес Гаазький так званих народів християнства, котрий відбувся перед 1914 роком з ціллю встановлення світового миру. Коли Бог по 1914 році посадив свого помазаного Царя на престолі, було це ознакою кінця допущеного до того часу панування сатани. Усі, котрі іменували себе бути послідователями Христа, повинні були в цей час негайно об'явити свою підданість Богові, його Цареві і Його Царству. А ото ж Ліга Народів або конгрес до панування над світом був поставлений

на місце Царства Христа і був і є «гидотою спустошення, стоячи на святім місці (на місці і замість Царства)». Духовенство фальшиво виславлюють ту гидоту як «політичний вислів Царства Божого», що є дальшим рабом ганебної облуди.

Вихід звіря з безодні означало час, коли та гидота була встановлена, а це є те дивовижне спустошення, о котрім говорить пророк Даниїл. (*Даниїла 12: 11*). Безпосередньо по своєму виході з безодні «велика блудниця», так звана «християнська релігія» сіла верхи на того «звіря» маючи вигляд Царський. «Християнська релігія» твердить, що представляє Князя миру, і мусить через це їздити на цьому звіреві, котра вдає якоби хотіла забезпечити вічний мир. Її поступовання і заховання спричинило, що люди відвернулися від Бога і від Христа. Але день її суду і її знищення приближається і вирок на неї є народу Божому об'явлений. По її знищенню рівнож «кармазиновий звір» піде на знищення. — *Ісаїя 8: 9, 10*.

«Тут є розум в котрого мудрість: сім голов це сім гір, де жінка сидить на них. І Царів сім, п'ять упало, а один є, а інший ще не прийшов, і коли прийде то не довго він має бути», (*вірші 9, 10*). Тут є дух, або розуміння мудрості, хто має духа Христового і є «мудрим» цей має так зрозуміти. (*1 Коринтянам 2: 16, Даниїла 12: 10*). В вірному часі об'являє це Бог своєму народові, щоби це зрозумів.

«Сім голов» означає сім держав, на котрих їздить верхом диявольська релігія. В часі коли Йоан мав видиво, Рим був пануючою державою і диявольська релігія сиділа на ній. Перед тим двигало ту невісту або диявольську релігію п'ять держав світових, а саме: Єгипет, Асирія, Вавилон,

Медо-Персія і Греція; упали вони в черговім своїм порядку і віддавали своє пануюче місце своєму слідуючому заступнику. Сьома держава за днів Йоана ще не появилась. У відповідному часі тою сьомою державою сталася Англія, після англо-американська група держав сталася «звіром з двома рогами». Сьогодні, коли клас Йоана одержує зрозуміння того видива, Англія є сьомою найбільшою універсальною державою, яка коли-небудь існувала на світі. З цього отож можна бачити, що «усі сім мали її (ту невісту, Вавилон, диявольську релігію) за свою невісту (у блудодіянні)». (*Луки 20: 33*). Сьома голова або сьома держава світова має лише короткий час існувати, що показує, що Англійська держава універсальна не буде навіки існувати.

«А звір, котрий був, і котрого нема — він восьмий та з сімох в погибель іде», (*вірш 11*). Восьмий «звір» появился в 1899 році, як «Гаазький трибунал арбітражний». Є це «звір в царському кольорі» бо ж складався з володарів світа. В 1914 році пішов в безодню і «не був», а по війні знову появился. Походить він від сьомої держави світової, бо ж був це посол Англійський, котрий на з'їзді Гаазькому мав керівництво при утворенню трибуналу арбітражного і хотя і була це англійська держава універсальна (котрої складовою частиною є Америка і котра спільно з нею творить «дворогого звіра»), котра вивела восьмого «звіря» у вигляді Ліги Народів з безодні. Хотя й Ліга Народів є «образом звіря» (морського) і складається з багатьох народів землі, через те є вона в дійсності восьмою з тих семи, як це об'яснює пророцтво. Вирок Егови оспівує, що цей «звір» має іти на погибель. (*Ісаія 8: 9—12; Псальма 2: 8, 9*) «А десять рогів, що бачив

їх, це десять царів, тільки приймуть власть як царі, на одну годину з звіром», (*вірш 12*). Коли Йоан одержав то видиво, тоді тих десять царів, що описані як десять рогів «звіра в царських кольорах», що не мали уповноваження, а одержали вони лише пізніше силу царську з звіром на одну годину. Від 1899 року до 1914 трибунал арбітражний в Гаазі був єдиною моральною державою і посідав тільки силу закону над тими, котрі йому добровільно підкорилися. Під час війни світової, коли знаходився в безодні, не мав звичайно жодної власті, але десятого січня 1920 року коли Ліга Народів розпочала свою діяльність, закон її стався обов'язком для всіх держав договору представлених через тих «десять царів». В цей час ті царі одержали «власть як царі... з звіром». Ті десять рогів або царів мусіли одержати свою власть від сатани, бо ж він є тим, котрий дав власть «морському звіреві», а «кармазинний звір» (або Ліга Народів) є «образом звіря» (морського). Мали вони власть як царі в 1926 році, коли виляте було п'яте лихо. Число десять, символічно представляє земну цілість і представляє через це усі народи або уряди, обняті Лігою Народів.

Ті «царі» мають тепер власть і як царі з'єдналися в одній єдиній цілі. Не звертали вони жодної уваги на факт, що часи народів скінчились, і що прийшов законний Цар землі, противні ті «три нечисті духи, як жаби» скрегочуть постійно про те, що десять царів є повністю уповноважені і спосібні до управління землею. Мають власть на «одну годину з звіром», тобто якраз досить довго, щоби озброїтися до великої битви Армагедон і опісля воювати. Ліга підтверджує, що ціллю її є закріплення миру; це підтвердження

однак є неправдиве, бо спосіб поступовання держав, що належать до Ліги Народів суперечний є з тим і тому — блудний.

«Ті мають одну думку і силу, і власть свою звірові передадуть», (*вірш 13*). Та одна рада Ліги виражається в її постановленню надання сили і власті усім союзникам «кармазинового звіра». До цього одностайства серед них підключуються ті «три нечисті духи жаб». їх єдність в думці і згода в замірі полягає на їх союзи проти Бога і проти Помазанця, Його помазаного Царя: «Сходяться царі землі, а князі радять спільно раду проти Господа і проти Помазанця Його, говорячи: Розірвім пута і скиньмо з себе посторонки їх! » (*Псалма 2: 2, 3*). Заміром сатани, що виражається в тій Лізі, є перешкодження повному встановленню Царства Христа і для цього намовляє він свого «звіра» проти тих, котрі дійсно представляють Бога і Його Царство. «Бо ось вороги твої розбуянилися, і ненавидники твої підносять голову. Зрадливо змовляються проти народа твого, і нараджуються проти тих, що бережеш їх... » (*Псалма 83: 2—5*). Тепер, (в 1930 році) належить до Ліги п'ятдесят п'ять признаних держав або народів, а Сполучені Штати, як член Паризького договору, мирного і світового трибуналу арбітражного належать рівно ж до Ліги Народів. Усі ті держави уділяють «кармазиновому звіреві» тобто «образові», свого військового, фінансового, морального і релігійного підпертя і всі вони кричать: «Мир! Мир! », але з'єдналися в ясній цілі, щоби провадити війну проти помазаників Господніх. Через це є написано: «Ті воюватимуть з Агнцем і Агнець побідить їх, бо Він Пан панів і Цар царів, а ті, що з Ним, покликані і вірні і вибрані», (*вірш 14*)

До цієї битви з безбожною сатанською організацією прилучається Христос, Агнець, і як «лев з покоління Юди» провадить битву і одержує перемогу. Він поборює ворогів бо Він Пан панів, і Цар царів. Ставши тепер законним Царем землі, не допустить Він до дальшого панування сатани. (*Єзекиїла 21: 32*). Жодне сатанське з'єднання військових сил не може його побороти. З Ісусом Христом є переможці, є вони покликані і вибрані і оказались вірними аж до кінця. Що до вибору цього класу гляди «Вартову Башту» з 15 березня до 15 травня 1930 року включно.

«І рече мені: Води, що ти бачив де сидить блудниця, це люди, і громади, і язики, і народи». (*вірш 15*). Вірш цей становить ключ до підтвердження, як сатана утворив свою звірину організацію, що складена з групи комерційної і політичної і їздять через релігію. Води представляють в образі народи. Докладно, що святе Письмо послуговується тут чотирма виразами, а саме висловами «люди, товпи людей, народи, і язики» вказує на безпосередній вплив і далеко — сягаючу силу «великої блудниці», а саме «зорганізованого християнства», на które тепер упав вирок. Стара блудниця поширилася серед людей і використовувала людей, держачи їх в покорі через забобони і утиск, але води починають висихати і скоро не буде для неї місця. Як води моря збираються народи туди і сюди. (*1 Мойсея 1: 10*, *Псальма 33: 7*). Народи є непокірні і буряться як води. (*1 Мойсея 49: 4*). Є вони як води «під землею» (*2 Мойсея 20: 4*), сатанської організації. Є вони побиті сьогодні і роз'єднані, як Ілія і Елісей колись розділили води. (*2 Царів 2: 8—14*).

Води «шумлять і бурять тепер». (*Псальма 46: 3*). Через ці води «висилає Господь своїх післанців в човнах з очерету», це означає друковане післання правди (*Ісаія 18: 2*). По виліттю шостого лиха на Евфрат води, тобто столиця Вавилону починає висихати. (*Єремія 50: 3, 8*). Від того часу Егова наказує виразити великий блудниці: «О ти, що живеш над великими водами, багата на скарб! Прийшов кінець твій, — міра захланості грабежу твого! » (*Єремія 51: 13*).

«А десять рогів, що ти бачив на звіреві, ті зневидять блудницю, і опустошать її і обнажать, і тіло її з'їдять і сплять її в огні», (*віриш 16*). Це станеться безсумніву в протязі тої «одної години», коли тому союзові буде дана сила. Народ тратить повагу до релігійних блудників і їх релігії і покидає її, а володарі наслідують людей. Керівники світа фінансового і політики мусять тепер почати пізнавати, що так звана «християнська релігія», є найбільшим обманом і блудом, який коли-будь зводив людей. Мусять вони знати, що довгі шати, золоті шнурки і золоті галони, чорні довгі одежі, лицемірні лиця, «свячена вода», довга і голосна промова і беззмістовні молитви, виконування формальних обрядів і подібних речей не походять від Вседоброго і Все мудрого Бога. Бачучи вже виразно, що мужчини в духовному вбранні, помимо, що подають за заступників Бога, відрікаються Слова Божого і так усі чесні люди починають пізнавати блуд того духовенства. Духовні блуди належать до найсильніших пропагандистів пролиття крові під час світової війни. Написана через англійського офіцера і недавно видана книжка під назвою «Мідяна каска в безгосподній країні» говорить: «Церкви Християнські є найкращими

підбурювачами до кровожадності, яких маємо, а з них робимо значну користь».

Точні зв'язки між економічними і політичними частинами організації і її релігійною складовою частиною будуть згідно цього пророцтва розділені. Відкинуть вони від себе ту блудну систему релігійну. Не стануть навіть релігійними, але впадуть в невіру по тій причині, що Бога не знають. Сталися вони ошуканими через релігійних користувальників і кормлені сухими лупинами, чуючи гидоту до цього урядження, не будуть хотіти нічого мати до роблення з жодним родом релігії. Означає це, що вони стрянулися з диявольської релігії, як зі старої пережитої, гидкої баби і відкинуть її від себе.

То власне вже розпочалося в Росії. Варто зазначити у цьому місці, що був Російський цар, котрий запросив народи до Гааги, де блудний план утворення Гаазького трибуналу світового взяв свій початок. Протягом багатьох століть обграбовано і пригнічено народ Російський в ім'я «християнської релігії» і підтверджено було, що революції, які вибухнули в Росії по світовій війні, головно були викликані внаслідок блуду, що робили на Російському народі через так звану «християнську релігію». В цій країні, так звана «християнська церква» ставалася щораз багатшою, під час коли народ терпів нужду і голод. От це однак повстав російський народ спільно із своїми володарями і палять вони в цій країні стару «блудницю», знищують її власність і відкидають її від себе. Є це повністю то саме, що прийде на ціле «християнство». Певний письменник говорить в журналі «Те Літерару Дігест» в номері з 29 березня 1930 року: «Церква Росії завжди старалася держати сторону зняряддя

утиску, а революції були реакцією. Пізнаємо, що усі урядження релігійні мають схильність такого самого напрямку, як пануючі, економічні і суспільні устрої свого оточення». Мексика рівно ж показала схильність робити це саме, що сьогоднішній уряд Російський. Вихор гніву підноситься і ще більше стане він.

«Ту блудницю зненавидять і опустошать і обнажать її». Фінансові і політичні магнати сатанської організації не тільки покинуть раптово свою угоду зі старою «блудницею», але також обнажать і виставлять її прилюдно, щоби дивитися на неї як на це посміховисько. Власне це саме було представлено через це, що Ізраїль і Юда пережили з рук їх чужоложних любовників. (*Єзекиїла 23: 4—8*). Багато фінансових і політичних володарів світу також і народу бачуть тепер обман і блудодіяння так званого «зорованого християнства» і Господь постарається оце, щоби вони цю систему знищили. «І поздирають з тебе одежу твою, тай позабирають річи пишності твоєї і так зроблять кінець розпусті твоїй та блудодіянню твоєму, занесеному з землі Єгипецької, і небудеш уже на них поривати очей своїх, тай не згадаєш уже про Єгипет. Так бо говорить Господь Бог, ось Я подам на поталу тим, що їх зненавиділи, в руки тим, що від них відвернулася душа твоя.» — *Єзекиїла 23: 26—28*.

«Зороване християнство» або «Вавилон», як звучить його властива назва, завело багатьох до неволі і мусить через це само іти до неволі. (*Одриття. 13: 10*) «Думки Єгови виповнюються проти Вавилону, щоби вавилонську землю обернути в пустиню без мешканців» (*Єремія 51: 29*) «Відкрита буде нагота твоя, і

ганьба твоя буде видна, візьмуть пiмсту з тебе, i не буду щадити людини» (Ісаїя 47: 3) Як собаки пожерли тiло Єзавелі i нічого не оставили крім костей, так має статися з Вавилоном. Лише скелет організації сатанської лишиться i представляти буде страшне видовище. (2 Царів 9: 35—36) «Огнем спалена буде», як дочка священника ізраїльського, що обесчестила себе (3 Мойсея 21: 9. Зустріне її та сама доля, що Бог призначив для блудників (Маттея 25: 41).

Володарі це роблять, «бо Бог дав у серця їх, щоб чинили волю Його», (вірш 17). Релігійна частина організації сатанської, що провадить торгівлю з «релігією християнською» нагадала фінансовим i політичним володарям, що Ліга Народів є політичним висловом Царства Божого на землі. Є це те саме товариство свідомих блудників, котрі сказали до фінансових i політичних держав, щоби не звертали жодної уваги на слова свідків Божих про Його Царство на землі. Висмівають вони оголошення правди, що Господь тепер встановить на землі своє Царство справедливості. Ті блудні «шалапути» помагають зібрати народи до Армагедону; «релігійна громада», одержить наперед свою частину i буде змушена випити чашу гніву, бо Бог так постановив.

«А невіста, котру ти бачив, це город великий, що має царство над царями земними». (вірш 18) . Вірш показує, що Вавилон, «матір блудниць» та усякої диявольської релігії i блуду, є верхньої частиною видимої організації сатанської; що ця будова була додана до організації i вчинено її складовою частиною, щоби її дати вигляд побожності i вчинити її ще більшим

Спалять її огнем.

знаряддям блуду. В цей спосіб Вавилон виконував духовну власть над володарями землі. Хотяй та релігія диявольська є найбільшим знаряддям блуду, котрим народи були зведені і відвернені від Єгови, через це Бог видав свій вирок на Вавилон і говорить цей вирок записати і скоро виконати.

О П Р А В Д А Н Н Я

Розділ 11

(Одкриття, голова 18 і 19)

Ім'я Єгови зневажено було від часу бунту в Єдені. Ті зневаги кидано на тих, котрі були Богові вірними. — *(Псальм. 69: 7—9; Римлян 15: 3)* Оправдання імені Єгови є найважливішою річчю. Єгова оправдає своє ім'я. Усі сотворіння пізнають Його і усі живі навіки будуть хвалити ім'я Його. *(Псальма 72: 17)*. Оправдання імені Єгови є найбільшою радістю Ісуса Христа. Будучи встановленим на престолі, розпочав Він діло в 1914 році, а по приході до свого храму запросив усіх своїх послідовників, щоби увійшли до радості його. *(Псальма 110: 1—3; Маттея 25: 21)* Тим, котрі тепер ідуть у світлі і радісно чують і виконують заповіді Божі, об'являє Єгова свої таємниці. Бачать вони, що ім'я Єгови незабаром буде оправдане, і «співають Господеві пісню нову, що слава його є від кінця до кінця землі» *(Ісаія 42: 10)*. Знищення блуду, повний упадок безбожної сатанської організації, ясне об'явлення правди і її випромінювання в Царстві Божому на землі, буде оправданням Його імені. Вісімнадцята і дев'ятнадцята голова Одкриття

посвячена у зв'язку з оправданням ім'я Божого. Понище ті голови будуть розібрані і прошу старанно їх прочитати.

Голова вісімнадцята розпочинається з видивом, що дано Йоанові через Ісуса Христа, найвищого представителя, слугу і ангела Єгови, котрий сходить з неба, одягнений будучи світлістю і славою, і маючи всяку силу і владу до діяння. Є Він Царем слави на своїм престолі. Христос Ісус скинув сатану з неба і оце приступає до знищення сатанської організації і до повного оправдання імені свого Отця. Жодна держава не могла би йому противитись діяльно. «Не спіши віддалитися від його, не будь упрямим в ледачому ділі, бо він, що схоче все може зробити. Слово царське потужне, хто зважиться сказати йому: Що ти робиш? Хто виконує накази, цей не дізнається лиха; серце в мудрого знає і час і спосіб». (*Еклезіаст 8: 3—5*). Будучи одягнені в світло повної правди Божої, об'являє Він наперед своїм браттям, помазанцям річі, котрі незабаром мусять стати; а ті з своєї сторони мусять о тім видати свідоцтво, щоби народи землі мали спосібність довідатися, що їм Бог скаже зробити. — *Ісаія 9: 2; Маттея 24: 14.* -

«І покликав сильно великим голосом, глаголючи: Упав, упав Вавилон, велика (*блудниця*), і став домівкою бісам і сховиськом всякому духові нечистому, і сховиськом всякій птиці нечистій і огидній». (*вірш 2*). По виставленні у властивім світлі блудної сатанської релігії, що зображена через «велику блудницю», ціла сатанська організація, названа «великим Вавилоном», віддана є під суд в цілі виконання вироку, щоби ім'я Єгови було оправдане. В цьому місці Вавилон переносно представлений є як велике місто,

зображене через старинний Вавилон і обіймаючи усі стихії безбожної сатанської організації. В *Одкриттю 14: 8—10* предвіщений є упадок Вавилону в зв'язку з остереженням перед «образом звіря», що виступає як мавпування (копіювальник) Царства Божого. Скинення сатани з неба означає упадок Вавилону з неба на землю. (*Одкриття 12: 8—12*). Згаданий в вісімнадцятій голові упадок «Вавилону великого» стосується до повного знищення тої нікчемної системи.

По упадку Вавилону з неба на землю помазанці Божі були звільнені від Вавилону, щоби могли взяти уділ в проголошенню прилюдно гніву Божого, котрий вилито на Вавилон, що має розпочатися в Армагедоні. «Вилія сьомої чаші» через «прилюдне проголошення проти сатани, а за Єгову» показує, що народ Божий в тому часі був звільнений і хто по стороні Єгови брав участь у цьому голошенні. Помазані свідки Божі на землі мусять тепер «молотити Вавилон» поки докорінно не буде знищений. (*Єремія 51: 33; Ісаія 41: 15*). Сталося це в часі вилиття «сьомого лиха», коли «Вавилон цей великий» прийшов на пам'ять перед лицем Божим, щоби йому дати чашу вина лютої гніву його». (*Одкриття 16: 19*). Сили озброєння направляються тепер до Армагедону, де упадок Вавилону станеться вповні.

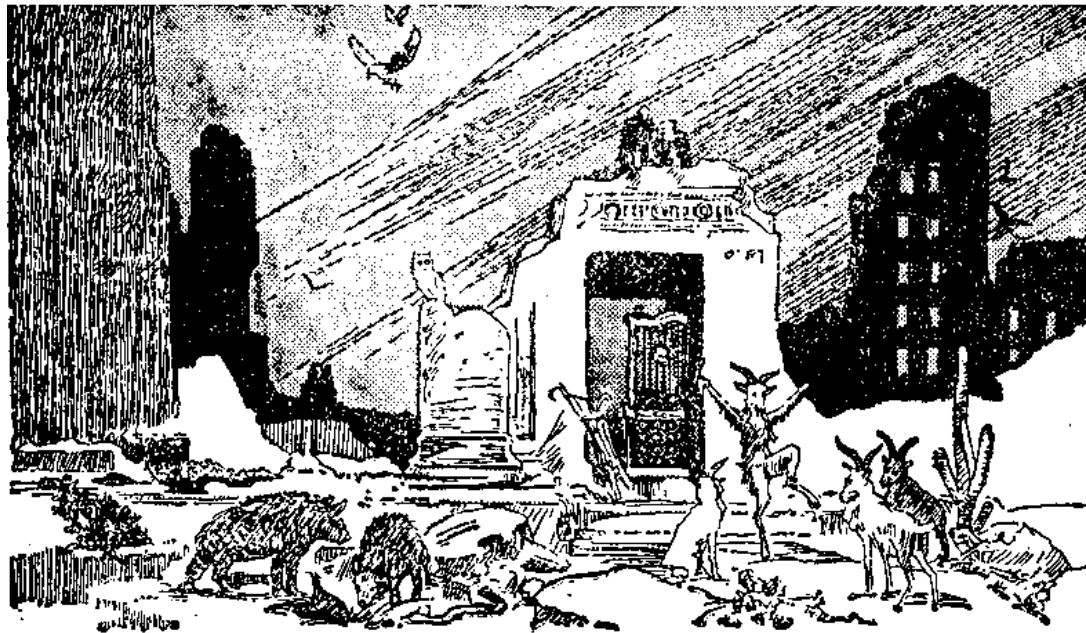
«Голос великий» є голосом або післанням Господа; члени його тіла, а саме остаток, котрому доручено є «свідectво Ісуса Христа» мусить прийняти то післання і його даліше голосити. (*Одкриття 12: 17*). Хотя остаток є малим числом, то однак є потужний через Слово Боже, Бог розпорядив, що цей голос або післання бу-

ло друковане на мільйонах сторінок і вручено людям, і крім цього говорив до них через радіо і при допомозі інших засобів. Цей голос або це післання кличе: «Упав Вавилон цей великий! » Є це пророче оголошення подій, котре тут же має мати місце і котре мусить бути звіщено через свідків Егови безпосередньо перед його дійсним виповненням. Для цього говорить Господь до свого народу: «Звістуйте і розголосіть між народами й поставте прапор: виявляйте, не замовчуйте! Говоріть: Вавилон завойовано... — Єремія 50: 2.

Пророк Даниїл читав письмо на стіні, котре предвіщало упадок Вавилону, великим голосом в присутності Царя. Сталося це тої самої ночі, коли Вавилон упав і скоро перед його упадком. (Даниїла 5: 26—28. Також народ Божий тепер голосити мусить тут же перед упадком і знищенням позаобразного великого міста Вавилону. (Ісаїя 21: 6—10; 52: 7, 8; Єрем. 51: 33). Бог освідомлює свій народ, що до річей, котрі скоро мають виповнитись, а причина, що Бог йому показує перед тим або з гори, вказує, що його народ має звістити це іншим. (Ісаїя 42: 9). Означає це, що помазані свідки Божі мусять видати сильне і далеко сягаюче свідоцтво і що мусять без перерви голосити, «докиль не опустіють міста, так щоби не було мешканця» (Ісаїя 6: 11). Для того показано є в Одкриттю два пояснення про упадок Вавилону, а саме:

1. Про упадок сатани і його організації з неба і
2. Упадок цілої сатанської організації в Армагедоні, що є описано в тій голові.

Вавилон «стався домівкою бісам». Не може це відноситися до злих духів, що живуть в системах релігійних, бо ж ті духи завжди знаходились в Вавилоні і становлять невидиму частину

Мешкання усякої звірини нечистої.

безбожної сатанської організації. Вжиті слова тут «біси» відповідає слову «сатир», що означає ширшавого, дикого, злосливого, диявольського козла, котрий усьому противиться, що є вірне. В символічний спосіб виражає ця об'ява, що Вавилон є спустошеним місцем і що нічого немає, або нічого дати не може, що для когось могло би бути корисним або помічним. Є це огидне місце і Божий пророк описує його як слідує: «І стане тоді Вавилон, краса царств, пишнота халдейської гордості, таким як Бог зруйнував був Содом та Гоморру! Не буде назавжди заселений він, ні замешканий з роду в рід, і Араб там не стане наметом, і там пастухи не спочинуть з своєю отарою... Але будуть барложити там звірі пустині, і будуть доми їх совами повні, і там пробувати будуть струси, і волохаті козли там танцюватимуть». — *Ісаія 13: 19—21.*

Пророк далі описує спустошений, недостаток і огидний стан тої нікчемної організації і говорить: «І позаростають двори її тернівкою; кропивою та будяками-твердині її; будуть жити в ній шакали, а страуси гнізда собі моститимуть, і коти дикі будуть там з шакалами зустрічатися, а рогаті духи один з одним перекликатися; там ночна мара буде віддихати і знайде собі впокій. Там крилата гадюка гніздитися буде на яйцях, виводити діти й під себе збирати, тай яструби будуть там збиратись один до одного». — *Ісаія 34: 13—15.*

З точки зору Слова Божого Вавилон тепер дійсно знаходиться в становищу, що описано через пророка. Ніхто тепер не може знайти в ньому якого-небудь задоволення. Навіть керівники Вавилону не мають миру серця. Стався він наче місцем повний опорів. Ті «три нечисті

жабині духи» (*зіпсуті і нікчемні духи*) скрего-чуть там безустанно свої хвастощі, щоби згромадити царів землі, до останньої битви. Є він «наметом», «кліткою», або домівкою блуду і ошукання і обіймає головню «зороване християнство» і кожну його частину. «Релігійні торгівці в тій системі, що послуговуються так званою «християнською релігією» як плащиком свого блуду описані є, як разом із своїми союзниками стоять на варті, щоби зловити нещасливі людські сотворіння. Опісля їх гордий стан описаний є як слідує: «Бо між людьми моїми знаходяться безбожні: залягають, як птахоловці, припадають до землі, наставляють сіти, щоб ловити людей. Мов клітка, повна птиць, так повно їх в домівках обманного заробітку; і цим способом поробились вони великими й заможними, потовстіли і погрубішали, а в лихому переступали всяку міру, не розбирають справ на суді, справ сиротів; самі впливають в добрі, а справедливому ділу вбогих не помагають на суді». — *Єремія 5: 26—28.*

Так Бог дивиться на підлу організацію, котра тепер держить в покорі народи землі. Бог говорить через свого пророка: «Чи ж не покараю Я за таке, говорить Господь і не помститься серце моє на такому народові, як цей? » (*Єремія 5: 29*). Є це огидне місце. Таке видовище представляє Вавилон з точки зору Божого і кожний, хто має духа Божого, бачить Вавилон в цей самий спосіб. В Армагедоні Вавилон буде зовсім знесений і ніколи не встане.

«Бо пристрастним вином блудодіяння свого напоїла усі народи і царі земні блудили з нею, і купці земні з привеликої розкоші її збагатили». (*вірш 3*). Цей вірш обговорює блудодіяння Вави-

лону, а особливо його релігію диявольську і царів землі, рівнож як купці збагатилися через велику розпусту її. Коментар до Одкриття 14: 8; 17: 2 — є тут дуже на місці і не потрібно повторювати.

Вавилонці «... а купці в його були наче князями, крамарі ж його в шані *(славі)* на землі? » (*Ісаія 23: 8*) Ті купці однак не можуть спасти тої безбожної організації, бо є написано «... дівице, дочко Вавилонська: *(особливо до зорганізованого християнства, що приписує собі роль дівиці будучи однак в дійсності великою блудницею!...* вже більше не будуть тебе звати ніжною та розкішною... От чим стали всі ті, що ти з ними працювала, та торгувала з молодощів твоїх. Кожен блукав по своїй дорозі й нема такого, щоб урятував тебе». (*Ісаія 47: 1, 15*). Сатана опрацював і провадить ті великі плани світової торгівлі, через котрі пригнічували народи, держано в покорі і окраджено його. (*Єзекиїла 28: 16—18*) «Зорганізоване християнство» сталося «домом торгівлі» і також в цій цілі було створено. (*Йоана 2: 16*) Великий капітал робив з ним блудодіяння і збагатився через його розпусту, а бідний народ був мучений і забиваний. Клич його дійшов до неба і Бог помстився за його терпіння, як і предвістив.

«І чув я інший голос з неба, що глаголав: Вийди з неї, народе мій, щоби не мати вам спілки в гріхах її, і щоб не прийняти вам пораз її», (*вірш 4*) «Голос з неба» говорить «вийди з. нього». Є це голос Господа в храмі, котрий є відчинений в небі. (*Одкриття 11: 19*). Підчас коли ті, «жаб'ячі духи» сатанські, що звернені до керівників землі, роблять «шум», іде голос Господа з неба і чути є через його народ. «Голос грому з міста чу-

ти буде, голос з церкви, голос Господа, що відає зарплату неприятелям своїм. (*Ісаія 66: 6*). Голос із святині промовляє до народу Божого. Слова ті відносяться передовсім до остатка Божого народу на землі, до його свідків. «Я вложив Слова Мої в уста тобі, і тінню руки моєї закрию тебе, щоб ти знову устроїв небеса й заложив землю та сказав Сионові: Ти мій люд». — *Ісаія 51: 16*.

В 1918 році і перед тим Вавилон або сатанська організація дуже здержувала Божий народ в його дії. Але Бог обіцяв: «... Ти звідти будеш вирятований, тебе викупить Господь із рук ворогів твоїх... покинути город свій мусиш, і в чистому полі жити будеш». (*Михея 4: 10*). «Гей, гей! Утікайте із північної землі, говорить Господь; Я бо вас порозвівав, ніби на всі чотири вітри, говорить Господь. Утікай Сионе, ти, що пробуваєш у дочки Вавилонської». — *Захарія 2: 6, 7*.

Спасши свій остаток говорить Бог до нього: «Іди ж народе мій, ввійди в свої покої, зачини за собою двері, сховайся на хвилину, докіль гнів перейде. Ось бо, Господь вийде з пробутку свого покарати земнородних за їх беззаконство; й земля видасть із себе кров, що повсисала, не таїтиме вже своїх убитих» (*Ісаія 26: 20, 21*) Ті вірні і випробовані є тими добровільцями, котрі як військові Божі і як свідки в день гніву його радісно вступають до служби». (*Псальма 110: 3*). Ті, котрі належать до «великої громади», не є добровільними» хочай однак є сплоджені як діти Божі, через це Бог рівнож називає їх «моїм народом» і нагадує їм, щоби втікали з Вавилону. (*Псальма 50: 7*). Усі, що залишуться в Вавилоні з певністю стануться учасниками гріхів його, бо ж

мають спільність з темрявою. (*Приповісті Соломона 4: 14, 18, 19; 2 Коринтян 6: 14—17*). Ті, котрі знов входять, мають можливість взяти участь в вилиттю лиха на Вавилон. Пізнали, що виляття цього лиха почалося в 1922 році, а голос з неба: «Вийди з нього», мусів через це відізватися коротко перед тим і далше мусить звучати, аж поки позаобразний клас Самсона дістане силу щоб повалити на себе будівлю блуду.

Члени класу «злого слуги» напевно одержують частину останнього лиха Вавилону. Вговорюють собі, що вийшли з Вавилону, а однак борються проти праці Господньої далше. Роблячи це вступають вони до рядів сатани, б'ють «сина своєї рідної матері», зраджують свідків Божих і віддають їх в руки неприятеля. (*Псалма 50: 20*). Поступають вони подібно як Єдом: «Через насилля твого брата Якова тебе сором окриє, і будеш викоренений повіки. Того дня, коли ти виступив проти нього, того дня коли чужоплемінники входили в ворота його, й про Єрусалим кидали жереб, був і ти одним із між них» (*Авдія 10, 11*) Клас злого слуги получить через це лихо пімсти Божої.

«Дійшли бо гріхи її аж до неба і згадав Бог про неправди її» (вірш 5). Подібно до вежі Вавилонської гріхи Вавилону, сягають аж до неба (*1 Мойсея 11: 4*) Гріхи безбожної організації в небі є нагромаджені спільно з її гріхами на землі, котрі умножувались протягом століть. Передовсім були взором вірного народу Божого і для того також взором Бога і Його Христа. Прийшов час Божий виступити проти тої підлості; Бог пам'ятає про нікчемне поступовання Вавилону і хоче йому відплатити. (*Єремія 51: 9; Одкриття 16: 19*). З цього ясно виходить, що Бог хоче від-

крити і обвістити блуд і інші несправедливості на землі, щоби люди мали спосібність пізнати Бога і його розпорядження відносно Вавилону і народів.

Єгова освідомлює володарів і народи о тім, що замірує виконати, мусить бути через це оголошене свідоцтво правди, а особливо день пісти нашого Бога. (Ісаія 61: 2). Поглядом цього, що живем тепер в цьому дні, через це говорить Бог до свого народу в Сионі: «... нехай не опадають руки в тебе! » (Софонія 3: 16). Жодного роду великий опір нехай не здержує вірних від голошення людям того свідоцтва. Сатанська організація, а саме духовенство, під всякими можливими блудними видами будуть старатися ту працю побороти і затримати. Помимо всякого опору помазаники Божі нехай не відступають в праці видання свідоцтва.

«Віддайте її, як вона віддавала вам, і подвоїть їй в двоє по ділам її, і в чаші, в котрій вона мішала, мішайте їй в двоє. » (віриш 6). Від часу, коли Ісус розпочав на землі свою місію, до дня сьогоднішнього, Вавилон, тобто сатанська організація, пила кров вибраних Божих. Крім того злочину несправедливого проливання невинної крові справедливих, нікчемні представителі Вавилону, а особливо представники релігії, надто багато зневажали Єгову і Його Сина. Будова релігійна приняла ім'я Христа, замаскувала свою релігію під назвою «зорованого християнства» і в цьому імені виконувала свої жорстокі діла. Прошу собі пригадали загальну історію з останніх 1600 років, що відноситься особливо до «християнства». Ця фальшива або диявольська релігія пішла в союз з магнатами капіталу і безсовісними політикантами, так звані «мужі

стану», і творячи в цей спосіб сатанську організацію, пригнічували вони страшенно народ. Якщо хто-небудь виступав з протестом, то скоро був заарештований з дороги. Не людські закони інквізиційні, закони проти шпигунства і шпигування ближніх в ганебний спосіб, були застосовані до невинних людей. Горді володарі доручали притягнути до себе бідних і безборонних людей і видали їх на жорстоку смерть, щоби лише заспокоїти свою диявольську кровожадність. Підчас, коли декілька одиниць жили розкішно і споживали несправедливо здобутих овочів чесної праці інших людей, мільйони інших мусіли вести нужденний побут, терпіти голод, зносити хвороби і страшну смерть. Коли якась група в сатанській організації чулася зневаженою іншою групою, або коли володарі опановані стали нікчемним духом агресивним, тоді гнано широкі маси людей як німу худобу на заріз, щоби воювали та вмирали. Робили це володарі для заспокоєння своїх гордих ненасичених бажань.

На хребті того «дикого звіря» або того диявольського панування, що становить складову частину того підлого урядування, сидить блудниця релігія, звана «зорганізованим християнством», щоби уділити Божого посвячення диявольським планам і виразити признання Боже тим жорстоким гнобителям бідних і безборонних людей. Особливо релігійні торговці, а саме ксьондзи, виливали отруту і жовч диявольських організацій на вірних Божих свідків. Навіть сьогодні, коли стільки світить правда в світлі Божому, духовенство впливають на власті поліційні організації сатанської і домагаються від них, щоби арештовували, переслідували і ув'язнювали скромних Божих свідків, що ходять від

дверей до дверей, оголошуючи людям правду. Але більшим ще від усякої безбожності і усіх ганебних діл є злочин тих релігійних керівників, що в імені Христа і Бога робили свою власну підлість, і пропечатали свою злобу для злочинів своїх союзників, називаючи ціле те диявольське розпорядження «християнством». Для того також говорить Ісус до них, що є від отця, свого диявола, а як усне знаряддя свого отця говорить Він ясно: «Горе вам блудникам, на вас прийде вся кров справедлива, вилита на землі». (*Маттея 23: 27—36*). Коли би нам навіть дозволив час і місце, щоби обширніше описати злочини і нікчемні діла, зроблені через Вавилон під плащиком «зорованого християнства», то однак мова людська не дописала би до властивого предмету тих річей.

Єгова згадав о їх несправедливостях, а оце час його надійшов, через це доручає Він своєму класу слуги, щоби повідомив Вавилон, що йому відплатиться в цей самий спосіб, як Вавилон платить народові Божому. Через свого головного Урядника і першого маршала збудить Єгова Вавилон, причому бажає, щоби його нечислені вірні свідки на землі оголошували, що Він скоро зробить. Надійшов час вірної зарплати і люд Божий мусить тепер користати з уділеної йому з неба сили і спосібності до повідомлення світу, в який спосіб Бог зробить суд над диявольською організацією. Оце Єгова говорить до Христа і його армії: «Ти у мене — молот, знаряд воєнний, тобою Я побивав народи, тобою розбивав царства, тобою я вбивав коня і їздця його й тобою розторошував колісницю і візника її. Тобою, вбивав Я чоловіка і жінку, тобою вбивав старого і молодого, тобою вбивав хлопця і дів-

чину; тобою вбивав пастуха і стадо його; тобою вбивав селянина і волів його; тобою вбивав намісників і міських начальників. Тепер же відплачу Вавилону і всім осадникам Халдейським за все зло, що вони заподіяли Сионові в очах ваших, говорить Господь». — *Єремія 51: 20—24.*

Є то передовсім Христос, котрий тут є згаданий, але з ним є в союзі велика громада святих ангелів і воскреслі святі, а на землі знаходиться мала горсточка людей, котрі підносять голос і вихваляють прикмети Єгови, підчас коли сили військові направляються до останньої битви.

Свого часу ізраїльтяни незаконно заховали Еглона, царя Моавського, представителя сатани і його організації. Також подібні духові ізраїльтяни довго заховували представителів сатани під плащиком їх блудної релігії. Бог вибрав Аода до виконання свого заміру і Аод з'явився перед лицем Еглона і сказав, «... є в мене таємне слово до тебе, царю, той повелів: Тихо! І вийшли геть усі, що стояли кругом. Як увійшов до нього Аод, він сидів один у прохолодній горниці своїй, і каже Аод маю Боже Слово до тебе, царю! Той піднявсь із свого стільця. Тоді вхопив Аод лівою рукою меча з правого боку свого та й уткнув його в тіло. Так що за лезами вгрьзло й держальце, і жир обняв вістря, бо не витяг він меча назад із його тіла, і він досяг задньої частини. Вийшов тоді Аод, зачинив двері верхньої хати за собою і засунув засов». Сьогодні посилає Бог свій вірний клас слуги, остаток, з післанням до представителів сатани на землі. Заповідає їм своє розпорядження і скоро живіт Вавилону буде повністю пробитий. Вавилон впаде і ніколи більше не встане, а тоді народ буде звільнений з неволі. (*Суддів 3: 14—30*). «В двос віддайте

йому по ділам його». Не означає, що Бог вимірює Вавилонові подвійну міру кари, яку Вавилон покладав на інших. Закон Божий звучить: «Око за око». Грецьке слово перетлумачене тут на двоє означає повторення, вето за вето. Вірш цей виражає, що великому Вавилонові має бути виміряна та сама міра кари, яку Вавилон вимірював іншим. Приказ звучить: що має пити той самий напій, який роздавав свідкам Господнім; є то час, коли Бог дає «чашу вина ярості гніву свого», а Вавилон мусить випити ту чашу.

«Скільки вона себе славила, і розкошувала, стільки завдайте їй муки і смутку. Бо в серці своєму говорила вона: Сиджу царицею і я не вдова і смутку не побачу, (вірш 7). Вавилон, що їздить із своєю «блудною релігією на звірячій організації», «хвалив самого себе», а не Єгови. Провадив він розкішне і розпусне життя повне гульні і це коштом інших. *Ісаія 47: 8*) Багато завдав Вавилон терпіння і мук народу Божому і для того має в подібний спосіб терпіти і бути мучений. Також подібно як Вавилон приказував повалити Божий народ і забити, так Вавилон має спіткати смутком і згуба. — *Єремія 51: 24—35, 49*.

Вавилон — жінка сатани, легкодумно і з намішкою викликає Бога, говорячи: «Сиджу царицею і я не вдова і смутку не побачу». Насміхається з пророцтва Єгови, так само як фараон в Єгипті хулив Єгови. Його релігійний промовець освідчує, що йому нічого не станеться. Вавилон і його союзники кличуть «Мир! Мир! », але тоді нагло прийде на них погибель.

«Через це в один день прийдуть порази її: смерть, смуток і голод; і буде огнем спалена, сильний бо Господь Бог, що судить її», (вірш 8) Свідчить це о його знищенню. «Так говорить Гос-

подь. Широкі мури Вавилонські будуть до самих основ розвалені, а високі ворота його спалені огнем; пусто працювали народи й люди мучились задля огня. » (*Єремія 51: 58*) Бачучи гордощі, сіяння і могучість, що походить від сатанської організації, треба мати дійсну віру в Бога, щоби пізнати, що вона скоро впаде і повністю буде знищена. Такі, котрі мають мало, або жодної віри не мають в Бога, говорять: «Дивіться, яка це велика організація і чому ви дорівнюєте на світі? Хто може розпочати проти нього (*Вавилону*)? Для чого ми маємо щось говорити на Вавилон? Так виражаються остиглі і самолюбні, бо ж ще твердять, що вони є послідователями Христа. Але остаток Божий певний є того, що Вавилон упаде, бо ж так є записано в Слові Божому: «Хотяй би Вавилон вступив на небо, та хоч би там на висоті збудував собі твердиню, так прийдуть від мене спустошники на нього, говорить Господь. І напою до п'яна князів його й мудреців його, намісників його і начальників городських і воїнів його; й позасипляють вони сном вічним тай вже не прокинуться говорить Цар, ім'я йому Єгова сил. Тоді затруситься і затремтить земля; бо сповняться на Вавилоні задуми Господні, щоб повернути Вавилон в безлюдну пустиню». (*Єремія 51: 53, 57, 29*) Опісля Бог об'являє вражіння яке це зробить на великих мужах землі, коли побачать упадок Вавилона:

«І заплачуть і заголосять по ній царі земні, що з нею блудили і розкошували, коли побачуть дим пожару її. Віддаля стоячи задля страху перед мукою її, говорячи: Горе, горе (*тобі*) великий городе, Вавилоне, городе міцний, одної бо години настав суд твій! І купці землі заплачуть

засумують по ній: товару бо їх ніхто вже не купить». (*вірші 9—11*) Вавилон представляє тут в образі цілу сатанську організацію, на котрій їздить верхи диявольська релігія, що становить сама складову частину тої організації. По знищенню «великої блудниці» (*зороване християнство*) Вавилон, тобто сатанська організація, дальше ще існує. Політики і магнати капіталу старого світу придержуються його і держуть його сторону, духовенство опускають свій службовий релігійний стан, стягають свою побожну одежу, прилучуються до других і бачуть опісля, як цілковито та організація буває знищена. Коли ті великі бачуть, що організація зникла, що панування її скінчилося, та те що утверджували, що володіють з Божого права, є фальшиве і безпідставне, тоді будуть нарікати.

Дим свідчить про пожари. Що ті великі мужі при цьому можуть стати і лише тому приглядатись, доводить, що бачуть зближення їх особистого знищення. Бо ж та велика організація зникла, через це одиниці нічого вже не можуть вдіяти, а сіпаючи собі волосся кличуть вони жахливо: «Грре, горе це велике!» Єгова винищить безбожну сатанську організацію через свого великого Виконавця вироку, а упадок цього міста представляти буде страшне видовище. Ціла земля буде дивуватися і жахатися. (*Єремія 51: 41*). Жорстокі, байдужі магнати капіталу, котрі пригнічують народ, представлені тут є як «купці», а в іншому місці означені є символічно цифрою «шістдесят». Бачуть вони, що все поламалося, рівнож і надія що до дальшого володіння над людьми, рівнож настав для них час нарікання, а тому є написано: «А нуж богати! плачте, ридаючи над злиднями вашими, що

надходять. Багатство ваше згнило і шати ваші міль поїла. Золото ваше та срібло поржавіло, і ржа їх на свідчення проти вас буде, і з'їсть тіло ваше, як огонь в останніх днях». (*Яків 5: 1—3*) Лихварство їх зупиниться, бо ж люди в тому часі горя, не будуть могли купити їх товару, ані собі його не забажають, бо ж хочять набути життя, котре однак сам Бог їм лише може дати. Гордість, сіяння світових примітивностей і сила володарів будуть знищені, а тоді багато людей в своїм горю, та у великій безпорядності і безграничній жажливості звернеться до Бога. «І стісню людей, що ходитимуть ніби посліплені, за це, що согрешили проти Господа; і порозмішується порозливана кров із них з порохом, і тіла їх лежати будуть гноєм. Ні срібло їх, ні золото їх не зможе врятувати їх у день гніву Господнього; огонь ревності його пожере всю оту землю, бо пагубу, та й то неждану, довершить Він над усіма осадниками землі». — *Софонія 1: 17, 18*

«Товару: золота і срібла, і каміння дорогого, і перл і віссону, і багряниці, і шовку, і кармазину, і всякого дерева пахучого, і всякого посуду з кості слонової, і всякого посуду з дерева дорогого, і з міді, і з заліза, і з мармуру, і кориці, і пахощів, і мира, і ладану, і вина, і оливи, і муки, і пшениці, і скоту, і овець, і коней, і возів, і рабів, і душ людських. » (*вірш 12, 13*) Цей вірш дає нам список необхідних матеріальних засобів споживчих та товарів дорогих, на котрих сатанська організація довгий час мала право на володіння. Великий капітал і його союзники розділювали торгівлю тими річями. Нема потреби розуміти ті річи символічно але є вони тут вичислені, щоби показати, що сатанська організація держить у своїх руках річі матеріальні, що потрібні до тілес-

ного добра людей, і що вживає тих річей в самолюбний розпусний спосіб, через що держано людей в неволі і побільшували їм клопотів і пригнічення. Пануючі знаряддя сатанські забирали річі, котрі їм забезпечили земне багатство і земну власть, а блудні керівники релігійні помагали їм держати разом це диявольське і пригнітаюче оснащення і держати людей в несвідомості відносно розпорядження Єгови. Коли та огидна організація буде знищена, а люди будуть звільнені від гніту та будуть освідомлені про розпорядження Боже, тоді оправдане буде велике і святе ім'я Єгови і остаточно доведе, що його Слово є правдою.

«І плоди бажання душі твоєї відійшли від тебе, і все, що тучне і світле, відійшло від тебе, і вже більше не знайдеш того», (*вірш 14*). Всі необхідні засоби споживчі, всі предмети дорогоцінні, ніколи не були дійсною власністю сатани і його безбожної організації. «Господня є земля і вся повня її, круг землі і хто живе на йому. » (*Псалма 24: 1*) «Богацтва землі є для всіх» (*Екклезіаста 5: 9 англ. перекл.*) Але люди, котрих богом є сатана, побивають про ті земні річі з причин самолюбних, а їх любов до грошей була коренем всього зла. Відноситься це особливо до тих, котрі вживали релігію, як плащик для свого несправедливого поступовання. (*1 Тимотея 6: 10*) Сатанська організація, особливо її видимі володарі, вживали плоди землі для самолюбних цілей. Оце однак Бог розпорядить, що ті річі стануть благословенством для людей, на що і їх створено. «Купці цього всього; котрі розбогатіли з неї, оддалека стануть із страху перед мукою її, і будуть плакати, сумувати, та казати: «Горе, горе (*тобі*) горode великий, зодягнений у віссон і багряницю,

та кармазин, та озолочений золотом, і в каміннях дорогих, та перлах. Одної бо години спустошене буде таке багатство, і всякий керманич, і весь народ, що в кораблях, і корабельники і всі, що на морі орудують, стояли віддаля, і покликували, дивлячись на дим пожару його, і казали; котрий подібний городу великому? » (*вірші 15—18*) Великі купці і їх союзники не перестають оплакувати і жаліти втрати диявольської організації. Для чого ж вони нарікають? З певністю не для того що вже нема святинь, де можуть збиратися і прислуховуватися безглузdim промовцям, підчас коли виконують свої плани для пригнічення і використання людей. Ні, нарікають і голосять, бо ж їх особисто пристрастна торгівля зиску скінчилася і що вже далше не можуть держати людей в покорі, щоби їх використовувати.

Хтось міг би запитати: Для чого Бог якийсь час по повнім знищенню сатанської організації ще залишає при життю тих богатих людей? Здається, що Бог дає ще трохи часу тим великим капіталістам, політикам і їх союзникам, щоби бачили упадок і розвалини диявольської організації, в котрій брали участь, щоби нарікали, голосили і пізнали, що їх чекає. Дивились вони на Вавилон з точки зору його великих багactв, і розсуджували, що та організація є непереможна і непорочна. Прославляли могутність тої організації і її бога. Великий капітал послуговувався тим підприємством, щоби загортати земні багactва для самолюбних цілей, політики бачили в тій організації збагачувальну власть як засіб до володіння; і промовці держалися як паразити тої організації або дармоїди і вговорювали, що можуть тим диявольським планам уділити Божого посвячен-

ня. Бог розпорядить так, що ще вони пізнають як такі, котрих домагання є безпідставні. «Богацтво не спасе в день гніву». (*Приповісті Соломона 11: 4*)

«Упадок Вавилону приготує усім пагубу, котрі не служать Богові але злу. » (*Єзекиїла 27: 28; Ісаїя 23: 1, 14; 2: 16*) Причина, що пануючий колись клас стоїть з далека і голосить, показує, що самі скоро будуть знищені, і без сумніву подумують собі, що заслужили на таку долю. Будуть знати, що справа їхня є знищена; не радуються з цього, що Єгова взяв перемогу, мусять тепер пізнати, що Єгова Бог знищив диявольську організацію і що є Він Найвищим. Їх голосіння показує, що не мають надії, бо ж не мають знання. Побачуть вони і будуть мусіти дивитися та дожити до оправдання Слова і імені Єгови, не бачучи того, що Бог замірений з ними розпочати в часі реституції (*відновлення*).

«І посипали попелом голови свої, і кликали плачучи, та сумуючи й казали: Горе, горе (*тобі*), городе великий, в котрому збагатилися всі, що мають кораблі на морю, багацтвом твоїм; одної бо години спустошений! » (*вірш 19*) З цього вірша виходить, що ті володарі даліше будуть нарікати, голосити і плакати, що стільки богацтва, маєтку і власті могло згинати в одній годині і що ціла організація могла бути спустошена. Їх самолюбні серця повністю були опановані їх багацтвами і їх властю і спрямоване було на згромадження ще більшого майна. Ця жадність об'явилася в побільшеній мірі головню від світової війни. Більші тягарі податкові на людей, зібрані багацтва в руках дуже малого числа людей і дуже вивисшені ціни на необхідні потреби життя свідчать про жадність володарів.

Не дається просто описати, як дуже стрясне тими магнатами несподіване знищення цілого того маєтку і цілої тої потуги. Припускали вони, що їх релігія, безглузді обряди їх оплачених духовних та їх прив'язаність, та поклони для «звіря» їх врятують; однак дуже будуть здивовані. З інших віршів здається об'являється, що вони, зношуючи в цей спосіб сором і ганьбу і втрачаючи усе, ще перед своєю смертю побачуть потіху і радість тих, котрі служать Господеві. «Тим то й говорить Господь Бог; Слуги мої їсти будуть, ви же будете голодувати, слуги Мої будуть пити, а вас буде мучити спрага, раби мої будуть веселі, а вас побиватиме сором; Слуги мої будуть співати в радощах серця, ви ж голосити будете задля сердечного смутку й ридати від сокрушеного духа, і полиште ім'я ваше на прокляття вибраним Моїм, і вб'є, вигубить тебе Господь Бог, а вірних слуг своїх назве іншим іменем». (Ісаія 65: 13—15).

РАДІСТЬ

«Веселися над ним, небо і святі апостоли і пророки: «Бог бо суд ваш судив над нею», (*вірш* Появлення зарплати Божої через знищення сатанської організації оправдає Слово і ім'я Боже, а виконання справедливого вироку Божого викличе радість. Є це один з доказів Святого Письма, що Бог в часі повного знищення сатанської організації залише на землі частину свого вірного останку і що ті будуть співати для того, щоби Слово і ім'я Бога Єгови було оправдане. Яків, представляє народ Божий, котрий одержує право родове Царства. О тім пише пророк Божий: «Звеселіться ж ви, небеса, про Господнє діло, викликайте, глибини землі, зашуміте радіс-

но, ви, гори з лісами, й борами своїми, відкупив бо Господь Якова й прославиться в Ізраїлі. От, що говорить Господь, що викупив тебе та приспособив тебе з малку, з лона материного: Я — Господь: Я сотворив усе; Я один розпростер неба і своєю силою утвердив землю; Я обертаю в ніщо ворожбу віщунів обманних і відкриваю безглуздя чарівників; прогоню назад тих мудреців, і виявлю, що все знання їх — дурощі. Я розбуджую Слово у слуги мого; Я це чиню, що віщування післанців моїх вірно сповняються, це Я говорю Єрусалимові: Ти знов заселишся, а містам Юдиним: Ви будете відбудовані й розвалини ваші Я відстановлю. » (*Ісаїя 44: 23—26*).

Єгова Бог, а не люди, виконає це велике діло знищення, однак ті, котрі Бога люблять, є запрошені, щоби заспівали пісню радості для того, що Бог є оправданий. Слово «святі» у двадцятому віршеві без сумніву охоплює остаток на землі, котрий радується і співає, бо ж ім'я Боже є відімщене. Слово «апостоли» відноситься до вірних, котрі уже воскресли і знаходяться з Господом, а слово «пророки» очевидно відноситься до вірних старинних мужів, в той час коли вони свідкували про ім'я Боже навіть з посвяченням свого життя і котрі свідкували і пророкували про упадок Вавилону. Ті мужі будуть жити і будуть знаходитись на землі коли Вавилон повністю буде знищений.

Єремія і Єзекиїл особливо мали привілей до пророкування про упадок Вавилону і є річчю правдоподібною, що Єгова розпорядиться так, що безпосередньо зіткнеться остаток святих на землі, з тими мужами, котрі колись були свідками Божими і подрібно є вони описані в одиннадцятій голові до Жидів.

Був то Вавилон, диявольська організація, а саме його блудні керівники релігійні, котрі переслідували і проливали кров вірних стародавніх пророків. Не є через це залишено вірності припускати, що Бог дозволить тим пророкам побачити його пімсту над тим безбожним оснащенням; щоби отожд усі, котрі на землі і в небі Бога люблять, могли радуватись, записані є слова: «Бог помстився на ньому за все», (*тлум. попр.*)

«І підніс один сильний ангел каменя, наче млинового, великого, і кинув у море, глаголючи: З таким розгоном буде кинутий Вавилон, велике місто, і вже більше його не знайдуть», (*вірш 21*) То, що Йоан тут бачить, без сумніву описує, в який спосіб Вавилон впаде, а саме, що впаде з великої сили Господньої, а не внаслідок замаху обурених мас на вищі класи. Коли б один клас знищив другий клас не прибільшилоби це Богові жодної честі і жодної слави, також не оправдалоби його Слова і його імені. Армагедон, є «великою битвою дня Бога Всемогучого». Його головний гетьман, Христос Ісус, керує в тій битві, котра допровадить до повного знищення і упадку сатанську організацію. Вавилон знищений буде силоміць з неба. «Мур Вавилонський широкий до основи збудований буде, а високі ворота його спалені огнем. » (*Єремія 51: 58*) Честь і слава за виконання того суду належить Єгові і його великому Виконавцеві вироку. Мусить це бути така зовнішня маніфестація, що єдине сотворіння буде могли пізнати і зрозуміти, що входить в маніфестацію сили Божої.

Святе Письмо називає сатану «царем Вавилонським», а про його організацію читаємо... «Ось не стало мучителя — скінчився грабіж! Поламав Господь палицю безбожних, скіпетр у тиранів. »

Так знищена буде організація сатани.

(*Ісаія 14: 4, 5*), через це є доведено, що поламання не вчинять люди, але Єгова.

Дальше говорить Господь у своєму Слові: «А тепер ти попав у пекло, — в глибину преісподню. Так встану на них — говорить Господь Саваоф і вигублю ім'я Вавилону до нащадку — й сина і внука говорить Господь, і вчиню його їжаківі оселею та болотом і вимету його мітлою спостощення, говорить Господь Саваоф. Клянучись говорить Господь сил: Як Я задумав так воно і буде; як Я призначив, так і станеться. » (*Ісаія 14: 15, 22—24*) Будівля сатанська впаде і ніколи більше не встане. (*Єремія 50: 39; 51: 26; Єзекиїла 28: 19.*)

«І голосу кобзарів, і співаків, і сопільників і трубачів вже не буде більше чути у тебе; і вже жодний спокусник від жодного спокусу не знайдеться у тебе й голосу млинового каменя не буде вже чути у тебе» (вірш 22). Тепер у Вавилоні є оплачені хори церковні, органісти, військова музика, оркестри симфонічні, співаки оперні, артисти радіо і промовці в довгих шатах, що дбають про розваги. Ті артисти не хотіли уживати своїх природних здібностей на славу Божу. В наслідок їх мистецтва Вавилон був приваблюючий, однак Вавилон станеться пустою руїною, бо ж всяка музика і радість в ньому замовкне, музика і сміх від тоді служити буде лише на славу Бога і його Царства. — *Псалма 150: 3—6.*

Не буде вже у Вавилові жодних артистів, бо ж вони будуть мусіти вживати свої здібності на славу Господеві, або зовсім вже не будуть ними користуватися. «Народ цей і царства, що не хочуть тобі служити, погинуть і такі народи повністю вигублені будуть». (*Ісаія 60: 12*) Не буде

тоді жодних використовуючих підприємств, в котрих люди мучаються при голодних заробітках, ані жодних будівель, в котрих мозолитися мусять в'язні, бо ж усяке невірництво зникне. (*Плач Єремії 5: 13*)

«І світло свічника вже не засвітить у тебе й голосу жениха і невісти не буде вже чути у тебе; твої бо купці були земні вельможи, і твоїми чарами зведені усі народи. » (*вірш 23*) Цей вірш описує спустошення тої могутньої сатанської організації, котра тепер сталася темною та грізною грозьбою. (*Приповісти Соломона 24: 20*) Не буде вже в ній жодного церковного шлюбу, ані іншої урочистості. Люди навіть не будуть хотіти собі її пригадувати. (*Ісаія 14: 20—22*)

Великі в Вавилоні були і ще є тепер магнатами капіталу, але слава їх мусить щезнути. «І хто це ж призначив Тирові таку долю, що колись роздавав вінці, а купці в його були наче князями, крамарі ж його—в шані на землі? Призначив це Господь Саваоф, щоби понизити гординю славних, щоб покорити знатних на землі». (*Ісаія 23: 8, 9*) Та зіпсута організація утворила великі зв'язки, причому великі банки витісняють менших, торгівля спекулятивна допроваджує до банкрутства малих, чесних торгівців, а трести і синдикати привласнюють собі плоди чесної праці, проводячи ними розкішне життя, причому працюючих людей зробили своїми маріонетками або невірниками. Диявольські релігійні шарлатани або «олійники» своїми обманливими і облудними науками брали участь в злочиннім поступованню і через забобони і обман впливали на людей, щоби дозволили ограбуватися. Ті сатанські представителі, виступають тепер з обманливими чарами своїми, щоби ошукати людей. (*Ісаія 47: 12, 13*) Це

з блудних причин під фальшивим іменем управління чародійства диявольської релігії робить з Вавилону невісту «вужа». Є він чарівницею і Єгова не залишить його при житті. (2 *Мойсея* 22: 18)

«І в ньому знайшлася кров пророків і святих, і всіх вбитих на землі. » (*вірш* 24). Є це дальший доказ, що сатанська організація, а особливо її релігія диявольська викликала смерть вірних Божих, рівнож як і пророків старинних, так і свідків нових часів. Вавилон є преступною невістою сатани, котрий був «вбивця від початку» і брав він участь у його злочинах. Для того в ньому знайдено кров вірних Богові мужів. Разом з повним знищенням тої безбожної системи, відомщене буде Слово і ім'я Єгови.

ВЕЛИКА РАДІСТЬ, (*Одкриття, голова 19*)

«А після цього чув я наче гучний голос великого народу в небі, що сказав Алілуя! Спасіння і слава і честь, і сила Господеві Богу нашому». (*вірш* 1) Видимо Йоана відслонює опісля великий люд, що радується, і котрий хвалить Єгову. Люд цей говорить «Алілуя», що означає «хвалить Єгову». Заклик до хвалення Єгови є згадано лише в цій голові, і більше ніде в Новому Заповіті. Початковий час тої сцени радості здається через це буде згідний з виникненням згаданого в Старому Заповіті хору слави для обожання Господа. Коли сатана разом з своєю організацією був скинутий з неба, в небі заволоділа велика радість і голос відізвався: «Тепер насталося спасіння, і сила, і Царство Бога нашого, і власть Христа його». —(*Одкриття* 12: 10).

В 1919 році Божий народ визволений був з сили Вавилонської, щоби стояв в службі, та коли одягнений був в одержу спасіння і даний йому був плащ справедливості, причому відразу був запроваджений до скритого місця Найвищого, тоді досить було причини до заспіву пісні на хвалу Богу і від цього часу без сумніву почався спів хору алілуйського. Але у *Одкриттю голові 19* сказано, що спів на хвалу Богу почався від «великого народу», через це однак не належить розуміти, якби згадана в *Одкриттю 7: 14* велика громада брала участь в тому співі хваління; воскресші святі і остаток на землі, «посаджений на небесах», обняті є тою громадою співаків, якож і усі ангели Господні, а отожд ціла свята організація Божа. Пісня ця мусить бути співана в часі визволення народу Божого з рук неприятеля.

Також як Ісус в часі своєї присутності на землі, так святі завжди були погорджені через сатанську організацію і зачислені до бідних. Коли прийшов час на їх звільнення, — а вони є тепер звільнені і вчинені відважними свідками для Єгови, тоді з'єднали вони свій голос з класом святих в небі і говорять: «Буду щиро прославляти Господа устами моїми, і серед збору хвалити його. Бо він стоїть по правиці бідного, щоб спасти його від тих, що душу його судять. » (*Псалма 109: 30, 31*) «Прославляй, душе моя, Господа і не забудь усі добродійства його! » (*Псалма 103: 2*) Пісня ця є разом з молитвою: «Нехай зникнуть грішники з землі і беззаконних нехай не буде. Благослови, душа моя Господа; Алілуя! » (*Псалма 104: 35*). Спів починається під час будовання Сиону. «Хваліть слуги Господні, хваліть ім'я Господнє. Благословенне ім'я Господа від нині по віки вічні: Що дає неплідній жити в домі, як щас-

лива синів мати. Алилуя». (*Псальма 113: 1, 2, 9*) Невіста Божа, Сион, котра досі була неплідна, видала тепер на світ людей своїх і починає вести дім. Видиво це не почалося виповнятися перед приходом Господа до свого храму, котре то заключення дальше є підтверджене через *Одкриття 15: 3, 4*. Спів починається після розпочаття суду. «Суд розпочинається від дому Божого», тобто в часі приходу Господа до свого храму.

«Правдиві бо і праведні суди його, що осудив велику блудницю, котра псувала землю блудодіянням своїм; і пімстив кров слуг своїх від руки її». (*вірш 2*) Остаток пізнає тепер, що суди Єгови є справедливі, пізнає, що суди Божі незабаром начнуться над сатанською організацією, а особливо над «великою блудницею». Люди є запроваджені в блуд і вговорювано їм, що якобы «зорганізоване християнство» або так звана «християнська релігія» представляла Єгову. Багато навіть з Божого народу повірило в це але коли очі їх будуть відкриті для правди, тоді будуть радуватись. Коли духовенство з'єднується, просячи Бога, щоби заховав його оснащення в Росії, тоді багато котрі брали участь в церквах сподіваючись, що Бог вислухає ту молитву; але Бог її не вислухав. Коли «звір» спалить огнем «велику блудницю», що особливо зображує знищення «зорганізованого християнства», то підтвердить ті слова свідків Божих, що випав вирок Божий на Вавилон. Ті, котрі тепер з вірою бачуть ті річі, тішаться і в дальшому протязі радуються: «Веселітесь, народи, з його народом! Він бо помститься за кров рабів своїх, відомстить ворогам своїм, а землі своїй, народові своєму, простить». — *5 Мойсея 32: 43*

Пастирі і великі одиниці землі не знайдуть тоді виходу, але спів радості буде продовжуватись далі, під час коли суд поступає вперед. Сатана голосив Єві фальшиву релігію, котра ве-ла до смерті. Фальшиві релігійні науки про «на-сіння невісти» спричинили те, що убивали вір-них свідків Божих. Причому винними завжди були вперті учителі фальшивої релігії. Коли од-нак буде мати місце знищення «великої блуд-ниці» буде це причиною до великої радості; це саме тут є описане.

Магнати капіталу і політиканти на протязі дов-гого часу були помічниками сатани, але полі-тиканти подібно до Пилата, признають за ба-жанням обмивати руки з причини тої злорякі-ної, диявольської релігії, котра спричинила пе-реслідування правдивих слуг Божих. Може бути, що деякі з тих мужів ще будуть мати розкаяння, пізнають правду і радуватись будуть із справед-ливих судів Божих над тою «великою блуд-ницею» (*Ісаія 49: 22, 23*). Ті знову, котрі сильно держаться того звіриного діла диявольського, піднесуть голосіння, бачучи його знищення, під час коли справедливі в дальшій протязі хвалити будуть Єгову за це, що справедливо погубляє неприятеля.

«І сказали вдруге: Алілуя! а дим її сходить на вічні віки, і впали дадцять чотири старці, і чотири животні і поклонилися Богові, сидячому на пре-столі глаголючи: Амінь! Алілуя! » (*вірші 3, 4*). Слова: «І сказали вдруге: Алілуя» без сумніву від-носять до часу повного знищення сатанської ор-ганізації в Армагедоні. Члени остатка, які будуть ще на землі, будуть мати причину знову радува-тись і будуть говорити: «Хваліть Бога! » А дим, що сходить на вічні віки свідчити буде о повнім

знищенню Вавилону і зображає, що Вавилон ніколи вже не встане— *Одкриття 14: 11—разом з коментарем.*

Двадцять чотири старців і четверо животних прилучились рівнож до цього «Алілуя». Доказує це, що кожна частина організації Божої бере участь в прославленню Єгови, бо ж усправедливив своє Слово і своє ім'я. Для того співають спільно: «Алілуя! Хвалить Бога в храмі його! Хвалить його в ширині сили його! Все, що дихає да хвалить Господа! Алілуя!»—*Псальма 150: 1, 6*

«А з престола вийшов голос і глаголав: «Хваліте Бога нашого, всі слуги його, і боючися його, і малі і великі! » (*вірш 5*) Показано тут, що це є клас слуги, що боїться Бога, та що усі члени того класу, чи то старші, чи діякони, молоді чи старі, мужського чи жіночого пола, беруть участь в тому співі хвали, служачи Єгови. А це, що той голос вийшов з «престолу» доказує, що виходить від Христа Ісуса, Агнця, що знаходиться посеред престолу, та що це є законно встановлений Представитель Єгови, котрий тут говорить. Доручає Він щоби було співано свідоцтво хвали. Післання вже перед тим було записано в Слові Божому і це Ісус Христос доручає своєму ангелові, щоби говорив на землі голосити свідоцтво на хвалу Єгови; а також клас слуги обняти мусить остаток, а святе Письмо написано є особливо на користь остатка на землі.

Усі члени класу слуги, що попечатані є на чолах своїх, мусять тепер служити на славу Єгови. Єгова спорядив в який спосіб має місце цей спів хвали. Помазав він свій остаток, щоби був його свідком На землі. Ніхто з остатка не повинен вище про себе думати, ніж це випадає йому, і для того ніхто не повинен уважатися за оправ-

даного, коли не буде брати участі в діяльності служби на хвалу Єгови, але при цьому є чоловіком занадто «культурним». Ніхто не повинен також думати, що є бідним або непоказним, щоби брати участь в прославленню Єгови. Час співу хвали Єгові тепер прийшов. Спів — це означає в міру спосібності бути діяльним у службі Божій і свідчити, що Єгова є Богом і що Його Царство настало.

Перед зіткненням битви Армагедону об'являє Бог своїм дітям, що скоро має статися, взором чого усі з'єднуються в цілі проголошення його хвали. Мусить ще бути видане велике свідоцтво про правду, а це зробить остаток. Єгова є Богом, то нехай тепер проголошують усі, котрі його люблять. Пізніше прилучаться і інші до пісні хвалення, але остаток мусить тепер співати. Слова п'ятого вірша є заповіддю Ісуса Христа до усіх слуг Єгови, щоби його славили, а в слідуючому віршеві показано є, що має місце в виконанню тої заповіді.

«І чув Я наче голос народу великого, і наче голос многих вод, і наче голос сильних громів, що сказали: Алілуя! Обняв бо Царство Господь, Бог Вседержитель», (*вірш 6*) В цьому місці післання або спів пісні сам подає, коли почався той спів хвали, а саме в часі коли Всемогучий Бог посадив олюбленого Сина в Сионі на його престолі і цей же обняв панування. » (*Гляди Одкриття 11: 15 разом з коментарем*).

Сьомий ангел почав трубити і показується поклик до прославлення Єгови. Було це в Детройті в 1928 році, коли остаток на землі почув і підняв цей спів хвалення і коли цей спів почав бриніти по землі. Для того ж остаток народу Божого на землі, мусів належати до тих, котрі з'єд-

нали свої голоси в спів, Алілуя: «А дорогу беззаконних на бік повертає. Да царює повіки Господь, Бог твій, Сионе, з роду в рід, Алілуя! » (*Псальма 146: 9, 10*) «Господь же Бог правдивий — це живий Бог і віковичний Цар. Від гніву його тремтить земля, і погрози його не здоліють видержати народи. »—(*Єремія 10: 10*)

Що цей великий спів хвали для Єгови почався з хвилиною, коли встановлена була його столиця на суд, це підтверджено дальше є, через слідуєчі слова Святого Письма: «Відчиняйте, брами високії, відчиняйте, ворота вічні, нехай входить царь слави! Хто ж бо той цар слави? Господь сильний і потужний! Господь все в бою Всемогучий! (в битві Армагедону)». (*Псальма 24: 7, 8.*)

А це, що в повищій вірші є мова о «великім народі», певно не означає, що до нього також належить велика громада або клас горя, що згаданий в *Одкриттю 7: 9*. Усі вірні відносно того предмету, а крім того і самі факти доводять, що велика громада або клас горя в тій пісні участі не бере. Згаданий тут «великий народ» відноситься звичайно до сил небесних і обіймає усіх згаданих ангелів Божих. (*Одкриття 9: 16*) «Клас горя» тепер не прилучується до співу хваління; переходить він через великий утиск, що його заливає сльозами, і лише тоді, коли буде змушений стати по стороні Єгови і коли буде спасений почне він радуватись. Слідуєчі слова і подана причина до цього співу доводять, що клас великої громади у цьому участі не бере.

«Радуймося і веселімся і даймо славу Йому; прийшло бо весілля Агнця, і жена його приготувала себе. » (*вірш 7*). Перед багатьма століттями Бог об'явив, що хоче приготувити невісту для свого олюбленого Сина і що у від-

повідному часі відбудеться в небі весілля. Що зображено є через вибір Ревеки за жінку для Ісаака. Церква Божа є невіста Христа; вибрана вона є з людей, а ті вибрані мають віру Авраама. (*Галат 3: 6, 7*) Також як Авраам вибрав жінку Ісаакові, так вибирає Єгова невісту своєму олюбленому Синові. По сплodgeнню їх і виданню як дітей Божих, що належать до цього класу є заручені з Христом і є його невістою. (*2 Коринтян. 11: 2*) «Коли церква буде сполучена з Ісусом Христом в тім прекраснім шлюбнім зв'язку, тоді буде вона співнаслідником Христа і участувати буде в його природі і славі.» — *Римлянам 8: 16, 17; 1 Йоана 3: 2.*

«Хто має заручену, той жених.» (*Йоана 3: 29*) Ісус Христос є женихом. Ангели не женяться, але Ісус, «стільки лучший будучи від ангелів», жениться, а це весілля Христа з його церквою, є єдиним шлюбом, яке є замірене в небі. (*Маттея 22: 30; Жидів 1: 4*) Весілля Агнця є оце доказом до великої радості в небі і сили небесні дають Єгові честь і славу, бо ж Він є тим, котрий весілля приготував. Шлюб невісти і Жениха знаменує оце дальший крок в виконанню прекрасного розпорядження Єгови для оправдання свого Слова і Свого імені. Зв'язок Жениха з невістою докаже остаточний довід, що серед сотворінь Божих є такі, котрі заховують свою непорочність і свою вірність, що було зображено в зв'язку з Йовом. Єгова є великим Царем, котрий робить весілля своєму синові Христові Ісусу і йому з цієї причини має бути дана честь і хвала, як це Йоанові було показано в видиві. Читаємо, що Єгова сам радуватись буде з цього приводу, «... як той жених радіє своєю княгинею, так буде Бог твій утішатися тобою». — *Ісаія 62: 5*

Слова «веселімся і радіймо» стосується звичайно двоїх, котрі цей зв'язок заключають. і також сил небесних, спільно співаючих цей спів хвали радіючих. Тим самим члени остатка на землі також мусять належати до співаків, бо ж є єдиними на землі, котрі знають о тім і цінять це, що надійшов час на ту прекрасну правду з хвилиною, коли побудований є Сион, і зараховані були до храму.

На тій думці є також оперті слова пророка, коли говорить: «Велико будуть радуватись в Господі, звеселиться душа моя Богом моїм; Він бо зодягнув мене в одіж спасення, ризою справедливості обгорнув мене; мов на жениха, вложив вінець, мов княгиню прибрав окрасами. (Ісаія 61: 10) Клас горя або велика громада, переходять через утиск, не може мати участі в тій радості, бо ж мусить пізнати правду тільки через оголошення остатка. Господь починає через це виконувати це пророцтво з остатком на землі. Члени остатка на землі говорять до себе ті слова, щоби собі взаємно додавати бадьорості. Разом, крокують на зустріч Жениха. Співають о честі імені Єгови і «кличуть великим голосом», щоби їх остиглі браття пробудились і пізнали свої привілеї. (Ісаія 58: 1)

З уваги на це, що церква є невістою Христа і його жінкою, є тут сказано: «жена його приготувилась», що означає, що вірні святі були воскресли і сполучені з Господом Ісусом в небесній славі, поглядом чого для них прийшов час, щоби почати із співом тої прекрасної пісні хвалення. Спів цей продовжується в часі приходу Господа до храму. Ті, котрі становлять остаток, бувають випробовані, а признані входять до храму і бачуть, що надійшов час шлюбу з Царем; встають

і виходять на зустріч Жениха і прилучуються до співу. Роблять вони це вірно, розпоряджуючись довіреними ділами Царя і його Царства. Одержавши тепер «свідोцтво Ісуса Христа», безперечно є необхідно для них при приготівлені на весілля об'явити вірність в виданню свідоцтва. Остаток особливо тепер старається мати лише одну ціль перед очима і на усе інше бути сліпим; тою одною ціллю є Цар і Царство. (*Ісаія 42: 19*) Ті, котрі перебувають на землі, коли проба розпочинається по приході Господа до свого храму, мусять приготувитись. Чують вони і також слухають кликання: «Слухай дочко, і глянь тай прихили вухо твоє, і забудь про народ твій, і дім батька твого (не позволь, щоб які-то земні обставини стали тобі на дорозі при приготівлені до весілля царського) І буде люба врода твоя цареві; якщо він Господь твій, то поклонися йому чесно! *Псальма 45: 10, 11*

Воскресші святі сталися тепер частиною Сиону. Остаток, котрий будучи признаним, прилучений є до храму, рівнож є побудований в Сионі, а ті усі одержують ім'я своєї матері, бувають признані через Бога і одержують його ім'я та ім'я його прекрасного Царства. — *Одкриття 3: 12; 21: 9—11* Церква мусить очиститись, хочучи приготувитись до весілля. (*2 Коринтян 7: 1; Єфесян 5: 26*) Але мусить ще щось більше робити. Мусить довести своє правдиве посвячення поглядом Господа, щоби одержати і затримати ризи справедливості і одержати одягу спасення. Мусить бути вбрана відповідно до тої урочистості. Вбрання її перед тим було «як поваляна одежа» і через це церква мусить змінити одягу, на що Господь зробив розпорядження. (*Ісаія 64: 6; Захарія 3: 4*) Остаток мусить старі шати замінити на плащ признан-

ня, підчас коли знаходиться на землі, і будучи в цей спосіб відповідно вбраний, знаходиться він в стані уподобання. Це признание, виражено є через одержання плаща справедливості по прилученню членів тіла остатка до храму. Признані становлять через це «його ноги», тобто ноги Жениха, котрі ходять і оповідають прекрасне післання спасення. — (*Ісаія 52: 7, 8*); під час приходу Ісуса до свого храму настав час на весілля Агнця; в цей час почалася радість і цілий клас храму прославляє і поклоняється Єгови, співаючи хвалу його імені. (*Псальма 29: 8; Ісаія 12: 6*) Про остаток є написано:

«І дано їй, щоби зодяглася у віссон чистий і світлий: віссон бо оправдання святих. » (*вірш 8*) Вбрання це даровано їй і є ціллю приготування до весілля, але приготування це не може мати місце тоді, коли остаток вже знаходиться в небі і там злучений є з Женихом. Так само згадане тут оправдання не є то, чого кождий доступає в часі посвячення. Кожний мусить бути оправданий, або як нове сотворіння людське признаним за оправдане, поки може подобатись Богові і поки покажеться, як нове сотворіння. Згадане тут оправдання мусить через це мати інше значіння. Поглядом інших перекладів вірш звучить: «Віссон, є справедливі діла святих»; мусить отожд означати признание Єгови, висловлене через Христа класові останка, а саме тим, котрі сповняють заповіді Божі, виповняючи умови своєї угоди. Оправдання представляє через це признание вибраного класу слуги Божого, котрого вірність в службі як свідка приємна є Богові і знаходить його уподобання. Самоочищення з гріхів не вистарчає, бо це вимагається також і від великої громади. Жінка Агнця му-

силь наперед одержати признання Єгови, що виражено є через плащ справедливості, а опісля мусить залишитися вірною аж до кінця. «Справедливі діла», — це повне послушенство поглядом Бога в захованню Його заповідей через голошення довіреного свідоцтва Ісуса Христа. В цей спосіб остаток приготавлиється щоби зустрітися з Агнцем і бути членом його класу невісти.

Гляньте, які прекрасні вони носять шати! Описані є як зодягнені в «віссон чистий і славний». Слово «віссон» є взято з грецького «буссос» або «буссінос» і означає шата, що зроблені з дуже делікатного жовтавого льону, яка в давні часи була дуже цінна. «Богатий чоловік» в притчі одягнувся в віссон. (*Луки 16: 19; Єзекиїла 16: 10—13*) Шати такі носять війська в небі, котрі ходять за Агнцем на білих конях. (*Одкриття 19: 14*) Коли Йосиф був поставлений володарем Єгипта, носив він гарний одяг. (*1 Мойсея 41: 42*) Шапка великого священика і його шата, також були зроблені з цього матеріалу. (*2 Мойсея 28: 37*) Як поставили скриню в наметі то Давид був одягнений в ефод з того самого матеріалу. (*2 Самуїла 6: 14*) Мужі, котрих Даниїл бачив в видінню коло річки одягнені були в гарні шати з цієї ж матерії. (*Даниїла 10: 5; 12: 6, 7*) Це сукно не може бути здобуте земними богацтвами, ані також богацтва нікого неможуть зробити гідним, щоби належати до невісти Христа. Ця прекрасна шата через це мусить бути наділена через Єгову Господа і виражати його радість з причини її вірності. Цей гарний одяг, котрий невіста має носити, свідчить о тім, що усі, котрі досягають того становища, наперед мусять довести Богові і Женихові свою вірність і своє посвячення, що може мати місце лише через

чисте, цілковите бажання і безграничне послухенство в службі Єгови. Не може при цьому бути жодних компромісів; усі, котрі будуть належати до того гарного класу невісти, повністю мусять слідувати за Господом, внаслідок чого мусять доказати і з натиском підкреслити вірну службу для Єгови.

ВЕЧЕРЯ ВЕСІЛЛЯ.

«І рече мені, напиши: благословен, хто покликаний на вечерю весілля Агнцевого. І рече мені: сі слова Божі правдиві, (*вірш 9*) Сказано, що згадана в *Одкриттю 7: 9* «велика громада» є цим класом про котрий є тут мова і котрий запрошений на вечерю весілля. Але заключення це не може бути вірним. Сам факт, що в вірші читаємо: «Благословенні, котрі покликані» (*виключає*) «клас горя». В *Одкриттю* всього сім разів повторюються слова «благословенні» і з них раз в тому місці.

«Пророк Даниїл рівнож говорить: «Благословенні, хто дочекає, і діжде до тисяча трьохсот тридцяти п'яти днів». «Але мудрі зрозуміють» (*Даниїла 12: 10, 12*) Слово «благословенний» має застосування до вірного остатка, а позатим до нікого більше. Навіщо говорити, що ще інший клас буде благословенний, та бачимо однак що усі інші вірші показують, що члени «великої громади» або «клас горя» є в'ялі і пізно почують поклик, щоб взяти участь в торжестві Жениха? (*Маттея 25: 10*) «Благословенні» є «покликані і вибрані і вірні», а позатим ніхто більше.

Поучивши своїх учнів про Царство, говорив їм Ісус притчу, в котрій порушив звичай або добрий тон при спорядженню торжества. Один з його

учнів сказав до Нього: «Благословенний, котрий їсть хліб в Царстві Божому. А Він йому сказав: один чоловік справив вечерю велику, та й запросив многих; і післав слугу свого часу ввечері сказати запрошеним: ідіть, бо вже все готове». (Лука 14: 15—17) Багато з тих, котрі одержали запрошення на вечерю, відмовлялись від неї. Один говорив, що мусить піти та подивитись на поле, інший, що купив воли, а ще інший, що одружився та мусить справитись зі своїми обов'язками поглядом неї. Про них говорив Ісус: «... що ніхто з чоловіків тих запрошених не покуштує моєї вечері. (Лука 14: 24). Повищі слова докладно виражають характер класу великої громади, як у всякий спосіб оправдується що вхилиється від служби і неповністю є віддана Господеві. (*Вона запізнилася бути послушною*).

Ісус обіцяв, що по приході до свого храму відчине двері і що з тими, котрі почують його стукання, буде вечеряти. Але «велика громада» не почула стукання. (Одкриття 3: 20) До класу вірного слуги сказав Ісус: «Блаженні слуги ті, котрих, прийшовши пан, знайде їх пильнуючих; істино глаголю вам, що підпережеться тай посадить їх за стіл і приступивши послугуватиме їм» (Лука 12: 37) Є це неможливо, щоби «велика громада» могла бути зачислена до тих слуг.

Ісус сказав притчу: «Уподобилось Царство небесне (*не велика громада*) чоловікові цареві, що нарядив весілля синові своєму: і післав слуги свої кликати запрошених на весілля, і не схотіли вони прийти. Знов післав інші слуги, говорячи: Скажіть запрошеним: «Ось я обід мій наготовив, воли мої й годоване побито, і все налагоджене; Ідіть на весілля. Вони ж занехавши, пішли собі, один на хутір, другий до свого торгу. Ба-

гато бо званих, мало ж вибраних. »—*Маттея 22: 2—5; 14*

Єгова приготував обід для свого олюбленого Сина і нікому не було дозволено прийти та взяти участь в тому обіді, хто не мав на собі одягу весільного. (*Маттея 22: 12*) «Велика громада злегковажила це запрошення і зайнята була іншими річами. Інші посвячені відмовили виконання служби Божої в спосіб через Нього розпоряджений; жоден з них не одягнувся в шату весільну і для цього також не може бути присутнім при насолодах весілля.

«Посвятивши храм, зробив Соломон торжество і була це велика радість, насолода в бенкеті». (*1 Царів 8: 65, 66*) «Бенкетують про веселощі» (*Екклезіаста 10: 19*) Але «велика громада» плаче і перебуває в смутку підчас, коли пір весільний є в силі. Великий позаобразовий Соломон приходить до свого храму, а це є хвиля початку радості і розпочаття вечері. В тому часі досвідчує Він членів останка, виражає їм своє признание і запрошує їх, щоби ввійшли до його радості. Є це хвиля, коли вірні святі бувають збуджені зібрані в Сионі і коли починається торжество весільне і радісний пір. Не є то «велика громада», але лише остаток на землі, що належить до тих благословенних, запрошених на вечерю. Остаток слухає запрошення і доводить свою вірність поглядом Бога і його олюбленого Сина. В вірному часі кличуть вони: «оце жених іде»! це не могло мати місце аж поки Господь прийшов до свого храму. Але з тих, що кличуть, клас «великої громади» безперечно є виключений». —*Маттея 25: 6—10*

Цей пір більше ще мусить представляти то, що посвячені могли споживати перед прихо-

дом Господа до свого храму. Пір цей не представляє реституції десяти підставних наук для церкви Божої, котра насправді спричинила радість, але відслонення пророцтв, котрі нам показують, що Цар сидить в своїй столиці, що Царство почалося, і що тепер уділений є великий привілей пізнання Єгови і служення Йому. Є це радісний пір, а список блюд вміщує наїдки, котрих «велика громада» не може споживати і котрих також не споживає, а саме, «чого око не бачило і вухо не чуло, і на серце людське не приходило, що Бог наготовив тим, котрі його люблять. (1 Коринтянам 2: 9) Ті, котрі його люблять заховують його заповіді, (1 Йоана 5: 3) чого однак «велика громада» не робить. Коли Господь буде Сион, показується він в славі своїй (Псальма 102: 16) і знаходиться тоді у своєму храмі. Особливо в тому часі виповняється пророцтво: «Бо Господь вибрав собі Сион, бажав його собі за оселю. Ось місце мого вічного спокою: тут оселюся, бажав бо я того. Буду щедро благословити їду його, вбогих його хлібом досита нагодував. Священників спасенням зодягнув і побожні люди його радуватись будуть». (Псальма 132: 13—16)

Конечним заключенням через це є, що це є останок Божий на землі, котрий одержує запрошення на весільний пір і котрий є вибраний. З причини своєї вірності входить він до радості Господа і починає знову пити вино радості із своїм Господом в його Царстві. Члени того класу знаходяться тепер в скритому місці Найвищого, а вірні в йому застаються аж до кінця, радуються вони від тепер аж навіки». (Псальма 91: 1—3). «Заступить (або стереже) Господь, вихід твій і вхід твій від нині аж повіки»—Псальма 121: 8.

Одержали виrozumіння о благословеннім зв'язку, в якому тепер остаються дякуючи благодаті Божій, члени остатка з певністю говорять: «Є це мабуть красиво, щоби це мало бути правдою, що можемо бачити ті прекрасні річі і бути щасливими, під час коли перебуваємо тут на землі! » Господь звичайно знав о тих почуттях і для того доручив своєму ангелові відповісти. «Ті слова Божі є правдиві». Є це подвійний доказ, що останок або кілька його членів дійсно дальше будуть радісно діяльні в службі Господній і що побачать ім'я Єгови оправдане, підчас коли ще знаходяться на землі.

«І впав я до ніг його, поклонитися йому, і рече мені: «Ні, глянь, я слуга — товариш твій і батьків твоїх, що мають свідчення Ісусове. Богу кланяйся, свідчення бо Ісусове — дух пророцтва» (*вірш 10*) Тут є лекція для посвячених, котрої багато з них зовсім не навчилося. Від днів апостола існувала склонність обожнення і славлення людей. Допроварило це до того, що багатьом видатним старшим браттям і сестрам уділяли особливу увагу. Коли один з тих старших в довгому, чорному сюртукові і з урочистою удаваністю вступив на проповідь, тоді остальні члени збору споглядали на нього з глибокою честю і з торжественною повагою. Опісля, коли скінчив цю промову, з котрої можна небагато лише зрозуміти, говорили багато: «Чи не є це чудовий чоловік? » Таке поступовання і таке величання людей відкидає Павло; але від днів його багато сприймали таке диво, а це для них як і для інших сталося пасткою. Але тепер, в світлі що зливається на люд Божий, вірні розпізнають, як переверотно є звеличення сотворінь; Йоан, котрий так дуже був превілейований через цю об'яву

і через післання, що одержав від ангелів, досить, що упав до ніг ангела, щоби йому поклонитися, але ангел Господній заборонив йому це, говорячи до нього: «Богові поклоняйся». Величання належить Йому, Творцеві неба і землі, Дарителю усіх добрих дарів. Лекція, якої тепер навчатися мають усі посвячені, лежить в цьому, що правда належить до Єгови, а не до людей, і що жодне сотворіння не повинно бути звеличене за те, що доступило привілею несення правди іншим. (*1 Коринтян 3: 5—7*) Слова ангела до Йоана показують, що ангел цей є слугою Бога і Христа і що помазанці на землі, що становлять остаток, рівнож є слугами Божими. Усе, що їм доручено є привілей і завдання виконання положених на них обов'язків. Поглядом того, що ті слова так стисло є сполучені з піром весільним, через це з цілою повнотою дозволяють заключити, що клас остатка, будучи ще в тілі, пізнає і зрозуміє значіння піру весільного і що члени того класу взаємно собі на це будуть звертати увагу, що будуть радуватись і прославляти Бога.

Вони мають доручення видати «свідectво Ісуса Христа» і через це мусять пророкувати, коли хочуть бути вірними. Необхідно, щоби тепер взяли діяльну участь в службі Господній, оповідаючи людям про Бога і Царство Христове. На них вилитий є дух Господній, а ті, котрі одержали того, мають «пророкувати». (*Йоіля 2: 28; 29; Діяння Апостолів, 2: 18* Бог говорив, як же пророкам не пророкувати? — *Амоса. 3: 8*. Ті, котрі тепер мусять видати свідectво, становлять «ноги» Ісуса Христа. (*Ісаія 52: 7*) При виданню того свідectва остаток немає славити сотворіння, але всяку честь і славу віддавати Творцеві.

Той закон Ісус особливо підкреслив, коли сказав: «Коли Я сам про себе свідкую (*тобто: своє ім'я оправдую*), свідоцтво моє не є правдиве» (*Йоана 5: 31*) Тепер має бути оправдане ім'я і Слово Боже (не *ім'я якогось чоловіка*). Коли через це хтось видає свідоцтво для імені якогось чоловіка або сотворіння, тоді є це жахливістю в очах Господа і непокорою, поглядом даних остаткові заповідей. Для того сказав ангел до Йоана, а тим самим також до класу Йоана і класу слуги на землі: «Богові поклоняйся», а остаток зберігати тепер буде ті заповіді.

А Р М А Г Е Д О Н

Всесвітня історія говорить о багатьох страшних битвах, а події Слова Божого вичисляють багато страшних боїв, але, найбільша битва, котра до сих пір була проведена і коли небудь буде проведена, описана є словами: «Війна того великого дня Всемогучого Бога». Пам'ятаймо о тім, що Єгова в одній хвилині пірвав ціле військо єгипетське через хвилі Червоного моря; що через свого ангела одним ударом меча забив 185 000 Асирійців, а при тому берімо під вагу, що ті події в ограниченій лише мірі були прикладом цього, що має статися в Армагедоні. Тоді можна зрозуміти, що «битва цього Великого дня Бога Всемогучого» не дасться виразити мовою людською. Видиво було відслонено Йоанові помалу. Побачив він «велику блудницю» і суд над нею. Спостеріг також радість Помазаника і його невісти, до котрої також належить остаток і пізнав, що надійшов час на оправдання імені Божого, і що Бог помстився на релігії диявольській. Тепер він знову спостерігає видиво і говорить: «І ба-

чив я небо відчинене», (*вірш 11*) «Виражає це, що далше мають бути об'явлені річі про Царство небесне і що об'явлення це походить з неба, а не від людей. Ходить тут одна з пророчих думок, а саме: «Молодики ваші видава будуть мати». (*Йоїля 2: 28*). «Старим» щось сниться». Поглядом того, що хочуть мати сні і спокій, через це багато з тих, котрі заключили угоду з Богом, снілося, що пройшли усі битви і що тепер лише мусять чекати на це, якби у сні перейдуть до слави небесної; у молодиків, тобто в тих, котрі є сильні в Господі, сильні в вірі і котрі Богові славу віддають, є інакше. Ті мають тепер привілей одержання видава про річі, будучи в дії, що виповняються і Йоан оповідає від їх імені, що вони бачать. Бачить він Ісуса Христа, великого уповноваженого Єгови, совершенно озброєного до битви і готового дати неприятелєві удар, в наслідок котрого неприятельська організація буде знищена. Нехай слова, котрі ангел переказав Йоанові і котрі він же записав, самі опишуть це видиво:

«І бачив я відчинене небо, і ось, кінь білий, а що сидів на ньому, того зовуть Вірним і Правдивим і судить Він і воює по правді. Очі ж у Нього як огняна полумінь, а на голові його багато корон, а мав Він ім'я написане, котрого ніхто не знав, а тільки він сам. А зодягнений Він в одєжу, закрашену кров'ю, а ім'я його зветься Слово Боже. А на одєжі в нього, і на поясниці в Нього ім'я написане: Цар царів, і Пан панів, (*вірші 11—13, 16*) Поки прийдемо до особливого опису зазначимо, що в тій дев'ятнадцятій голові Одкриття близько є сполучене з собою, що до часу весілля Агнця, приготування невісти і початок битви великої, в котрій виконана є пімста Єгови.

Зауважмо даліше, що в сорок п'ятій голові Псалми ті самі події сполучені є з собою. Весілля, радість і війна сполучують при оправданню імені Єгови, а в тому остаток має мати участь. Яке ж це заохочення до повної вірності! Остаток, який залишився на землі дійсно є благословенний.

Захоплюючий є опис, як Ісус Христос вирушає готовий до битви, піддержаний при цьому будучи через своїх ангелів. Остаток бачить тепер ті річі і дивиться на них з великим напруженням. Чудовий Син Божий сидить на білих коні що вказує, що вирушає до справедливої війни, що його діло є справедливе і що її допровадить до перемоги. Кінь, на котрому цей Воїн їде до швидкого атакування, символізує озброєння воєнне. Бо ж Ісус від самого початку був вірним поглядом Єгови, через це одержав він між іншими назву «Вірний і Правдивий». Єгова назначив його навіки найвищим священником або головним уповноваженим, котрий є «вірний тому, хто його постановив» — (*Жидів 3: 1, 2*) Зробив Ісуса своїм головним свідком і Ісус показався «Вірним і Правдивим свідком». (*Одкриття 1: 5; 3: 7, 14*) З цього виходить, що ніхто не може з ним іти на війну, коли не належить до «покликаних вірних і вибраних». Мусять вони бути подібними образів олюбленого Сина Божого, тобто мусять бути вірними і правдивими свідками Єгови, а не тільки самі в собі розвивати приємні прикмети (*Римлянам 8: 29*). Бо ж Ісус завжди був справедливий, що повідомляється о нім так: «Ти полюбив справедливість і зненавидів беззаконня: для того помазав тебе Бог твій, миром радості, понад товаришами твоїми». — *Жидів 1: 9; Псалма 45: 7*.

Ісус одержав ім'я «Мелхиседек», що означає

Вірні і правдиві проводять війну.
Truth — Правда

Царя справедливості і Царя миру. (*Жидів* 7: 1, 2) Є він великим суддею, котрому є довірений цілий суд, щоби цей суд виконав з силою і авторитетом (з визнанням) (*Йоана* 5: 22, 27) Знищувальні суди Єгови на його неприятелів є записані, а Христос Ісус мусить їх тепер виконати і вигубити безбожних. (*Псалма* 75: 7—10). Читаємо: «Очі його як полумінь огняна» (*Одкриття* 19: 12), що означає, що не тільки бачить що злість неприятеля досягає повної міри, але що його огнисті суди знищать тепер неприятеля. — *Псалма* 11: 4.

Тих багато корон або вінців на його голові показують, що оснащений є в силу, авторитет і панування, котре одержав від Єгови. Носить Він корону, котру Бог забрав Ізраїлеві і котра тепер вірно належить Христові. (*Єзекиїла* 21: 31). «Сила і власть його розтягується на цілий всесвіт, тому що є правицею Єгови, через це доруचाє великий Єгова: «Нехай йому поклоняються усі ангели Божі». — *Євреїв* 1: 6.

Христос приходить як особливий і вірний слуга Божий, бо ж Йоан говорить: «а мав Він ім'я написане котрого ніхто не знав, як тільки Він сам», (*вірш* 12) Мусить це означати, що одержав від Єгови дуже тайну і довірену службу і доручення. Носить Він однак повністю явне ім'я інше, котре легко може бути бачине через усіх. На його одежі і на його бедрах є написано: «Цар царів і Пан панів». Значить це, що близький є час великого поєдинку, котрого результат навіки має рішити, хто буде володіти над землею і що Єгова присягнув, що перемогти має Ісус Христос. До бедра прикладалося звичайно руку, коли хтось під присягою зобов'язався до виконання певного обов'язку. (*1 Мойсея* 24: 2, 47: 29) Єгова

Вірний і правдивий свідок.

назначив свого олюбленого Сина «Священником Бога Найвищого» і підтвердив це назначення своєю вічною присягою. (*Псальма 110: 4*) Приклавши свою руку до свого бедра і до бедра свого олюбленого Сина і написавши на тому своє ім'я і своє звання, запевнив Єгова, що Ісус навіки має царювати і що його вороги перед ним впадуть. Впадаюче в очі ім'я на його бедрах вказує, що є без боязні, бо ж як вирушає до битви, легко може бути пізнаний через неприятеля по імені, але Він сам не підіймає жодної проби для укривання своєї особи.

Генерали світових армій перебувають переважно поза фронтом або скривають своє звання, щоби військо нестратило здатності до дії, коли його вожді при атаці гинуть з рук неприятеля. Коли Цар ізраїльський відправлявся до битви, переодівся він. (*2 Паралепоменон. 35: 22*) Не робить того однак Ісус Христос. Провадить Він битву особисто і змушує в цей спосіб неприятеля до застосування усяких засобів битви, якими розподіляє. Не лише означає це, що Ісус є без боязні і певний в своїй перемозі, але також розгріває віру своїх послідователів, щоби не хвалилися, але високо і відважно підносили прапор Господній і оголошували Царя і Його Царство. (*Маттея 10: 32; 1 Йоана 4: 17, 18*) Збіг обставин, це що ім'я показується у впадаючій в очі місці доводить, що «камінь, котрий відкинули інші, стався «краєугольним», та головним гетьманом. (*Псальма 118: 22*) Повідомлює це усім, що прийшов час, коли його Царство має знищити усі царства сатанські, і що Царство Христове існувати буде навіки. «Одежа» його була якби в крові змочена, хочай битва ще не розпочалася. Та кров очевидно показує на угоду при жертві і виражає, що його

кров вилита в вірності відносно свого Отця здобула йому найбільшу славу з усіх речей. (*Филиппян 2: 9—11*) Показує також, що ті лише при Нім знаходиться будуть, котрі як Він є вірні аж до смерті. (*2 Тимотея 2: 10—12; Одкриття 2: 10; 17: 14*) Є Він «Логосом» Божим і поки ще стався Відкупителем, ангели небесні назвали його «Словом Божим». «Слово Боже» не вернеться вже в порожні до нього, «але чинить те, що мені вгодно, й довершує те, чого Я послав Його». (*Ісаїя 55: 11*) Єгова доручив Йому великі завдання і не може Він мати невдачі. Оправдає Він Слово і ім'я свого Отця, і для того тепер прийшов час його найбільшої радості.

Опісля бачить Йоан кінну дивізію, військо Господнє, у того великого воїна; говорить він о тім: «А війська, що на небі йшли слідом за ним на білих конях, зодягнені у вісон білий і чистий» (*вірш 14*) Мусять це бути воскресші святі, котрі завжди є тепер при Господі, і воїни їздять на білих конях, що виражає, що сполучені є з Христом у справедливому поході військовим проти безбожної організації неприязельської, а цей похід має тепер бути проведений до самого кінця. Це прекрасне військо в небі з певністю також обіймає усіх святих ангелів небесних, котрі воювали по стороні Михаїла, коли сатана скинутий був з неба. — *Одкриття 9: 16; 12: 7.*

Остаток, який тепер ще є на землі вважає за честь належати до того небесного війська, бо його участь в тому лежить, щоб співати (*голосити правду*). З точки зору Божого знаходиться він в місцях небесних. Одяг усіх членів тої могутньої армії знаменує їх як борців за справедливе діло. Остаток мусить іти за Агнцем в бойовім порядку, бути завжди йому підлеглим і

слухати його заповідей. Члени остатка є посланими військовими. Не носять вони зброї тілесної, але оголошують виповідження війни Божої проти сатани і його організації. «Коли мені хто служить, нехай іде слідом за мною: і де Я, там і слуга мій буде. І коли хто мені служить, пошанує його Отець мій». — *Йоана 12: 26.*

«А з уст його виходить меч гострий, щоб ним побити поган, а сам Він пасти буде їх жезлом залізним і сам товче винотоку вина лютої і гніву Бога Вседержителя». (*вірш 15*) Меч є знаряддям військовим і знаряддям до виконання вироку. Меч виходить з уст Ісуса Христа і означає це, що з хвилиною, коли Христос доручає своєму війську нищити, то воно так і робить. «Бо він сказав, і було так; Він звелів і сталося». (*Псалма 33: 9*) Єгова «зробив уста свої (*Ісуса Христа*) своїм усним знаряддям і своїм гострим мечем». (*Ісаїя 49: 2*) Вірні свідки Божі на землі виповідають його гострі вироки і в тому значінню уста їх зроблені є гострим мечем.

Річ зрозуміла, що не говорять слів остатка, але слова Бога. Коли Ісус видає приказ для тої великої битви тоді без сумніву настає острий, скорий і рішучий наступ. Виконує Він волю Бога. І якщо Бог хоче, щоб яка-то річ була виконана, зараз же вона є виконана.

«Він пастиме їх жезлом залізним». Не може це відноситися до тисячолітнього панування Господа і до часу реституції. Представителі сатани панували над народами землі, бичами і скорпіонами. (*1 Царів 12: 11*) Але Ісус не буде над ними панувати в цей спосіб. Залізне панування по знищенню організації сатанської противилося би Слову Божому. «По справедливості судити буде вбогих, а справи

злиденних на землі по правді рішати. Палицею Слова ударить Він землю, і безбожного погубить духом уст своїх. » (*Ісаія 11: 4*) «Ось іде Господь у потузі, в його руці власть. Ось нагорода його з ним; так, зарплата його перед лицем у його. Як пастир, пасти буде Він стадо своє; на руки ягнятток братиме Він і носити їх на грудях у себе, а дійних водити». — *Ісаія 40: 10, 11.*

Залізна різка є для тих, котрі «наготовлені на погибель». (*Римлян 9: 22*) Згадана залізна різка означає розбиття сатанської організації. «Жезлом залізним (*кнутом—ін. переклад*) розіб'є їх, як череповину поторощить їх». (*Псалма 2: 9*) Господь знищить народи і поломе прихильників сатани. Є це час, коли «товче винотоку вина лютої і гніву Бога Вседержителя». (*Міхея 5: 5, 6*) «І розпався великий город на три часті, і города поган попадали, і про Вавилон великий згадано перед Богом, дати йому чашу вина лютої гніву його». — *Одкриття 16: 19.*

ПОЛОЖЕННЯ ОСТАТКА

Маючи запевнення, що Святе Письмо написано є на особливу користь вірного Божого народу, котрий буде жити на землі при кінці світу, повинні ми сподіватися, що в ньому щось знайдемо про положення остатка поблизу часу великої битви Армагедону. Бог дав остаткові привілеї виповісти приближення тої битви. Де отож будуть знаходитись, коли війська неприятельські установлені будуть в лінії бойовій? Видиво Йоана відповідає на це питання: «І бачив я одного ангела, що стояв на сонці, і кликав він голосом великим, глаголючи всьому птаству, що літало посеред неба: Ходіть і зберіться на вечерю вели-

кого Бога». (*вірш 17*) В тому видиві члени остатка є «птахами, літаючими посеред неба».

Ангел Господень, котрому доручені є завдання видавати прикази, стоїть в світлі ясного, що падає на храм слави Божої, в тому самому світлі, в котрому є зодягнута невіста Божа, Сион, при народженню нової нації. (*Одкриття 12: 1*) Причина, що остаток одержує доручення: «Ходіть і згромадьтеся» доводить, що не знаходиться в темряві, але в світлі великого імені і розпорядження Божого і що має привілей залишитися в його службі. Мусять вони знаходитися в світлі ласки Божої, щоби могли пізнати і зрозуміти факт приближаючоїся битви. «Бо Господь Бог, сонце і щит для них». (*Псальма 84: 11*). Світло слави Божої падає на всіх, котрі належать до класу слуги. Підчас коли другі є в темряві, говорить Єгова до свого слуги на землі: «Встань, заясний, Єрусалиме; зійшло бо світло твоє, і слава Господня зійшла над тобою. Не зайде більше сонце твоє (бо ж не є буквальним сонцем, але світлом, слави Божої тоді, коли клас слуги запрошений є в це місце, де стоїть ангел), й місяць твій не згасне, бо Господь буде тобі вічним світлом». (*Ісаія 60: 1, 20*).

Що кликав ангел голосом великим, вказує, що клас слуги мусить це післання прийняти і нести іншим. Стається воно для него висловом воєнним, що збирає остаток Божий на землі, щоби він зайняв уділене для нього положення перед проводженням битви тої великої. Положення його знаходиться в світлі і звідусіль має він (*остаток*) ясний вид на військо неприятельське.

Вірні зібрані є «на вечерю великого Бога». Є це вечеря Єгови, котру він приготує, а для

остатка, є це честь, що він може в ній взяти участь. Здається є це певна річ, що «вечеря весілля Агнця» замінюється на «вечерю Бога». Ті, котрі є «благословенні», що можуть взяти участь у одній вечері, беруть також участь в другій. Птиці є ті запрошені, щоби їли з поляглих сил неприятельської організації; мусять оцез зображати останок Господній на землі. Клас останку літає серед неба, але не низько, де міг би впасти в сільце ловця. «Стріли неприятеля його не досягають». Безперечно тими птицями є ті самі орли, що згадані в Одкриттю 8: 13, слідуєчими словами: «І бачив я і чув одного ангела (*орла*), що літав посеред неба». Вірні порівняні є до орлів: «Тільки, хто на Бога вповає; піднімить крила як орел, побіжить та не замучиться. » (*Ісаія 40: 31*). Орли літають високо. «Політ подібен до орлів, котрі летять до неба» (*Прип. Соломона 23: 5*) «Дорога в орла під небесами». (*Приповісти Соломона. 30: 19*) «Як орел, звив під небесами гніздо своє». (*Єремія 49: 16*) Орли живляться падаллю. «Де бо є труп там збираються орли. » (*Маттея 24: 28*). Єгова сказав до Йова: «Чи це Ти звелів орлові високо літати й гніздо собі на висоті зводити? Він живе на скелі й ночує на верхах зубчастих, на місцях неприступних; звідси виглядає він собі їжу; очі його бачать далеко; орлята його п'ють кров і де труп там і він». — *Йова 39: 27—30*;

Усі ті об'яви Святого Письма відносяться до вірного класу слуги на землі. Причина є та, що є запрошена на «вечерю великого Бога», і доводить, що остаток ані перед, ані в часі битви Армагедону не воює тілесною зброєю. Є це Єгова, котрий проводить битву через свого сильного Гетьмана і котрий наповняє землю трупами. Члени остатка є запрошені і зібрані на ці події,

що доводить, що мусять мати віру в Бога і в Його постановлення і що мусять зібратися в переконанню, що Бог переможе і що ім'я Його буде оправдане. Побачать оце битву, а це буде пір для тих, котрі стоять по стороні Господа.

«Щоб їсти тіла царів, і тіла тисячників, і тіла сильних, і тіла коней, і тіла тих, що сидять на них, і тіла всіх вільних і невольних, і малих і великих». (*вірш 18*) В світлі Божого Слова остаток бачить тепер з вірою велику різню тих, котрі становлять сатанську організацію. Поглядом того, що зібрання на «вечерю Великого Бога» мусить мати місце, поки проведена буде битва Армагедону, через це остаток мусить зайняти указане йому місце, поки розпочнеться остаточна атака. Остаток дійсно є там зібраний і готовий до вечері, коли стіл буде повністю накритий. Бачучи покликуючого ангела і почувши як той запрошує птиць, спостерігає Йоан опісля неприязельські війська в бойовім порядку. Бачить сили бойові, що виступають до битви, і є свідком її результату. Птиці (*остаток*) навчені є про те, що незабаром станеться, а збираючись, стаються наочними свідками битви. Як це в такий випадок роблять усі птиці, члени остатка знаходяться в безпечнім місці і співають. Коли сили бойові починають виходити до битви, співають вони пісню слави Єгови Богу.

Зображено це було через битву Ізраїльтян з Моавітянами, Аммонітянами і мешканцями гори Сеїр. «І в той час, як вони стали викликувати і славити, розбудив Господь незгоду між Аммонітянами, Моавітянами та мешканцями гори Сеїр, що прийшли на Юдею й вони побили себе (*2 Параліпоменон 20: 22*) Здається буде річчю пев-

ною, що на землі буде частина остатка, коли про- водитись буде битва Армагедону, і що зі свого безпечного положення будуть могли оглядати її рух і хід. А це вид є зворушливий!

Остаток з гори повідомлений, який буде кі- нець тої битви, і в цей спосіб з гори вже спожи- ває з тієї вечері. Тіло царів і гетьманів, силачів, коней і їздеців (*є це організації, їх володарі і ке- рівники*), тіла вільних і невільних, великих і малих, тіла тих усіх є поживою на тій вечері. Зав'яжеться велика різня котра буде останньою, бо не знайдеться потреба на її повторення. (*Мат- тея 24: 21, 22*) Могутня сатанська організація з її арміями, флотами, великими спілками або союзами, підприємствами і системами, разом з їх начальниками і керівниками, мусять повністю згинуть. «І будуть побиті Господом часу того від кінця землі аж до кінця землі: не будуть по них плакати, не будуть їх збирати, ні ховати, гно- єм лежатимуть поверх землі». (*Єремія 25: 33*) «Мале стадо» Боже не станеться більше як птиці здобиччю тої орди диявольської. Карта відвер- неться: «Коли військо облогою проти мене стане, не боїться серце моє; як вдарять боєм на мене я і тоді вповаю». — *Псальма 27: 3*

Вечера остатка не означає, що буквально буде їсти тіла трупів. Що тоді це зображає? Велика різня Армагедону буде раптовим виконанням явного суду Божого на сатанську організацію і оправдає Слово і ім'я Боже; а переносно гово- рячи, буде поживою і напитком для тих, котрі лю- буються в Єгові». (*Йоана 4: 32, 34*) «Не буде це покарм, котрий гине» (*Йоана 6: 27*) «Наповнить серце остатка радістю і підсилить його до про- довження дорученої йому через Бога праці і служби, та обдарує його бути помічню другим

«серед числених народів, як роса та від Господа, як той дощ на траві». (*Михей 5: 7*) Остаток буде радуватись з оправдання імені Єгови і викрикувати буде з радості, бачучи, що народ назавжди станеться вільним.

Той символічний пір показав Бог через слідуючі слова свого пророка: «А ти, сину людський, пророкуй на Гога таї скажеш: Так говорить Господь Бог: Ото, я на тебе, князе Рошу, Мешеху та Тувалу! Упадеш на Ізраїлевих горах ти й усі відділи та народи, що з тобою; віддам тебе на з'їдження хижому птаству усякому крилатому, та всій польовій звірині. На відкритому полі впадеш ти, бо це Я говорив, говорить Господь Бог! А ти, сину людський, так говорить Господь Бог: Скажи птахові усякому крилатому, та всій польовій звірині. Згромадьтесь й прийдіть, зберіться навколо над жертвою, що Я принесу для вас, велику жертву на Ізраїлевих горах, і ви будете їсти м'ясо, і будете пити кров. Ви будете їсти тіло лицарів, і кров князів землі будете пити, — барани, і вівці, і козли, бики-ситі, угодовані на Босанії. І будете їсти лій аж до ситості, і будете пити кров аж до впоєння з Моєї жертви, яку Я приніс для вас, — і насититесь при Моєму столі кіньми та верхівцями, лицарями та всякими вояками, говорить Господь Бог! І дам свою славу між народами, і побачать усі народи Мій суд, що зроблю Я, та Мою руку, що на них покладу». — *Єзекиїла 39: 1, 4, 5, 17—21*

Образ битви Армагедону був зроблений коли Давид, що представляє Христа, виступив проти Голіяфа, котрий представляв диявола і його організацію. Поки замірив до смертоносного удару, сказав Давид: «У цей день віддасть тебе Господь мені в руки, і я вб'ю тебе і відсічу тобі

голову, і передам ще сьогодні трупа твого й трупи филистійського війська птаству під небесами і звірям земним, і зрозуміє вся земля, що є Бог в Ізраїлі». (*1 Самуїла 17: 46*) В цей спосіб побиті через Господа в битві Армагедону становити будуть велику вечерю Єгови; для усіх, котрі люблять Єгову буде це час великої радості.

Б И Т В А

Видиво, що Йоан мав, показує неприятеля з усіма його силами, що зібрані до битви проти помазаників Єгови. Зібрали їх до битви ті три подібні до жаб нечисті духи. (*Одкриття 16: 16*) Огидні ті сили, що викликають Бога Всемогучого і його організацію, підносять чудовищний гамір, подібно як Голіяф висміював військо ізраїльське тут же перед своїм упадком. Кожна частина потужної організації неприятельської зайняла своє властиве місце в рядах бойових. Вид її показує, що є кровавою організацією, «повна брехні і здирства». Ось у тобі чути ляскання бичів, і гуркотання обертаючих коліс, ржання коней, торохтіння підскакуючого воза. Летить кінниця, блискає меч, блискають ратища, ліку нема вже побитим». (*Наума 3: 1—3*) Є там великі земні вожді; парадують також царі і інші володарі. Багаті мужі або політики мають там рішальний голос; «звір з двома рогами» рівнож прийшов, твердить він безустанно, що воює за справедливе діло і для власної своєї охорони; говорить як змії, тобто намащеними, блудними та ошукуючими словами. «Мова його зраджує його». Вірно Господь його назвав як «фальшивого пророка», бо ж пророкував, що сатанська організація може запровадити на землі мир і вчинити

землю бажаним місцем мешкання для людей, і радив людям щоб не звертали увагу на слова свідків Єгови. Сполучена англо-американська держава творить того фальшивого пророка і займає видатне місце в армії неприязельській. Цей фальшивий пророк промовляє гордими, піднесеними словами і прибирає вигляд великої мудрості, вдійсності однак посідає мало або жодної мудрості немає. Зібрані там є усі володарі, передовсім володарі «християнства», бо досі сімдесять п'ять народів з'єдналося в Лізі Народів і в інших договорах мирних, як частина цього звіра; до цього з'єднання також належать Сполучені Штати. Всі вони є проти Бога і Його Помазаника. Є ворогами Бога і Царства Єгови і для того доручив ангел Йоанові, щоб написав: «І бачив я звіря, і царі земні, і війська їх зібрані, щоб воювати війною з сидячим на коні, і з військом його», (*вірш 19*) З'єдналися вони із собою в тій одній цілі, щоби воювати з Христом і Його військом. Здається, що то є ті орди, описані через пророка як «Гог в землі Магог, князь головний в Мешеху і Тувалу». (*Єзекиїла 38: 2*) «Гог» означає велику і високу гору і робить він атаку до «люду» (*до остатка*), що звільнився від меча, та зібраного з багатьох народів». (*Єзекиїла 38: 8*) Сили бойові Гога здається точно представляють керівників або головів сатанської організації і займають вони становище противне Богові і його Царству. Мають під своєю властю капітал, війська і усі власті уряду і проводять їх усіх проти Помазаників Божих. «І буде того часу, як наступить Гог на Ізраїлеву землю, говорить Господь Бог, запалає гнів аж до лютості, і викличу меча по всіх горах моїх, говорить Господь Бог». (*Єзекиїла 38: 18, 21*) З слідуєчих слів

пророка виходить, що то буде час, коли Бог оправдає своє ім'я, а саме час битви Армагедону: «І буду судитись з ним моровою пошестю й кроворозливом і пролию на нього і на військо його, та на безліч народів, що з ним, потопний дощ і кам'яний град, огонь і сірку, і явлю себе Великим і Святим, і дам себе пізнати в очах многих народів і пізнають, що Я Єгова». (*Єзекиїла 38: 22, 23*)

Мечем Єгови є його могутий Син і Виконавець виroku, Ісус Христос. (*Ісаїя 34: 5, 6*) Усі сили неприятеля бойові зібралися до війни, і «ті з Агнцем воювати будуть». (*Одкриття 17: 14*) Ті сили злості приближаються самохвальними гордощами, а хто немає знання Божого, цей з подивом дивиться на ті великі бойові ряди з'єднаної могутності і сили і говорить: «Хто ж подібний є до тої великої організації і хто може підняти діючу битву з тим звірем?» — *Одкриття 13: 4*.

Головою війська справедливості є Ісус Христос. «Молитва Авакума пророка зложена у вигляді різнородних пісень» і говорить про Ісуса Христа: «Сяєво його, як сонце, від руки його проміння, там утаєна його сила». (*Авакума 3: 1, 4*) По його правиці знаходиться Єгова, бо ж то є битва Божа, а його олюблений постановлений на це, щоби керував атакою і переміг: «Господь по правиці в тебе сокрушає царів в день гніву свого. Він зробить суд між народами, покривши землю трупами; розбивши голову, що над великою країною панує». (*Псальма 110: 5, 6*) «Покрила небеса величність його й славою сповнив землю Він» (*Авакума 3: 3*) Ніхто крім остатка на землі не бачить і неоцінює того. По стороні Христа Ісуса є його могутче, для людського ока невидиме військо в числі двісті мільонів

або більше, і ще мільярди ангелів. (*Одкриття 9: 16*) Що за прекрасний, могутий вид! З тих, котрі для ока людського є видимі, по стороні Господа лише буде остаток; а яку то малу і незначну горсточку він становить! Під час, коли починають гудіти бубни неприятелів, їх сили визивають, кличуть, а горді видають голосні розкази, мала горсточка співаючих птиць Єгови співає пісні слави для його імені. Слова Давида безперечно були пророчі і повністю виповняться в битві Армагедону. Великий позаобразовий Давид стоїть як голова свого війська і огненною відповіддю взиває неприятеля: «ти йдеш на мене з мечем і щитом, Я ж іду на тебе в ім'я Господа Саваофа, в ім'я Бога військ ізраїльських що ти зневажав». (*1 Самуїла 17: 45*) Починається найбільша битва з усіх віків! Жодна мова людська не була би в спроможності її описати. Прочитаймо повідомлення Боже про її результат:

«І схоплено звіря, а з ним лжепророка, що робив ознаки перед ним, котрими зводив тих, що прийняли знамено звіря, і що поклонялися образіві його. Живцем вкинуто обох в «озеро огняне, палаюче сіркою» (вірш 20) Цей вірш остаточно доводить, що революції народів деяких держав ніколи не усунуть тих звірячих урядів і що всякі зусилля в тому напрямку ніколи не визволять народу. Кожне зусилля народу, що прямує до визволення своїми силами, тягне за собою це, що володарі більше ще натягують окови і важчими роблять його ярмо. «Звір», тобто ціла могутня сатанська організація є повністю ще жива, також і «фальшивий пророк». Обоє є запобіглі, добре процвітаючими підприємствами і переходять світове об'єднання умов, коли почи-

нається битва Армагедону. Держать людей усіх національностей у повній покорі. Ціла звіряча організація сатани і фальшивий пророк, як її складова частина, а саме — англо-американська універсальна держава, що займає керуюче становище серед народів землі, є дуже оживлені, підприємствами і добре процвітаючими інтересами; роблять нападки на помазаного Царя Єгови і його Царство і виконують доручення сатани-диявола. Господь ловить та схоплює ті бридкі та підневолюючі організації живими і кидас їх живих до «озера огнистого, що палає сіркою». Означає це символічно, що Бог їх знищить в часі, коли ще будуть мати цілу свою знаменитість, славу і силу. Коли би не вмішувався Бог силою своєю через Христа, то могли би вони і далше продовжуватись без кінця. Народ ніколи би не міг знищити диявольського панування над світом. Але Бог це зробить.

Інший пророк описує підсумок тої битви. (Єзекиїла 38: 22, 23) «Господь царює. Хай радується земля, хай звеселиться велика сила островів! Хмара і темрява кругом його; справедливість і суд підвалини престолу його. Огонь йде перед його, і палить кругом ворогів його». (Псальма 97:

1—3) «Бо погинуть безбожні і вороги Господа як товсті ягнята, вони никнуть, никнуть вони як дим». (Псальма 37: 20) «Наготовлено бо вже давно тофет (пекло, страшне місце), також і самому цареві, а глибокий він і широкий (досить велике, щоби в ньому знищити сатанську організацію) зробив (Єгова), в кострі його багато вогню і дров; подих Господень підпалить його потоком сірки». (Ісаія 30: 33) Коли Господь в битві Армагедон видасть розказ, то станеться

це в наслідок його слова і могутня сатанська організація навіки буде знищена. Огонь і сірка символічно представляють повне збурення і вічне знищення.

Є дуже велике число людей, що піддержують сатанську організацію і що мають «знамено звіря» на руці своїй або на чолі своєму. Ті в битві Армагедон далше будуть держатись по стороні сатани. Коли сатанська організація впаде, будуть вони плакати і нарікати і з доказів своєї співанини сподіватися будуть, що які слідуючі будуть знищені. (*Одкриття 18: 15*) Описані вони є як «другі» або «остаток» сатанської організації; тобто як ті люди, котрі залишаться по знищенню могутньої сатанської організації. Для того повідомляється:

«А другі побиті мечем сидячого на коні, що виходив з уст його; і все птаство наситилось тілами їх», (*вірш 21*) Протилилися вони Господеві і його праці і піддержували сатану, для того чекає їх смерть, але не конечно друга смерть. Говорили, що «нема смерті», а тепер самі її мусять понести. Сатанська організація ніколи більше не встане, але ті віддільні одиниці можуть доступити до привілею, що почують правду в дружних умовах і що будуть жити, оскільки її покоряться. Вирок на них є виданий і записаний, і Слово Господнє, подібно до знищувального меча, засуджує тих слугів сатанських на смерть. Меч Господа виходить з його уст і ті, котрі залишаться по упадку тої великої організації, помруть: «Духом уст своїх уб'є безбожника». (*Єзекиїла 11: 4*) То буде кінець огидній сатанській організації, котра нищила землю, пригнічувала народи і хулила проти імені Єгови.

«А усі птиці насичені тілами їх». Вірні свід-

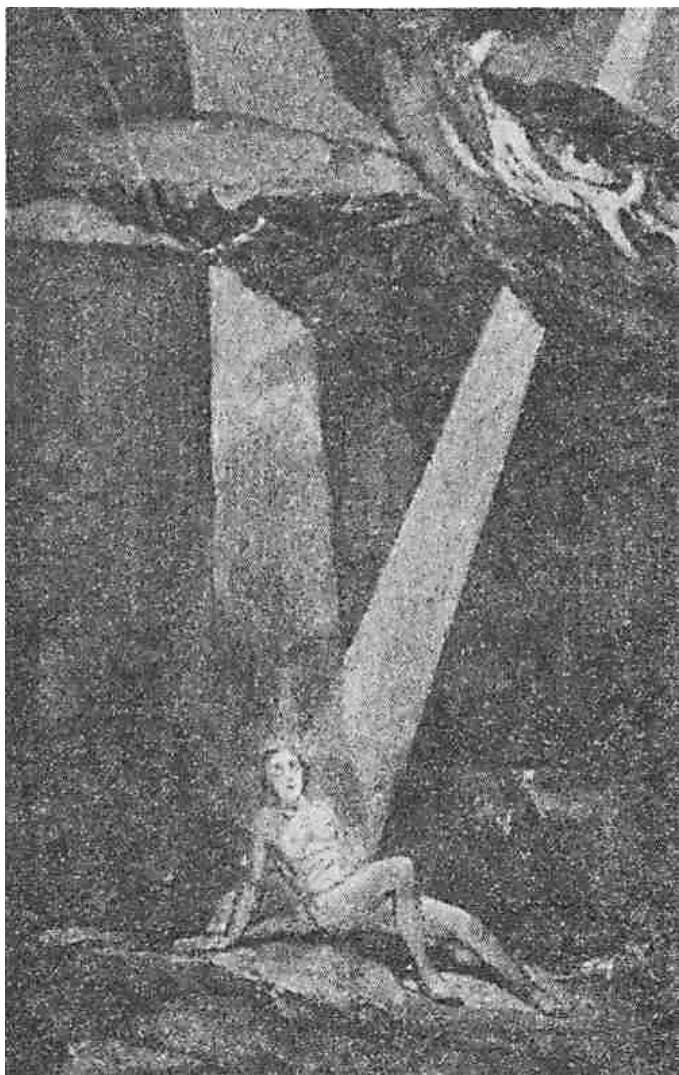
ки Божі на землі довго молилися, щоби Єгова розбив безбожну сатанську організацію, звільнив людей і оправдав ім'я своє. «До твого імені, й пам'яті про тебе жадала душа моя» (*Ісаія 26: 8*) Оправдання імені Єгови є річчю важнішою від усього іншого. Упадок неприятельської організації в Армагедоні буде оправданням імені Божого, а це викличе спів слави усіх тих на землі, котрі люблять справедливість, а особливо остатка. Той спів є представлений через пісню, що співав Мойсей і тих, котрі були при нім при упадку війська єгипетського. (*2 Мойсея 15: 1—21*) Так як «птиці», що літають посеред неба, вірний остаток Божий, споживати буде великий пір і будуть повні радості і втіхи, тому що ворожа Богові організація буде лежати мертва, а прекрасне ім'я Найвищого буде оправдане.

П Р И З Н А Ч Е Н Н Я

РОЗДІЛ 12

(Одкриття, голова 20)

ЄГОВА є справедливий, мудрий, Всемогучий, милосердний. Його закон є совершенний, а свідоцтво його вірне. Закони Його є чисті, а суди справедливі і правдиві. (*Псальма 19: 7, 9*) В Єгови нема жодної суперечності, а сотворіння Його повністю можуть опиратися на Його об'явлених замірах. Установлює Він свої правила для уряду своїх сотворінь, а ті правила ніколи не змінюються, бо ж Бог не змінюється. (*Малахія 3: 6.*) Бо ж посідає Він всіляку мудрість: «Звісні від віку Богові всі діла Його». (*Діянія Апостолів 15: 18*) Звичайно це мусить означати, що Єгова може здержатись від обізнання певних річей, коли собі того бажає. Бог не встановив зверху по уподобанню призначення або неминучої долі кого-небудь із своїх сотворінь від початку його існування, бо ж то відняло би це сотворіння від вільного користування з власної волі. Коли сотворінню дозволений є вільний вибір дороги, то через це дана йому є можливість доказати або своє підданство чи покору або непослушенство поглядом Єгови Бога. Бог згори поста-

Звершений чоловік Божий,

новив створити собі царство або царську родину, що складається із сотворінь, але не призначив згори по уподобанню окремих осіб, маючих становити ту управляючу родину. Покликав Він до життя свої сотворіння або творива, наділив їх спосібністю вибору і кожне сотворіння мусить собі вибрати ту або іншу дорогу і понести наслідки того вибору. В цей спосіб сотворіння має багато до чинення з установленням свого власного призначення.

Єгова сотворив Адама чоловіком совершенним і сказав до нього менш-більш так: «Усі річі на землі є для твого добра, для твоєї радості і для твого щастя, коли тільки будеш поступати правильно. Коли тільки спрямуєш на дорогу неправильну, усе це страшиш, бо дня котрого згрішиш, смертю умреш». (*1 Мойсея 2: 17*) Це досвідчення Єгови, встановило незмінне правило, котре силою річей мусить мати пристосування до усіх інтелігентних сотворінь. Люцифер був в Едемі, і як керівник чоловіка був зобов'язаний прийняти до відомості об'явлене через Бога право або правило поступовання. Вибрана через Люцифера дорога показує, що він у своїм серці так розумів: «Коли Адам допустить до себе зло і Бог його умертвить, як заповідає Його закон, тоді буде це доказом, що твориво Боже є несовершенне і що для цього ім'я Його не є гідне бути вивищене понад усе. Коли знов Адам згрішить, а Бог його за це не покарає смертю, то зробить це Бога неправдомовцем і об'явить, що на Його слово сполгатися не можна. В кожному разі можна іншим сотворінням доказати, що Єгова відносно мудрості і сили мене не перевершає і що не є гідним бути признаним за високого понад все, але що я маю право бути

Йому рівним. І цим способом потягнув за собою послідователів і «хотячи статися рівним Найвищому», і сіяти, як Він сіяє». Оце в який спосіб сатана поставив під сумнів ім'я і Слово Єгови.

У своїй самолюбній жадобі привлащення собі того, що законно посідає Єгова, збунтувався він проти Бога і стався від того часу беззаконним. (*Ісаія 14: 13*) Відтоді остаточне призначення Люцифера було постановлено, хіба що знайшов би якийсь спосіб, щоби знов направити свій злочин і доступити пробачення. Св. Письмо доводить, що він цього ніколи не пробував, але що противно, завжди хулив ім'я Боже і висміював Єгову як фальшивого Бога. Імена, котрі йому опісля Бог дав, були: змій, сатана, вуж, і диявол, які свідчать про зіпсуття Люцифера.

Сатана утверджував, що Єгова не є в силі поставити на землі чоловіка, котрий би схоронив перед Богом свою непорочність. Коли би Бог сатану відразу умертвив, коли він спрямував на злу дорогу беззаконня, тоді не була би використана цілковита спосібність виявлення вищості Єгови, Його імені, Його Слова, та Його сили, що до постановлення на землі чоловіка, котрий би схоронив свою праведність. Через це Бог у своїй мудрості дозволив сатані посунути-ся далше у своїй неправоті до остаточності. Але мусить надійти призначений час, коли цій диявольській діяльності і усіх, котрі чинять несправедливість, положено буде остаточний кінець. Сатана створив потужну, чудову організацію, котра спричинила подивляти всі сотворіння і багатьох, котрі Бога не знали і відвернула від Нього. Бачимо, що велика організація сатани і його знаряддя в Армагедоні мають бути знищені. Що однак станеться з самим сатаною?

Бо ж у тій битві він не буде знищений. Для чого Бог неумертвляє сатану в Армагедоні? Нехай читач докладно виучить двадцяту голову Одкриття, котра згідно з даним Адамові першим законом об'являє, яке є призначення злого і яке є призначення доброго. Це є та велика наука в тій голові. Доводить це наново вищість Єгови і незмінність Його закону і є дальшим оправданням його імені і Слова.

Армагедон означає остаточний кінець звіриної організації сатани, котра так довго народи пригнічувала і зневажала ім'я Бога. Цей «звір» зі своїм «фальшивим пророком» має бути кинутий до вічного осудження, під час коли є ще живі і діяльні. З Св. Письма слідує, що сатана при кінці битви ще живий, і Йоан об'являє о іншій частині великої приголомшеної події, котра перед тим розігралась.

«І бачив я ангела, що сходив з неба, і мав ключ від безодні, і ланцюг великий у руці своїй. І схопив змія, вужа вікодавнього, що то диявол і сатана, і зв'язав його на тисячу років, і вкинув його у безодню, і зачинив його і запечатав над ним, щоб не зводив більше народи, доки не скінчиться тисяча років, а після цього має бути розв'язано на короткий час». —(вірші 1—3)

Це об'яснення Слова Божого доводить у великому описі, що слідує: Сатана був скинутий з неба на землю, де має відбутися битва Армагедону. По тій битві сатана має бути зв'язаний, але само оголошення правди його не зв'яже. Йоан мав видиво, про в'язання сатани, через це представлений через Йоана клас спостереже це в'язання, коли це буде мати місце.

Ісус Христос є тим ангелом, котрий сходить з неба і в'яже сатану. Він є цей, що посідає ключ

від пропасті, отож він лише є тим, котрий би міг сатану туди кинути. (*Одкриття 9: 1, 2*) Христос є тим Могучим, котрий посідає ключі пекла і смерті, і ключі Давидові, що його знову знаменує як великого виконавця Божих постановлені». — *Одкриття 1: 18; 3: 7; Ісаія 22: 23*.

Здається бути певною річчю, що «ключ від пропасті» і «ключ від пекла» є одне і це саме. Ісус не був залишений в пеклі або гробі, але був випроводжений з безодні. (*Римл. 10: 7; Псал. 16: 10*) «Ланцюг» означає засіб, котрим послуговується Ісус проти сатани, щоби вчинити кінець його діяльності. Не відбудеться це у часі, коли битва ще кипить; але безпосередньо опісля Господь Ісус схоплює старого неприятеля і при вжиттю певної сили робить його неспосібним до дальшого поступовання.

Дано зв'язаному неприятелю імена, а саме: змії, вуж, сатана і диявол, котрі підкреслюють його виразно як голову тих, котрі роблять беззаконня. Як змії був він головним усним знаряддям або урядовим промовцем своєї ганебної організації, котра пожирала народи. Бачений у видиві змії мав сім голов, сатана є дійсно повним виразом своєї пагубної організації. Є річчю гідно уваги, що Англійська держава універсальна є разом з Америкою, сьомою універсальною могутністю і що саме в тих двох країнах виконувалась найбільша частина праці видання свідоцтва, що зображена через пророків Єлисея і Ілію. Господь говорить до вірних, через своїх пророків представлених працівників: «Знаю, де *(ти Пергам)* живеш, де є столиця сатанська». (*Одкриття 2: 13*) Ця сама держава універсальна була вчинена «фальшивим пророком» або державним промовцем диявола

на землі і діє головно там, де на землі є видано свідоцтво Ісуса.

Сатана названий є старим вужом, для того що по усіх часах зводив народи. (2 Корит. 11: 3) Він народи гриз і отруював. (Псалм 58: 4; Екклезиаст 10: 8) Названий є дияволом, бо є злісний і тому, що очернював і зневажав Бога і кожного, хто вірно Богові є відданий. Є він початківець з усіх брехунів, мордерцем і великим гнобителем. — Йоана 8: 44; Діян. Апостолів 10: 38.

Як сатана, є він великим противником світла і є він «князем темноти». Перешкоджає він слугам Божим в їх праці і держить свої синагоги на землі, котрими поборює правду. (Одкриття. 2: 9) Діє силою і брехнею при допомозі знаків і чудес. (2 Солунян 2: 9) Господь Ісус Христос, великий виконавець вироку, говорить сатані побачити, як його «звір» і «фальшивий пророк» будуть знищені, з чого сатана мусить пізнати, що надійшла рішаюча хвилина і що тепер черга прийшла на нього. Опісля Ісус Христос схопить старого неприятеля і зв'яже його сильно і безпечно.

С М Е Р Т Ь

В'язання сатани не буде мати місце перед зруйнуванням його дому, але зразу після того. Післання правди його не в'яже, тому що на правду він зовсім не звертає увагу. «А Бог миру розітре сатану скоро під ноги ваші», а це вчинить Єгова через свого найвищого виконавця вироку, Ісуса Христа. Зробить це Він на початку, а не при кінці тисячолітнього панування Христа, що сказано є через вираз, незабаром у тім вірші. (Римлян 16: 20; Йоана 5: 27) Слово «розітре»

означає роздавити, сокрушити і показує, що роздавлений страчує своє життя. Переважуюча більшість свідoctва Св. Письма доводить, що безпосередньо по Армагедоні і перед початком панування Христа або реституції, Ісус Христос, великий виконавець, роздавить сатану і його вб'є, і що в цей спосіб сатана буде зв'язаний. Для підтвердження цього висновку подаємо як написано:

Нагадаймо собі, що оправдання імені і Слова Єгови є річчю, що усе переважає. Коли Єгова карає то не робить з настрою злості або пимсти. Щось подібного у Єгови є неможливістю. Ціллю кари є довести усім розсудливим сотворінням, що Єгова Бог є Найвищим і що ніхто інший життя вічного сотворінню дати не може. Оправдання імені Єгови робиться при цьому для добра людей і усіх сотворінь. Один лише Бог може свому твореву принести постійну користь. Коли би Слово Його не було правдою, тоді ім'я його не було би гідне слави і тоді ніхто не міг би на нього повністю сполягати. Через це дає Він усьому твориву достаточну спосібність, щоби бачили, що Слово Його є правдою і ім'я Його гідне прославлення, а це робиться для їх власного добра.

Бог сповістив свою незмінну основу, що лише покірні мають одержати вічне життя і що остаточний кінець беззаконника є смерть. Великим злочином сатани була перша брехня, а саме: «Немає смерти». Через цю першу брехню він багатьох звів і привів велику ганьбу на ім'я Бога. Що було би найбільшою відповіддю на брехню сатани? Зробити сатані в присутності свідків раптову смерть і то зразу ж тоді, коли бачив знищення своєї організації. Через це Ісус

Христос сам на нього нападає, умиртвляє його і кидає до найглибшого долу. Це робить Він у виконанню виданого на сатану вироку: «А тепер ти попав у пекло, в глибину преісподню». (*Ісаія 14: 15*) У вироку Божому є написано, що Ісус Христос знищить діла диявола, що станеться в Армагедоні. (*1 Йоана 3: 8*) Дальше звучить вирок, що опісля Ісус самому сатані зробить смерть. (*Жидів 2: 14*) Коли ж діти сталися спільниками тіла і крові, і він так само спільником їх, щоб смертю знищити того, що має державу смерті, тобто диявола. (*Жидів 2: 14*) Через це виконання смерті вироку на сатані одночасно «насіння невісти зітре голову вужа». (*1 Мойсея 3: 15*) Єдиним розумним поясненням вірша в листі до *Жидів 2: 14* є це, що Христос, котрий був учасником тіла і крові, знищить сатану через виконання вироку смерті на ньому. Це є установлена через Єгови основа, що пристосована до усіх хто робить беззаконня.

Що ж доброго могло би вийти з нього, коли би сатана живий і свідомий був зв'язаний ланцюгом на протязі тисяча років? З певністю непокаявся би, ані не поправився би. Звичайно Єгова о тім знає. Закон Божий ніщо не вміщає, щоби предбачило ув'язнення його сотворіння в стані свідомості. Немає жодної причини до припущення, що Бог для того зверхзлосника видав спеціальне право, котре було би в суперечності з освідченням його закону що до беззаконних взагалі. Треба знати, що закони Божі є незмінні і в рівній мірі відносяться до усіх переступників, і це зважмо, як це розпорядження того закону або того правила діяння пристосовані є як до добрих так і до злих. «Вони бо як трава скоро поникнуть, і як зелене листя, пов'януть. Бо лиходії

будуть знищені, хто ж надіється на Господа, ті будуть властителями землі. Тільки ще трохи, і nebude беззаконника, і споглянеш на місце його, та й нема його. Тихі ж люди займуть землю, і будуть радуватись повним покоем. Беззаконник замишляє проти праведника і зубами своїми скрегоче на нього. Господь сміється з нього, бачить бо що прийде день Його. Добули беззаконники мечі, і натягнули лука свого, щоб повалити мізерного і бідного, порубати ходячих правою дорогою. Меч їх пройде їм крізь серце їх, і луки їх сокрушаться. Бо погинуть беззаконники, і вороги Господа, як товсті ягнята; вони никнуть, никнуть вони як дим, відхиляйся від злого і твори добро, і останешся повіки! Господь любить правду і не покине преподобних; повіки сохраниць їх, а знищить рід беззаконних. Вважай на безвинного і гляди на правдивого; є бо добра доля для чоловіка мирного. Переступники ж будуть знищені всі до одного, буде загорожена майбутність беззаконним людям» (Псальма 37: 2, 9—15, 20, 27, 28, 37, 38) «Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє» (Псальма. 145: 20 Коли Господь ясно повідомляє, що безбожні мають бути відтяті, а сатана є «тим безбожним», то не було би річчю логічною сказати, що закон Божий постановив, щоби сатана в протязі тисячолітнього панування Христа мусів бути десь ув'язнений в стані свідомості.

В мові символічній, Ісус Христос, ангел великий, послуговується ланцюгом щоби зв'язати сатану. Ланцюг часами вжитий є як символ смерті і знищення. Відносно сатанської організації є написано: «Зроби пута, бо ця земля переповнена кровавими лиходійствами, а місто повне

насильства і надійде на них погибель, вони шукати будуть покою, та не знайдуть. Прийде нещастя за нещастям. (*Єзекиїла 7: 23, 25, 26; Псальма 149: 8*) В'язання сатани великим ланцюгом символізує досить точно його смерть підчас панування Христа. Ісус на протязі певного часу був задержаний в смерті, аж Бог його з неї визволив. (*Діяння Апостолів 2: 24*) Опісля, коли сатана через Христа буде умертвлений, той так певно, якби був зв'язаний ланцюгом, задержаний буде в смерті, аж надійде назначений через Бога час, щоби з ним поступити в інший спосіб.

Скинувши сатану в безодню, Христос закриває її і запечатає, як показує Одкриття. Та печать має знак уповноваження Єгови. Означає це дальше, що сатана в тому часі, коли був скинутий з неба, не мав бути забитий і що його дане забиття і закриття в запечатанім гробі діється з волею Єгови. Сатана говорив через своє знаряддя запечатати гріб Ісуса, але та печать була даремна. Оце сатана буде вкинутий до гробу, а гріб запечатаний і жодна сила не буде могла тої печаті без волі Бога зламати. Одна з цілей для чого сатана в цей спосіб має бути осунений, є цей, щоби перешкодити, щоби не зводив народів в протязі тисячолітньої реституції (*відновлення*). Сатана є найголовнішим зводителем і безбожником і мусить бути приєднаний до усіх інших знищених зводителів.

«Не буде в моєму домі жити, хто творить підступ; хто брехню говорить, не сміє стояти перед очима моїми. Кожного ранку нищити буду всіх беззаконних землі, щоб вигубити з города Господнього всіх, що роблять беззаконня». (*Псальма 101: 7, 8*) «Зводитель» і «антихрист» є усунені, щоби відновлення або новонастання без

перешкод могло поступати наперед на хвалу Бога. При кінці часу реституції (або відновлення) сатана на короткий час буде випущений на волю. В тому часі народи будуть повернуті до совершенності і для власного добра піддані будуть пробі прилюдній. Є однак ще інша причина відносно випущення сатани але про те поговоримо дальше при розгляданню сьомого вірша.

ВІРНІ

Господь показує тепер, що є призначенням усіх вірних, котрі видержують пробу і аж до кінця заховують непорочність. Йов стояв у своїй непорочності в тяжких досвідченнях, а через нього були зображені вірні, котрі роблять добре. Господь вихваляє стійкість Йова і об'являє через це, що вірні рівнож встояти мусять: «Ось, ми звемо блаженними, хто терпів. Про терпіння Йовове чули ви, і кончину Господню бачили; бо Господь вельми милосердний і благий. (Якова 5: 11) Господь показує, що такі, котрі в найбільшій утиску зі сторони неприятеля стоять у своїй покорі поглядом Нього і лишаяться непорушно вірними, і навіть до самої смерті терпіти будуть з Ісусом Христом і вічний будуть мати спокій перед неприятелем. Через це говорив Йоанові написати слова, зрозумілі тепер через клас Йоана: «І бачив я престולי і посідали на них і дано їм суд; також (бачив я) душі тих, що постинано їх задля свідчення Ісусового і задля Слова Божого, і що не покланялися звіреві, а ні образів його, і не прийняли знамена на чоло своє і на руку свою; і жили і царювали з Христом тисячу років». (Вірш 4)

Говорячи із своїми учнями про угоду, що Отець Його з Ним зробив для Царства, сказав Ісус: «Ви ж пробували зі мною в спокусах моїх. І я, завітую вам, як завітував мені Отець мій царство, щоб їли і пили за столом моїм у царстві моєму, і сиділи на престолах, судячи дванадцять родів ізраїльських» (Лука 22: 28—30) Є це дальший доказ, що тільки помазаники, котрі нарівно з Христом видержуть пробу і докажуть свою вірність аж до смерті, з ним панувати будуть.

Згадані тут столиці не відносяться до земних, але до столиці в небі. «А після цього бачив я, що поставлено престоли, й засів СТАРОДАВНІЙ... престол його — як полум'я огняне, колеса ж престолу, як палаючий огонь». (Даніїла 7: 9) «Ісус же рече до них: Істинно глаголю вам: Що ви, пішовши слідом за мною, у новонастанню, як сяде Син чоловічий на престолі слави своєї сядете також на дванадцяти престолах, судячи дванадцять родів ізраїлевих». (Маттея 19: 28) Хто в цей спосіб одержує привілей сидіти з Господом на столиці його, той є переможцем і йому дана є обітниця: «Хто переможе дам йому сидіти зо мною на (столиці, престоли) Моїм, як і я ж побідив, і сів з Отцем моїм на престолі Його». (Одкриття 3: 21.) Ті засіли там з Христом, щоби судити: «Доки не прийшов був Стародавний, та не передано суду святим Всевишнього й не настав час, щоб царство переняли святі»—Даніїла 7: 22

Повідомлення звучить: «Бачив я... душі тих, котрі для свідоцтва Ісуса і слова Божого були стяті». Слово «душі» не відноситься до тіл людських, але до прекрасних нових сотворінь в небі в подобу Ісуса. (1 Йоана 3: 2) Слова того вірша

самі через себе показують, що не кожний, хто з Христом сидить на престолі, був стятий; через це значіння тих слів хіба не може обмежуватись до тих, котрі віддали свої голови, щоби в часі їх духового сплодження прийняти Христа за свою голову. Певно усі сотворіння є в Христі під Ісусом Христом, як Головою їх тіла, але це дійсно не є значінням розглянутого тут вірша із Святого Письма.

Йоан був засланий з причини того самого «переступства», що був свідком, бо ж повідомляє: «Я Йоан... був на острові, званім Патмос, за слово Боже, і за свідкування Ісуса Христа». (*Одкриття 1: 9*) Йоан Христитель був стятий, будучи у в'язниці, а саме за це, що був свідком; представляє він в образі вірних послідователів Ісуса Христа. Яків був забитий мечем. (*Діян. Апост. 12: 2*) «Стяття» є карою. (*1 Мойсея 40: 19*), на котру неприятели охочо засуджував вірних свідків Божих. Є оце річчю повністю ясною, що вираз «святі» відноситься тут особливо до тих, котрі для діла Христа понесли смерть мучену.

Оце вірний остаток здається бути в тому віршеві особливо перечислений, бо ж вжиті є слова: «Ті, котрі не покланялися звіреві, а ні його образів і не прийняли знамено на чоло своє і на руку свою». «Звір» існував звичайно в протязі цілого віку ери християнської, але «образ звіря» розпочав свій побут зразу ж в кінці того віку. «Дворогий звір» (*англо-американська універсальна держава*) числиться від року 1600 по Христі і є знаряддям сатани, котрий робить, що «земля і ті, що на ній живуть, покланяються першому звіреві, що смертельна рана була загоєна. А робить, щоби усі, малі і великі, бо-

гаті і убогі, і вільні і невольники, взяли знамено на праву руку свою або на чола, щоби жоден не міг купувати ані продавати, лише той, котрий має знамено або ім'я звіря, або число імені його. — *Одкриття 13: 12, 16, 17*

В 1917—1918 роках виступив неприятель проти вірного народу на землі з «сокирою», як при нападі на ліс, щоби його витяти: «Вони як той, що сокирою замахнув в гущавині лісу, і тепер вони сокирами і молотами розбивають різьбу його. З пожаром пустили святиню твою, осквернили дім імені твого» — *Псальма 74: 5—7*.

Було це в тому періоді часу, коли «два свідки» Єгови, що зображені через Йоана Хрестителя і Ілію, були вбиті. Відносилось це головню до остатка або до тих, котрі мали творити остаток. «Бачив я під жертівнею душі убитих за Слово Боже, і за свідчення, котре видавали». (*Одкриття 6: 9*) Через це опис стятих пристосовується головню до вірних аж до смерті, а ніж до таких, котрі посвятилися і зачислені були до Христа як голови Церкви. Тим, котрі є в Христі і проявляють «вірність до смерті» обіцяне є благословенство, що стануться співнаслідниками Христа. (*Римлян 8: 16, 17; 6: 5; 2 Тимофея 2: 11, 12*) Ті забороняють собі поклонятися «звіреві» або його «образові» або щоб згоджуватись на який-небудь безпосередній або посередній компроміс (*порозуміння*) з сатанською організацією, в наслідок чого не мають на своїх чолах ані на своїх руках знамена «звіря» або «образу». «І вони жили (*інше тлумачення сталися живими*) і панували з Христом тисячу років». Призначення їх є навіки бути з'єднаними з Христом, бо ж є вони Єгови вірні і непохитно віддані.

Не означає це однак, щоби ті 144 000 або хто-

небудь з них в тому самому часі, коли Христос був посаджений на своєму троні то є в 1914 році, мали розпочати панування. Панування Його має продовжуватись тисячу років і усі, котрі з ним панувати будуть, мають панувати в тому періоді часу. Інші вірші Св. Письма об'являють, що панування Христа розпочнеться перед воскресінням останка. (*Одкриття 12: 1—10; Ісаія 66: 7, 8*) Тих «тисячу років» відносяться тільки до панування Ісуса Христа над народами. Його товаришами в Царстві, є покликані, вибрані і вірні аж до смерті. (*Одкриття 2: 10*) Особливо підкресленою точкою є призначення вірних послідователів Ісуса Христа і об'яснення, що тим призначенням є життя вічне, бо ж є вони Богові вірні. Ще більше це підтверджують слова: «Благословенний і святий хто має часть у першому воскресінню; над тими друга смерть немає власті, а будуть священиками Божими і Христовими і царюватимуть з ним тисячу років». (*Вірш 6*)

Як перед тим згадано, є це одно з прославлень в Одкриттю. Благословенні є ті, котрі мають участь у тому воскресінню. Ісус Христос доступив найкращого або найвищого воскресіння, а ті вірні були воскрешені як члени його тіла. Воскресіння через це вірно є названо найкращим або першим воскресінням. «Він є початок, перворідень з мертвих» (*Колосянам 1: 18*) То воскресіння ограничене було до Христа і до усіх, що належать до вибраного слуги, а з тим зв'язана є красота, котрої поза-тим ніхто не одержує. (*Ісаія 42: 1—8*) Ті не тільки є благословенними, але і святими. Святість є одна з вимогів поглядом класу вибраного слуги. Означає це повну відданість поглядом Бога, а їх посвячення докін-

чене є через участь, в першому вокресінню. (*1 Солунян 4: 7*) Ця участь у першому воскресінню зробить їх усіх дуже благословенними і щасливими. «Бо велика є слава Його через спасення твоє, царським сяєвом і красою окрасив Його. » (*Псалма 21: 5*) «Благословенний чоловік, що витерпить спокусу; тим що, будучи вірний, прийме вінець життя, що обіцяв Бог тим, що люблять Його» (*Якова 1: 12*) «Над ними друга смерть немає власті». Бо ж це об'яснення дане є в зв'язку з в'язанням сатани через смерть, через це вірно можна заключити, що сатана за другим разом мусить померти. В противності до цього є тут показано, що ті вірні не мають померти за другим разом або смертю другою. Є вони благословенні тому, що непадлягають на небезпеку другої смерті. Їм дана безсмертність, котру тільки має Бог і котру Він дає Христові. (*1 Коринтян 15: 53*) Той клас протиставляється сатані аж до кінця і непохитно заховав свою непорочність, через це непадлягає сумніву, що стояти буде у своїй вірності і в своїм послуші поглядом Бога, і сатана ніколи немає мати до них приступу. Сатана, котрий відтоді лежить мертвий в пропасті має бути в короткім часі випущений, а опісля мусить померти за другим разом; то однак не спіткає вірних. Бог протиставляє це призначення безбожних призначенню добрих і вірних.

Ті вірні переможці мають бути «священниками Бога і Христа». Бог вчинив Ісуса Христа «Архирейом (*священник найвищий*) на віки по чину Мелхиседековому». (*Жидів 7: 26*) Члени прославленого тіла Христа мають бути підсвященниками Христовими і дійсно ними також є; а що друга смерть не може мати сили над ними, через

це мають вони нескінчене життя і день їх ніколи немає скінчитися. (*Жидів 7: 3—16*) Ісус має мільярди ангелів, котрі завжди були вірними, але ті не залишаються до нього в тім самім стосунку, що переможці. Ті, котрі є вчинені членами його тіла, мають бути його особливими або привилейованими і довіреними слугами і разом з ним вічно служити Єгови Богу. Тисячолітнє панування обмежується до діл земських. (*Одкриття 1: 6; 5: 10*) Коли діла народів будуть закінчені на землі, в той час Христос в дальшому протязі буде служити в якомусь іншому місці, бо ж є Архиєреєм Бога навіки. Призначення тих, котрі робили добре є навіки постановлено і є нескінченним блаженством.

Єгова від самого початку постановив, що це має бути призначення вірного класу слуги і він приєднує членів до того класу зразу ж по об'явленню через них вірності і по непорушнім захованню непорочності. Кожний повинен пізнати, що та велика нагорода не буде дана для того, щоби хтось з тих випробованих виробив приємний і гарний «характер». По-перше, ніхто не є в силі удосконалитися, кожний повинен робити що може, щоби в словах, думках і ділах бути чистим; але коли би навіть під тим поглядом зробив усе, що було в його силі, то багато більше ще вимагається від нього. Поглядом його унаслідованих недосконалостей або несовершенства та слабостей Бог є милосердний, але за часту непокору поглядом Єгови нема жодного оправдання. Від тих, котрі мають одержати місце в Царстві, вимагається необмежена і повна покора поглядом Бога як від Його слуг. З цієї причини остаток так вимогливо звертає тепер своїм братам увагу на велику потребу

вірної преданості до служби Божої через перестерігання і через оголошення свідочтва Ісуса Христа.

В тому місці навмисно будуть пропущені вірші п'ятий, сьомий, восьмий, дев'ятий і десятий, аж взагалі буде розглянуто постановлення Єгови відносно людей на землі. Не повинні ми сподіватися, що повідомлення відносно часу написане є в хронологічному порядку. Є випадок, коли Господь говорив вписати деякі вірші, через що правильне вирозуміння тих думок буває закрите аж до призначеного часу. В тій голові Єгова показує призначення безбожних і добрих, котрі мали свою спосібність аж до початку тисячоліття Христа. Люди взагалі не мали ще жодної здібності доказати, до котрого класу хочуть бути зараховані. Через це будуть вони воскреснені до життя і будуть суджені по ділах своїх.

СУД СВІТОВІ

Єгова визначив день, в котрому буде судити світ в справедливості через Христа Ісуса, великого Суддю. (*Діяння Апостолів 17: 31*) В тому періоді часу сатані не буде дозволено мішатися до того. Станеться це в тій явній цілі, щоби дати усім народам здібність до повного випробовування в приятних умовах. Через це є написано: «І бачив я престол великий білий, і сидячого на ньому, від котрого лица утікла земля і небо, і місця не знайдено їм». — *Одкриття 20: 11*

Згаданий тут престол є престолом Єгови, що є виражено через слова «престол великий і білий», а його підвалини справедливості і суд. (*Пс. 89: 14*) Ісус одержав право сидіти на тому престолі

і його товариші, котрі рівнож є переможцями, сидять там з ним. (*Одкриття 3: 21*) Єгова є тим великим «суддею усіх», (*Жидів 12: 23; Одкриття 7: 10; 19: 4*) Ісус сидить із своїм Отцем на престолі, через це є він названий «престол Божий і Агнця». (*Одкриття 22: 1*) Ісус Христос є головним представителем, що виконує суд, але робить Він це в ім'я Єгови. (*Йоана 5: 26, 27*) Перед лицем того великого білого престолу справедливості «утікла земля і небо, і місця не знайдено їм». Це доказує, що суд світові наступає безпосередньо по знищенню сатанського строю. Старе небо і стара земля не мають бути перенесені на яке-будь інше місце, але мусять бути на віки знищені. (*Ісаія 51: 5, 6*) Опісля, коли засяде великий трибунал для дослідження і судження народів, прийде час на воскресіння через Господа мертвих.

«Також бачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і розгорнуто книгу, і ще іншу книгу розгорнуто, то є книгу життя; і суджено мертвих з того, що написано в книгах, по ділам їх», (*віри 12*) Здається, що згадані тут мертві відносяться виразно лише до тих, котрі перед тим ще не одержали знання правди. Усі мусять бути допроваджені до пізнання правди, поки можуть бути суджені. (*1 Тимофея 2: 3—6*) Мусить це обняти усіх тих, котрі переходили великий утиск і залишилися при життю на землі, котрі однак є «мертві в упадках і гріхах», а рівно ж мусять обняти і ті мільярди людей, котрі померли, не маючи жадного знання замірів Бога. До них можна зарахувати: дітей, старців, малих і великих, здорових на розум і розумово хворих. Усі ті мусять встати з гробу на суд. (*Йоана 5: 29, 30*) Є це завдання тисячолітнього

панування реституції через Христа. Згадані в 11 голові до Євреїв вірні здається до тих неналежать, бо ж досягають «кращого воскресіння», і мають бути поставлені «князями по усій землі»; без сумніву вони знаходиться будуть на землі і виконувати будуть наділені їм обов'язки, коли цей суд світові в справедливості почнеться і буде продовжуватись даліше.

«Книги є розгорнуті». Книги ті очевидно ще не є написані, за винятком загальних правил, що підкреслюють призначення тих, що роблять зло, та тих, що роблять добро, ті правила є записані в Біблії і ніколи змінені бути неможуть. Книги нового уряду без сумніву так ясно об'ясняють ті правила, що через усіх будуть зрозумілими. По відчиненню книг, усі зрозуміють умови випробовування і суду. Святе Письмо написано було особливо на користь Храму Божого; однак утримані в ньому правила не підлягають жодній зміні, а народи мусять бути навчені о тих незмінних правилах. «Коли бо присуди твої діються на землі, тоді живущі на світі навчаються справедливості» (*Ісаія 26: 9*) Книги через те мусять бути зрозумілими як інструкції і для просвідчення людей будуть цілковитим тлумаченням закону і правил Нового заповіту.

«Книга життя» є іншою книгою, котра певно служить до занесених до неї імен тих, котрі були признані гідними дару вічного життя. (*вірш 15*) Не є це однак жодний підручник до навчання. Коли люди почнуть ходити по великій проложеній «дорозі», імена їх безсумніву занесені будуть до тої книги життя. Коли послухно дійдуть до кінця тої правдивої дороги, тоді отримають вічне життя і імена їх не будуть вичеркнуті. До тої книги життя ніхто не може

бути записаний, хто тепер є як злий переступник і свідомо грішив проти закону Божого. Є такі, котрі свідомо хулили Бога і Христа, і про них є написано: «Полічи їм неправду їх до правди, і не дай їм увійти в правду твою. Нехай вичеркнуться з книги живих, і не будуть записані в купі з праведними». (*Псалма 69: 27, 28*). Судження через Бога світу не знайде жодної перешкоди із сторони тих беззаконних.

Суд окремих осіб відбуватися буде по їх ділах. «Суджений кожний по ділах своїх». Люди будуть повідомлені із змістом Божих книг, котрі мають їх спрямувати на кращу дорогу, а річі ті, будуть написані на серцях їх, і буду їх Богом, а вони будуть Моїм народом. (*Єремія 31: 33*) Це означає, що ті будуть чинити волю Божу. Їх діла не будуть обіймати їх поступовання перед Армагедоном і перед впровадженням Нового заповіту, бо ж є написано: «Тим, що милостив на неправди їх, і гріхів їх і беззаконня їх не згадуватиму більше». (*Жидів 8: 12*) Коли жертва викупу буде пристосована на користь всіх народів, тоді кождий буде міг почати наново, причому давний образ його життя не буде мати сили його вже обтягувати; від кожного однак буде вимагатися, щоби новий спосіб його життя був добрий. «Їх діла» складатися будуть з їх послушенства поглядом закону Божого, котрий через Христа, під час його панування буде оголошено і проведено. (*Маттея 12: 33*) Гріхи і беззаконня, свідомо вчинені проти світла перед або підчас тисячолітнього панування, не будуть відпущені. (*Маттея 12: 31, 32*) «Їх діла» складатися будуть з таких, котрі виконані були в послушенстві. Вірність в виконанню доброго буде плодом, по котрому мають бути суджені. (*Маттея 12: 33*) Для

можливості того суду наступить воскресіння мертвих із становища смерті. (*Йоана 5: 29; Діяння Апостолів 17: 31; 1 Коринтян 15: 22—24*).

Велика більшість людей померла в повній не-свідомості відносно Бога і Його порядку відкуплення і звільнення їх через жертву Ісуса Христа. Усі ті мусять бути вокресшими із смерті і одержати знання правди, і через це мусить їм бути дана здібність об'явитися послухними поглядом рішучих правил Божих. Без сумніву багато таких було, котрі до певного ступеня допускалися свідомих гріхів, і котрі грішили проти світла. Одні мали мало світла інші більше. Тих тисяча років суду служити буде до навчання, досвідчення і судження тих, котрі ніколи немали здібності до пізнання правди. Одинадцятий і дванадцятий вірш обмежується через це очевидно тільки виключно до таких людей.

«ОСТАЛЬНІ МЕРТВІ».

«А остальні мертві не ожили, доки не скінчиться тисяча років», (*вірш 5*) Більша частина авторитетної є думки, що слова того вірша є неправдиві; коли би так було, не належало їх розглядати. Ватиканський рукопис № 1209 взагалі Одриття Йоана не посідає. Рукопис № 1160 слова опускає ті. Приписка до англійського перекладу Біблії «Емератік-Діаглотт» говорить; «Слова ті в Ватиканському рукописі (*№ 1160*) були правдоподібно опущені з недогляду, бо ж знаходяться в рукописі Александрійському і Ватиканському з року 700 по Христі і в Кодекс Ефраємі». Оригінальність того вірша є насправді в сумніві, але в зв'язку з іншими віршами тої голови, що знані є як правдиві, може він бути розглянений і

тоді покажеться, що є в повній згоді з ними. Не потребуємо тут розглядати воскресіння «великої громади» або класу горя, бо ж ніде у Святому Письмі багато о тім не є сказано. Їх повернення до життя, котре звичайно наступить при їх воскресінню, описано є особливо в *Одкриттю* 7: 14—17 і це вистарчає, щоби річ ту уважати закінченою. Рівнож не можуть тут входити в число вірні пророки стародавності, бо ж про них явно є сказано, що мають бути «вчинені совершенними», коли храм Божий буде скінчений, і що досягнуть «кращого воскресіння» чим світ взагалі. — *Євреям 11 голова.*

Двадцята голова *Одкриття* здається особливо відноситься до храму, котрий має участь в «першій воскресінню», та про світ взагалі, котрого вірні люди мають одержати життя на землі, підлягає коли свідомі грішники будуть знищені як безбожні. Не може бути найменшого сумніву відносно того, що сатана при кінці тисячолітнього суду світові має бути випущений, бо ж святе Письмо ясно про то говорить: «А інші мертві не ожили, доки не скінчиться тисяча років», через це слова ті можна вірно застосувати до усіх, котрі перед розпочаттям тисячолітнього панування Христа були засуджені як негідні життя і котрі померли у своїм беззаконню. В кінці тисячолітнього панування усі разом з сатаною мають бути воскреснені до остаточного суду, щоби суд той на них був виконаний по їх ділах. В зв'язку з тим розгляньмо тут вірш тої ж голови від сьомого до десятого вірша включно:

«І коли скінчиться тисяча років, буде випущений сатана з темниці своєї. І вийде зводити народи на чотирьох краях світу, Гога і Магога, і

збирати їх на війну, котрих число як пісок морський, і вийшли на ширину землі і обступили табір святих, город любий, і зійшов огонь від Бога з неба і пожер їх. А диявола, що зводив їх, вкинуто в озеро огняне і сірчане, де звір і лжепророк; і будуть мучитися день і ніч по вічні віки».

При кінці тисячі років діло відновлення або реституції буде докінчено і покірні люди будуть допроваджені до совершенного стану тіла і духа. Тоді усі, коли захочуть, будуть могли заховати свою праведність на славу Богу. Прийде час, коли Ісус Христос буде здавати людство Єгови і коли Єгова людей оправдає. Але усі перед тим мусять об'явитися гідними дару життя вічного, через що усі будуть піддані випробуванню. Це буде відповідний час до випущення сатани, а тоді усі для остаточного випробовування «впадуть в руки Бога живого». Стараючись очернити свідчення Бога, що тіло має повернути до пороку, зробив сатана багато мумій (*труп збережений від розкладу штучним способом*). І був насправді в стані, одержати ті мумії, але ніколи не міг повернути їм життя. Святе Письмо додає думку, що Бог через тисячу років переховає тіло сатани, щоби його показати сотворінням духовим, щоби бачили, що є мертвий. Опісля Бог при кінці того періоду часу вокресить сатану і знов оживить тіло його. Єгова говорить через свого пророка: «Усі царі народів, скільки їх було, поховані є в славі, кожний в домі своїм, але ти (*сатано*) відкинутий від гробу свого, як пагонець, мов одежа вбитих, котрих мечем посічено, що їх кидають до гробу каменистого мов падаль, що її топчуть». (*Ісаія 14: 18, 19*) Згідно сьомого вірша сатана при кінці тисячі років буде випущений проти «нової землі», а через це знову

буде дана здібність випробовування праведності повернення до совершенності роду людського.

Яка є ціль вокресіння диявола? Чи означає це, що Бог наново сотворить сатану? Ні, лише що поверне сатані життя, коли той вже тисячу років був неживий, а це станеться для назначеної цілі. Підчас, коли коротка його діяльність насправді буде пробою для воскреслого людства і без сумніву так має служити тій цілі, то здається однак, що заходить ще багато більша причина до повернення сатани до життя. Викликав він Бога говорячи: «Нема смерті». Отож його самого Бог буде держати тисячу років в стані смерті, що певно усім доведе, що сатана є брехуном, а по своїм вокресінню сам буде мусіти бачити, що є ним, та що Бог повністю оправдає своє Слово. Буде це доказом не лише для сатани самого, але і для усіх його помічників. Багато з духовенства навчало брехні сатани, помимо, що повинні о тім краще знати. Часто вони ганьбили Бога говорячи брехню сатани, хотя Святе Письмо ясно виражає в дусі протилежному. Говорячи, людям, що нема смерті і що усі мертві живуть. Посунулися навіть ще далше. Переслідували вірних чоловіків і вірних жінок за це, що свідкували о тім, що сатана є брехун і що видавали свідоцтво о правді Бога і Христа і про Боже розпорядження відносно життя родові людському. Велика брехня, що в людині міститься нестерельність було постійною зневагою ім'я і Слова Єгови. Особливо духовенство розповсюджували ту диявольську науку. А ще й відреклися вони доставленої через кров Ісуса Христа ціни викупу і реституції народів в часі панування Христа і навчали, що Бог усіх тих, котрі не під-

коряться правилам церкви, при повній свідомості, то вічно будуть мучитися. Те вони робили, щоби страшити людей і наклонити їх до вступу до їх організації. Не мають вони жодного оправдання, якщо не знали, що навчали фальшивих наук. Що могло би краще доказати, що є брехунами і зневажниками Слова і імені Божого, чим це, що будуть випроваджені із смерті і одержать можливість побачити ласку Божу? Як рівночасно і диявола повернути до життя і показати їм, що служили йому, а не Господеві? Дальше побачать вони підтвердження правди Слова Божого, що карою для чоловіка є смерть, а не мукою; що кров Ісуса Христа є осередком на відкуплення усіх від смерті і що плата для покірних людей сполягає на поверненню їх до життя і до совершенності і що Бог все це вчинив через Свого олюбленого Сина.

Міліони людей послуговувались так званою «християнською релігією» для самолюбної цілі. Зорганізували вони і плекали систему фальшивої релігії і надавали їй назву релігії Христа, через що зневажали Бога і Христа і зводили людей, а це робили вони явно для заспокоєння своїх самолюбних бажань і свого славолубства. Не було б це добре повернути дияволу і його зняряддям життя в часі суду світові, бо ж ті старалися б знищити працю Божу і перешкоджати чоловікові в його зусиллях, що до повороту до Бога. Але це, що при кінці тисячоліття одержать на короткий час життя і пізнають, що Бог в своїй любові вчинив, дасть їм здібність показати через свої вчинки цілому сотворінню свої беззаконня і свою негідність до життя. Навіть сьогодні ще багато є таких, що говорять, що духовенство помимо всього лукав-

ства котрого навчають, є щирими і що для того Бог на них дивиться з признанням. Коли би ті духовні ніколи не були повернені до життя то можна подумати, що Бог не дав їм відповідної здібності.

Єгова зачне уста усім людям, оправдає своє Слово і ім'я перед усіма і усім докаже, що є справедливим, мудрим, милосердним і Всемогучим. Через це збіг обставин, що безбожні люди і сатана, — злочинці, повернуть до життя і що їм усім дозволено буде об'явити свою нікчемність перед очима повернутих людей, і буде вічним оправданням імені Божого. Таке заключення є розсудливе та згідне з Святим Письмом. Є також в повній гармонії з об'ясненням п'ятого вірша в тім тексті, що «Інші мертві не ожили, доки не скінчиться тисяча років». В тому часі всі люди одержуть здібність або бути покірними і жити, або не бути покірними і як негідні життя померти. А навіть беззаконники для тої самої причини зможуть жити короткий час. На протязі багатьох століть Бог залишив цей п'ятий вірш в Святому Письмі, а обставина, відносно нього, що так багато було сумнівів, могла бути одним із засобів, котрими Бог послуговувався, щоби заховати його значіння аж до настання вірного часу, коли люди мали це зрозуміти. Коли покірні побачуть, що Бог вчинив, тоді усі скажуть, що суди його є справедливі і з радістю будуть вічно Його прославляти.

Восьмий вірш, що сатана в протязі короткого часу своєї волі підійме напад проти Бога, є це остаточний доказ його повного упадку. Старається він звести усі народи і багато людей прилучиться до нього. В тому ж часі діло реституції народів буде закінчене. Чи було би розсудли-

во припускати, що знаючи о тім, що сатана був причиною їх смутків, багато людей на землі по поверненню їх до здоров'я, щастя і добробуту тоді не могли би вони піддаватися обману сатани і піти за ним? Припущення таке здається не є розсудливе. Але вірш цей говорить, що число тих, котрі підуть за сатаною, буде «як пісок морський», що показує, що це буде велика маса. В тому часі усі границі державні будуть усунені, а повернені народи становити будуть один народ. Що це отож значить, що «вийде аби зводити народи, котрі є на чотирьох углах світу? Усі повернуті члени народів при кінці тисячолітнього панування будуть повернуті до первісного со-вершеного стану Адама. Ясне повідомлення Святого Письма звучить: «Адама не зведено». (1 Тимофея 2: 14) То як повернуті люди до первісного со-вершеного стану як Адам, могли би бути зведені? Здається річчю певною, що ця маса народів, що поступить за сатаною не може обняти повернутого роду людського. В який спосіб ті великі сили сатани виступлять на вид і відкілля приходять ті маси? Найрозсудливішою відповіддю є та, що та велика орда під час тисячолітнього панування Христа захована була в смерті і що при кінці тисячоліття була випроваджена з гробу. До них також належати будуть Юда і усі подібні йому люди, фарисеї, велике жниво блудників, описаних через Ісуса, коли був на землі, про котрих Він виразився, що є гідні гієни. Належати також до них мусить відповідний їм клас людей, котрі жили під час того віку, а особливо при кінці світу, коли велике число блудників навмисно представляє Бога у фальшивому світлі, зводить людей, покриває ганьбою ім'я Бога і переслідує вірних чоловіків і вір-

них жінок, котрі служать Єгови. Господь порівнює тих безбожних з дикими козлами і Ісус висказав, який буде кінець того класу козлів.

Що всі ті, при кінці тисячоліття мають бути випроваджені з гроба, то даліше є підтверджено словами восьмого вірша, про «Гога і Магога». Маємо висказання, що сатана при кінці тисячолітнього панування Христа буде випущений і що опісля буде повністю знищений. Це саме призначення, ясна річ спіткати мусить також усіх тих, котрі свідомо і з ціллю піддержують сатану, через що заслужили на вічне знищення. «Озеро огня і сірки» приготоване є для диявола і його ангелів; це підтверджує Ісус. (*Маттея 25: 41*) Мусить це обняти усіх тих, котрі були по стороні сатани, а саме і тих беззаконних сотворінь з духовенства, як і беззаконних людей. Перед тисячоліттям або перед початком панування Христа назви «Гог і Магог» відноситься до усіх неприятелів Бога і Царства. Є вони противниками Бога і Христа, його Царства і усякої справедливості. Ті нікчемники під час або перед Армагедоном понесуть смерть і без сумніву велике число з них під час Армагедону загине, а деякі помруть під час Царювання Христа з причини свого беззаконня.

Будучи при кінці панування Христа пробуджені із смерті, є вони даліше ще попсуті неприятелями Бога і Його Царства; то є ті сили збройні, котрі згромаджуються навколо сатани і котрі через свої видимі діла доведуть, що заслужили на вічне знищення. Повернуте до совершенства людство становитиме нову землю Бога, а коли Єгова при кінці тисячолітнього панування випровадить з гробу сили збройні «Гога і Магога», тоді творити вони бу-

дуть ту велику масу, котра збереться до битви проти святих Господніх.

Належить зауважити, що Слово Боже не говорить, що сатані удасться звести когось з повернутих до совершенності роду людського, але що вірш звучить: Сатана «вийде, щоби зводити народи». Отож буде здібність до випробовування вірності повернутої до первісного стану людності. Слідуюче пророцтво з певністю має слідуюче застосування при кінці тисячолітнього панування Христа, а саме: «І вирушив ти і прийдеш із твоєї осади, з найдальшої півночі — ти, й багато народу з тобою, сама кіннота, величезна ватага й безліч війська; і двинеш проти мого люду Ізраїля, мов хуртовинна хмара, щоб вкрити землю; в останні часи станеться воно, і Я приведу тебе на мою землю, щоби народи пізнали мене, як покажу мою святість на тобі, Гог, перед їх очима». (*Єзекиїла 38: 15, 16*) «Ти ж сину чоловічий, вискажи пророцтво проти Гога й скажи: Так говорить Господь Бог: Ось Я на тебе, Гог князю Рошський й Тубальський, і притягну тебе, й поведу тебе, й виведу тебе від границь північних тай приведу тебе на гори Ізраїлеві». — *Єзекиїла 39: 1, 2*

Слідуючі вірші Святого Письма подаються на доказ, що багато з тих, котрі померли у своєму беззаконню, при кінці тисячолітнього панування Христа мають бути вокресені і остаточно страчені через Єгову. Коли Ісус був на землі, єврейське духовенство не тільки йому противилося і стягнуло ганьбу на ім'я Єгови, але грішило проти світла. Від часу народження Ісуса аж до смерті мали вони всяку підставу до вірування, що є Він тим давно обіцяним Месією. В своїм самолюбстві хотіли однак вони задержати свою

владу і використати люд для особистих своїх самолюбних діл і для того послуговувалися своїм становищем учителі релігії як палкою при своїм самолюбнім поступованню. Ісус обвинувачував їх прилюдно як нікчемних блудників. Ясно він їм сказав, що отець їх був диявол, мордерця і що вони далше хотіли чинити волю сатани. (Йоана 8: 42—44) Опісля сказав до них: «І ви доповнюєте міру батьків ваших. Змії, коді гадюче, як утічете від суда гієни?»—*Маттея 23: 32, 33.*

Ті є «посудина гніву, наготовані на погибель», котрих суд на основі незмінних правил Єгови, згори був записаний. Усі ті померли у своїх гріхах, Ісус говорив їм, поки ще не померли, що прийде час, коли побачать Авраама і усіх пророків в Царстві, а себе самих викинути геть. (Лука 13: 28) Було би це неможливо, хіба що Господь воскресив тих фарисеїв і інших блудників, коли Авраам і всі пророки вже будуть повернуті до життя і знаходитися будуть в Царстві.

Далше є написано: «То й знає Господь, як схоронити праведних від неправедних і як грішних хоронити про день судний на кару». (2 Петра. 2: 9) В теперішнім часі існує клас людей, що відповідає в далеко-більшій мірі тим фарисеям. Сотні тисяч є сьогодні мужчин, що подаються за слуг Бога і Христа, котрі не тільки зневажають ім'я Бога і Ісуса Христа, навчаючи блудних наук сатани, але навіть з'єдналися з дияволом і його організацією утворюючи складову частину тої ж організації і переслідують вірних свідків Божих. Називаються самі пастирями стада, а є найстрашнішими блудниками, які тільки коли-будь занечистили землю. Пророк Божий під-

тверджує, що ті блудники в Армагедоні згинуть. (Єремії 25: 33—36)

Багато людей на землі помилково припускало, що ті мужі з огляду на свій приємний спосіб проповідування, своє блудне виховання і свої крокодилячі сльози, що виливають, є чесними. Багато з них зустрілося з теперішньою правдою, що відслонює присутність Господа і його Царства, і самолюбно робили вжиток з даної літератури через Господа, вдаючи, що певні правди були через них відкриті і помішали їх із своїми фальшивими науками, зводячи і ошукуючи в цей спосіб багато людей. Є річчю певною, що ті блудники загинуть в Армагедоні. Коли би ті ніколи не повернули з гробів, багато би могло думати, що Бог їм не дав повної здібності до повернення. Коли оце при кінці панування Христа повернуть із смерті, доведуть вони, що належать до сатани і що негідні є життя. По прилученню до орди сатани, будуть засуджені на вічну смерть, а тоді усі побачать, що Єгова є справедливий і правдивий і ім'я його назавжди буде оправдане.

Єгова повідомляє через свого пророка: «В тім дні навідає тоді Господь військо надземне в висотах, і царів земних на землі. І збере їх разом, як в'язнів, у яму, та й зачинить їх разом у темниці і по довгому часі будуть все ще кари терпіти». (Ісаїя 24: 21, 22) Живемо тепер в «тім дні», а «військо надземне (*самолюбні, горді, зарозумілі*)» складається з блудних духовенства і «значніших в отарі», котрі послуговуються релігією, щоби нею зводити, ошукувати і пригнічувати народи. Згідно до того пророцтва будуть вони в битві Армагедону зібрані в темниці, там закриті і по багатьох днях навідані. Навідання Бога ро-

битися безперечно у тій цілі, щоби їх знову випровадити з темниці на суд остаточний і на погибель.

Що правда Бог знає, що вони ніколи не будуть йому покірні, але хоче об'явити своє велике милосердя, свою безсторонність і справедливість, а опісля оправдати своє ім'я, випроваджуючи їх з гробу, щоби доказати перед усіма сотворіннями, яке вони займуть становище. Згідно з тим пророк говорить далше: «Як безбожний буде помилуваний, не навчиться справедливості, він коїтиме лихо в землі праведних, тай не буде оглядатись на Господню Велич. Господи! Ти знімав правицю твою високо, та вони не бачили її, нехай же побачать і засоромляться ненавидники люду твого, огонь твій нехай пожере ворогів твоїх». (Ісаія 26: 10, 11) «Земля праведних» є без сумніву повернутий рід покірних людей при кінці панування Христа; є це «нова земля».

Господь називає блудників і безбожників через свого пророка «псами». (Ісаія 56: 11; Филиппян 3: 2; Одкровення 22: 15) Є вони ворогами Бога і Царства Божого.

Кінець панування Христа названий є «вечером». Під вечір Бог навідує безбожників і випроваджує їх з гробу. Про них є написано: «Вечером (при кінці тисячолітнього віку) вертають назад (злюки), виють як собаки (виють злучо поміж ордами диявола), і бігають кругом міста (святого міста Божого, повернутого народу, що становить його організацію на землі). Ось губами своїми верзають, мечі в устах їх, бо думають вони, хто почує?... А під вечір (при кінці тисячолітнього віку) вертають назад, нехай виють, як собаки, і кругом міста (організації Бога) ходять. Нехай шляються за їдою і неситі ночу-

ють, *(блукають, шукаючи їжі, коли не є насичені, тоді вийуть)*». (Псалма 59: 6—15) Є це образ зісущтя тих, котрі на «короткий час» творити будуть орду сатани.

Сатана не може звести повернутих людей, але може звести випроваджених із смерті блудників бо ж хочуть бути зведені. В теперішнім часі в краях так званого християнства знаходиться мусить велика кількість таких підлих людей, котрі в часі або перед Армагедоном помруть. По своїм воскресінню прилучаться вони до сатани, а він надхне їх знову вірою в престару свою брехню, що нема смерті, для того, що так як він так і вони будуть при життю. Без сумніву, вони держатися будуть своєї старої науки про безсмертність що в них є або про еволюцію. Виступлення тої потужної орди проти повернутих людей буде думкою сатани, досить вражаючою, щоби відвернути від Бога. Сподіватися буде в цей спосіб здобути собі багато послідовників, так само як сподівався підбурити Йова проти Єгови. Як Бог допустив, що Йов був досвідчений через сатану, так дозволить виставити на пробу ціле людство. Сатана припускати буде, що є в стані наповнити серця усіх страхом і що опісля багато опустять організацію Божу і чого теж сподівався від Йова. (Йова 2: 4) Для того збере свою потужну армію і поведе її до битви проти повернутих народів.

Дев'ятий вірш показує, що орда тих злюків «обступили табір святих і город любий». «Святими» тоді не може бути ніхто інший, як повернуті народи, що повністю віддані Єгові, котрі заховали свою праведність і котрі тоді будуть випробовувані до остаточності. Про них вірно можна сказати, що знаходяться в тому часі як би

в таборі або наметах, бо ж наперед мусять довести в остаточній пробі свою вірну покору, поки їм дано буде місце в великій організації Бога.

Орда диявола, описана є як «Гог і Магог», знову буде на землі і обступить олюблене місто, тобто земну організацію Божу, в котрій «князі по цілій землі» заступають Бога і в котрій знаходитися будуть усі повернуті люди. Про тих вірних князів є написано «тим і не соромиться їх Бог, називатися їх Богом, наготовив бо їм город. Дожидали бо города, що має основини, котрого будівничий і Творець Бог». (*Жидів 11: 10, 16*) Ті, котрі сильно стоять по стороні Бога і будуть разом з тими князями становити Боже місто і будуть вони предметом нападу із сторони сатани. Який же буде вираз цього?

Здається бути певною річчю, що усі злі ангели, котрі співдіяли з сатаною, рівнож в тім самім часі з сатаною мають бути випроваджені зі смерті, що будуть присутні і прилучаться до нього як частина великої орди. Разом з великим числом беззаконних людей на землі становити будуть могучу силу збройну. Подія ця не є описана як двостороння битва як Армагедон. Повернутий до совершенності Божий народ представлений є як святі в наметах або в таборах, не візьмуться вони за зброю проти нападаючого неприятеля, але з повною надією сполгатися будуть на Єгови і на його охорону, що доводить їх безумовну віру і їх цілковите довір'я до Бога.

В тому часі послужні люди вже будуть через Ісуса Христа повернуті до совершенності і передані Єгові, але при тому Ісус робити буде як великий Виконавець вироку Єгови. Є написано: «Страшна річ є впасти в руки Єгови, Бога жи-

вого! Бо ж Бог наш є огнем пожираючим». — *Жидів 10: 31; 12: 29*

Описаний в *Псалмі 59* табір складатися буде з повернутих до совершенності людей. Коли «собаки» повернуть і виючи виступати будуть проти святих Божих або совершенних людей, тоді ті, замість того щоби воювати з ворогом фізичною зброєю, покладатися будуть на Єгови і молитися як слідує: «Зроби кінець в ярості, зроби кінець, щоби їх більше не було, щоби пізнали, що Бог править над родом Якова аж до краю землі». (*Псалма 59: 13*) Хотяй молитва не є потрібна, щоби Бог робив, то однак Господь зважає на молитву свого народу. Приступає він до виконання вироку на огидній орді, котрий то вирок виконаний є як слідує: «Огонь прийшов від Бога з неба на землю і пожер їх», (вірш 9)

Тим самим Єгова остаточно розправиться з сатаною. Десятий вірш описує диявола як вкинутого «в озеро огня і сірки»... Де знаходиться звір і лжепророк». «Звір і лжепророк», гілка сатани, в той час вже тисячу років знаходилися в «озері огня і сірки» будучи образом їх повного знищення; а тепер і сам сатана є висланий у то місце. Як слідує з *Одкриття 14: 10* і відносно об'яснення, кожне ув'язнення так довго як існує, означає муку; а що «звір і лжепророк» і сатана ніколи з в'язниці не мають вийти, отож це положення символічно описане є як «вдень і вночі на віки віків існуюча мука».

Коли хтось давно був у в'язниці, а оце в муках, то міг під певною умовою з неї вийти, що звичайно означало кінець його мученичого положення. Жодна однак сила не є в стані звільнити коли-небудь сатану або «звіря і фальшивого пророка». Це озеро «огня і сірки» означає зни-

щення, з котрого немає повороту. Нема жодної причини до говорення, що «друга смерть», котрий то вираз є застосований до інтелегентних сотворінь, означає щось інше як це, що то слово виражає, а саме умирати два рази або другий раз. Мусить це були правдою по відношенню до сатани і усіх свідомих беззаконних, рівнож людей як і ангелів. Усі вони під час панування справедливості є мертвими, що підтверджує факт, що Господь керувати буде світом в справедливості. Після, коли диявол і його послідователі на короткий час будуть повернуті до життя, будуть вони остаточно знищені. «Озеро огня і сірки» приготоване є для диявола і його ангелів, а це означає вічне знищення усіх безбожників. (Маттея 25: 41.)

Розгляньмо тепер «море». «І дало море мертвих, що в ньому, і смерть і пекло дало мертвих, що в них, і суджено їх, кожного по ділам їх» (віриш 13). З «моря» тобто з безбожних народів землі, створив сатана свою велику фінансову і мілітарну організацію, описану через Бога як «звір з моря». (Одкриття 13: 1) Хвилюючі хвилі морські влучно представляють самолюбний капітал і його вплив, що приносить багатьом народам «згубу». Багато було людей, котрі дещо до певного степеня одержали знання правди, зробили угоду, щоби чинити волю Божу, але пізніше однак в наслідок спокуси зійшли з правдивої дороги і поглинуті були через море жажди грошей. Не можна би вірно сказати, що усі що проводять торгівлю на морю належать до того класу, такі однак, котрі колись були освідчені через правду, а після через свою пристрасну жажду добробуту і маєтку від неї відвернулися та опустили Господа, прилучаючись до сатанської

організації, понесуть знищення або другу смерть як вічне своє призначення. Про таких говорить Павло: «Котрі ж хочуть забагатіти впадуть у напасть і тенети і в хотіння многі нерозумні і шкідливі, що топлять людей у безодню і погибель». (1 Тимотея 6: 9). Представлені символічно як «померші з моря» не можуть відноситись до таких людей, котрі померли з причини гріха Адамового. Ті усі є описані в дванадцятому вірші; через це вірш тринадцятий мусить відноситись до іншого класу. Юда згадує таких, котрі колись були освідчені через правду, однак порівняні мусять бути до хвиль морських: «люті хвилі морські, що піняться своїм соромом, блукаючи зорі, котрим чорна темрява навіки хорониться». (Юда 13) Без сумніву ті християни, котрі в своїй жаді золота відвернулись від Бога, будуть мусіти за це відповісти; померли вони як безбожники, і про них є написано, що лежать в морю мертві. Через це читаємо: «Море видало своїх померших», щоби при кінці панування Христа остаточно з ними розрахуватися, безсумніву і ті прилучаться до орди сатани і поділять ту саму долю.

«Смерть і пекло», що є у тринадцятому вірші, відноситися мусять до таких, котрі перед розпочаттям тисячолітнього Панування Христа не померли дійсною смертю, але котрі знаходяться серед тих, котрі почали ходити по великій «проложеній дорозі»; пізніше однак відмовилися і понесли смерть. Очевидно ті будуть повернуті до життя, прилучаться до ганебної орди сатани і разом з нею будуть знищені. Їх «діла» принесуть їм їх призначення, яке Бог приготував для усіх роблячих беззаконня. Загальне пробудження померших виразно є обговорене в дванадцято-

му вірші, коли вірш тринадцятий головню відноситься до тих, котрі по розпочаттю воскресіння і реституції помруть і підуть до гробу. Опісля, коли знову будуть воскресені і віддані під остаточний суд, і вони помруть другою смертю.

«І смерть і пекло кинуте в озеро огняне. То є друга смерть», (*вірш 14*) «Море» згине навіки, а усяке беззаконня і безбожність буде знищена. Суд Божий через смерть і пекло або гріб повністю тоді буде виконаний, опісля такі об'явлення гніву Божого вже не будуть потрібні. Смерть і пекло тоді будуть знищені і на віки осунені, а це зробить Єгова через свого великого Виконавця вироку, через нашого Спасителя Ісуса Христа; котрий і смерть згладив». (*2 Тимотея 1: 10*) Отож «останній ворог, котрий буде знищений є смерть». (*1 Коринтянам 15: 25—28*) «Друга смерть» є описана як осередок до повного знищення, з котрого нема жодного повороту. Не є це однак суперечним заключенням, що багато, котрі умирають як беззаконні і на котрих вирок є остаточний, мають бути випроваджені зо смерті, щоби мали здібність через своє прилучення до сил сатанських явно виказати свою неправоту і через то зложити доказ, що заслужили на вічне знищення. Слово Боже і святе Його ім'я, котрих значіння перевищує усе інше, будуть тоді перед усіма сотворіннями повністю і навіки оправдане, що свідкувати буде про те, що Бог є гідний слави і честі.

«А коли кого не знайдено, написаного в книзі життя, то вкинуто його в огняне пекло (*озеро*)» (*вірш 15*) До «книги життя» записані є ті, котрі відповідають умовам, були випробовані і через це довели, що належать до тих, для котрих є постановлено: «Справедливі наслідують землю

і будуть на ній жити повіки» (*Псальма 37: 29*) Та імена усіх тих, котрі вибрали противну дорогу, мають бути з «книги життя» вичеркнуті, а про їх знищення читаємо символічно, що мають бути вкинуті в «озеро огняне». Так Єгова дозволяє кожному із своїх сотворінь утвердити власне своє призначення через свої діла. Суди Єгови є справедливі і правдиві і ціле сотворіння це побачить: «Щирі серцем побачать це і звеселяться, і всяка несправедливість заціпить уста свої. Хто мудрий той замітить ті річі, і нехай зрозуміє милості Господні». (*Псальма 107: 42, 43*) «І будуть праведні ім'я твоє прославляти, щирі серцем лице твоє оглядати»— *Псальма 140: 13*

Х В А Л А

Розділ 13.

(Одкриття, голова 21 і 22)

ЄГОВА є Царем слави. (*Псальма 24: 9*) Є Він віковичним Царем, що означає, що є від віку аж довіку». (*Єремія 10: 10; Псальма 90: 2*), «один, що має безсмертя, і живе в світлі неприступному, котрого небачив ніхто з людей, ані бачити не може». (*1 Тимотея 6: 16*) Усяка шана і слава, усяка величність і всяке поклонення належить йому і перевищує Він ціле сотворіння. (*Псальма 8: 1*) Єгова дав слово своєму бажанню мати «вибраного слугу, котрого собі уподобала душа Його», котрому лише хоче дати славу, а крім нього нікому іншому. (*Ісаія 42: 1, 8*) Після Бог прославить місце ніг своїх і усі люди побачать його славу і оспівувати будуть його вічну славу. (*Ісаія 60: 13; Псальма 97: 6; 148: 13*) Двадцять перша і двадцять друга голова Одкриття говорить про славу Єгови. Ті дві голови тепер будуть розбиратися і радимо їх старанно вивчити. Усе, що Йоан мав, вживав він на прославлення Бога. З причини своєї вірності в службі Божій був він засланий на безлюдний острів Патмос, а там відвідав його післанець Єгови, котрий йому дав видиво о славі Бога Всемогучого. У цім ви-

дінню підхоплений він був до «третього неба» або раю, подібно як Павло, котрий рівнож повідомляє, що в такий спосіб був привілейований. Через свого післанця доручив Єгова Йоанові, щоби це, що бачив, описав на особливу користь вірного народу Божого, котрий жити буде на землі зараз перед розпочаттям битви Армагедону. Переважно від року 1922 остаток Божий на землі почав спостерігати виповнення цього видива Йоана, а ті, котрі в часі Армагедону будуть ще жити на землі, пізнають ще краще. То, що тепер вже може бути пізнане зворушує серця Божих дітей, що говорять: «Господи Боже наш! Як славне ім'я твоє по всій землі! Слава твоя вознеслась вище небес! Із уст дітвори і немовляток вчинив хвалу задля ворогів твоїх, щоби зробити безмовними ворога і мстителя». — *Псальма 8: 1, 2*

«І бачив я нове небо і нову землю; перше бо небо і перша земля перейшли, а моря вже більше не було», (*вірш 1*) Ужите тут слово «небо» означає «Царство небесне». Є воно нове в тому значінню, що це є Новий усний устрій і займає місце старого устрою. «Земля» означає зорганізовані в справедливості народи землі. «Але нових небес і Нової землі по обітниці його очікуємо, в котрих правда живе». (*2 Петра 3: 13*) Згідно це є з обітницею Божою відносно сотворіння нового неба і нової землі.

«Небо» є невидимою властю пануючою, а «земля» частиною видимої організації, що править Царством. «Бо ж оце я творю небеса нові, і землю нову, і не будуть згадані річі перші, ані зійдуть на серце». (*Ісаія 65: 17*) «Перше небо і перша земля, котрі проминули» означають організацію людей під невидимим пануванням сатани,

Нове небо і нова земля.

котра існувала від потопу до дня сьогоднішнього. Вірш звучить: «Моря вже більше не було», означає це, що не буде вже тоді жодних безбожних людей, з котрих сатана створив свого «звіря». Бог поєднує людей з собою. Хто нехоче бути поєднаним чи примиреним, буде знищений, а залишиться чисте небо і чиста земля, котрі будуть новим небом і новою землею.

«А я Йоан бачив город той святий, новий Єрусалим, що сховався від Бога з неба, приготований, як невіста убрана чоловікові своєму». (вірш 2) «Святе місто» є це організація небесна, цілком відокремлена від того злочника і його організації, та під кожним поглядом посвячена Єгови, а за це свята. З усіх міст на землі одно єдине лише місто назвав Єгова «святим містом», а це був Єрусалим. Був він образом. Також і в позаобразі одно єдине є місто або одна організація, що становить складову частину більшої організації Єгови і являється «святим містом» (*Неемії 11: 1, 18; Ісаїя 52: 1*)

Назва «Новий Єрусалим» означає «володіння (установлення) миру, безпечне місце замешкання». Не відноситься він до земного міста Єрусалиму, ані до Єрусалиму часів стародавніх. «Новий Єрусалим» є тою новою організацією, що складається з нових сотворінь в Христі, котра є «новим сотворінням» Божим. Не обіймає воно «великої громади» або клас горя, а це якраз об'являє вірш. Лише переможці мають це ім'я на собі записане. — *Одкриття 3: 12*.

Новий Єрусалим має дванадцять підвалин, маючих імена дванадцяти апостолів Агнця, що включає усіх, котрі не є членами тіла Христового. Місто це має дванадцять воріт, на котрих

написано є імена дванадцяти поколінь, що показує, що лише «слуга Божий» має право до нього належати. Новий Єрусалим організований був у небі як місце замешкання Бога, поглядом чого є святим містом або організацією, «маючи підвалини, котрої виконавцем і будівником є Бог». (*Жидів 11: 10, 16*). Відтять з гори (з універсальної Божої організації) без рук (не через людей) зійшов з неба і царює над землею. — *Даніїла 2: 45*

Про тих, котрі це місто представляють, читаємо: «Наша влада є в небесах, звідкіля ждемо і Спасителя, Господа Ісуса Христа». (*Филиппян 3: 20*) Це є дальший доказ, що поза членами тіла Христового ніхто не станеться мешканцем або частиною нового Єрусалиму. Є це прекрасне місто, украшене для його прославленого Господа, Христа, Голови того міста. (*Ісаїя 61: 10*) «Як жених веселиться з невістою, так веселитися буде з тобою Бог твій» (*Ісаїя 62: 5*) «І буде люба врода твоя цареві, якщо він Господь твій, то поклонися йому чесно». (*Псалма 45: 12*) В ньому є «голос радості і голос веселості... голос невісти, голос говорячих: Хваліте Господа Саваофа, благий бо Господь і віковічна ласка його» (*Єремія 33: 11*).

«І чув я голос великий з неба, що глаголав: Ось, оселя Божа з людьми і домуватиме з ними; а вони будуть його люди, і сам Бог буде з ними Богом їх» (*вірш 3*). Вірш цей відноситься особливо до остатка Божого, що знаходиться на землі тепер. Йоан чув голос, що підсказує, що остаток наперед чує післання, що походить із престола, і що опісля повідомляє людей. «І буде тоді останок із Якова посеред многих народів роною від Господа й дощем на траву, та й не буде

спускатися на чоловіка, не буде покладати надію на синів Адамових». — *Михея 5: 7*

Є це рішучий доказ, що частина останка в Армагедоні знаходиться буде на землі і що буде вжитий Господом, щоби як перший поучав людей, котрі переживуть час горя. Післання з престолу звучить: «Ось оселя (храм) Божа з людьми! » Вказує це, що остаток Божий, клас храму, в тому часі постійно, ще знаходиться буде на землі, а саме в скромному стані тим часом. Стосується це «правдивого храму, котрого Господь збудував, а не чоловік», котрий не є збудований руками людськими. (*Жидів 8: 2; 9: 11*) Господь Ісус в 1918 році прийшов до свого храму і розпочав суд від дому Божого. Докази сильно промовляють про це, що вилиття духа святого згідно з пророцтвом мало місце в 1922 році. (*Діян. Апост. 2: 18; Іоїля 2: 28, 29*) В первобразі храмина громадського намету в пустині при її посвяченню і торжественнім відкриттю помазана була для служби Божої. (*2 Мойсея 40: 1—11*) «Правдива храмина» порівняна є з остатком від хвилі його помазання для служби Божої. Згідно до цього належалоби сподіватися, що помазаний народ Божий від цього часу виконував приказ що до видання великого свідоцтва про Бога і його Царство. (*Ісаїя 43: 10, 12; Маттея 24: 14*) Докази говорять, що праця та посувалася наперед, а саме головню від 1922 року. Одночасно диявол так знеславив зв'язки на землі, як лише міг. (*Одкриття 12: 2*) Храм повідомляє присутність Бога у людей, тобто представлений через свій клас храму. Дійсно від того часу і до повного знищення сатани по Армагедоні панувати мусить стан воєнний між класом храму і сатаною. На це представителі Божі подавати

будуть людям правду. Остаток який перший чує голос з неба підносить прапор Божий для людей.

Після вірні мужі Божі, мають бути «князями з усієї землі», представляти будуть Царство і поучати людей. — *Псалма 45: 16; Жидів 11: 39, 40.*

Відносно того, що Царство розпочалося, тому Господь від тоді аж на віки буде мати своїх представителів на землі. Для того вірні князі, що мають представляти Господа на землі, повернуть, поки усі члени останка опустять землю. Від хвили обняття землі в посідання через представителів Божих, мусить бути «святим місцем» хочай неприятель далі її опоганює, аж він і його організація будуть осунені. Після Йоан бачить, що Бог, пануючи через своїх представителів, уділить людям благословенства і буде Богом усіх, котрі його почують. «І обітре Бог усяку сльозу з очей їх, і смерті більше не буде, ані смутку, ані крику, ані хвороби, не буде, бо перші річі (*котрі колись були*) проминули», (*вірш 4*) Христос буде тим, через котрого Бог обітре усі сльози. (*1 Коринтян 15: 25; 26; Осія 13: 14*) Люди на протязі багатьох століть зносили пригнічування, болі, несправедливість, хвороби, утрату здоров'я і життя. Ті терпіння поступово припиняться, не буде вже більше жодного невільника, жодного страдання і накінець хвороба і смерть перестануть панувати. Остаточним виразом панування Христового буде знищення кожного неприятеля чоловіка, рівнож і смерті. Це все послужить хвалінню Єгови Бога.

«І рече сидячий на престолі: Ось усе нове роблю і рече мені, напиши, ці бо слова правдиві і вірні», (*вірш 5*) Показує це очевидно, як Єгова говорить до Йоана і до класу Йоанового. (*Од-*

криття 4: 2; 5: 1) Є це Бог, котрий примирює людей з самим собою, а усі речі є через Бога і через Христа, його «правиці». *(2 Коринтян 5: 17, 18; Єфесян. 4: 2—6)* Має бути зовсім новий світ. «Ось бо Я (Єгова) творю нове небо і нову землю, а попередні підуть в непам'ять і не приходитимуть на думку. Ви ж будете веселитися і радуватись із-за того, що Я творю, по віки; Я бо обертаю Єрусалим у веселощі, а народ його в радощі». — *Ісаія 65: 17, 18.*

Єгова дає остаткові нове вино радості і веселощів. *(Маттея 26: 29)* Основує новий Єрусалим. *(Одкриття 3: 12)* Впроваджує новий заповіт з правдивими Ізраїльтянами. *(Жидів 8: 8—13)* Опісля дає Він людям, котрі його люблять і є йому послухні, нове серце, а все це буде вчинене для добра сотворіння і на хвалу Божу. *(Єзекиїла 36: 26; 11: 19)* Оце, що Йоан чув і що остаток тепер пізнає.

Йоан не тільки одержав ту гарну об'яву о річах, які незабаром статися мусять, але також поручення описання її. А тепер говорить Єгова до Йоана, котрий представляє остаток, котрий бачить сповнення цього ж, «... а що буде *(нове)* Я звiщу; раніше ніж воно станеться Я звiщу вам». *(Ісаія 42: 9)* Звідси слідує, що ті річі показані були остатку не лише для особистої його потіхи, але щоб їх свідок Єгови сповіщав іншим. Це свідоцтво для імені Єгови мусить бути далше видано, аж повернуть «князі землі». Свідоцтво Слова Божого є «праведиве і певне», а його виконання не підлягає питанню. Благословенний є клас, що має тепер участь в оголошенню післання правди на славу Божу.

Йоан, знову чує голос Єгови із престолу в небі. Остаток чує той голос Єгови через Його Слово

і бачить його виповнення в тих остаточних днях. Голос цей говорить: «Сталося! Я є Альфа і Омега, початок і кінець. Я дам жажущому з джерела живої води даром», (*вірш 6*) Вірш цей не відноситься до людей в часі тисячолітнього панування Христа. Спрямований є особливо до Йоана і до зображеного через Йоана класу. Коли сьомий ангел вилив свою чашу, уживався цей самий вислів: «Сталося», що означає, що складені є усі докази, в зв'язку з питанням спірним; що ви є повідомлені відносно діяльностей Божих поглядом сатанської організації і що маєте привілей взяти участь у виконанню. Яке ж може мати значіння той самий вислів в шостому віршеві обговореної цієї голови?

Одкриття походить від Єгови Бога; дав Він його Ісусу Христу, котрий показує його класові слуги. Оце Єгова говорить до класу слуги на землі: «Я є початок і кінець або А і Я (*тлум., попр.*), творець і завершитель: Я дав вам це післання; сталося; вираджайтесь тепер і як мої свідки видайте о тім свідоцтво». Є це Єгова, котрий від самого початку дав своє Слово і оце Він допроваджує це до кінця. Єгова об'явив свої постановлення, що відноситься до часу по тисячоліттю, того не потребує об'являти. Бог повідомив свої діяння і об'явив їх своєму класу і «не причинеш нічого і не уймеш нічого». (*5 Мойсея 12: 32*) Є це сплоджені з духа, котрі прагнуть води або правди життя і котрі жажущі є більше одержати. До таких Єгова говорить: «Прагущому дам даром із джерела живої води». Особливістю і обов'язком свідків Божих на землі, котрі згідно до милосердя Давидового вірного прийняті є до вічного заповіту або угоди, є ото ж голосно сповіщати своїм браттям великі

правди про об'явлені заміри Божі. Мають вони доручення говорити: Хто хоче пити, йдіть усі до вод... купуйте без срібла, й без плати вино і молоко». (*Ісаія 55: 1*) «Благословенні голодні і жадні правди, бо такі наситяться». (*Маттея 5: 6*) «І Він попровадив їх правою дорогою, щоби прийшли до міста, в котрому жили б». (*Псалма 107: 7*)

Ті, котрі прагнуть і бажають правди, одержали благословенне право, відколи прийшов Господь до свого храму. Коли скористали з свого права або привілею, сповіщали вони Бога і Його Царство. З радістю черпають воду із джерела спасення, і серця їх повні хвали: «І будете в радощах черпати воду з джерел спасення і скажете того дня; славить Господа, призивайте ім'я Його, розповідайте між народами, про діла його; наминайте, що ім'я його велике». (*Ісаія 12: 3, 4*)

В міру цього, як остаток одержує ці благословенства правди, кожний належучий до того класу покликувати мусить інших, щоби стали по стороні Єгови, сталися його свідками, прийняли керівництво Ісуса Христа і щоби йшли наперед в його організації. З тієї причини один брат наминає другому, щоби щоденно енергійно посвятитися службі Господній. Є це сплодження з духа, до котрих спрямоване є питання: «Хто вийде на гору Господню, і хто буде стояти на святому місці його? Ті, в кого безвинні руки і чисте серце, хто душею не пуститься на лукавство, і не присягне криво, тому буде благословення від Господа і справедливість від Бога спасителя його. Це рід тих, що шукають тебе, що хочуть бачити лице твоє Якове». — *Псалма 24: 3—6*

Хто чує голос Господній, той знає, що має вчинити сильним покликання і вибір свій та пока-

затися вірним аж до кінця. До тих спрямовані є слова сьомого вірша: «Хто побідить, наслідить усе і Я буду йому Бог, а він буде мені син». — *вірш 7.*

Переможці є лише в тому часі, коли сатана старається перешкодити виконання постановлень Божих. Під час панування Христа сатана буде усунений. Не буде тоді нічого до перемагання; для того слова шостого і сьомого вірша не можуть відноситись до тисячолітнього панування Христа. Звучання сьомого вірша показує надто, що згадані в цьому віршеві є помазаники, що мають стати членами згаданого Царства Божого. Ніхто інший позатим не є переможцем. Є це клас 144 000 включно з остатком, що знаходиться тепер на землі і до котрого звернені є ті слова, а саме особливо остаткові. Тим, котрий має унаслідувати усі речі, є син Божий, а члени його тіла мають участь з ним в тих «усіх річах», а крім них ніхто інший. (*Жидів 1: 2; Римлян. 8: 17*) Тільки переможці стаються членами царського дому. «Але Христос, як Син над домом своїм панує, котрого дім ми, коли свободу і похвалу надії аж до кінця твердо держатимем». (*Жидів 3: 6*) Крім того, що є переможцями, за це ще є вчинені членами царського дому. Для того Єгова говорить до них: «Я розпочав це післання і провадив до кінця. Обов'язки і повинності ваші є вам повідомлені. Ідіть-же і виконуйте це вірно до кінця, а коли докажете свою вірність, тоді наслідите з Ісусом Христом усі речі, будете моїми синами і членами мого дому».

Слова, записані в восьмому віршеві, є вироком на тих, що сплоджені з духа, котрі прилучаються до сатанської організації. Безперечно також обняти мусять тих, котрі утверджують, що

представляють Господа і сповіщають Його Слово. Не відносяться вони до тисячолітнього панування Христа, але до останніх днів зібрання класу царського. Багато сплоджених з духа покликані є до Царства. Не усі цей поклик прийняли, а відносно мало є вибраних. Ті, котрі будь-то безпосередньо, або посередньо відкинули Господа і свою угоду, засуджені є в восьмому віршеві як слідує: «А боязким і невірним, і огидним і душегубцям, і блудникам і чарівникам, і ідолоським служителям і всім ложникам часть їх в озері, палаючому огнем і сіркою, що є смерть друга. »

Суд почався, коли Господь прийшов до свого храму, і в міру руху наперед того суду, припадає рішення, хто має належати до Царства, а хто ні. Про той останній клас, а саме про тих, котрі при кінці світа до нього належать є написано: «Дбайте про впокій з усіма і святість, без чого ніхто не побачить Бога; наглядаючи, щоб хто не відпав від благодаті Божої, щоб який гіркий корінь, вгору виросши, не зашкодив вам, і тим не опоганились многі; щоб не був хто блудник, або необачний, як Ісав, що за одну страву віддав первородство своє. Знаєте бо, що і опісля як схотів наслідувати благословення, відкинуто його, місце бо покаяння не знайшов, хоч і з слюзами шукав його». (*Жидів 12: 14—17*) Тепер є час, коли усі, котрі можуть бути потрясені, мають бути витрясені, щоб тільки осталися вірні. (*Жидів 12: 26—28*) Вірні це розуміють, інші того не розуміють.

«І приступив до мене один із семи ангелів, що мають сім чаш, повні семи пораз останніх і говорив зі мною глаголючи: Ходи, покажу тобі невісту, жену Агнця», (*вірш 9*) Коли Йоан вже одержав післання про заміри Єгови, говорив з

ним один із семи ангелів, запрошуючи його, щоби прийшов і покаже йому невісту, жену Агнця. Господь відслонює ті прекрасні правди у свій спосіб через своїх післанців або ангелів своїм послідувачам в світлі помазаників. Показує це безперечно, що в тих остаточних днях Господь дасть своєму народові ясне об'яснення щодо вимогів, що поставлені поглядом тих, котрі стануться членами невісти. Ким є невіста, то вже немає довше залишитися річчю непевною. Але показано тут є, що остаток доходить до пізнання факту, що «прийшло весілля Агнця, а жінка його приготувилась». Багато мали сумнів що до того, хто становить невісту Христову. Святе Письмо згадує, що остаток одержить о тім так ясне виrozumіння, що не буде вже більше закрдатись жодний сумнів.

СВЯТЕ МІСТО.

Незадовго перед смертю Мойсей оглядав з верхівки гори Нево землю обіцяну. (5 *Мойсея* 34: 1—7) Зображує це вид, який Бог дає своєму народові незадовго перед докінченням храму, під час, коли очі остатка ще не є ослаблені. Інший пророк Божий написав про помазаний народ Божий слідуючі слова:

«У Божих видавах переніс він мене в Ізраїльську землю й поставив на дуже високій горі, з полуденного боку виднілося щось на ній таке, наче будівля якого міста». (*Єзекиїла* 40: 2) З певністю це об'являє, як помазаники як члени високої організації Божої одержуть від Господа видиво о згаданім Царстві. Вірні пророки мали видива і пророкували, будучи надхнені духом Божим. Так в теперішньому часі дух Божий

уможливилює зображених через Йоана відданим Богові слугам вже сьогодні одержати видиво про славу Царства Божого. Видиво це з ласки Божої служить для заохочення і потіхи тим, котрі його люблять і показує їм їх зростаючі привілеї служби. Для того Йоан писав:

«І поніс мене духом на гору велику і високу і показав мені місто велике, святий Єрусалим, що сходив з неба від Бога, і мав славу Божу, а світло його подібне до найдорожчого каменя, наче до каменя ясписового, як кристал блискучого». — *вірш 10, 11.*

Загальна організація Єгови згадана є під назвою «вишній Єрусалим вільний, він мати всім нам», а саме тих, котрі народилися в Христі. (*Галатів 4: 26*) Єрусалим є «місто Бога живого». (*Жидів 12: 22*) і названий є також Сионом. Єгова є мужем своєї універсальної через гору Сион зображеної організації, а вона родить Царство, котрого Головою і Провідником є Христос. Клас сто сорок чотири тисячі і Один, становить Христа або Царство, одержує ім'я універсальної (*загальної*) організації Божої і через це ім'я особливо є знаменоване. Мають вони ім'я Отця і Матері. «Напишу на ньому ім'я Бога мого, і ім'я міста Бога мого, нового Єрусалиму, «сходящого з неба від Бога мого». (*Одкриття 3: 12*) Новий Єрусалим складається включно із 144 тисячі, належать вони до мужа свого Христа, і мають ім'я Єгови і Його організації. «Новий Єрусалим» або «Святий Єрусалим» є особливою організацією Христа, а Він є головою її, а вона «жінка Агнця», вона є також складовою частиною загальної або всеобіймаючої організації Єгови. Члени тої організації повністю і неограничено є віддані Єгові.

«Новий Єрусалим» посідає славу Божу (*жодне це не самохвальство, але слава, що походить єдино від Бога*), а про ту організацію Бог говорить: «Слави моєї недам нікому». (*Ісаія 42: 8*) Це «нове твориво» або «нове місто» є правдивим верхів'ям творива Єгови, повністю і назавжди є посвячене його службі, і нікому іншому крім него не дає Бог такої честі і слави. Про Агнця і його організацію або його «жінку» є написано: «і будеш, наче корона в руці Господа, наче царський вінець — в долоні Бога твого. Не будуть вже тебе звати покидкою, не будуть звати край твій пустинею, а зватимуть тебе: Ласкавість моя на ній, а країну твою—замужня; Господь бо вподобав тебе, і земля твоя знов подружиться». — *Ісаія 62: 3, 4*

Єгова почав з виповненням тої обітниці, коли по приході Господа до свого храму розпочав відбудовувати Сион; для того обітниця ця виповняється тепер відносно остатку, до которого Бог говорить: «Одного часу буде один Господь Саваоф (*сил*) величним вінцем і короною слави для остатка свого народу» — *Ісаія 28: 5*

До вірних членів остатка говорить Він: «Встань, заясній (*об'яснися*), Єрусалиме; зійшло бо світло твоє і слава Господня зійшла над тобою. Ось бо, темрява вкриватиме землю й поморок народи; а над тобою засіє Господь, і слава його явиться над тобою». (*Ісаія 60: 1, 2*)

«Бог усякої благодаті покликав вас до вічної слави своєї в Ісусі Христі» (*1 Петра 5: 10; Єфесян 1: 12; 3: 21; Римлян, 2: 6, 7*).

Ця прекрасна організація показана є, як сходить з неба, а це доказує, що є організація Божа, котру Бог сотворив для свого олюбленого Сина. Насолодою і світлом є для неї Єгова і по-

рівняна вона є з білим діамантом, найкоштовнішим з усіх дорогоцінних каменів. Представлена є також як незвичайне, рідкісне і дорогоцінне світло. Є вона організацією або містом світла і Бог повідомив, що не успокоїться «поки справедливність його не зійде як ясність». — *Ісаія 62: 1* Повна любові доброта Єгови поглядом остатка на землі вельми об'являється. Йоан одержав доручення зложити опис «святого міста», котрий безперечно має бути гарантією, утіхою і заохоченням для остатка. (*Римл. 15: 4*) Особливо запевнення стоїть в словах Йоана, що місто це має «мур великий і високий». Сатана скинутий є з неба, а хочай святі на землі є єдиними членами того міста, котрих можливо міг би ушкодити, через це той мур символічно їх запевнює, що доки позістануть в організації Божій є безпечні. Є це місто вічного миру, а це власне виражає ім'я його. Для того його жителі живуть в мирі і безпеці. «А я буду, говорить Господь муром його огнистим, і прославлю себе посеред його». (*Захарія 2: 5*) «... Він спасення дав нам замість мурів і валів». (*Ісаія 26: 1*) Знаючи, що остаток на землі буде заохочений через одержання видива о святім місті, дав Бог через Йоана дальший опис, котрий оскільки є зрозумілий, охоплює серце великою радістю:

«І мав він мур великий і високий, мав дванадцять воріт, а на воротах дванадцять ангелів, та й імена написані, котрі були дванадцять родів синів ізраїлевих. Від сходу сонця троє воріт, від півдня троє воріт, від заходу троє воріт; А мур міста мав дванадцять основ, а на них імена дванадцять апостолів Агнця», (вірші 12—14).

Коли «мури» святого міста застосовані є до прославлених членів Христових, тоді здасть-

ся вони зображають їх нескертьельність і що друга смерть над ними немає жодної сили. Ті дванадцять воріт або входів до міста є нерозривно зв'язані з мурами і названі по іменах дванадцяти поколінь дітей ізраїлевих, котрі звичайно представляють тих дванадцять відділів Ізраїля, як є вичислені в сьомій голові Одриття. Ті мури і ворота показують на спасіння Божого народу і на славу Божу і на голошення котрої посвятився. «І зватимеш (*оголошувати будеш*) мури твої спасенною безпекою, а ворота твої—славою» (*Ісаїя 60: 18*) «Любить Господь брами Сиону більше, як всі домівки Якова» (*Пс. 87: 2*) Клас остатку спостерігає тепер це місто і його ворота і говорить: «Відчиніть мені ворота справедливості, я увійду ними, прослаблю Господа. Ось ворота Господні, праведники увійдуть ними. Буду прославляти тебе, Ти бо вислухав мене, і стався спасінням моїм». (*Псальма 118: 19—21*).

При кожних воротах стоять ангели на сторожі. Є це сторожі дому Єгови і пильнують діл Царства. Без сумніву ті ангели мають задачу пильнувати, щоби ніхто не вступив за винятком тих, котрі відповідають вимогам Царства; дальше ті ангели збирають і видаляють усі згіршення і усіх, котрі чинять беззаконня. Лише справедливі можуть увійти. (*Ісаїя 26: 2; Маттея 13: 41*) Усі, що входять, як і ті, котрі сторожують при воротах, оспівувати мусять хвалу Єгови, оголошувати його суди і пильнувати його службових діл. Те правило мусить мати застосування до усіх помазаних слуг Найвищого, що знаходяться на землі, котрим доручені є справи Царства, «... платіть же їй..., славіть її в громаді за її учинки». — *Припов. Солом. 31: 31*.

На воротах видніються імена дванадцяти поколінь ізраїлевих, що показує, що лише правдивим ізраїльтянам дозволений є вступ і що вони лише можуть бути зроблені частиною святого міста, та що вступаючий і сторожі міста посвячуються в прославленню Господа і голошенню його судів. Жодний із сплджених з духа, за винятком 144 000 попечатаних, не стануть частиною того міста. (*Одкриття 7: 4*) На кожних з чотирьох сторін міста знаходиться трое воріт, а кожному поколінню назначені є одні ворота. (*Єзекиїла 48: 31—34*) Після описані є основи мурів. Підпирають вони мури і на них написані імена дванадцяти апостолів Агнця, причому Христос Ісус сам є головним каменем наріжним в тому фундаменті (*основі.*) (*Єфесян 2: 20*) «Оселя (*основа*) його на святих горах». (*Псальма 87: 1*) Число дванадцять відповідає розпорядженню Божому. Бог вложив члени в тілі, як хотів. (*1 Коринтян. 12: 18, 28*) Наперед Ісус Христос почав говорити про мірання в зв'язку з мурами «великого спасіння», а слова його опісля були підтверджені через свідокство дванадцяти апостолів, котрі його чули. (*Жидів 2: 3, 4*) Лише клас 144 000 помазаників Божих збудований є на тій апостольській основі.

МІРА

Один з семи ангелів, котрим Господь довірив ту задачу, розмовляв з Йоаном і дозволив йому побачити міру святого міста, котре є жінкою або організацією Агнця. Показує це, що клас остатку або слуги через Слово Боже одержить здібність і пізнання організації, котрої Головою є Христос, та вимогів, що поставлені тим, ко-

трі би хотіли статися членами того міста. Цей опис святого міста без сумніву даний є на особливу користь останку. Ті, котрі є вже прийняті до вічної слави, з певністю вже не потребують опису міста, бо ж бачать, яке є воно. Йоан описав ті мури в слідуєчий спосіб:

«А той, хто говорив зі мною, мав золоту тростину, щоб зміряти місто і ворота його, і мур його. А місто це чотирьох кутнє, а довжина така як ширина, і зміряв місто тростиною на дванадцять тисяч стадій, а довжина і ширина і висота його однакові: і зміряв мур його на сто сорок чотири лікті міри чоловічої, котра була ангельська міра», (*вірш 15—17*).

Місто є квадратне, рівнож як і мур і рівномірно зложене. Не може в ньому бути жодного блуду і жодної партійності в його суді і завжди служить воно на славу Єгови. Заложений є по правилах Божої мудрості: «Але мудрість, що звиш — найперше чиста, потім мирна, лагідна, покірлива, повна милості і добрих плодів, безстороння і нелицемірна; плід же праведності сіється в упокої тим, хто творить упокій». (*Якова 3: 17, 18*)

Нагрудник священника великого був квадратний, як це місто. Показує це, що суд Господень є справедливий. «Святе місто», котрого Головою і Господом є великий Суддя Христос, кожного буде судити по справедливості. Кожний, хто має статись членом святого міста, мусить бути простий, а не кривий. Міра показує, що кожна сторона міста має довжину трьох тисяч стадій, що відповідає тим трьом воротам на кожній стороні. Одна стадія має менш-більш 150 м. Збіг обставин, що місто це має однакову довжину, широту і висоту, означає, що організація є висока і возвишена, що показує висоту по-

над 450 км. Є це звичайно лише образ символічний і показує, що та організація є возвишена понад людей. Рівна довжина усіх сторін робить з неї совершенне місто, або під кожним поглядом совершенною, повністю вирівняною і цілковито симетричною (*гармонійною*) організацією. Опірається вона на великих основах і збудована є по точних і совершенних правилах. Зображена є через найсвятішу святиню намету і святині.

(*Жидів 9: 24; 1 Царів 6: 20*) Міра зображає менш більш: «Є це совершенна організація, єдине місце, де Єгова міг би жити, є його радістю і відбиває його славу».

Мур є «великий і високий». Міра його є «сто сорок чотири ліктів міри чоловічої, котра є міра ангельська». Не може це не означати висоти того великого мура. Здається це однак особливо показує, що клас 144 000 того міста мірених є мірою совершенного чоловіка Ісуса Христа і йому мусить відповідати. Не може це бути міра звичайного чоловіка, згідно того, що може досягнути буквальний чоловік, але згідно духу Божому. Є то міра по шнуру мірничого, котрий Бог опреділив своїм сплодженням з духа і помазаним слугам і котрої вони мусять держатися. (*2 Коринтян. 10: 13*) Є це ясна воля Божа, що усі вони мають бути пристосовані до Христа; для того усі мусять бути випростовані і зійтися в єдність мужа совершенного, в міру повного віку Христового. — *Римлян 8: 29; Єфесян 4: 13*

Ціле місто збудоване є через Єгову і випромінює його славу. Йоан бачив місто ззовні, але міг однак через мур заглянути до міста, що показує, що мури були прозорі. «А була будівля мура його ясписова, а місто—золото чисте, подібне до чистого скла», (*вірш 18*) Вигляд міста

подібний є до вигляду Єгови, котрий описаний є як «подібний видом до каменя асписового» (*Одкриття 4: 3*) Єгова є прекрасним муром охоронним навколо свого народу. Мешканці того міста жити будуть в вічній безпеці і назавжди подібні будуть до Єгови. «Як кругом Єрусалиму є гори, так і Господь кругом народу свого, від нині навіки». (*Псальма 125: 2*) Єгова є будівничим того міста і вічно буде його утримувати. «Коли Господь не будує дому, даремно трудяться будівничі, коли Господь не стереже міста, даремно пильнує охорона». —*Псальма 127: 1*

Місто збудоване є із щирого золота і є повністю вільне від усього, що представляє меншу вартість. Соломон «зложив в Єрусалимі золото і срібло, як камінь». (*2 Паралепоменон 1: 15*) Бог знову у своїм святім місті все робить із щирого золота. Означає це, що воно є Боже. Усі члени невісти Христа є «Золота посуда» в царському домі Єгови. (*2 Тимотея 2: 20*) Є це золото куплене у Господа і досвідчене в огні. (*Одкриття 3: 18*) Коли Йов пророчо говорив про клас невісти, сказав він: «Він шлях мій знає, нехай же випробує мене, «я вийду, як золото чисте». (*Йова 23: 10*) У тій прекрасній організації «дочки царські» вбрані є в золоті шати. (*Псальма 45: 9, 14*) Жодні інші не пристали би до дому царського або для тої возвишеної організації.

О С Н О В И

«А підвалини муру городського всяким дорогим камінням украшені. Перша підвалина—яспис, друга—сафир, третя—халькидон, четверта—смарагд, п'ята—сардоних, шоста—сард, сьома—хризолит, восьма—бериль, дев'ята—то-

паз, десята—хризопрас, одинадцята—гиякинт, дванадцята—аметист», (*вірш 19, 20*)

Святому місту під поглядом краси не дорівнює жодне інше місто. Є воно непорушно гарне і возвишене. Побачивши його перший раз, Йоан не міг знайти інших слів до описання його, як ті, що виглядало як невіста наготована мужеві своєму. Віра помазаного народу Божого спочиває на прекрасних основах того міста. Не спочиває на чому небудь, що яке небудь твориво колись говорило або робило. Остаток не може вірити, щоби Слово Боже мало прийти від якогось чоловіка. Знає, що воно походить від Єгови і що Бог сотворив для свого олюбленого Сина возвишену організацію, що не лише зміцнює віру його остатка, але також є радістю душі її.

Першим із згаданих дорогоцінних каменів є яспис, є це найдорогоцінніший камінь і для того згаданий на першому місці. Було би річчю повністю безосновною, коли би ми хотіли спробувати той або інший камінь віднести до одного з апостолів, або до якого-небудь чоловіка. Бог положив цю прекрасну основу, а та одна основа без сумніву відноситься до Христа Ісуса, котрий є точним образом Єгови. «Іншої бо підвалини ніхто не може положити окрім тієї, що положена, котра є Ісус Христос». (*1 Коринтян. 3: 11*) Дорогоцінні каміння, котрими прикрашені є основи муру святого міста, описують славу Єгови, а ту славу відбиває особливо його олюблений Син і усі, котрі належать до його організації. Через свого пророка пророкував Єгова будівлю того прекрасного міста: «О, ти злиденна, метана бурею, безрадісна! Я укріплю тебе на камені-рубіні, зроблю підвалини твої з сапфірів; і зроблю вікна в тебе з рубінів, а двері

жемчужні, а всю огороду твою з дорогого каменя». (*Ісаія 54: 11, 12*) Йоан одержав видиво про ту прекрасну організацію, або будівлю і клас Йоана починає спостерігати, що місто і усі його частини мають отриману від Бога святість і навіки випромінювати будуть його славу.

«А дванадцять воріт то дванадцять перел, а кожні ворота з однієї перли. А вулиця міста то золото чисте, як скло просяйне». (*вірш 21*) Кожні ворота є «дуже дорогоцінною перлою», що без сумніву означає, що кожний, хто переходить через ті ворота і стається частиною того міста, наперед мусить продати все що має, щоби міг заживати благого привілею прийняття до тої прекрасної організації. (*Маттея 13: 46*) Ті прекрасні ворота виявляють таке символічно: «Кожний, хто тут поступає, співає славу Єгови». «Входьте у ворота його з хвалою, у двори його з піснями похвальними! Хваліть його, прославляйте ім'я його». — *Псальма 100: 4*.

«Хваліте Господа! Бо це благо, співайте Богові вашому; бо це любо, пісня похвальна належить йому». — *Псальма 147: 1*

«Хваліте Господа, благий бо Господь: співайте псальми слави імені його, воно бо любе». — *Псальма 135: 3*.

Місто це має лише одну єдину вулицю; це означає для остатка, що одна є лише дорога, по котрій можна іти в Божу організацію, а це є дорога правильна. «Хто хоронить науку, той стоїть на дорозі життя» (*Приповісти Соломона 10: 17*). Є це «дорога приказів» і «дорога правди». (*Псальма 119: 27, 30*) «Господь знає дорогу справедливих» (*Псальма 1: 6*) Ті, котрі є Богові вірні, ходять у світлі. (*1 Йоана 1: 7*) Збіг обставин, що ця вулиця складається із щирого золота, пока-

зує, що на дорозі міста не лежить жодна нечистота ані жодні відходи, але що місто там є чисте і прекрасне. Є це дорога царська або Божа, а ті, котрі є помазані для Царства, ходять по ній із захопленням. «Тому люблю заповіді твої над золото і над щире золото». — *Псальма 119: 127*

Прекрасне це місто є «совершенною прикрасою, в котрій Бог об'являється» (*Псальма 50: 2*) Божий опис того повної хвали міста не є даний лише в тій цілі, щоби остаток з захопленням оглядав благословенства, яких доступить по вході до вічної слави, але в тій головній цілі, щоби будучи тепер на землі остаток міг пізнати, що усі, котрі хочуть увійти до того міста, мусять тепер бути віддані Єгови. Кожний член остатку мусить як член тої благої організації відбивати хвалу Господа і послухати приказання, коли чує: «Ви є свідками моїми, що Я—Бог»

«А храму не бачив я в ньому; Бо Господь Бог Вседержитель—його храм і Агнець» (*вірш 22*) Адам не потребував святині, бо ж був совершенний. Був то гріх, котрий вчинив річчю необхідною будову і вживання святині як засобу до приближення Бога. В Царстві під Царською організацією не буде потреби для храму. «Найвищий не живе в церквах рукою зробленою, як пророк говорить: «Небо є престіл мій, а земля підніжок ніг моїх». (*Діяння Апостолів 7: 48, 49*) Точно говорячи, храм означає дім або мешкання. В храмі Соломоновім скінія заповіту зображала присутність Єгови. Поглядом того, що Єгова і Христос є присутній у святому місті, через це нема потреби для особливого дому об'явлення їх присутності. Бо ж Ісус Христос є безпосередньою дорогою, щоби приблизитися до Єгови, а тому

не є потрібна жадна святиня або посередня будівля. Єгова і його олюблений Син є усім і усього, чого можна бажати. Доводить це понад то, що клас 144 тисячі членів дому царського зовсім не є необхідним. Знаходиться він там лише з ласки Божої.

«І непотребує це місто сонця, ані місяця, щоб світили в ньому, бо слава Божа освітила його, а світильник його—Агнець», (*вірш 23*) Само це вже доказує, що існуюча організація не є землею, котра би потребувала світла потрібного до творива земного. Слово Боже тепер є світлом класові святині: «Вже не сонце, а сам Господь буде вічним світлом тобі, і Бог самою славою твоєю і не зайде вже сонце твоє й місяць твій не згасне, бо Господь буде вічним світлом тобі і скінчатись дні смутку твого». —(*Ісаія 60: 19, 20*)

Присутність Єгови наповняє «святе місто» красотою і світлом, бо ж «Бог є світлом» (*1 Йоана 1: 5*) «Єгова живе в світлі, до котрого жодне людське сотворіння не має приступу». (*1 Тимофея 6: 16*) «Світлом його є Агнець», а про Ісуса є написано: «Той був правдивим світлом, котре освідчує кожного чоловіка, приходячого на світ». (*Йоана 1: 9*) І він, котрий є «ясністю слави і образом особи Його (Єгови)», є світлом для освітлення святого міста. (*Жидів 1: 3*) Христос, будучи тепер присутній, є світлом остатку і світло Боже приходить до остатка через Христа, Голову прекрасної організації Божої.

«А народи, що будуть спасені, ходити будуть у світлі його, а царі земні принесуть славу і честь свою до нього» (*вірш 24*). В певному часі земля буде наповнена хвалою Господньою. (*Авакум 2: 14*) В той час усі люди (*що становлять тепер народи*) ходити будуть в великім світлі Царства.

«І буде після, всі, що позістаються з усіх тих народів, що приходили проти Єрусалиму, будуть сходитися щороку, щоб поклонитися цареві, Господеві сил небесних і святкувати свято кучок». (*Захарія 14: 16*) Цілий повернутий до совершенності рід людський спостереже світло Єгови і з цілою радістю прославляти буде його і великого Царя.

Христос Ісус є «Цар царів» (*Одкриття 1: 5*) Усі члени його царського дому є вчинені царями і священниками. З точки зору Божого усі випробувані, що поступають згідно із світлом, вже тепер знаходяться в тій лінії. Царям земним після Армагедону ніщо вже не буде залишено з їх слави, щоб могли забрати з собою до Царства. (*Ісаія 24: 21*) Навіть Давид по своїй реституції не буде царем на землі, бо ж не буде вже жодних царів на землі. Вірні мужі стародавніх часів будуть князями або видимі представники Царства на землі. Для того царі, котрі свою славу приносять до міста святого, обмежуватись мусять до класу 144 тисяч. Є це Божа організація, а її члени усе своє принесуть до того Царства. Через це царі земні, то є ті, котрі управляти будуть землею, принесуть до Царства свою славу і честь, що походить тільки від Єгови.

«А ворота його не будуть зачинятися днями, ночі не буде там», (*вірш 25*) Означає це, що присутність Єгови в тій благословенній організації ніколи нескінчиться. (*Псальма 118: 19—21*. «І будуть у тебе ворота все відчинені, ні вдень, ні вночі не будуть зачинятися, щоб достатки народів до тебе прибували й царі їх приходили». — *Ісаія 60: 11*).

В давних часах ворота зачиняли на ніч для охорони перед неприятелями. (*Несмії 13: 19*)

Коли Царство справедливості панувати буде в цілій своїй силі, тоді «володарі темряви» будуть осунені з дороги і nebude вже жодної потреби до зачинення воріт. Ворота тоді завжди будуть стояти відчинені і Єгова присутній буде вдень і вночі аж навіки, а усі славити будуть Бога. — *Псальма 150*

«І принесуть славу і честь народів до нього» (*вірш 26*) Святе місто або святий Єрусалим є містом небесним, але народи є на землі і не могли би до нього бути приведені, але віддадуть йому славу і честь. Сатана і його слуги відвернули усі народи від Єгови, щоби невіддавали Богові славу. Під пануванням Христа навчатися люди віддавати всяку честь і славу Богу Єгові і його прекрасній організації.

В ім'я Ісуса мусить приклонитись усяке коліно і кожний язик мусить признати, що Він є Христом, на прославлення Єгови, Отця. (*Филипян 2: 10, 11*) Святе місто або організація Єгови станеться радістю цілої землі. (*Псальма 48: 2; 60: 6—11, 14, 15*).

«І не ввійде до нього ніщо погане, ані хто робить гидоту та лож, тільки ті, що записані в книзі життя у Агнця», (*вірш 27*) Тіло і кров не можуть увійти до Царства як один з його членів. Ніщо там не знайдеться, що під яким небудь поглядом є суперечно із справедливістю. Ісус показує, що кожним членом Божого народу керувати мусять в його діяннях щирі спонування. Серце представляє місце спонувань або рішень.

«Над усе, чого люди стережуть, стережи серця твої; бо з нього життя походить». (*Притчи Соломона 4: 23*) «А те, що виходить із уст, береться з серця, і воно сквернить чоловіка. Бо з серця беруться ледачі думки, душогубства, перелюбки,

блуд, крадіж, криве свідчення, хула. Оце що сквернить чоловіка». (*Маттея 15: 18—20*) Не буде там нічого нечистого. «Бо що в людей високе то огида перед Богом». (*Лука 16: 15*) Слава не може бути віддана людям. Хто ввійде до Царства, буде мусіти любити правду і їй служити, та усяку честь і славу віддати Єгови Богу; один бо є Датель усяких добрих і совершенних дарів. Жоден неправдомовець nebude там знаходитися, що звичайно обняти мусить усіх тих, котрі фальшиво представляють Боже Слово правди. Ті лише можуть бути членами Царства, котрі ходять виміреною через Бога дорогою.

Хто там знайдеться, того ім'я записане є в «книзі життя Агнця». Науки Св. Письма є призначені для люду Божого, доки ще знаходяться на землі. Імена вірних бувають записані до книги життя, поки не опустошиться землю. Видається, що це писання означає урядове назначення для певного місця у святому місті. Розсудливою через це є річчю заключити, що зміна остатку народу Божого тепер вже є записані до книги життя, Агнця. Заложить це від їх вірності, чи з неї будуть вичеркнуті чи в ній мають залишитися. «Хто переможе той буде одягнений в шати білі, і не вичеркну ім'я його з книги життя, але визнавати ім'я його буду перед лицем Отця мого і перед ангелами його». (*Одкриття 3: 5; Ісаія 4: 3, 4*)

«Того часу визволений буде народ твій, всі що будуть знайдені записаними в книзі» (*Даніїла 12: 1*) «Радуйтеся, що імена ваші написані в небесах» (*Лука 10: 20*).

РІКА ВОДИ ЖИТТЯ

(Одкриття, голова 22)

Один із семи ангелів, котрі розмовляли з Йоаном, показав на чисту ріку ясну як кристал, котра виходила з Божої столиці і Агнця. «І показав мені чисту ріку води життя, ясну як кристал, що виходила з престолу Божого і Агнця». (вірш 1) Є це представлений через Йоана клас людей на землі, котрий тепер ту ріку життя спостерігає. Бог кормить свій народ через Христа і свою організацію. Що тільки добре одержує народ Божий, одержує він в той спосіб. У Вартовій Башті з 15 квітня 1929 року оголошені є деякі актуальні правди відносно ріки життя. «Вода життя» не обмежується до «десяти основних правд або наук» Письма Св., бо ж усі вони є перевищені через велику правду про ім'я правдивого і живого Бога, і про оправдання його Слова і його імені. Оправдання приходить через його Царство. Помазаники Божі мають обітницю, що прагнущі мають одержати із джерела води життя даром. (Одкриття 21: 6) Та «вода життя» зрозумілою була через народ Божий особливо від хвили відкриття храму в небі. Ця вода правди є противенством потоку, яку вуж випустив з уст своїх. (Одкриття 12: 15, 16) Божий потік правди є чистий і ясний, і подібний до «блискучої зірки досвітньої», а блудне духовенство неможе скаламутити тої води своїми ногами. (Єзекиїл 34: 18—22) Хто любить Господа, той п'є з того джерела даром.

Спостерігається, що та ріка чистої води «вийшла із престолу Божого і Агнцевого». Показує то, що та ріка непочала виходити, аж поки Бог в

часі народження Царства в 1914 році не вивисив свого помазаника на його престолі в Сионі. Ще розсудливішим здається буде заключення, що цей потік води почав плисти зразу ж тоді, коли Господь прийшов до свого храму, бо ж тоді, по відчиненню храму, блискавки, почали освідчувати народ Божий (*Одкриття 11: 19*). Це є підтверджено через пророцтво Єзекиїла: «Тоді привів мене назад до храмових дверей, і це з-під порогу храму тече вода на схід сонця, храм бо стояв передом на схід сонця, а вода текла з-під правого боку храму по південну сторону жертівника. І вивів мене північними воротами, і з надвірною дорогою обвів мене до знадвірних воріт, і це — вода тече по правому боці. Як пішов той муж до сходу, держучи в руці поворозку, відміряв тисячу ліктів, тай завів мене в воду. Води було по кісточки і відміряв ще тисячу, тай повів мене по воді, води було по коліно. І ще відміряв тисячу ліктів, тай повів мене далше, води було по поясницю. І ще відміряв тисячу, та тут вже була така течія, що я не міг іти, бо вода була так високо, що треба було плисти, а перейти цього потоку неможна». (*Єзекиїла 47: 1—5*) З хвилиєю, коли вода життя або правда почала плисти і об'являти хвалу Божу, підноситься вона щораз вище, аж наповнить цілу землю. Царство розпочалося і вода життя для усіх, котрі нею хочуть заспокоїти прагнення свої.

«А посеред вулиці його, та й по цей і по той бік ріки—дерево життя, що родить плоди дванадцять раз, і щомісяця свій плід дає, а листя з дерева на зцілення поган». (*вірш 2*) Ангел, котрий розмовляв з Йоаном і котрий йому показав ту благословенну організацію, невісту Агнця, звертає заодно його увагу на ріку чистої

води, що виходить із престолу. Слова «посеред вулиці його, тай по цей і по той бік ріки», часто буває так, що невірні розуміють. Не означають вони посеред ріки, а посеред широкої вулиці міста. (*Одкриття 21: 21*) Посеред ріки не могло би бути вулиці. Само вже звучання правильного перекладу показує, що тут є мова про широку вулицю міста. Ріка чистої води випливає із столиці Божої і Агнцевої, а посеред широкої вулиці міста і по обох сторонах ріки знаходиться дерево життя. Обидва береги ріки не є нагими, але «по цей і по той бік ріки є дерево життя», не є самотнім деревом, але родиною або родом дерев. Переклад Діаглотт подає «ліс життя», а переклад Синайський «дерево життя». Означає це, що хто ходить вулицею святого міста, той ходить вздовж берега тої ріки води життя. Вода життя пливе тільки дорогою, що призначена для людей Царства Божого.

В пророцтві Єзекиїла цей опис звучить: «А коли я обернувся, аж це по берегах потоку багато дерев по цім і по тому боку». (*Єзекиїла 47: 7*) Образ цей показує, що ріка бере свій початок в місті, що пливе в сторону муру міського і поза границі міста, так що ті, котрі не є членами Божої організації або святого міста можуть зробити вжиток із здібності користання з благословенств, що випливають з великого джерела правди. Єгова є тим великим джерелом світла і життя. Він є садівником дерева життя, що представляє його оснащення для тих, котрі прийдуть до нього і будуть жити.

Дерево або «ліс життя» приносить дванадцять родів плодів (*або дванадцять зборів*) і щомісяця видає один рід плоду. Вказує це скоріше на дванадцять поколінь відділів Царства, аніж

на дванадцять місяців року. Показує, що оснащення або обладнання для життя ніколи не буде підводити і що завжди його буде вдосталь. Овочі видаватись будуть на користь тих, котрі потребують засобів одержання. Плодом є це, що дано є слугам Єгови, щоби тим служили іншим, котрі потребують ласкавого оснащення Божого. Царство дане є тим, котрі роблять його плоди. (*Маттея 21: 43*) «Не будеш нищити дерева його сокирами, бо можеш харчуватись плодом його, і небудеш рубати їх... Тільки деревину, про яку знаєш, що вона не для поживи, таку можна тобі нищити і рубати». — *5 Мойсея 20: 19, 20*

Не відноситься це однак до власних плодів, але до плодів, котре Царство Боже дає тим, котрі їх потребують. «Плід духа» — то не «гарний і приємний характер», як говорять. Плодом духа є «любов», бо ж лише ті, котрі несамолюбно є віддані Богові і його службі, видають плід духа. Бог зробив оснащення для людей, а кого побуджує любов до Бога і хто його слухає, тому робить радість іншим нести Божі засоби одержання. Ніхто не може належати до Царства, хто не видає Його плодів, несучи людям з радісним серцем це, що Бог для них приготував. Мусить це означати, що ніхто не може належати до Царства, хто гайтється (*затримується*) або відказується взяти участь в службі Господній, бо ж Бог доручив, щоби та правда занесена (*голошена*) була іншим людям. Хто видає ті плоди, є предметом особливих нападок сатани, але випробовує також ласки Господа. (*Одкриття 12: 17*)

Христос Ісус є тим великим «деревом життя», котре Єгова посадив як засіб одержання для людей. У своїй ласці посадив Єгова з Христом

інших, покликуючи їх до Царства і даючи їм великі привілеї разом із Христом взяти участь в благословенствах Царства. Господь називає їх «деревами справедливості, насадом Господнім на Його славу». (*Ісаія 61: 3*) Засаджені через Нього «деревами справедливості» є Його помазанники, котрі вірно виконують Його службу. «І буде він, як дерево, посаджене над водистими потоками, що приносить плоди свої у свою пору і котрого лист не в'яне, і що він творить, все удасться йому». (*Псалма 1: 3*) «Благословен чоловік, що вповає на Господа, що його надією є Господь. Він—мов те дерево, посаджене над водою, що простягає своє коріння до потоку; не боїться воно жару, листя його зелені і байдуже воно й під сухоліття; не перестає родити ніколи плоду». (*Єремія 17: 7, 8*)

Присутний на землі остаток, котрий послушний заповідям Єгови, вірно Йому служить, і приносить в користь іншим плоди Царства. Вірні не приносять свого власного плоду, але плід Божий. Належать вони до тих, про котрих згадав Ісус, коли сказав: «У цьому прославиться Отець Мій, щоб плодів багато давали ви, й були моїми учнями. Не ви Мене вибрали, а Я вибрав вас, та й настановив вас, щоб ви йшли і плід приносили, і плід ваш пробував; щоб чого просити будете в Отця ім'ям Моїм дав вам». (*Йоана 15: 8, 16*) З розпочаттям Царства, помазанники споживають благословенного привилею бути засадженими через Господа деревами і іншим нести воду життя. «А над потоком по узбережжях його по цім і по тім боці ростиме всяке дерево, що дає харч, листя його не буде в'янути, плоди на йому не будуть уменьшатись; що місяця поспіватимуть нові, тим що вода про них тече

з святині, плоди їх йти будуть на харч, а листя на ліки». (*Єзекиїла. 47: 12*) Листя дерева життя служать для оздоровлення народів. Листя виростають весною і підказують то, що зима скінчилася, що буря гніву проминула і що прийшов час реституції. (*Маттея 24: 32; 1 Мойсея 8: 11*) Листя дають тінь і накриття. (*1 Мойсея 3: 7*) Очищають повітря, позбавляють отруючих речовин. Служать, як лікування для хворих і до прикрашення краєвидів. Дерево життя, є противенством дереву панування народів. (*Даниїла 4: 11—14*) Дерево життя, будучи постійно наводнене через ріку із столиці Божої і Агнцевої, є деревом Царства. (*Маттея 13: 31, 32*) «Є деревом справедливості, котрого листя не опадає». (*Псальма 1: 3*) «Хто лиш на багатство вповає, той упадає, а праведні, як лист зеленіють». (*Приповісти Соломона 11: 28*) Христос є дерево життя, повне краси і слави і буде лікувати людей і їх благословити. «Сонце справедливості зійде і оздоровлення в промінні його». (*Малахія 4: 2*) «Котрого ранами сцілилися». (*1 Петра 2: 24*) Остаток Божий, що залишився тепер на землі мусить виконувати працю, котра в повній мірі є оздоровлююча. «Здоровий язик є дерево життя». (*Приповісті Соломона 15: 4*) «Дух Господа Бога (*спочив*) на мені, бо Господь, помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим, післав мене зціляти сокрушених серцем». (*Ісаїя 61: 1, 2*) «Він зціляє розбитих серцем і зав'язує рани їх». (*Псальма 147: 3*) «І вже більше не буде жодного проклону, а престіл Бога і Агнця буде... в ньому і слуги Його служити будуть Йому». (*Вірш 3*) Тут показано є противенство між тими, котрі твердять, що служать Богові, і тими, котрі Йому дійсно служать. Такі, котрі лише назовні голосили,

що є Божим народом, стягнули на себе прокляття з причини своєї невірності поглядом свого заповіту. Що Бог сказав своєму образному народові, то також освідчує тим, котрі з Ним зробили угоду відносно чинення Його волі: «Ось я кладу перед вами сьогодні благословення і прокляття: благословення, як будете слухати заповідей Господа Бога вашого, що заповідаю вам сьогодні. Прокляття, як не будете слухати заповідей Господа Бога вашого, та й поворачтаєте з дороги, що вам сьогодні заповідаю, та будете ходити за іншими богами, яких не знаєте». (5 *Мойсея* 11: 26—28) «Проклят чоловік такий, що робить витесані чи литі постаті, гидоту перед Господом, твориво майстерської руки і ставить в тайнім місці! І весь народ нехай скаже: Амінь! » — 5 *Мойсея* 27: 15.

Був колись вірний остаток образного Ізраїля, котрий доступив благословенства і ласки Бога, а сьогодні є вірний остаток духового Ізраїля. Багато, котрі утверджували, що є народом Божим, зробили собі постаті, котрих обожували, а саме системи церковні, пред'являють дияволові і якій-небудь частині складовій його організації послушенство і підданість. Господь говорить до остатку: «Остаток Ізраїля не чинитиме несправедливості, не мовлятиме неправди, й не знайдеться в устах у них язика зрадливого, вони будуть пастись спокійно й ніхто не буде лякати. О, виспівай, дочко Сионова! Викликуй гучно, Ізраїлю! Радуйся і веселись, дочко Єрусалимська, від щирого серця! Господь перемінив свій засуд на тебе, прогнав ворога твого! Сам Господь, Цар Ізраїля, посеред тебе, не будеш зазнавати лиха». (*Софонії* 3: 13-15)

Спільно з іншими вірними, котрі перед тим жили на землі, вірний остаток становити буде членів тіла Христового, невісту Христову, і всі вони є Його святим містом. Про них є написано: «І щасливими славимуть вас усі народи, будете бо бажаною землею. Говорить Господь сил небесних»; Ніколи вже не має бути прокляття у святій організації Божій. (*Малахія 3: 12*)

Святий Єрусалим буде містом великого Царя. Знаходиться там буде престіл Єгови і престіл Агнця, а це принесе людям великі благословенства. «Але Господь пробуває на віки; Він приготував на суд престіл свій, і Він судитиме весь світ по правді і зробить суд над народами по правоті, і буде Господь пристанню пригніченому, велике прибіжище під час злиднів». (*Псалма 9: 7—9*).

Тим класом вибраного слуги є Христос Ісус і Його невіста. Як священники по чину Мелхиседекового вічно вони будуть служити Єгови. «Так говорить Господь сил небесних: Як ходитимеш дорогами Моїми і будеш пильнувати сторожі Мосії, то будеш судити дім Мій й наглядати над Моїми дворами. І дам тобі в підмогу з тих, що стоять тут». (*Захарія 3: 7*)

«І побачать лице Його, а ім'я Його на чолах їх». (*Вірш 4*) Святі ангели Єгови завжди бачать Його лице, бо ж Йому служать. (*Маттея 18: 10*) Крім того, що члени святого міста є Його вибраними слугами, через це ця обітниця відносно бачення Його лица мусить бути особливою ласкою, більшою від привілею, якого вживають ангели. Заключення це підтверджене є іншими словами: «І воскресив з Ним, і дав нам сидіти разом на небесних місцях у Ісусі Христі, щоби показати у грядущих віках безмірне багатство

благодаті Своєї благостю до нас через Ісуса Христа». (*Єфесян 2: 6, 7*) «Об'явив мені дорогу життя, сповниш мене радіщами перед лицем Твоїм». (*Діяння Апостолів 2: 28*) «Бо благословення дав Йому по віки, ти звеселив його ласкою лица твого». — *Псалма 21: 6*.

Вірші ті відносяться рівно до невісти; як і до самого Агнця. Завжди вони будуть перебувати в храмі Єгови і будуть мешканцями Єгови, бо вибрав їх для себе. Вічно вони досліджувати будуть в Його святині, оглядати Його благість і користуватися Його особливими ласками. (*Псалма 27: 4, 9*) Ім'я Єгови на їх чолах знаменує їх, як Його народ, вибраний є за справедливого. (*1 Петра 3: 12*) «Святе місто, певно є постійної ласки Найвищого і завжди оглядати буде Його хвалу.

«І ночі не буде там, і не вживатимуть свічника і світла сонця, бо Господь Бог освічує їх, і царюватимуть по вічні віки». (*Вірш 5*) Єгова є тим великим світлом; усяке світло походить від Нього, а де Він є, там нема потреби для іншого світла. Вночі люди є залежні від світла лампи, а вдень від світла сонця. Але святе місто не потребує такого світла. Тепер Слово Боже є для Його народу світлом, коли однак остаток буде вчинений частиною святого міста, тоді кожний буде мати гарний духовий організм і бачитися будуть лицем в лице, так само як вони бачені будуть через Господа. Рівні вони будуть Ісусові і побачать Його, яким є, Він оце є точним образом Свого Отця. (*1 Йоана 3: 2; Жидів 1: 3*) Як «царі і священники Бога і Христа» клас 144 тисячі панувати буде на віки віків і по закінченню тисячу років реституції виконувати буде завдання, котре Бог має в приготуванні для тих, що Його люблять. «Опис-

ля обіймуть царство святі Всевишнього, і володіти будуть Царством повік і по вічні віки. — А царство і власть і величність царська по всьому піднебессі дана буде народові святих Всевишнього, що Його царство буде Царство вічне, і усі володарі будуть служити і коритись Йому». — (Даніїла 7: 18, 27)

«І рече мені: Ці слова вірні і правдиві, Господь Бог святих пророків, післав ангела Свого, показати слугам Своїм, що має незабаром бути». (Вірш 6) Дух пророкування завжди міститься в Єгові і об'являється завжди з Його волею. Одкриття є частиною Його пророцтв. Бог наділив духа пророчого вірним мужам стародавніх часів, котрі пророкували згідно до Його волі. «Про це ж то спасіння розвідували і допитувались пророки, що про вашу благодать пророкували, дознаючись, якого або котрого часу являв у них Дух Христів, наперед свідкуючи про Христові страждання і про славу, що була опісля». (1 Петра 1: 10, 11) Оце уподобалось Богові зробити тепер зрозумілим значіння тих пророцтв, бо ж прийшов на це призначений час. Свого часу уділив Вің Своїм святим ангелам привилей нести людям Його пророче Слово, а тепер уподобалось Йому знову послуговуватись ангелами, щоби показати своїм помазанникам, що скоро мусить бути виконане.

Доводить це, що вирозуміння пророцтва Одкриття не має бути даліше запечатане, але що в часі другої присутності Христа, а особливо по Його приході до храму, повністю мусить бути об'явлене. Не є це час на викрути, а ні на в'ялість, боязнь, або порожнечі. Хто тепер бачить збуття Одкриття і подібних пророцтв, тому є сказано, що прийшов час, «цілою силою»

спішити наперед. Тепер є час до цього, коли мудрі зрозуміють, а благословенний є цей, хто тепер є мудрим в значінню Святого Письма. Бог достарчає своєму народові післання правди у Свій властивий спосіб. Не лише показує йому річі, котрі вже виконались, але дозволяє йому також заглянути в такі річі, котрі скоро мають виконатись, показуючи йому заодно, що має скоро виконати.

Ангел, котрий служив як усне знаряддя Господа і котрого Господь післав до Йоана із Своім Словом, закінчив свою розмову слідуючими словами: «Ось прийду незабаром (скоро) блаженний, хто хоронить слова пророцтва книги цієї». (*Вірш 7*) Звичайно говорив ті слова в імені Ісуса, Великого Виконавця постановлень Божих, і говорив їх в ім'я Єгови. Остаток бачить тепер, що Господь прийшов до Свого храму. Від того часу дозволив Він своєму народові пізнати річі, котрі скоро мусять виконатися і через це його «скорий прихід» мусить означати, що велика битва дня Бога Всемогучого в дуже короткім часі буде проведена і що ім'я Єгови буде оправдане.

Час дійсно є короткий, багато що мусить бути виконано і для того остаток мусить поспішати. Є це незвичайно чудовий і високо благословенний привилей мати участь в виданню свідоцтва про оправдання імені Божого. Для того говорить пророцтво: «Благословенний, котрий хоронить слова пророцтва книги цієї». Хто якнайкраще старається додержати Господньої вірності, той дуже є сьогодні благословенний. Більше ще буде благословенство для тих, котрі в дальшому протязі часу постійно і смирно пристусовувати будуть своє життя і своє поступовання із збут-

тям тепер Одкриття. Хто Одкриття досліджував із щирим серцем і бажанням, щоби його зрозуміти, той одержав за свою пильність не одне благословенство від Господа; але хто тепер розуміє значіння Одкриття і хто перестерігає те що пізнав, той має одержати від Єгови ще більші благословенства.

Ангел Господень показав Йоанові в тій об'яві скорий упадок безбожної сатанської організації, визволення народу із пут пригнічення і оправдання імені Єгови, а це, що Йоан бачив, виявило на нього великі враження. Опісля бачив він у видиві святе місто, невісту Агнця, організацію Ісуса Христа, котру його Отець особливо приготував для свого олюбленого Сина і котра має бути мешканням Єгови. Красота і висота того святого міста, а особливо розкішність та величність і слава Єгови, та нескінченні благословенства, котрі спливають на нове сотворіння, були видивом таким захоплюючим, що Йоан упав перед Ангелом, щоби йому поклонитися. Не означає це, що він якби забув про Бога, але в сильному своїм зворушенні і з великої вдячності поглядом післанця, котрий йому показав ті чудові річі, хотів впасти до його ніг, але ангел це не дозволив.

«А я Йоан, що бачив це і чув; і коли чув я і бачив, упав я поклонився перед ногами ангела, що мені це показував. Але каже він мені: Ні, я бо слуга, товариш твій і братів твоїх пророків і тих, що хоронять слова книги цієї; Богові поклонися». — *(вірш 8, 9)*

Коли Йоан побачив упадок блудної релігії і коли почув ангелів небесних, що оспівували славу Єгови, то був він так зворушений, що хотів поклонитися післанцеві, але був від цього задержаний. Коли йому на це у видивах показано

було нове небо і нову землю, святе місто з Ісусом Христом як Головою, а передовсім слава і високість Єгови, та благословенства, які спливати будуть на народи, тоді знову хотів поклонитися післанцеві, але цей же з натиском дав йому до зрозуміння, що всяка честь, слава та всяке величання належить Єгові.

Оце остаток народу Божого, що представлений через Йоана, одержав тепер від Бога через Христа виrozumіння Одкриття, бо ж прийшов призначений на це час. В неописаний спосіб зворушує це кожне серце. Не зважаючи на знаряддя, котрим Господь при цьому послуговується, щоби нам уможливити пізнання і виrozumіння тих річей, нехай кожен звертає на напominання ангела і всяку честь і славу віддасть Єгові Богу. Кожний нехай віддасть Єгові належну йому честь і нехай докаже Господеві правду, що походить з цілого серця і неограничну глибоку пошану. Усі, що належать до класу храму прославляти тепер будуть його ім'я. (*Псальма 29: 2, 8*). Вірш сімнадцятий, котрий даліше буде розглядений, показує встановлений через Бога спосіб оголошення честі його імені. Іншого способу нема. Ніхто нехай не дасться звести через надутих гордістю людей, котрі одержавши певне знання правди, прагнуть мати власних послідователів, котрі би за ним йшли. Щоби всі собі запам'ятали, що правда походить від Єгови і що Він розпоряджається способом, в який тепер має бути оголошене його ім'я і його Царство.

На це ж ангел дав Йоанові кілька слідуєчих вказівок як висновок або закінчення. Рівнож це є пророцтвом, котрого виповнення тепер поступає наперед. Без сумніву ангел продовжував свою інформацію під керівництвом Господа Ісуса, котро-

го він був післанцем. Остаток мусить через ті слова ангела прийняти як післання від Господа і як доручення, котре мусить перестерігати. Прийшов час, коли це пророцтво має бути зрозуміле і коли вміщені в книзі Одкриття річі мають бути оголошені іншим людям. Для того є написано: «І глаголе мені. Не печатай слів пророцтва книги цієї; час бо близько», (*вірш 10*) Слідуючий вірш доводить понад усякий сумнів, що виrozumіння того пророцтва не могло початися перед 1918 роком і правдоподібно також перед 1922 роком. Час виrozumіння є часом суда, а першими, котрі це мають зрозуміти є помазаники Божі, для того передбачений час виrozumіння написаний є через слова:

«Хто обіжає, нехай ще обіжає, хто опоганює, нехай ще опоганюється; і хто праведний, нехай ще оправдується, і хто святий, нехай ще освячується. І ось прийду скоро і плата моя зо мною, щоб віддати кожному яке де діло його», (*вірш 11, 12*)

Ті два вірші показують, що Господь Ісус приходить, щоби виконати суд і видати остаточний вирок на тих, котрі заключили угоду, відносно чинення волі Божої. Кожний є суджений «по ділам його». Означає це безперечно, що ті, котрі мають бути суджені, мусять бути навчені о тім, яку працю мають виконати. Святе Письмо підтверджує незаперечний факт, що Господь в 1918 році прийшов до свого храму на суд і що той суд начався від людей Божих; далше, що Бог тих, котрі одержали його признання в 1922 році помазав через Христа, що їх зачислив до стану храму, та що їм дав одержу спасіння і плащ справедливості. Правило Боже, котре в цей час мало силу зобов'язуючу відносно суда,

дальше мусить обов'язувати, аж Церква Божа нарешті буде скінчена. Означає це, що ті, котрі відпадають, в кінці будуть суджені по суворих правилах Божих.

Господь ділить суджених на слідуючі класи: На несправедливих, поганих; справедливих і святих. Не відноситься це до суда людей підчас тисячоліття. Згаданий тут суд обмежується до тих, котрі говорять, що служать Богові.

НЕСПРАВЕДЛИВІ

«Справедливими» є ті, котрі одержали признання, коли би то пророцтво Одкриття мало відноситися до тисячолітнього панування Христа, тоді мусіло би мати пристосування до крайнього його кінця, бо ж ніхто з роду людського перед кінцем того панування не буде признаний справедливим. На початку тисячолітнього панування ціле людство буде несправедливе, бо ж усі є грішниками. (*Римлян. 5: 12*) Коли би згаданий тут суд відносився до всіх людей і коли би мав існувати через ціле тисячоліття, тоді усі, котрі на початку були несправедливими, навіки мусіли би позістати несправедливими, бо таке є пояснення пророцтва. Коли би це мало бути правдою, означало би це, що усі люди назавжди були би позбавлені можливості ходження по дорозі проложених. Таке застосування того вірша було би суперечне з іншими об'ясненнями Святого Письма, виразно висказано, що під час панування Христа, кожний чоловік буде підданий пробі і одержить здібність до одержання признання Бога і вічного життя.

Коли цей вірш застосується до часу між приходом Господа до свого храму і повним встанов-

ленням його Царства, тоді згоджується він з усіма іншими об'ясненнями Святого Письма. Є такі, котрі доступивши привілею пізнання правди, були прийняті як діти Божі і зачислені до Христа але котрі однак пізніше відвернулися від Господа і сталися невірними. Слово, перетлумачене в тому місці в різних перекладах на «несправедливий», «неправий», «роблення зла», або «злочинець», означає згрішив і відноситься до такого чоловіка, котрий став беззаконним, а отож противником чоловіка справедливого. Ніхто не міг би належати до того класу не будучи оправданим через кров Ісуса Христа. Згрішивши і почавши поступати в несправедливості, був такий через Господа відкинутий.

Ісус згадує про клас людей, котрі були прийняті через Господа і були кандидатами на місце в Царстві, але при кінці періоду пожертвування були усунені з класу царського. (*Маттея 13: 41, 42*) Ісус описує «злого слугу», котрий б'є своїх співслуг і був відкинутий і котрого частина є з блудниками; говорить він, що це станеться перед тисячолітнім пануванням. (*Маттея 24: 48, 51*) Прийшовши до свого храму, обрахувався Ісус зі своїми слугами, причому ствердив, що частина з них була невірна і безкорисна, а отож недосвідчена, внаслідок чого вкинута є до зовнішньої темряви. (*Маттея 25: 24—30*) З хвилиєю, коли Ісус оголосив свою судейську постанову, вирок той є остаточний; для того говорить Він: «Хто обіжає нехай ще обіжає».

ПОГАНІ

Апостол описує клас людей, котрі колись були освідчені через Господа, але пізніше занечистилися через світ і сталися поганями, подібно «до

обмитої свині, котра вертається, щоб повалятися в болоті». (2 Петра 2: 19—22) Є річчю добре знаною, що в службі Господній були такі, котрі за-недбали свої обов'язки, відкинули Господа і правду, і повернули до злиденних річей того світу, прилучившись до сатанської організації. (Галат. 4: 9) Полишили свого часу диявольську організацію, коли прийшли до Господа і через його милість перенесені були з темряви до Царства Сина його любого. (Колосян. 1: 13) Але після затьмилося їх вирозуміння і ввійшли на дорогу розпусну і нечисту. (Єфесян. 4: 18, 19) Клас той описує Юда, слуга Божий, як слідує: «так і ці сновиди (сном зморені) опоганюють тіло, начальством же гордують, а на власть хулять. Ці ж, чого не розуміють, хулять; що ж по природі, як безсловесні звірі, розуміють, у цьому поганять себе». (Юда 8)

Господь прийшов до свого храму на суд, оце є час, коли повідомляє, що «дасть кожному по ділам його». Знаходить Він таких, котрі відкинули і опоганились, і відносно них звучить його судейська постанова: «Хто є опоганений нехай ще опоганюється». Апостол Павло описує ясно, яка буде доля тих, котрі відрікаються Господа, Сина Божого топчуть ногами і за звичайну мають його кров. Слова його є в точній згідності з остаточним вироком, якого Господь видає на несправедливих і опоганих.

Так зване «зороване християнство» є повністю опоганене. В очах Божих є воно нечистим, блудним, і мерзотним. «А жінка зодягнена в багрянцю і кармазин, і озолочена золотом і дорогим камінням і перлами; а в неї золота чаша в руці її, повна гідоти і нечистоти блудодіяння її». (Одриття 17: 4) Жодна дитина Бо-

жа неможе з'єднатися з тою нечистою організацією, котра хулила проти ім'я Єгови, ані неможе її доторкнутися, або симпатизувати з якою небудь частиною її. А хто тільки придержується, що служить Богові і пізнавши правду, дальше зостанеться в тій поганій організації, сам опоганюється. Ті, котрі люблять Господа, чують нагадування: «Яка ж згода Христа з Веліаром? або яка часть вірному з невірним?.. Тим же вийдіть із між них, і відлучіться, глаголе Господь, і до нечистого неприторкайтесь; і Я прийму вас». (2 Коринтян 6: 15, 17) Ті, котрі колись були освідчені, а відказуються або гаються почути перестороги Господа, стягають на себе його остаточний суд.

СПРАВЕДЛИВІ

Жодне людське сотворіння само в собі не є справедливе. Коли знов хтось надіється на спасенну кров Ісуса Христа, посвячується, щоби чинити волю Божу, а Бог його приймає і оправдує, тоді зачислений є за справедливого. (Римлян. 4: 22—25; 5: 1; 8: 33) Коли такий коли-небудь має одержати життя на яким будь степені існування, тоді мусить наперед заховати справедливість зараховану йому на підставі крові Христа і судейській постанові Бога. Може це він робити лише через додержання віри раз святим переданої.

Багато є людей, котрі посвятилися Богові, щоби чинити його волю, і котрі сталися новим сотворінням, але робляться незовсім вірними Богові і своїй угоді. Пізнали вони правду, держаться вони її з причин самолюбних і очікують часу, коли вона для них буде особливо корисна.

Старалися зробити самих себе справедливими, стримувались однак вірно перестерігати заповідей Божих. Господь прийшов до свого храму і обраховується із своїми слугами, причому тим менш вірним, котрі однак ще zostалися справедливими, повідомляє свою постанову: «Хто є справедливий нехай усправедливується».

Опреділені тут як «справедливі» не є вибрані як члени Царства і Єгова їх не помазав. Сталися вони його дітьми, а на це, що люблять справедливість і кличуть до Господа про поміч, через це спасає Він їх з того пригнічення. Приходять вони з великого горя і одержують признання Боже як справедливі, бо ж держалися сильно своєї віри в кров Христа. (*Одкриття 7: 14*) «Господь відчиняє очі сліпих; Господь підносить упавших; Господь любить справедливих». —(*Пс. 146: 8*)

С В Я Т І

Святий Єрусалим або святе місто є невістою Христовою, жінкою Агнця, організацією, котру Бог сотворив для свого олюбленого Сина. Кожний член тої організації мусить бути святий і ніхто інший не міг би ввійти до того святого міста або статися частиною його. Ті, котрі через угоду при жертві сталися синами Божими в Христі, покликані є на членів того святого міста. Мале лише число тих покликаних було вибране, бо ж багато неприймає поклику або не пристосовується до заповідей. В листі 1-му *Петра 1: 13—19* написано, якою дорогою мають ходити вибрані: «Тим то підперезавши поясниці думок ваших, будьте тверезі і звершено уповайте на благодать, що приносить вам у Одкриттю Ісуса Христа,

як сини слухняні не водячи себе по давнім хотінням вашим, що в незнанню, а як покликавши вас святий, і ви самі святі в всьому житті будьте, бо написано: «Будьте святі, бо Я свят». І коли Отцем зовете Того, що не уважаючи на лице, судить кожного по ділу, то зі страхом проводьте час вашого домування, знаючи, що негнїним сріблом або золотом викупились від марного життя вашого від отців переданого, но дорогоцінною кровю Христа, як непорочного і чистого Агнця».

Хто цією дорогою ходить повністю і безнастанно служачи Богу і Христу з усіма своїми здібностями, той є помазаником і до нього відносяться слова: «Ви ж рід вибраний, царське священство, народ святий, люди прибрані, щоб звіщали чесноти покликавшего вас із темряви у дивне своє світло». — *(1 Петра 2: 9)*

Така святість мусить бути об'явлена, доки ще є у тілі, а не лиш у небі. З цього виходить, що згадана святість не означає совершенності в тілі, але що потрібно бути Богові з цілого серця відданим і це прив'язання об'явити щирими і ревними зусиллями в напрямку голошення слави Єгови. Таким доручені є діла царства, тобто свідоцтво Ісуса Христа, а крім того, що є вірні, через це заховують вони заповіді Божі, — *Одкриття 12: 17.*

Прийшов до свого храму і обрахувавшись з своїми слугами, знайшов Господь таких, котрі ревно стерегли доручених їм діл царства Христового, щоби в ім'я Господнє виконати певну працю. Доступили до правди і любові правди і старалися прославити Бога про тих говорить Господь в притчі: «І приступивши той, що взяв п'ять талантів, приніс і других п'ять талантів,

говорячи: Пане, п'ять талантів мені передав ти, ось других п'ять талантів, придбав я ними. Рече ж до нього пан його: Гаразд, слуго добрий і вірний, у малу був вірен, над многими поставлю тебе, увійди в радощі пана твого». (*Маттея 25: 20, 21*)

Вірні і признані обгорнулися у плащ справедливості (*або риза*) і постанова судейська Господа відносно них звучить: «Хто святий нехай ще буде посвячений». Є це ті, котрі в певному часі становити будуть остаток і котрі, оскільки об'являться вірними аж до смерті, знаходитися будуть у «святім місті».

Що ця частина пророцтва мусить бути виконана по приході Господа до свого храму на суд, показано є даліше в приведеному повище дванадцятому віршеві. Плата не наступає по почуттям, або думкам якими хтось живиться, але по його ділах. З цього звичайно виходить, що кожний, хто говорить, що заключив угоду з Господом, але був лінивий, боязливий, і гаявся або здержувався брати участь в службі Господній через голошення Господа і його Царства, буде в тому часі засуджений. Для того постійно наново з натиском треба підкреслити, як надзвичайно важною є річчю для остатка зостатися вірними і діяльними до самого кінця.

Знову чує Йоан голос Єгови, що означає, що остаток одержує слідуєчі остаточні нагадування: «Я є Альфа і Омега, початок і кінець, перший і останній». (*вірш 13*) Це означає, Єгова є початком і кінцем. Об'явив Він свої постановлення, а ті, котрих Йоан представляє, одержали знання тих замірів. Для них Єгова є усім і Його Слово є остаточною постановою. Єгова постановив, що остаток має йому бути тепер вірним до кінця.

Остаточна плата залежати буде від безграничної вірності. Привілей такий ніколи небув уділений жодним сотворінням на землі. Мають вони привілей пробування в світлі слави Господньої і ясно розпізнають спосіб поступовання, якого Господь від них очікує. Для того говорить Господь:

«Блаженні, що творять заповіді його, щоб мали власть до дерева життя і увійшли ворітьми в місто. » (*вірш 14*) Членам остатку доручені є тепер питання, чи хочуть рішитися за вічним життям, чи за вічною смертю. Іншого призначення нема. Помазані вони є для місць в святому Єрусалимі. Вхід їх ворітьми до святого міста залежить від вірного заховання заповідей Божих. Переможці мають лише обітницю, що увійдуть до того міста і що одержать благословенний привілей їсти з дерева життя, стоячого посеред раю Божого. — *Одкриття 2: 7*

Сам факт, що хтось зачислений до храму і живе в скритому місці або охороні Найвищого, ще не є точною гарантією, що навіки там залишиться. Бажаючи там залишитися треба наперед доказати свою вірність у захованню заповідей Божих. Цей чотирнадцятий вірш є останнім в Слові Божім, в котрому поставлене слово «блаженні». Прийшов час остаточного випробування остатка. Означає це, річ ясну, що клас храму мусить здати пробу і об'явити свою покору, і свою вірність аж до смерті. Річчю найбільшої ваги є через це для остатка, щоби покірно і вірно заховувати заповіді Божі. Це є клас, що становить «вірного і розумного слугу», що знаходиться тепер на землі. (*Маттея 24: 45*) Ті вірні вчинені є свідками Єгови і їм доручені були справи Царства на землі. Від них вимагається свя-

тість, тобто безумовна і повна вірність в стереженню справ Царства. Для того є благословенні ті, котрі заховують його заповіді.

Ніколи, відколи церква Божа існує, не було річчю так важною як тепер, щоби помазанники покійно, з боязню і з дрожанням поступали, роблячи через це своє спасіння. (*Филипян 2: 12*) З цілого серця мусять вони чинити волю Божу, чесно і щиро бути віддані Єгови і бути совершенними в любові, а цю совершенність осягається тільки через вірну службу для Бога. (*Єфесян 6: 6; 1 Йоана 4: 17, 18; 5: 3*) Тим, котрі від тоді вірно стоять до кінця, обіцяє Бог що ввійдуть воротами до святого міста і одержать право до дерева вічного життя.

З явним заміром протиставлення благословенного стану вірних страшному кінцеві невірних, післання звучить: «А на дворі будуть пси і чарівники, і перелюбники, і душегубці, і ідольські служителі, і кожен, хто любить і робить лож». (*вірш 15*) Вирок Господній на них є записаний і засуджений є на вічну смерть. — *Одкриття 21: 8*

ПОВЕЛІННЯ ВИДАННЯ СВІДОЦТВА

Ісус Христос знаходиться у своїй святій церкві і суд поступає наперед. Єгова Бог дав своєму Синові Одкриття, щоби його в вірному часі об'яснив своїм слугам на землі. Крім того, що час той прийшов і Господь об'явив своєму народові значіння того видива, через це з натиском є сказано: «Я Ісус післав ангела мого, свідкувати вам усе по церквах (*зборах*). Я — корінь і рід Давидів, зоря ясна і рання» — (*вірш 16*).

Є це голос Господа з неба, а ті котрі його чують, одержуть даліше нагадувати: «Глядіть, щоб невідректися глаголючого. Коли бо вони не втікли, відрікшись пророкувавшого на землі, то тим більше якщо відречемось небесного». — (*Жидів 12: 25*).

Сион є побудований. Воскресші святі знаходяться у Господа. Остаток на землі зібраний є в храмі. Тепер вони не мають жодного вибору: Жити, значить звертати на голос Господа і радісно його слухати. Остаток з радістю це зробить і поки знаходиться у храмі, співати буде славу Єгови.

Пророцтво Одкриття спрямоване є до зборів остатку Божого, що знаходиться тепер на землі. Перед багатьма століттями доручив Бог своєму пророкові, написати: «Сходить зоря від Якова, здійсмається жезл з Ізраїля». (*4 Мойсея 24: 17*) Це пророцтво вказує на Ісуса Христа, Месію, котрий є Головою високої організації святого Єрусалиму і закономірним володарем світу, котрий з того часу має управляти землею. (*Псальма 110: 2; Єзекиїла 21: 32*) Зображений Він є через Давида, володаря образного дому Божого. «І ключ від дому Давидового зложу на плече в його: як Він відчинить, ніхто не зачинить, як же Він зачинить ніхто не відчинить і буде на ньому висіти вся повага батькового дому, дітей і внуків — наче краса всяких домашніх посудів аж до останніх музичних приборів». (*Ісаїя 22: 22, 24*)

Він є «ясною ранньою зорею», вісником настання нового дня, коли ім'я Єгови буде оправдане і вісником розпочаття Царства, котрим усім люблячим справедливість принесе благословенства. Та прекрасна «зоря» знаходиться у своїй

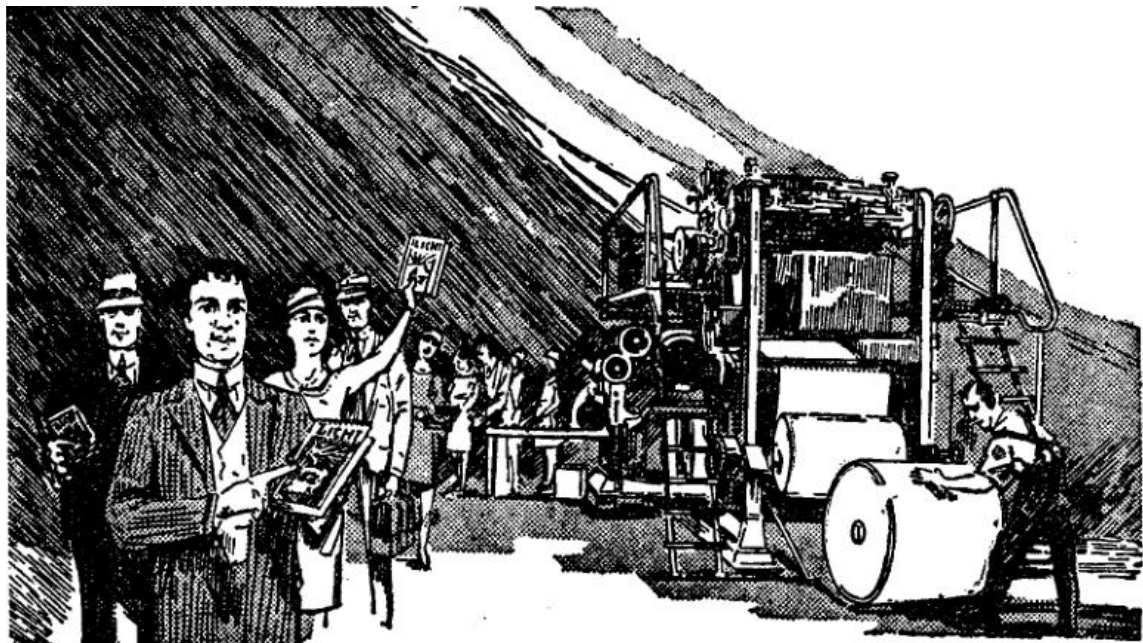

Ласкаво запрошуємо.
Come — Прийдіть

святині і об'явила значення того пророцтва. Слово «зоря» в оригінальному тексті означає також «князь» і є одним з титулів, котре Єгова дав своєму олюбленому Сину. Є Він Князь Миру, на рамені котрого має спочивати панування. Церква Божа на землі осягнула тепер свою вершину, бо ж надійшла остання година. Щоби нарід мав здібність пізнати славу Єгови, дає Ісус своїм слугам слідуючі послідні заповіді, будучи любим запрошенням:

«А дух і невіста глаголять: прийди! І хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний нехай прийде, а хто хоче нехай приймає воду життя даром». (*вірш 17*) Волею Божою є, щоби тепер видано було свідоцтво про його ім'я. Згромадив Він остаток в скритому місці і охороняє його там перед усякими небезпеками, коли остається вірним. Єгова є тим великим Духом. «Але Господь (*Найвищий*) є тим Духом». (*2 Коринтян. 3: 17*) Ісус Христос є точним образом Єгови і виконує все через слово сили своєї. (*Жидів 1: 3*) Він є тим Великим Виконавцем постановлень Божих і говорить за нього до народу Божого. Для того «Духом» є Єгова і його олюблений Син, котрий співпрацює в гармонії з Ним. «Невіста» складається з воскреслих святих в славі і з вірного остатку на землі, а ті є в гармонії з Христом, так як Він молився до свого Отця, щоби з ним були вчинені одно, щоби усім народам видано було свідоцтво і люди щоб довідались, що Єгова є єдиним правдивим Богом. —*Йоана 17: 11, 21, 22.*

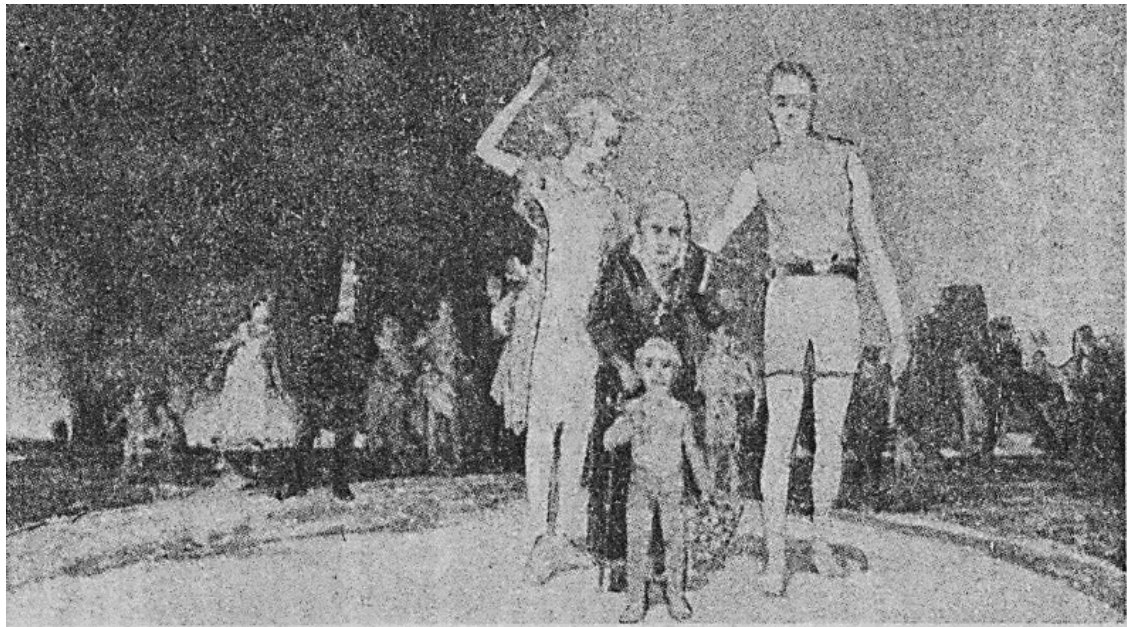
Прийшов час на голошення Слова, імені і слави Бога, щоби люди мали здібність стати по стороні Бога і жити. Організація сатанська знаходиться перед упадком. «Велика громада» мусить бути

Потік правди

повідомлена. Божий прапор для народу мусить бути піднесений. Приказання приходить від Єгови через уста Ісуса Христа, а післання це доручене його післанцям, ангелам, для занесення його останкові. Остаток на землі одержав виrozumіння післання, що є тепер на часі, і члени його мають через це доручення, щоби брат сказав братові: «Прийди! Вода життя пливе даром ^{із} престолу Божого; прийди і прилучися до радісного співу, сповіщаючи, що Єгова є Богом, а Христос Царем, та що Царство настало. » Не усі помазанники чують і розуміють одночасно. Ті, котрі наперед чують це післання, говорять про те своїм співслугам; для того написано: «А хто чує нехай каже: Прийди! » Є це доручення Господа, а «благословенні ті, котрі чинять його заповіді», особливо тепер. Господь відчинив двері здібності до видання свідоцтва про славу імені Єгови і жодна сила не може їх зачинити. —*Одкриття 3: 7*

У в'язницях систем церковних держане є велике число прагнутих душ, а клич їх дійшов до вух Господа. (*Псальма 107: 10; 102: 18—21*) Як частина класу невісти остаток має доручення нести тим в'язням післання правди. (*Ісаія 42: 7*) Господь дав радію, щоби ним досягнути тих, котрі би в інший спосіб післання почути не могли, і щоби їх збудити до пізнання поваги і хвали, опісля приходять до них люди з післанням у формі друкованій, щоб заспокоїти прагнення тих в'язнів. Привілей і обов'язки остатка є тепер нести Слово Правди, а особливо післання Одкриття, тим прагненим душам, щоби бачили, що Господь їх запрошує: «Хто прагне, нехай прийде». Багато з них пізнає правду. Гасять нею свої прагнення, через що до сердець їх вхо-

Вступлення на приготовану дорогу.

дять радість. Вони, зі своєї сторони запрошують своїх ближніх, щоб пили води життя і стали по стороні Єгови.

Є всюди мільйони людей з добрими здібностями, що знаходяться в пригніченню і тужать за кращими часами, незнають вони однако, куда звернутись за поміччю. Світ для них є похожий до сухої пустині, де не знаходять а ні харчу, а ні води. Через радіо і друковане післання довідуються, що Єгова є Богом і Христос Царем, та що настало Царство і день визволення. Остаток несе їм це веселе післання, говорячи до них: «Хто хоче нехай бере воду життя даром». Говориться їм, що тепер мають стати по стороні Господа і проти диявола і що за це одержать благословенства. Чи ж не є це клас тих людей, котрі покликані є шукати покори і справедливості, щоби були захищені в день гніву Божого і пережили велику битву Армагедон і котрі мають не померти? — *Софонія 2: 3*

Остаток мусить тепер бути свідком і провідником для людей. (*Ісаія 55: 4*) Остаток має тепер доручення «прокладати дорогу людям і усувати каміння», та показати їм, що велика проложена дорога до життя скоро буде відчинена. (*Ісаія 62: 10*) Це мусить бути оголошене до кінця, щоби «хто хоче, взяв воду життя даром». Стаючи по стороні Господа і роблячи все, що вимагає Царство.

Проломлення сатанської організації змете утечу брехні і багатьом людям відчиняться очі для правди. Навіть «велика громада» мусить бути запроваджена до джерел води життя. (*Одкриття 7: 17*) Господь послуговуватись буде остатком, щоби їй допомогти. Багато інших буде упокорених в Армагедоні і будуть готові слу-

хати. По Армагедоні частина остатка може буде вжита через Господа, щоби видати свідоцтво і допомогти тим, котрі мусять бути навчені, а тої думки доступлять вони правдоподібно, поки вступлять до палатів вічної слави. Певно є, що в теперішнім часі праця остатка полягає в тому, щоб як законні покликані свідки Божі голосили радісне післання.

Пророцтво це не відноситься до тисячолітнього панування Христа, але показує на велике післання правди, котре тепер перед розвалом організації сатани мусить бути оголошено народам землі. Правда показує єдину і надзвичайну надію відносно визволення людей. Бог доручив, щоби правда була сповіщена, а це приказання особливо є дане остаткові. Неможе він звільнитися від відповідальності, коли занедбує послухати того приказання. Спостережливі факти показують, що під час минулих декілька років, особливо від 1922 року, видано було через помазаників Божих найбільше свідоцтво, яке коли-небудь було видане для імені Його. Є відомісна основа до припущення, що та праця ще більше буде поширена. Число тих, котрі виконують ту працю, насправді є невелике, але Господь дасть їм необхідну силу до її виконання. Нехай тоді кожний люблячий Бога, радується і нехай оспівує його славу.

ТОРЖЕСТВЕНА ПЕРЕСТОРОГА

Коли Єгова світить своїм світлом в лице якому-небудь сотворінню, тоді це світло покладе відповідальність на одержуюче його сотворіння. Свідоме поступовання проти світла Гос-

поднього є великим гріхом і доводить, що такий грішник негідний є до життя. З ласки Божої пророцтво Одкриття сталося зрозуміле. Жодному чоловікові неналежить за це якась слава або признання. Є це слово Єгови, котре в певнім часі відслонює його значіння. Хто чує, того обов'язком є повідомити це післання іншим. Ніхто немає права додати щось до пророцтва Слова Божого. Ісус сам дав слідувачу пересторогу: «Свідкую ж кожному, хто слухає слів пророцтва книги цієї: Коли хто доложить до цього, наложить йому Бог і язви, що написано в книзі цій».

—*Вірш 18*

Пересторога не може відноситися до тих, котрі ніколи не чули Слова Божого, або його ніколи не розуміли, а ні до тих, котрим було голошено в неправильній формі. Відноситься вона без сумніву до тих, котрі були освідчені від часу приходу Господа до свого храму. Ісус з авторитетом (владою) говорить із святині суда. Бог повідомив, що його помазаники мають бути його свідками у світі. (*Ісаія 43: 10, 12; 19: 19, 20*) Ніхто нехай тепер ніщо не додає до того пророцтва, твердячи наприклад, що купа каміння в Єгипті є Божим свідком. Бог заповів, що сатанська організація і усі, котрі її піддержують мають бути знищені в Армагедоні. Ніхто, хто одержав виrozumіння постановлень Божих, нехай тепер не говорить, що сатана не має організації і що блудне духовенство не повинно бути виставлене під стовп сорому, як частина тої безбожної організації.

Вирок Єгови поглядом тих, котрі свідомо грішать проти світла, звучить, що назавжди мають бути знищені у другій смерті. Ніхто нехай не твердить, що Бог спасе Юду, або диявола, або

кого-небудь з блудних агентів сатанських, котрі з самолюбства послуговувалися іменем Бога і Христа. Бог розмістив в Одкритті кари, які прийти мають на неприємця; Ісус остерігає усіх, котрі собі привлащують право додання чогось до пророцтва тої книги, що в подібний спосіб мають терпіти. Дальше говорить Ісус:

«Коли ж хто уйме від слів книги пророцтва цього, уйме Бог часть його з книги життя і із міста святого, та й з того, що написано в книзі цій». —
—*вірш 19*

Напевно кара спіткає кожного, хто тепер належить до остатка, але в який-небудь спосіб стався би невірним. Ця кара відноситься до таких, котрі були настановлені на місце у святому місті або в Царстві Божім. Найважливіші заповіді Божі, котрі в теперішнім часі ясно можуть бути пізнані, звучать: «Ви свідки мої, що Я—Бог, ідіть і говоріть людям, що Єгова є Богом, а Христос Ісус Царем, і що усі противники його Царства поляжуть в Армагедоні; ідіть та оголошуйте ту радісну вістку народам на свідоцтво; оголошуйте діла його, між людьми, і оголошуйте, що його ім'я тепер є дуже високе! Сили озброєння рушають до Армагедону, для того вигукуйте і радуйтеся, мешканці Сиону, Великий бо є, Святий ізраїльський, посеред вас! » (*Ісаія 12: 5, 6; 43: 10—12; Маттея 24: 14*) Ніхто нехай не відважиться відняти щось з того пророцтва, поменшувати важність праці видання свідоцтва, котре тепер мусить бути виконане на землі.

«Господь дасть почути голосом великим, і явить важку руку свою в гніві і полумі пожераючого огня; в бурі й повіді та камінному граді». (*Ісаія 30: 30*) І жодна сила нехай не відважиться тому перешкодити. Ті, котрі бажають собі бути

прийнятті до його прекрасного і святого міста, мусять тепер піддатися керівництву ради Єгови. (Пс. 73: 24) Вміщена в пророцтві книги Божої порада об'являє остаткові, що йому доручене є свідоцтво Ісуса Христа і що Бог доручає, що ті, котрі мають його у шані, видати мусять його свідоцтво і оспівувати славу Єгови. (Одкриття 12: 17) Право їх до життя і до місця в святому місті залежить від того, чи заховувати будуть ті заповіді.

Єгова говорить тепер до остатка. «Давно обіцяне вже сповнилось, а що буде, Я звіщу; ніж воно станеться Я звіщу вам. Співайте ж Господу нову пісню, віддайте хвалу йому на морі і все чим воно повне — острови і ті, що живуть на них. » — *Ісаія 42: 9, 10*

Видиво Йоана було закінчене і говорить він: «Цей, що про це свідкує, глаголе: Так, прийду швидко! Амінь. О, прийди, Господе Ісусе! » (*вірш 20*) Представлений через Йоана остаток вірний пізнає діяння Єгови і знає, що прийшла рішача пора. Остаток не знає, ані дня, ані години, коли буде проведена битва Армагедон, але вірні знають, що ім'я і Слово Єгови в короткому часі будуть оправдані. З радістю оголошують вони далше хвалу його імені і його возвишеного Царя. Царство настало і остаток спільно із своїм високим Господом і Царем наново п'є з плоду виноградного. Один говорить другому: «Благодать Господа нашого Ісуса Христа з усіма вами, Амінь! » Спільно підносять вони свій голос і співають нову пісню на славу Єгови.

Т Р І У М Ф

Розділ 14

(Даниїла, голова 2)

Єгова так цілковито затріумфує над своїми ворогами, що ніколи більше не буде знайдено місця для них. Біблія вміщує велике свідoctво відносно ворогів Єгови. Факт той сам через себе об'являє, що Єгова усіх, хто його любить бажає повідомити, хто є його противниками, для чого їм дозволив так довго діяти, яке розпорядження видав для їх знищення і коли мають бути вигублені. Знаємо, що могутність Бога, Всемогучого, є неограничена і коли би Він хотів, міг би життя своїх ворогів знищити в мить ока. Причина, що того вже давно не зробив, показує, що має основну причину зачекати з тим, аж до заміреного часу, щоби міг повністю зрозуміти, що у певному часі їх цілковито вигубить; важно є розглянути тут декілька відносних віршів Святого Письма: «А ти, Господи, величний повіки на небі! Глянь, бо вороги твої, погинуть; підуть у розсил всі, що творять беззаконня». (*Псальма 92: 8, 9*) «Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидящих тебе». (*Псальма 21: 8*) «Підійметься рука твоя над ворогами твоїми, а

усі противники твої погинуть». (*Михея 5: 9*)

«Бо погинуть твої беззаконники, і вороги Господа, як товсті ягнята, вони никнуть никнуть вони як дим». Переступники ж будуть знищені всі до одного, буде загороджена майбутність беззаконним людям. — *Пс. 37: 20, 38*

Замір Єгови відносно знищення своїх ворогів виявлений був зараз на початку дороги гріха чоловіка; «Насіння невісти зітре голову вужеві». (*1 Мойсея 3: 15*)

Ця заповідь була встановлена більше ніж шість тисяч років тому. Остаточне знищення не мало ще місця. Єгова сказав до Авраама: «А наслідуює насіння твоє ворота ворогів твоїх». (*1 Мойсея 22: 17*) Авраам представляє у цьому місці самого Єгову, під час коли обіцяне насіння означає або представляє знаряддя, котрим Єгова буде послуговуватися до знищення неприятелів своїх. Єгова доручив Якові пророкувати про Юду: «Юдо... рука твоя буде на шиї неприятелів твоїх». (*1 Мойсея 49: 8*)

«Лев з покоління Юди» керувати буде передвіщенним тут вирушенням. Коли Ісус Навин командував народом вибраним Божим в Ханаані, зібрав він ворожих царів до неволі і держав їх під охороною; опісля сказав своїм військовим приблизитися і доручив їм поставити ноги свої на горла тих царів; опісля їх забили. «І рече до них Йозуя: «Не лякайтесь і не бійтеся, бувайте крепкі і мужні; бо так чинитиме Господь з усіма ворогами вашими, що з ними воювати будете». (*Ісус Навин 10: 25*)

Пророк Божий написав про ворогів Єгови і про ворогів тих, котрі люблять Єгову, що слідує: «Бо чужі піднялись на мене, і розбишаки

шукають життя мого, не мають вони в серцю Бога. Ось, Бог мій помічник; Господь між тими *(на чолі в тих)* що піддержують життя моє, він відверне лихо на ворогів моїх; по правді твоїй знищ їх! » *(Псальма 54: 3, 4)* «З Богом докажемо силу і Він розтопче гнобителів наших». *(Псальма 60: 12)* Молитвою справедливих є: «Нехай встане Бог! Щоб розсипались вороги його, і розбіглись перед ним ненавидники його! Річ певна, що Бог розторощить голову ворога свого, косматий лоб того, хто заkostenів в гріхах своїх». *(Псальма 68: 1, 21)*.

Єгова назавжди вчинив свого олюбленого Сина Ісуса Христа головним своїм представителем. Через нього Він виконує свої заміри і є Він знаряддям в правиці Єгови. Ісус Христос є тим «на-сінням», котре знищить голову ворога. В попередніх головах теперішньої книжки, що висказує Одкриття Йоана, було доведено, що Бог від багато століть, приводить свої заміри до кінця, і що час є близький, коли Він через своє вибране знаряддя знищить неприятелів. Христові не було навіть дозволено почати того діла знищення, аж доки не настане призначений на це час, а коли той час прийшов, тоді Бог йому доручив певну місію, котрої виконання тепер є в дії. *(Псальма 110: 2)* Початок його уряду в 1914 році означає початок великої царської місії і від того часу мусить Він в цей спосіб поступати наперед аж до її закінчення. «Господь по правиці в тебе сокрушає царів в день гніву Свого. Він зробить суд між народами, покривши землю трупом; розбивши голову, що над великою країною панує». *(Псальма 110: 5, 6)*. Бог доручає ту велику місію Христові, і вірні члени Його тіла є до того приналежні. Про

них написано: «Боже! Суд Твій дай цареві, і справедливість синові царя. Нехай судить народ твій по справедливості, і бідних твоїх по правді. І буде Він царювати від моря до моря, і від ріки аж по краї землі. Перед Ним схиляться жителі пустині і вороги Його будуть пилюку лизати». (Псалма 72: 1, 2, 8, 9) «Господь царює. Да радується земля, да звеселиться велика сила островів! Огонь йде по перед Його, і палить кругом ворогів Його». (Псалма 97: 1, 3) «Нехай нікого не буде, хто постояв би в доброті до його, і нехай не буде нікого, хто б сиріт його помилував! Потомство його нехай згине, в другому поколінню нехай ім'я його буде затерте! » (Псалма 109: 12, 13).

Вище приведені тексти св. Письма є тільки деякі з тих багатьох, котрі доказують, що Бог знищить своїх ворогів, а іменно через свого олюбленого Сина. Наближаємося тепер до великої битви дня Бога Всемогучого, коли вся ворожа організація мусить бути знищена. Із погляду на то, що Бог заявив своєму народу в книзі Одкриття і що тепер має бути зрозуміле через тих, котрі Його люблять, можуть тепер в зв'язку з цим скористати, досліджуючи інші пророцтва, які стосуються того самого предмету. Виникає чіткий зв'язок між пророцтвом Даниїла і пророцтвом Одкриття. Вирозуміння одного пророцтва приводить до кращого вирозуміння другого.

СТРАШНА СТАТУЯ

Навуходоносор, цар Вавилонський, в другому році свого панування мав сон, котрий його занепокоїв. Стурбувало його однак те, що йому

снилося, хотя й не міг собі пригадати того сну, отож його чарівники і астрономи дійсно не могли його в'яснити, а цей збіг обставин послужив їм за оправдання їх нездібності до в'яснення сну. Даниїл був в той час одним з невільників в Вавилоні, де ізраїльтяни були впроваджені. З деякими своїми братами шукав він лиця Господнього в молитві і випросив собі слідуєче дозволення, розказати цареві Навуходоносорові про його сон і його значіння. На це впроваджено Даниїла до Навуходоносора і Даниїл в'яснив йому цей сон. Належить тут зауважити, що Даниїл зовсім не утверджував, що має яку-небудь особисту здібність або особисте знання, при допомозі котрого міг би оповістити цей сон або його в'яснити; але коли був запроваджений до Навуходоносора сказав він до царя, що його знання походить від Бога небес. Даниїл сказав до царя: «А мені відкрита ця тайна справа не через те, начи би був мудріший за всіх жиючих, а задля того, щоб цареві явним стало значіння, та щоб ти взнав думки твого серця». (*Даниїла 2: 30*)

Даниїл був вірно відданий Єгові і був через Нього дуже любий. Був він через Найвищого ужитий до написання пророцтва, котре мається у вірному часі Божому сповнитися. Даниїл представляв клас повністю посвячених Богові людей, котрий має бути на землі при кінці світу, коли Михаїл повстане. Даниїл представляв через це особливо вірний остаток, котрий помазаний є через Господа до виконання Його праці. Повідомлення відносно того сну і дане через пророка в'яснення звучить так: «Ти, царю, мав таке видиво: От якийсь здоровенний істукан-прездровий був цей істукан, у незвичайному блиску

стояв перед тобою, страшна була в нього подoba. У цього істукана була голова з щирого золота, груди в нього і руки — з срібла, а черево в нього і бедра його — мідяні. Гомілки в нього залізні, а ноги в нього почасти залізні, почасти же глиняні. Ти бачив його доки камінь не відірвався від гори без допомоги рук, вдарив істукана в залізні та глиняні ноги його та й розбив їх. Тоді все разом подробилося: залізо, глина, мідь, срібло і золото стали ніби порошок на токах в літку і вітер розвіяв їх, так що і сліду не залишилось; а камінь, що розбив істукана зробився великою горою і наповнив усю землю. Оце сон. Скажемо ж перед царем і те, що він значить: Ти царю-цар над царями, котрому Бог небесний дав царство, власть, силу і славу; і всіх синів людських де б вони не жили, звірів земних і птаство піднебесне віддав Він в твої руки і постановив тебе володарем над ними всіма, ти — ця золота голова. Після тебе настане друге царство, менше за твоє, а за тим ще третє царство, мідяне, котре заволодіє широко над землею. А четверте царство буде міцне, як залізо, бо як залізо розбиває й торощить усе, так і воно розбиваючим усе залізом буде дробити і тороїчити. А що ти бачив ноги і пальці на ногах в одній часті з гончарського черепа, а в одній часті з заліза, то царство буде розділене й у ньому буде лиш трохи сили заліза, як це ти бачив залізо, змішане з гончарською глиною. І як пальці на ногах були в часті з заліза, а в часті з черепа, так і царство буде почасти міцне, а почасти крихке, а що ти бачив залізо змішане з гончарською глиною, то це значить, що вони змішаються через насіння людське, але не зіллються спільно, як залізо не зливається з глиною. А в часах тих

Істукан організації сатани.

царств здвигне Бог небесний царство, котре повіки не розпадеться, та й це царство не перейде до другого народу, воно повалить і поторощить усі царства, а само стоятиме повіки вічні. Так як це ти бачив, що камінь відірваний був від гори не руками й подробив залізо, мідь, глину, срібло і золото, великий Бог показав цим цареві, що буде опісля. Це певний сон, тай виклад його вірний. » (*Даніїла 2: 31—45*)

Ті, що любили Бога на протязі багатьох років старалися зрозуміти пророцтва, особливо пророцтва написані через Даніїла і Єзекиїла, як рівно ж і Одкриття. Як слідує з Святого Письма, ті старання уподобались Богові: неналежить однак припускати, що Бог мав би дати властиві виrozumіння тих пророцтв перед приходом призначеного на це часу. Святі мужі стародавнього часу, котрі пророкували о замірах Бога відносно спасення народів, наполегливо старалися зрозуміти значіння того, що написали. Навіть ангели пробували одержати вияснення і виrozumіння того. Бог не об'являв з тої причини свого незадоволення, що ревно старалися зрозуміти пророцтва, але ще не був настав відповідний час Бога на об'явлення своїх таємниць. Ніколи не було річчю не властивою для жодного відданого Богові чоловіка ревно старатися зрозуміти Слово Господнє. Нагадується о тім, щоби підкреслити факт, що пророцтво може бути зрозуміле лише в назначенім через Бога часі.

Недавно перед п'ятьдесятьма роками кілька щирх християн, котрі звалися адвентистами, оголосили виклад цього ж пророцтва Даніїла, в котрому повідомили, що ця страшна статуя, що бачив був Даніїл, представляє слідуючі по собі держави універсальні: Вавилон, Медо-Персію,

Грецію і Рим, що золота голова представляє Вавилон, срібні груди-державу Медо-Перську, а мідь — Грецьку могутність світову; опісля, що залізні бедра представляють поганські держави Римські, а ноги відчасті з заліза, а від часті з глини — Рим Папський, названий також «Святою Римською державою». За недостатком кращого коментаря оголошення Вартової Башти прийняли в цілому це об'яснення. Заходить однак кілька основних причин, котрі вказують, що таке об'яснення того видива Навуходоносора не є правильне, а саме: 1. Правильне значіння страшної статуї або істукана могло бути зрозуміле через кого-небудь з представляючого через Даниїла класу, щойно по приході Господа до свого храму. А цей коментар або вияснення був зроблений давно перед приходом Господа до свого храму, через це є річчю неправдоподібною, щоби був він правильним. Не означає це однак, щоби давніші вияснювачі через це мали бути критиковані. Були вони без сумніву Богові приємні, тому що шукали правду. Пророцтво Даниїла говорить: «Мені також не через мудрість, котра би при мені була над усіх людей, таємниця ця об'явлена є, але для тих, котрі мають виложити її значіння, (переклад англійський); крім того «об'являє Бог на небі таємниці, а саме, що має статись за часів останніх». (*Даниїла 2: 30, 28*) «Часи останні» відносяться безперечно до «днів Єгови», тобто до часу, котрий починається з хвилиною, коли Бог посадить свого Царя над Сионом, горою святою своєю». (*Псалма 2: 6*) Це сталося в 1914 році і для того предмет цей не міг бути зрозумілий перед тим часом. По приході Господа до свого храму в 1918 році помазаники його почали одер-

жувати кращі виrozumіння пророцтв, тому що храм Божий в небі є відчинений. (*Одкриття 11: 19*) Крім того Даниїл говорить, що видиво або пророцтво сповістити має, що станеться за «часів останніх», через це Бог безперечно постановив, що його через Даниїла представлений народ мав одержати виrozumіння відносно статуї в «часах останніх», а не раніше.

2. Пророцтво показує, що страшний істукан буде подріблений рівночасно або в однім і тим самім часі, а є це річчю дійсною, що не могло статися одночасно, коли би цілий істукан не існував в однім і тим самім часі. Універсальні держави: Вавилон, Медо-Персія, Греція і поганський Рим вже не існують, але істукан не є ще подріблений. Рівнож і «свята держава Римська» вже не є державою універсальною, але ледве є лише частиною «звіря», котрий виступив з моря.

3. Не може бути дослівно правдиве, щоби Навуходоносор, будучи царем Вавилону, міг також бути володарем над «звірями земними і птаством небесним» як пророцтво оспівує. Нічого не доказує, щоби він мав більше власті або могутності над дикими звірятами і птицями від якого-небудь іншого не совершенного чоловіка.

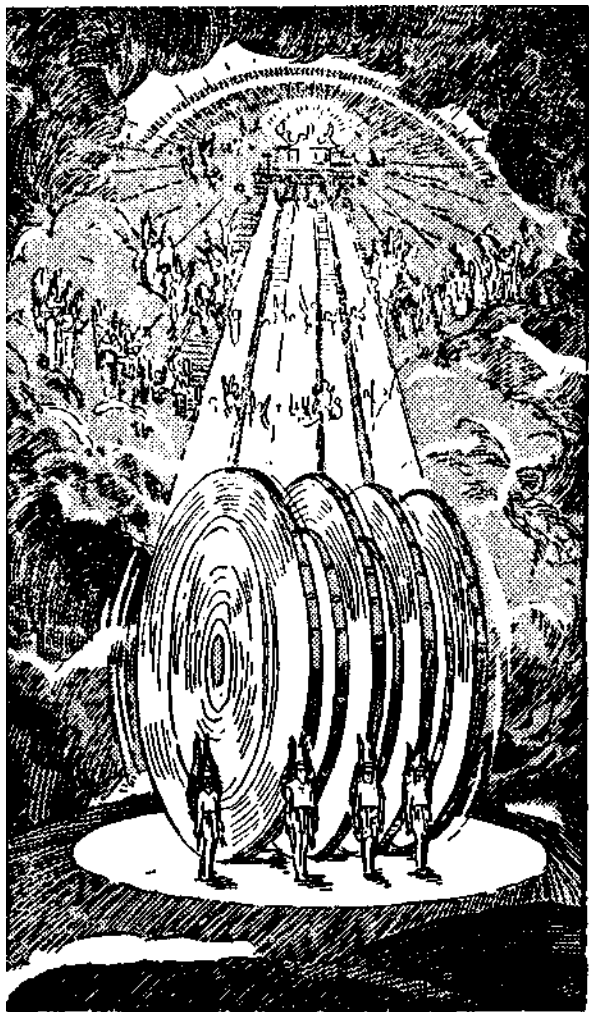
4. Не має жодного доказу, щоби Медо-Персія як універсальна держава мала якісь особливі прикмети, котрі би могли бути виявлені через благородний метал срібло, або що Грецька держава універсальна щось особливо знаменувала в цей спосіб, щоби могла бути представлена через менш цінний метал або мідь.

5. Не є це правдою, якби Рим мав бути першою універсальною державою, котра послуговувалася залізною військовою потугою до роздавлення

народів. Єгипет існував давно перед Римом і Єгипет був першою великою могутньою державою військовою. Світова держава Асирія існувала давно перед Римом і Вавилоном і хвалилася тим, що її війська поборили усі народи і що ніхто не був в стані протистояти натискові її військової могутності. Лише Єгова міг спасти ізраїльтянів через своїх ангелів з залізної або військової руки Асирії і то також вчинив. (*Ісаія 36: 17—20*) Греція здобула і опанувала світ через свою мугучу військову силу і предання говорить о її могучім вожді, що плакав, що не було більше країн до завоювання. Ще багато раніше царі Ханаану посідали споряджене військо і дев'ятьсот залізних возів. (*Суддів 4: 3*) Інші народи воювали давно перед Римом залізною зброєю військовою. (*1 Царів 22: 11*) Є ще інші докази, котрі показують, що страшна статуя не відноситься до тих світових держав але це буде дещо по нище вияснено. Статуя, що Навуходоносор бачив, була страшна. Що ж може вона представляти? Щоби дослідникові Слова Божого дати можливість слідити повище подані докази, зазначим зразу, що страшний істукан представляє організацію сатани, рівнож видиму, як і не видиму. Перш чим доказ цей буде викладений, розгляньмо наперед кілька віршів Святого Письма про ту велику організацію.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ

Єгова має організацію, котра в Святому Письмі часто представлена є як «гора». «І привів їх до границі святині своєї, до гори, котру здобула правиця його». (*Пс. 78: 54*) «Великий Господь, достоєн великої слави у місті Бога нашого, на свя-

Символ організації Єгови

тій горі його. Стремить у воздух гора Сион, радість цілої землі, на самій півночі місто царя великого». (*Псальма 48: 1, 2; Ісаія 2: 2; Йоїля 3: 17; Ісаія 11: 9; 56: 7; Захарія 8:3 — та Одкриття 2: 10*) з коментарем.

Єзекиїлові наказано описати своє видиво про організацію Божу. (*Єзекиїла 1: 3—28*) В тому видиві описує він чотирьох звірів, котрі були схожі до чоловіка в чотирьох лицях і чотирьох крилах. «А крильми торкались вони одно до другого, обличчя і крила їх неповертались як йшли вони, кожне простувало поперед себе. Подоба обличчя їх — спереду було людське, правобіч — лице львине, ліворуч — лице бичаче, в усіх чотирьох, понад тими — лице орлоне в усіх чотирьох: і лице їх, і крила їх в горі були розділені, та в кожного по двоє крил сходилось одно з одним, а двоє вкривало тіло їм, і пішли вони, кожен у сторону перед себе, куди поривав їх дух, туди йшли вони, йдучи ж, не повертались. А вид тих тварин був, наче жар огняний, як вид лампад, огонь ходив між тими тваринами сюди й туди, і блищав огонь вельми ясно, й вилітали з огню блискавки». — *Єзекиїла 1: 9—13*.

В видиві показалося також на землі колесо, коло кожного з чотирьох тварин з чотирьма лицями, «а по вигляду їх і по споруді здавалось, неначе одно колесо було в другому колесі». В дальшому описі свого видива говорить Єзекиїл: «А йдучи, йшли вони на чотири боки, не звертали набік, ідучи. І як йшли тварини, так і йшли колеса коло них, а як вони здіймались в гору від землі, здіймались і колеса. Куди хотів йти дух, туди йшли і вони, й здіймались колеса разом з ними: дух бо тих тварин був у колесах». — *Єзекиїла 1: 16, 17, 19, 20*

Понад головами тварин з'являлась велика твердь на подоби прекрасного кристалу. Під тою твердю були крила тих звірят, або тварин, просто або горизонтально і кожне мало чотири крила, по два на кожному боці тіла. «І як вони йшли, чув я шум їх крил, ніби бурхання великої води, неначе грім Всемогучого. Голосний шум, як це гуде в військовому таборі, а коли вони зупинялись, то крила спускали. Бо як давав це чути голос з понад твердині, що була понад головами їх». (*Єзекиїла 1: 24, 25*)

Над твердю або небозводом був вигляд пристолу великого наподоби сапфіру, а на престолі сидів хтось, що мав вигляд чоловіка. В середині і кругом було огняне сяйво, та проміння навкруги. По описанню вигляду сидячого на престолі додає пророк: «Якою буває веселка на облаках в дощовий день, такий вид мало те сяйво навкруги». (*Єзекиїла 1: 28*) Бачимо отож, що пророчий опис відповідає великому вазові військовому і представляє через це могучу організацію, що можна порівняти з возом військовим, котра вноситься високо понад землею до неба і над котрою панує Єгова, Найвищий.

Найважливіше становище в тій організації займає олюблений Син Бога, котрого вчинив володарем світу. У нього є його совершенна організація, «святе місто», що становить частину організації універсальної. В тій організації є херувими, серафими, сотні ангелів і члени тіла Христового, а ті усі одержали свій авторитет і свою владу від Єгови. (*Ісаїя 6: 2, 3; Одкриття 4: 6,; 1 Петра 3: 22; Жидів 12: 22*) Про ту могучу організацію згадується тут, щоб дослідник Слова Божого мав можливість порівняти фальшивого бога, котрий пробував своєю організацією наслідувати організацію Божу.

ОРГАНІЗАЦІЯ ЛЮЦИФЕРА

Бог сотворив чоловіка по образу своєму і посадив його на землі, в саді Єдемському, щоби його обробляв і доглядав. (*1 Мойсея 1: 28; 2: 15*) Бог вчинив в той спосіб чоловіка частиною своєї організації і наказав йому, щоб завжди жив в гармонії із своїм Творцем і з правилами через Нього встановленими. Початком сотворіння Бога був його олюблений Син Логос, а опісля сотворені були через Логоса усі речі, які були сотворені. (*Йоана 1: 1—3*) Є річчю певною, що в загальній організації Божій багато є відділів, що слідує з таких слів: «Бо ним сотворене все, що на небесах і що на землі, видиме і невидиме, чи престולי, чи господства, чи князівства, чи власті, все Ним і для Нього сотворені. Він є перш усього і все в Ньому стоїть. І Він голова тілу, тобто церкві, Він початок, перворідень з мертвих, щоб у всьому Йому передувати. Бо дозволив (*Отець*), щоб у Ньому вселилась уся повня». — (*Колос. 1: 16—19*)

То утверджує понад усякий сумнів що в організації Божій існують престולי, держави, князівства, ангели і слуги. Один з титулів, що дано найпотужнішому представителю Єгови, є «Ясна рання зоря», котрий то титул означає «князь». Існувала ще інша зоря в універсальній організації Божій. Написано, що коли Бог основував землю, «То всі ранні зорі веселилися і всі сили Божі» (*Йова 38: 7*) Тою другою зорею або князем був Люцифер (або «звізда, що світить, син ранній»), що ясно і переконно слідує з Святого Письма. — *Ісаія 14: 12*.

Люцифер був знаменований на високе становище в організації Божій. «Тебе помазав Я, щоб наче херувим, розпростирав охоронні крила,

тебе поставив Я, наче на святій горі Божій, і ти ходив серед огнистого каміння». (*Єзекеїла 28: 14*) Слово «помазав» означає, що був призначений до зайняття певного становища. Вжите в тому віршеві слово «розпростирав» означає опікуна, оборонця і сторожа. Люцифер був в Єдемі, в саду Божому, де перебував Адам, а що Люцифер був назначений урядником в організації Єгови, через це здається буде річчю певною, що совершенний чоловік знаходився під особливим наглядом Люцифера, що був частиною в організації Люцифера і що належав до великої організації Божої. Бо ж пророцтво Єзекиїла показує, що організація Божа подібна є до колеса посеред іншого колеса, можна тут заключити, що відділ Люцифера в організації Божій був одним з коліс в більшому колесі. Відноситься це звичайно лише до того часу, коли ще був в гармонії з Єговою. Люцифер був гарний виглядом, коли з'явився в Едемі. «У Єдемі Божому саду, пробував ти, блискуче дороге каміння украшало твою одежу: карнеоль, топаз, яспис, хризолит, онікс, сапфір, рубін, смарагд і золото — усе те прекрасно усаджено в гніздечка і нанизано, тай наготовлено тобі, в день сотворення твого». (*Єзекиїла 28: 13*). Він був ще до того носителем світла, оснащеним в силу і авторитет. Дерево є символом живого сотворіння, а коли було посаджене через Господа Єгову, є воно деревом справедливості, або справедливим сотворінням, доки залишається в гармонії з Єговою. (*Ісаїя 61: 3; Псальма 1: 1—3; Приповісти Соломона 11: 28; 4 Мойсея 24: 6 Суддів 9: 8; Псальма 104: 16*) З слідуєчих слів пророка Божого здається з певністю слідує, що вони відносяться до Люцифера: «Він пишався висотою своєю та довготою галуззя свого, бо

корінь його розростався при великих водах. Не затемняли його кедри в Божому саду: не досягали гілля його кипариси, й каштани не досягали величиною віття його, ні одно дерево в саду Божому не могло рівнятись із ним красою своєю. Я украсив його густим віттям, так що всі дерева Єдемські в саду Божому зазирували йому». (*Єзекеїла 31: 7—9*) Це показує, що Люцифер мав інші сотворіння духовні в своїй організації і що поміж ними займав становище начальника усіх інших членів своєї організації, через це вірно може бути уважаний за їх голову.

Бог привів до Адама звірят польових і птаство небесне, котре був сотворив, і говорив йому надати кожному з тих сотворінь ім'я і були вони Адамові піддані. (*1 Мойсея 1: 28; 2: 19—20*) Так як Люцифер був начальником Адама, слідує із того, що усі ті звірята польові і птаство небесне були під головним надзором Люцифера. Пророк описує далше організацію Люцифера, як слідує: «Тим сягала висота його понад усі дерева польові, й гілля було на ньому багато й галуззя його росло щораз довше задля достатку вод, і воно розросталось. Між гіллям його гніздилося птаство всяке піднебесне, під віттям його виводили дітей всякі звірі польові, під тінню його жили всякі багаточислені народи». (*Єзекиїла 31: 5, 6*) Просимо порівняти ті слова з пророцтвом *Даніїла 2: 38*.

М Е Т А Л И

При описанню статуї згадує Даніїл про три благородних метали, а саме: золото, срібло та мідь; а крім того про один метал неблагородний, а саме залізо. Метали ті мусять мати важне

значіння, інакше Господь незгадував би про них в зв'язку з статуєю. В Біблії перший раз знаходимо замітку про золото в тому місці, де сказано, що золото знаходилося в землі Гавила, котру омивала одна з головних рік, що виходить з Єдему. (1 Мойсея 2: 11, 12) Намет і храм представляли Божу організацію. Золото представляє речі Божі. Святі Сиону можуть бути порівняні з чистим золотом. (Плач Єремії 4: 2) Срібло є благородний метал і було вжито для служби в наметі і храмі. (2 Мойсея 26: 19) Полумиски і чашки і інша ужита до цієї служби посуда були із срібла. (4 Мойсея 7: 13; 1 Царів 28: 17) Срібло відносно вартості зараз слідує по золоті, звичайно має меншу вартість від золота. При описанню страшного істукана срібло є назване як другий метал.

Мідь є інший цінний метал, та однак меншу має вартість від срібла. Мідь була вжита до намету і до храму. (2 Мойсея 38: 3) Золото, срібло і мідь розподіляються, як метали благородні, і відносно вартості (ціни) стоять в поданім порядку черговім. Опис Люцифера в Єдемі через пророка показує його покритого золотом і дорогоцінними каміннями, котрих йому Бог дав при його сотворінню, або при впровадженню його в уряд.

НЕПРИЯТЕЛЬ

Люцифер, що до вигляду свого без сумніву був найкращим сотворінням в підлягаючій йому організації, над котрою Бог його посадив. Посідав він багато, але забажав ще більше і з тої причини став великим неприятелем Бога. (Єремії 51: 13) Будучи сотвореним совершенним і прекрасним і одержавши з великою відповідальністю місію, обов'язком його було остатися Богові вірним

під кожним поглядом. «Неправота» або «переступ» є беззаконням, тобто чимось, противним законові; а Св. Письмо об'являє, що Люцифер стався противником закону і тим самим ворогом Бога. «Ти був совершенний на дорогах твоїх, від дня, котрого є сотворений, аж поки не знайшлось беззаконності в тобі». (*Єзекиїла 28: 15*) Від того часу аж до цих пір боровся він проти організації Божої і сам Господь Ісус назвав його неприятелем. — *Маттея 13: 25—30, 41*.

Коли Люцифер став проти Бога і вступив на свою беззаконну і злу дорогу, Бог змінив ім'я його і дав йому різні імена. Одно з тих імен є сатана, тобто противник. Це має означати, що є ворогом Бога і що противиться усьому, що Бог робить. (*Захарія 3: 1, 2*) Був це сатана, котрий старався підбурити Йова проти Бога. Він був тим, котрий спричинив Юду зрадити Ісуса Христа. (*Йова 1: 6—12; Луки 22: 3*) Сатана дістав також під свою владу духовенство того часу і втягнув його в список для замордування Святого.

Вуж є інше ім'я, дане Люциферові по його упадку. Означає воно особливність ворога. Майже усі народи впровадив сатана в блуд. Його замір є так хитрий, що з усіх людей, лише вибраний клас слуги Божого є в силі йому противитися, а це він робити може лише через ласку Божу. (*Маттея 24: 24; Псалма 91: 2—11*) Тепер сатана майже усіх («освічених») людей звів повірити, що щось подібного як диявол зовсім не існує, але що ціле оповідання про диявола є лише казкою. Через це зведення, може він краще послугуватися ними до своїх замірів. Навіть поміж дітьми Божими, котрі зовсім посвятилися чинити волю Єгови, багато з них ще до недавна думало, що диявол від певного часу є вже зв'язаний і

держаний у в'язниці. Щойно в 1924 році ясне сталося на підставі доказів Святого Письма, що сатана не є зв'язаний. Було це по тім часі, що могутча організація сатани перший раз була пізнана через вірний народ Божий. Багато однак тепер є людей на землі, котрі посвятилися чинити волю Божу і котрі навіть тепер ще не розпізнають організацію сатани. Сатана є тим великим ворогом і організація його складається з ворогів Божих, а прочитані вірші Святого Письма доводять понад усякий сумнів, що ворог той, в призначений через Бога час буде знищений.

ВИРОЗУМІННЯ

Коли Господь в 1918 році прийшов до Свого храму, почав Він більше освідчувати усіх своїх вірних, котрі залишилися прийняті до стану храму. (*Одкриття 11: 19*) В 1925 році пізнали ці вірні, що Царство розпочалося, що сатана був скинутий з неба і що тепер мусить обмежити свою діяльність до землі. В тому часі було спостережено і перший раз зрозуміло через народ Божий тих два знаки великих або чуда на землі.

Здається через це, що навіть для помазаників Господа неможливою було річчю зрозуміти цей страшний істукан Даниїла перед приходом Господа до Свого храму. Святе Письмо показує однак ясно, що при кінці світу заясніє більше світла над народом Божим і що записані перед тим в Біблії речі записані були на особливу користь і для потішення та додання бодрості тим на землі, котрі при кінці світу вірно встоять. (*1 Коринтян 10: 11; Римлян 15: 4*) В світлі повищих незаперечних фактів дослідимо понище вірш пророцтва Даниїла відносно страшного істукана.

Г О Л О В А

У Даниїла 2: 31, 32; статуя описана є як велика, в надзвичайній ясності і страшному вигляді; голова із чистого золота, груди і рамена із срібла, живіт і бедра з міді, істукан той був великий і страшний тому, що був у ворожому відношенні до Єгови і образом повного беззаконня. Образ цей представляв організацію сатанську, котрої головою є цей злосник. Навуходносор, цар Вавилону мав сон і цілю було вжити Навуходносора і його сон і записати цей образ в Біблію, бо ж представляє організацію сатани і в призначеному через Бога часі уможлиблює пізнати, хто є тою організацією. Золото є єдиним металом, котрий міг представити голову організації в часі її утворення. Усе обіймаюче організацію Бога, Всемогучого, «невісти» Бога, на ім'я «Сион». Єгова є мужем і Отцем, а Сион є невістою і матір'ю, котра видає насіння Бога. Дорога, що провадить до Бога, веде через Його організацію. Про Люцифера є написано: «Ти ж говорив в серці своєму взійду аж на небо, над Божими зорями престол мій поставлю й засяду на горі між богами, на краю півночі, ввійду на висоти хмарні рівнею тому зроблюся, що Всевишнім зветься». *Ісаїя 14: 13, 14*

Не підлягає жодному сумніву, що сатана не виконав свої жадні бажання висказані в тому передвіщенні. Мав він організацію і постановив усю направити проти Бога, приспособити її ворожо поглядом нього і знести престол на горі (в організації) згромадження сотворінь Бога в країнах на краю півночі (в занятому через Бога місці); через це також сказав: «зроблюся рівним Найвищому». Бог дав організацію Люци-

ферові, котрою він опісля прикривався наскільки міг і організацію Божу вжив для своїх самолюбних, беззаконних і безбожних замірів. Єгова не перешкоджав йому в тому ганебному діянні і очікує свого визначеного часу, коли Люцифер скинутий буде в «глибоку долину» — *Ісаія 14: 15*

Сатана назвав свою організацію на землі «Вавилон», що означає «Божі ворота», і без сумніву хотів він дати до розуміння, щоби через його організацію поважали його, так само як дорога до Бога веде через організацію Божу. Сатана безспірно є «богом того світу». (2 *Коринт. 4: 3, 4*) Вавель або Вавилон це ім'я невісти сатани, що представляє його організацію. Єгова назвав ту безбожну організацію «Вавель», що означає «замішання». (1 *Мойсея 11: 9*) Слова ті дуже є до себе подібні, але мають різні значення. Бог влучно назвав ту організацію Вавель, бо ж помішала усі народи і людей світу особливо при допомозі релігії диявольської.

Земний відділ організації сатани взяв свій початок від Нимрода і заложене через нього місто одержало назву Вавилон і то є назва невісти або організації сатани. Помимо того, що Вавилон перше був зорганізований, займав він однак як світова держава третє місце в уряді універсальних держав: Єгипет і Асирія були універсальними державами, аж поки Вавилон не піднісся до держави світової. Навуходоносор, котрий під час, коли мав той сон, був царем Вавилону, представляє сатану властиву голову організації (головний опис організації сатани поданий є в книзі «Пророцтво», голова 6).

Даніїл промовив до Царя Вавилону слідуючими словами: «Ти царю-цар над царями, кот-

рому Бог небесний дав царство, власть, силу і славу. » (*Даніїла 2: 37*) Ті слова Святого Письма у властивім значінню не можуть відноситися до Навуходоносора, хіба лише як до заступника. Незгоджується це, що Бог неба дав цареві Навуходоносорові ту світову державу, бож Вавилонська держава універсальна була будівлею сатани. Зорганізована і проваджена в неприязні поглядом Бога. Але Люцифера, котрому дана була та організація перед його упадком, зробив був Бог золотою головою. Опісля обернув Люцифер її в безбожне спорядження. Та як організація Люцифера була походження Божого, голова її влучно представлена є через золото. Збіг обставин, що вона пізніше стала беззаконною, неможе змінити первинного символу. Навуходоносор бережно хоронив земне становище царя і володаря, як видимий представитель сатани, властивої голови. Через це опис голови істукана повністю влучно відноситься до сатани, «голова із золота». Факт, що Навуходоносор виставив істукана і наказав вибраному через Бога народові поклонятися перед ним, доводить остаточно, що Навуходоносор був представником сатани. (*Даніїла 3: 1; 2 Мойсея 20: 3, 4*) Єгова залишив Ізраїльський нарід своєї ласки і оце диявол став універсальним володарем. Навуходоносор був представителем сатани і в тому характері було про нього сказано: «Царю царів». Ізраїльтяни зрадили свій завіт і відпали від Бога, звернулися до сатани і попали під власть його організації. Бог заповів, що положення таке мало продовжуватися аж до часу, коли прийде той, до котрого належить право до панування. Навуходоносор непанував з уповноваження Божого. (*Єзекіїла 21: 32*) Не був через це представителем

Єгови. Слова апостола Павла: «Кожна душа нехай буде вищим властям піддана; бо не має власті, лише від Бога, а ті, котрі є власті, від Бога є поставлені. » (*Римл. 13: 1*), часто невірно були зрозумілими. Слова ті не можуть відноситися до якої-небудь частини організації сатани і також в цілому неможуть до неї відноситися. Той вислів апостола Павла мусить відноситися до організації Божої і фактично до неї відноситься. Власті народів того світа ніколи не були «через Бога поставлені». Наперекір Богові сатана був їх богом, а це повністю підтверджують слова Ісуса і апостолів. (*2 Коринтян. 4: 3, 4; Йоана 12: 31; 14: 30*)

Польові звірята і птаство небесне піддані були совершенному чоловікові Адамові. Від часу його вигнання з Єдему, звірята польові були дикі і злісні і проявляли духа диявола. Ясною є річчю, що сатана-диявол вчинив їх ворогами чоловіка, а це об'яснює для чого дикі звірі і гади стараються знищити чоловіка. Першим представителем сатани на землі був Нимрод. Сатана зробив його «великим ловцем» диких звірів, що його в очах людей піднесло, що Бог навіть звірят вчинив злими і що їх підмовляв проти людей. Через це диявол хотів спричинити людей, щоби видумувати зло проти Бога і проти нього щоб хулили. Через це, що сатана висунув Нимрода на перше місце, як їх могучого охоронця, говорено скоро про Нимрода, що є більший від Єгови, що його перевищує і що є кращим від Нього. (*1 Мойс. 10: 9*) Бо ж польові звірята і птаство небесне в повітрі були піддані Адамові, а Адам піддався Люциферові, через це опис у Даниїла 2: 38 і Єзекиїла 31: 6 докладно відповідає Люциферові як володарю світа.

Коли Люцифер був впроваджений в свій уряд,

був він спочатку «золотою чашею в руці Єгови». Ця «чаша» вказувала дорогу, котрою Люцифер мав іти. Але вибрав дорогу противну і для того золота чаша (кубок) сталася гидотою. Згідно з тим написано: «Золотим кубком був Вавилон у руці Господній, впивалась із його вся земля, народи пили з його й метались мов біснувати». (Єремія 51: 7) Створена через Єгову організація Люцифера була перше законною і для того є представлена, як голова із золота. Сталася опісля беззаконною і оце Люцифер вжив свою організацію, що названа від тоді Вавилоном, щоб усі народи на землі напоїти вином з його кубка щоб збіснувалися, і дійсно збіснувалися. (Одкриття 18: 3 і коментар до цього)

Дальше Даниїл говорить: «Але по тобі повстане царство інше, менше за твоє, а за тим ще третє царство, мідяне, котре заволодіє над землею. » (вірш 39) Слово «по» не відноситься до часу, а скоріше до нищого степеня, що підпорядковане сатані в його організації. «Царство» відноситься до «панування». Князь в царстві є володарем, що піддягає вищій владі. Є річчю певною, що сатана хотів свою організацію в міру можливості подібну зробити до організації Єгови, причому хотів зайняти вище або найвище становище, що також фактично вчинив і в котрій то організації князі або володарі йому мали бути підпорядковані.

Пророцтво Даниїла згадує про невидимих володарів сатани під назвами: «Князь перський і князь грецький». (Даниїла 10: 13, 20) Ті князі були так могутні, що Михаїл мусів прийти за допомогою ангела, котрий був післаний з післанням до Даниїла. Ті невидимі князі або володарі в сатанській організації представлені є як части-

ни складові страшного істукана, а це, як відомо срібло і мідь мають меншу ціну ніж золото, або по своїй ціні сліднують по золоті, отож істукан показує, що ті метали, замість того щоби представляти держави світові, відображають підпорядкування становища сатани степені в його великій організації. До 1914 року сатана був на «горі згромадження в країнах північних», де взніс був свій престіл і де знаходилися при ньому підпорядковані йому володарі. (*Откриття 12: 3—7*) Ті останні, представлені в фігурі як срібло, безсумніву не спілкувалися безпосередньо з народами на землі, але це завдання доручено було тому класу упавших ангелів, що зображені в істукані через мідь. Очевидно влада тих князів Греції і Персії перевищувала власть ангелів і для того дійсно могли противитися ангелові, котрий був в дорозі з післанням до Даниїла. Належить добре зауважити, що у 39 вірші другої голови сказано, що третє царство з міді «панувати буде по усій землі». То об'яснення обмежується до третього степеня або класу мідяного, що доказує, що безпосереднє панування над землею знаходилося під контролем безбожних ангелів, керованих сатаною, як головою, причому він був піддержаний через невидимих своїх князів. Ісус назвав сатану «богом» (або головою) того світу і «князем диявольським». (*Йоана 14: 30; Маттея 9: 34; 12: 24*) За часів Ісуса були люди, опутані через демонів, або дияволів і Ісус виганяв таких демонів. (*Маттея 9: 32; 12: 22*) Слова Ісуса є доказом того, що ті дияволи не були самим сатаною, але громадою злих ангелів, діяльних на землі. Заключення це взято з пророцтва Даниїла, піддержане є словами Ісуса і такими надхненими словами: «Бо наша боротьба не з тілом

кров'ю, а з князівствами, і з властями і з мироправителями тьми віку цього, з піднебесними духами злови. » (*Єфесян 6: 12*) Тут апостол показує, що невидима організація сатани складається з князівств (*начальних властей*), і із властей (*могучих урядників організації*) і із пануючих над світом (*безбожних ангелів*). Ті три благородних метали в пророцтві Даниїла описують за ці три невидимі частини сатанської організації.

Так само як організація Божа часами представлена є через чоловіка, так організація сатанська представлена тут є через чоловіка в постаті істукана. Гомілки є понище голови чоловіка, підпирають, рухають і носять її. Гомілки істукана відображають нищі і видимі частини організації сатанської під їх властителем (*головою*); носять вони голову і є діяльні в послузі поглядом голови. Опис страшного істукана показує, що гомілки були з заліза і як залізо подробило все, так і воно подробить і ламає все. Та частина істукана описує світові держави, а саме кожную з держав почавши від Єгипту аж до часу теперішнього. Усі вони належать до організації сатани. Від часів Єгипту аж до сьогоднішнього ті держави світові без винятку пригнічували народи, придавлювали і торощили їх. Дії народів описані є кров'ю людською, тому що володарі пригнічували народи своєю силою військовою, придавлювали і торощили. Не було би це згідно з фактами, коли б гомілки істукана включно лише мали віднести до держави Римської. Пророцтво мусить бути у властивому часі вияснене і зрозуміле на підставі знаних фактів, правдивість котрих є доказана.

Ноги і пальці ніг істукана є описані по часті як із заліза, по часті з глини. Ноги і пальці ніг є важ-

ною складовою частиною гомілок і піддержують той істукан або організацію сатани. Глина має вигляд каміння, є однак ілюзією (*нездійснена мрія, хибне сприймання*) і представляє блуд. Видима організація сатани завжди складається з трьох частин, а саме з політичної, фінансової і релігійної. Групи фінансові і політичні утворили частину військову і послуговувалися тою частиною до придавлення і торощення народів, до чого група релігійна доставляла завжди побожну завісу, котра скривала (*і скриває*) дійсні, пагубні заміри пануючих держав. Так релігія була використана для обману і як дійове знаряддя обдурювання і кожна держава і кожний народ послуговувалися нею, щоби внушити людям, що держави світові урядують з Божого права. В теперішньому часі бачимо, що те так зване зорганізоване християнство є релігійним знаряддям пануючих держав землі. Є це найбільше об'явлення блуду, яке тільки коли було на світі. «Зорганізоване Християнство» утверджує, що народи існують і управляються з Божого права і що Ліга Народів представляє Бога і його Царство на землі, та що є його правдивим відбиттям.

Опісля читаємо далше в цій голові: «А що ти бачив ноги і пальці на ногах, в одній часті з гончарського черепа, а в другій часті з заліза, то царство буде розділене і у ньому буде лиш трохи сили заліза, як це ти бачив залізо є змішане з гончарською глиною», (*вірш 41*) Далше то, що є підтверджено через факт, що релігійна частина є складовою частиною пануючої держави, а Одкриття виявляє, що з чинника релігійного, властивного представника блуду, перед остаточним кінцем знята буде маска і що цей безбожний

союз, котрий панував над народами і пригнічував їх, буде виставлений у правдивому світлі. (Одкриття 17: 16, 17)

«А що ти бачив залізо змішане з гончарською глиною, то це означає, що вони змішуються через людське насіння, але не зіллються спільно, як залізо не зливається з глиною», (вірш 43) Головною ціллю ворога є це, щоби людей відвернути від Єгови і держати їх, під пануванням зла. Сатана послуговується чинниками фінансовими і політичними, котрі мають в своїй руці владу військову, щоби держати народи в покорі, і підсилюється чинником релігійним до зведення і впровадження людей в блуд. Ті три чинники мішаються з насінням людей і повідомляють високими словами, що є спасителями людей; домагаючись, щоби народи їх піддержували, якщо хочуть жити. Ноги мають десять пальців, котрі представляють усі народи християнства в їх вигаданім через їх отця і голови заговорі з ціллю держати людей в покорі і в своїй силі.

Побожні обманщики релігійні є особливо виділені в ногах і пальцях через глину гончарську, котрою має бути закрита негідність безбожних союзників. Між залізом і глиною не може наступити жодне дійсне сполучення, що показує, що вдійсності немає нічого, що щиро могло би з'єднати чинників фінансових і політичних з їх релігійними обманщиками чи дурисвітами. Ті держаться їх як лопуха і уживані є через них до піддержання диявольського плану. «Але одно другого держати не буде», для того, що Бог так розпорядив. Народ російський вже почав увільнятися від духовенства і щирі люди усіх народів пізнають тепер, що більша частина керівників релігійних складається з най-

більших блудників, які коли-небудь на землі жили.

Після Даниїл мав сон і видиво, в котрому частина видимої організації сатани представлена була в символі дикого звіря підчас, коли страшний істукан Навуходоносора представляє образ цілковитої сатанської організації: як видимої і не видимої. Трудно було припускати, що Господь відслонить правдиве значіння того істукана перед приходом часу на його знищення. Бог не перервав панування і діяльності тої диявольської організації перед посадженням свого Царя на його престолі.

Як показує Святе Письмо помазав Бог Люцифера на володаря і ніде Біблія не доказує, щоби Бог коли-небудь перед 1914 роком зняв це помазання Люцифера, оскільки це взагалі зробив. Допущений час панування Люцифера добіг до кінця і був він скинутий з неба. Виданий на нього вирок є записаний і скоро буде виконаний через повне знищення його організації, як її видимої, так і не видимої частини. В тому самому пророцтві Єгова об'являє також знаряддя, котре хоче вжити до того великого діла.

КАМІНЬ

Єгова послуговується «каменем» до знищення страшного істукана або сатанської організації. Дозволяє це пізнати той «камінь» як великого виконавця вироку і священика, що робить як голова організації Божої. Логос був початком сотворіння Бога і був відтоді чинним заступником при сотворенню усіх речей, які були зроблені. Коли Люцифер відвернув свою організацію до беззаконня, Бог повідомив своє постанов-

лення, що видасть щось нове, що становити буде «насіння» або потомка чи нащадка його «невісти», тобто його загальної організації. Сатана вже мав насіння і відтоді ще інші сталися його насінням. (Йоана 8: 42—44) Є це «насіння» невісти Бога, Сиону, котре знищить сатану і «насіння» його невісти, Вавилону. Через це написано: «Так як це ти бачив, що камінь відірваний був від гори, не руками, і подробив залізо, мідь, глину, сrebro і золото, Великий Бог показав цим цареві, що буде опісля. Це певний сон, тай виклад його вірний», (вірш 45) Коли сатана це пророцтво зрозумів, тоді слова ті були для нього заповіддю, в який спосіб Бог докінчить знищення його беззаконної організації. Отже немає нічого дивного в тому, чому він робив все що міг, щоби знищити Ісуса.

Що означають слова: «Що згори відтятий буде камінь, котрий не був в руці»? Як перед тим показано, гора є загальною організацією Божою. «Відірватися» означає тут, що виступило і повстало щось нове. Означає це що Бог щось видасть із своєї організації, що представлене є через «камінь», і що при тому не були ужиті жодні руки. Усе це діється через волю Божу, бо ж Єгова це постановив, отож мусіло так статися, коли ж виконання його постановлень є безумовно вірне. Сатана не лише очерняв Єгову, але його також викликав на дуель. Обстоював він проти того, що усі сотворіння в певних умовах Єгову опустять і що Єгова не є в силі посадити на землі чоловіка, котрий би заховав свою непорочність і був вірним Єгові. Сатана стверджував, що може усіх людей допровадити до того, що будуть Бога проклинати. Повідомлення Святого Письма про

Йова є доказом того. (Гляди книгу Йова і об'яснення в книзі «Життя».)

Бог прийняв виклик сатани і постановив оправдати своє ім'я перед усіма сотворіннями, а приготування до цього вчинив у власний свій відповідний спосіб. Вибрав Він народ ізраїльський і зорганізував його в народ щоби представляти в образах свої заміри і спосіб їх виконання. З малими лише винятками народ цей відпав, перейшов на сторону сатани і дістався під його згубне панування. Коли Бог взяв назад свою охороняючу руку і дозволив, що ізраїльтяни дісталися під панування сатани, тоді той же стався богом цілого світа. В тому самому часі заповів Бог, що в призначенім часі через нього пішле Того, до котрого належить право, і що Той урядувати буде в справедливості.

Єгова післав опісля свого олюбленого Сина Ісуса на землю. Ісус залишив усе, що посідав в небі, також цілу свою славу і владу. «Тільки ж умалив себе, прийнявши вид слуги», тобто вигляд чоловіка, що знаходився в неволі. Хотяй був чоловіком звершеним, відмовив собі усього, що йому законно належало. Виставлений був на найтяжчі досвідчення, котрих сатана неприятель був в стані на нього накласти. Ісус з певністю тоді не посідав панування, бо ж сатана йому запропонував дати усі царства землі під умовою, щоби Ісус йому поклонився. Ісус однак відкинув ту пропозицію, протистояв усякій спокусі сатани і заховав свою вірність в найтрудніших досвідченнях. В наслідок його вірності, навіть аж до найганебнішої смерті, Бог воскресив його з мертвих і вивищив його понад усе, щоби в усіх річах передував. — *Колосян 1: 18, 19*

Оце Бог об'явив своє постановлення, що від-

бере в сатани те, що посідає, і що дасть тому, котрий нічого не посідає, а саме Христові. Це поступовання Ісус вчинив правилом, котре знаходить застосування в усіх випадках, коли когось доручена є відповідальність, а він здержується виконати доручені йому обов'язки. (*Маттея 25: 29*) Ісус пішов на смерть, нічого не посідаючи, маючи навіть місця, де б голову свою склонив. В наслідок його вірності Бог воскресив його з мертвих, опісля повідомив, що усі ангели в небі йому поклоняться будуть, що усяке коліно зігнеться перед ним і що усякий язык визнавати буде, що Ісус Христос є помазаником Єгови і найвищим його урядником. (*Филипян 2: 11*)

Цей «камінь» є отожд помазаним Царем Бога. Він є законним володарем на землі. (*Єзекиїла 21: 32*). Представлений він також є в інших символах, наприклад як «син чоловічий, котрий має панувати над усіма народами». (*Одкриття 12: 5*) Камінь відірвався від «гори», від загальної організації Божої, коли Сион породив дитину чоловічого роду. (*Ісаїя 66: 7*) Про нього говорить пророк слідуючими словами: «Жезлом залізним розіб'єш їх, як череповину поторошиш їх» (*Псалма 2: 9*) Єгова виконав свій виражений замір і наготовив для свого олюбленого Сина місто або організацію, котрої головою є Ісус Христос; а та нова організація є престолом або найважливішою частиною організації Єгови. В образі представлена вона є як «святий Єрусалим».

Є вона Новим сотворінням Бога, найвищим верхом його сотворіння. Бог зробив був Люцифера золотою головою організації, а цей повернув ту організацію проти Єгови і зробив кожду

її складову частину ворожим поглядом Бога. Єгова хоче, щоби тепер було відомо, що вчинив свого олюбленого Сина головою нової організації і що його назавжди обдарував Божим уповноваженням, а це Він символізував через корону із чистого золота. Нова ця організація має навіки знищити ворогів Бога і вічно служити на його славу. Через це написано: «Благословенством доброго обдарив його, на голову його положив ти корону із чистого золота. *(перекл. попр.)* Велика є слава його через спасення твоє; царським сяйвом і красою окрасив його. Бо благословення дав йому повіки, ти звеселив його ласкою перед лицем твоїм. Бо Цар вповає на Господа, і по милості Всевишнього він незахитається. Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидящих тебе». *(Псалма 21: 5—8)*

Для дальшого оправдання свого Слова і імені дав Бог Єгова людям на землі здібність довести йому свою вірність і своє посвячення, а вірним переможцям уділяє Він велику честь і велику нагороду — бути частиною «святого міста». В тій цілі оправдав і видав Він синів і запропонував їм місце в своїм Царстві. Тих, котрі прийняли покликання і йшли дорогою справедливості, вибрав Він і помазав. Ті зберегли Єгові свою вірність і даліше мусять позістати під тим поглядом стійким, через що докажуть Богові своє цілковите посвячення і свою вірність. Ті прийняті стали до угоди для Царства. *(Луки 22: 28, 29)* Описані вони є як живі каміння, що збудовані по зразку того совершенного, тобто вибраного і дорогоцінного каменя. Ті сини Божі, коли залишуться вірними аж до смерті, тоді будуть народжені як діти Сиону, невісти Бога і вчинені

членами Царства або «народу святого». (*Ісаія 66: 8; 1 Петра 2: 3—10*) Мають бути вони вчинені складовою частиною «святого міста» святого Єрусалиму, тобто тої головної для Ісуса Христа, створеної організації. Тих каменів буде 144 тисячі, були вони створені і приготовані протягом дев'ятнадцяти століть, що проминули, а число їх є майже повне.

Єгова повідомив через свого пророка: «Тим же то говорить Господь Бог; Ось я кладу в основу камінь на Сионі—камінь певний, угольний, велико цінний, та кріпко заложений; хто в його вірує, той не посоромиться. І зроблю суд мірою, а справедливість вагою, і наче градом спустошення буде втечище обману, й води затоплять місце вашого сховища». —*Ісаія 28: 16, 17.*

В часі, коли цей камінь був покладений, мусів він бути «каменем осново оснований». На протязі трьох з половиною років виконував Ісус свою місію на землі і противився усяким зусиллям сатани, щоби його побороти, при кінці того часу він в'їхав до образного міста Єрусалиму і освідчився як Цар. Тоді «камінь» був положений в малому значінню. (*Маттея 21: 1—11*) Духовенство, котре мало під своїм контролем релігію цього народу, відкинуло Ісуса як свого Царя і старалося його умертвити. Явно воно стало по стороні сатани-диявола. Ісус Христос був тоді для того духовенства «каменем спотикання і спокуси». Він їх поставив під стовп ганьби як правдивий осередок блуду і сказав до них: «Царство буде від вас віднято і дано буде народові, що видає плоди його». При тому, він додав пророцтво про камінь, щоби якнайвиразніше довідалися, що відкинули Слово Боже. *Псалма 118: 22; Маттея 21: 42—44*)

За дорученням Єгови, Ісус обняв в 1914 році власть і почав панувати як Цар. Викинувши сатану з неба, прийшов він в 1918 році до свого храму на суд. В цей час два рази вже проявився «досвідченим», раз коли був на землі, а другий раз, коли боровся з сатаною і його викинув з неба. (*Одкриття 12: 1—7*) Під час приходу до свого храму освідчився Він усім, котрі прийняли його ім'я, як Царя і справедливого володаря землі. То було положення угольного камення в Сионі, а саме в повноті. На вигляд релігійні люди, часу теперішнього, а саме духовенство світу християнського, що відповідає давним фарисеям, відкинуло Христа, як Царя. З'єдналися вони з іншими членами сатанської організації, щоби встановити Лігу Народів і прилучилися без застереження і прилюдно до організації сатани. Царі землі створили в тому ділі заговор (*інший перекл. союз*) і разом згинуть. (*Ісаія 8: 9—12*) Христос є тим великим Суддею в храмі і суд його тепер розпочався. Через нього Єгова видає тепер велике свідоцтво для правди, що порівняно з градом, через що відкрита зостається утеча брехні і блуда, котрими керівники земної організації сатани так довго послуговувались. В той спосіб повністю є підтверджено, хто є тим «каменем».

Даніїл сповіщає постановлення або вирок Бога на той страшний істукан. В часі виконання вироку істукан той мусить ще існувати в цілості і повністю мусить бути знищений. Усі царства на землі, а саме «християнство» представлені є через ноги і пальці істукана. Камінь наперед вдаряє в ноги істукана, дробить і торощить після цілу сатанську організацію, потім вихор великий усе змітає. (*Так можна пізнати, що пророцтво*

Даниїла і Одкриття сповіщають одну і ту саму річ і приговорюють однакове закінчення). Ціла організація сатани мусить бути і буде в Армагедоні повністю знищена. Його організація, що представлена є через страшного істукана буде розторощена і на жодному місці не буде знайдена. (Даниїла 2: 35) В цей спосіб показано, що Вавилон або організація сатани, котрої фігуральним образом і видимим володарем під час того сну був Навуходоносор, повністю впаде і вже ніколи не повстане. Єгипет і Асирія, котрі колись були світовими державами під владою сатани, будуть підняті з гробів в тому значінню, що народи їх отримають здібність получити життя, але Вавилон ніколи вже не встане.

Деякі вияснювачелі сказали, що камінь по роздробленню істукана побільшиться і виросте до великої гори, котра наповнить цілу землю. Не є це однак правильна думка, камінь вже перед своїм ділом торощення є совершенний. Але по роздрібленню сатанської організації спасенні впливи Царства Господа простягатися будуть по цілій землі і наповнять її життям, радістю і щастям.

Люцифер був через Єгову назначений на високе становище, сторожем над землею і над усіма річками її, включно із польовими звірятами і птаством в повітрі. Згрішив однак проти Бога і зробив ціле земне сотворіння ворогом Бога. Однак Христос в силі назначений Єговою стається законним володарем землі. Уряди його принесуть усім покірним благословенства і повсюди буде встановлена справедливість. Люди і звірі назавжди будуть мати мир, бо ж Великий Володар є Князем миру. (Ісаїя 9: 6, 7)

Польові звірята і птаство небесне віддані будуть в руки справедливого Володаря і так

усе, що Люцифер колись посідав, поки був со-
вершенним, перенесене буде на Того, до кот-
рого належить право і котрий Богу є вірний. «І
вчиню тоді угоду задля них із звірями польовими,
з птаством під небом і всім тим, що повзає по
землі і закину луки та мечі і війну з землі, і
дам їм життя безпечно». (*Осія 2: 18*) «І вчиню з
ними завіт миру, тай повиганяю з землі хижих
звірят й будуть жити собі безпечно у степу й
спати по гаях. Я дам їм і тим, що кругом гори
моєї, благословення, й буду їм посилати дощ у
свій час, це будуть дощі благословення». (*Єзеки-
їла 34: 25, 26*) Це знову підтверджує освідчення,
що страшний істукан представляє організацію са-
тани, як видиму, так і невидиму і що усе, що даль-
ше жити буде, має бути піддане власті Христовій.

Прийшов великий пункт кульмінаційний. Царі
землі зворушуються проти Бога і проти його
помазаного каменя. Зарозумілі і горді поглядом
Бога, стоять ті беззаконні володарі землі на сво-
їй переворотній дорозі. Єгова сміється і насмі-
хається з них. Вирок його на кождую частину
сатанської організації, включно з царями і вель-
можами землі, є записаний, а вирок той означає
смерть, через котру усі вони мають бути зв'язані
«путами і оковами залізними». Усі святі на славу
Єгови мають мати участь в тій честі. (*Псалма
149: 5—9*) Цілковитий тріумф Єгови над свої-
ми ворогами приходить нагло. Народи хваляться
тепер, що є в силі заснувати постійний мир на
землі, одночасно роблять страшні знаряддя
смерті для нової війни. Під час, коли продов-
жують кликати: «Мир і безпечність, тоді несподі-
вано найде на них погибель». (*1 Солунян. 5: 3*)
Це повністю погоджується із сном Навуходоно-
сора.

Під час, коли царі або володарі зарозуміло і чванливо продовжують своє панування, виконується слідуюче пророцтво Даниїла: «А за часів тих царів здвигне Бог небесний Царство, котре повіки не розпадеться, та й це царство не перейде до другого народу: воно повалить і поторощить усі царства, а само стоятиме по вічні віки». (*Даниїла 2: 44*) Так Даниїл описує в пророчих словах Царство Боже, святе місто, під панування Христа. Жодне самолюбне совторіння, ніколи в тім жодної не буде мати участі, ані не буде виконувати якого-небудь панування. Царство є ділом Бога, котре його робить головою або престолом своєї усеобіймаючої організації. Має воно існувати навіки і все в ньому хвалити і прославляти буде великого Творця.

Бог повідомляє своє постановлення і об'являє його значення з гори тим, котрі його люблять. Ніщо не може здержати виконання його постановлення. Єгова Господь освідчує: «Я бо сказав — і доведу це до кінця, призначив — і здійсно це». (*Ісаія 46: 11*) По виконанню в цей спосіб його постановлення Слово Його буде оправдане. Доводить Він, що є безсторонній, точний в справедливості, совершенний в мудрості, необмежений в силі, повністю несамолюбний і що лише ті, котрі з ним є в гармонії, одержуть вічне життя. Усі довідаються, що Він є єдиним правдивим Богом, Всемогучим, Єговою і Найвищим. Найзнаменитішою наукою його Слова є Його Царство, через котре його ім'я буде оправдане. Після оправдання його імені буде воно панувати над усім.

ЄГОВА Є СВІТЛОМ

кінець.